

ఆంధ్రజ్యోతి

ప్రచురణ

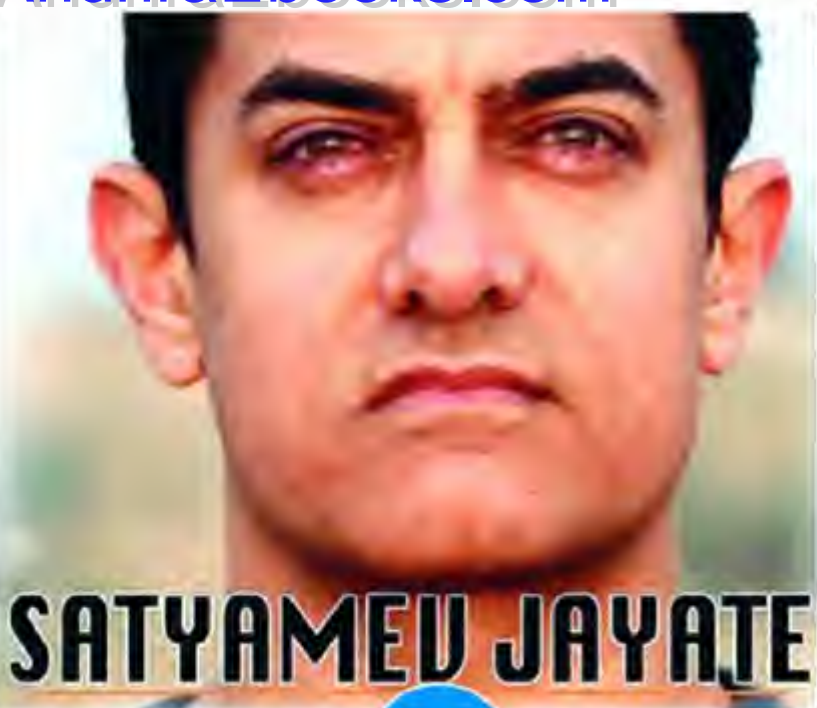
కవు
బి.రామ

6-6-2012

చిలుకూరి దేవపుత్రతో
ఇంటర్వ్యూ

కన్నీరు పెట్టిస్తున్న ఖాన్
'సత్యమేవ జయతే'

46

కన్నీరు పెట్టిస్తున్న ఖాన్ 'సత్యమేవ జయతే'
జాలిపుడ్ లారాధ్య దైవం అమీర్ ఖాన్ నాలుగు వారాలుగా టుర్నియెంట్ పంచలపం పుష్టిస్తున్నారు. యాంకర్ గా సామూజిక సమస్యల్ని వెలుగులోకి తెచ్చే ఈ 'సత్యమేవ జయతే' కార్యక్రమాన్ని బహుభాషా ధానర్స్ ప్రసారం చేస్తున్నాయి. కంట సీరు పెట్టిస్తున్న ఈ కార్యక్రమంపై ఓ సమీక్ష...

19 సమ్య సీరాజనం ప్రముఖ దళిత జీవన కథాశిల్పి చిలుమూరి దేవపుత్ర. ఆమితంగ రాస్తూ మితంగా మాట్లాడే ఈ రచయితతో ఈ వారం ఇంటర్వ్యూ	30 చీరాలలో చీకటి పున్నమి, విరిసిన శిశిర చిత్రాలు దుగిరాల వారి గడ్డ చీరాల సాహిత్య శోధతో బోజన లాడింది. వదలి వారి కథా, కవితా సంకలనాల ఆవిష్కరణ, సాహిత్య పురాస్కారాల ఆధిపత్య ధృశ్యా వేదిక గురించి...	48 'చివ్వి అలవాటులో' పుస్తకానిష్ఠురగా ఒకచివ్వి జీవితాన్ని మార్చేస్తున్నదన్నట్లు 'అక్షరం' కూడా అంటే ఆ మహాత్ముడు చెప్పి రాంపా వ్యవహారికముడు నభా చిహ్నాలు మీకోసం..
---	--	---

సీరియల్స్	
నూతనిస్తాను (కొత్త సీరియల్ ప్రారంభం)	26
నేనూ నా పాతకులూ	40
మా టిఆర్ కథలు	50
అప్రదిష్టాలక వైదవం	55
కథలు	
చదువు	12
రెండు రెక్క నాలుగు	22
ముగ్గు	35
భాగవతంలోని చిన్న కథలు	45
చీకటి	62

ఫీచర్స్	
మహాభారతం -8, శేఖర్ టూన్స్-10	
తెలుగు పద్యం-14, మెయిన్ టీన్- 16	
మనమీదేనల్లోయే-17, ఈ వారం కవిత-29	
రివ్యూ-32, రసన-38, సాహిత్య చక్రం -54	
ధ్యాన రహస్యాలు-60, శ్రీ వేంకటేశ్వర వైభవం-61	
ఇప్పుడేం చేస్తున్నారు-66, నవ్య జ్యోతిషం-68,	
పుస్తక సమీక్ష-70, పంచవంశం-72, పదగారడి- 74	
ముఖచిత్రం: కాజల్	

రచనలు, కథలు పంచవంశంన చిరునామా

నవ్య వీధి, ఆంధ్రజ్యోతి వీధింగ్రి, ప్లాట్ నెం.76, అశ్వనీ రోడ్, హైదరాబాద్, రోడ్ నెం.70, జూబిలీహిల్స్, హైదరాబాద్-500033.

నూరు తప్పుల కథ

పురాణాలను చదివి మనం ఏం నేర్చుకుంటామో సరిగ్గా చెప్పటం కష్టమనిపిస్తుంది నాకు. కొందరికి ఆ పురాణాలు కేవలం కట్టుకథలు. మరికొందరికి అవి 'పుక్కిలి పురాణాలు'. ఇంకొందరికి అవి కాలక్షేపం బలాడేలా కావచ్చు. కానీ, నా దృష్టిలో అవి నేరుగా ఎవరూ చెప్పనవసరంలేని జీవితపాఠాలు. మీరే చూడండి... శిశుపాలుడి కథలో ఏం చెప్పాడు.. ఎవరైనా తప్పులు చేస్తారే... వారికి మొదట 'తప్పులు చేస్తున్నావ్, ఈ విషయం గ్రహించి మారాన్ని చక్కదిద్దుకో' అని నచ్చచెప్పమన్నారు. అప్పటికీ, ఆ వ్యక్తి తన తప్పులు గుర్తించి తనను తానే సరిదిద్దుకోబోతే... చేస్తున్న తప్పుల్ని గుర్తిస్తూ కొంత ఓపిక పట్టమన్నారు. ఎంతవరకూ... నూరు తప్పుల వరకూ!! ఆ కాలం కాలట్టి నూరు తప్పుల వరకూ వాళ్ళ ఓపిక పట్టగలిగారు. కానీ, ఈ హైద్రాబాద్ జైల్ కాలంలో అంత ఓపిక ఎవరికీ ఉండదు కాలట్టి, కొంతకాలం కాంతం వహించమన్నారనుకోవచ్చు. ఆ కాంతం కూడా హద్దులు దాటిపోయినాయండీ... నూరు తప్పులు అయినట్లే లెక్క!! రామూర్తిని జైల్లో పోవారండీ. నాకేమీ బాధ అనిపించలేదు. పైగా వాడికి కావాల్సిందే అనిపించింది. ఒకటో, రెండో... గిందా నూరు తప్పులూ చేశాడు వాడు.. ఆ సంగతి ఎప్పుడెప్పుడు హెచ్చరిస్తూనే వచ్చాను, వింటే కదా... 'పోగాలము దాపురించిన వాడు మీరే వాళ్ళము వినడ'ని కదా చిన్నయనారి మనకు ఏనాడో చెప్పారు. మీరు అంటే 'రియల్ ఎస్టేట్ లో ఇది బూమ్ వీరియల్ అంటూ తనకున్న ఎకరా నేలను ఇలా ఆమ్మేసి, అలా మదనపట్టి నుంచి హైదరాబాద్ కు అదరాబాద్ కు వచ్చేశాడు. పెద్దాం పిట్టల్ని కూడా తీసుకొని మనం మార్చేశాడు. ఇప్పుడ, మరో ఇద్దర్ని పార్శ్వార్థిగా పెట్టుకొని, తలలు మార్చటం, మనుషుల్ని ఏమార్చటం వృత్తిగా చేసుకున్నాడు. 'ఇదేంటి, ఇలా చేస్తున్నావ్' అండీ. 'ఈ జిల్కాలంలో నిజాయితీగా ఏం సాధించగలం చెప్పు' అంటూ నమ్మినవార్ని మోసం చేయటం మొదలు పెట్టాడు. మొదట ఒక్కటి సరిగ్గా చేస్తే ఆ తర్వాత ఆ పునాదుల మీద ఎందర్ని అయినా ముంచేయగలమన్న నీరాసపీ వాడిది. ఒకటి కాదు, రెండు ప్రాజెక్టులను నిజాయితీగా పూర్తి చేశాడు. అంతే, ఆ తర్వాత, ముఖమీది నిజాయితీ ముసుగు అవతల పోతే, అసలు రంగు చూపించనారంభించాడు. ముంచగల తప్పుమధ్యం తెస్తే మంచి కమిషన్ ఇస్తానన్నాడు కాబోలు, నగరమంతా వాడి ఏజెంట్ అయ్యాడు. వాడు మొదట చేసిన ప్రాజెక్టులను చూపించి, చేయబోయే ప్రాజెక్టులలో ప్లాట్లు, ఇళ్ల అమ్మటం ఆరంభించారు. అలా ఆరంభం అయింది వాడి పతనం! ఒకరిద్దరు ఉంటారు మోసపోవడానికి సిద్ధంగా.. అంతేకానీ, అందర్ని మోసం చేయగలననుకుంటే ఎలా.. చివరికి ఒక్కడు, రామూర్తి తప్పుల్ని లెక్కపెట్టాడు కాబోలు, కేసుపెట్టి జైల్లో తోయించాడు. వాడి వంధ తప్పులూ పూర్తయ్యాయి, ఇప్పుడు వాడి కొడుకు మొదలుపెట్టాడు బోవీడి.. వాడు వెళ్తాడు జైల్లోకి అని విషయంలో నాకే నందిపామూ లేదు... ఒక్కసారి కళ్ళ మూసుకుంటే.. నామండొక చక్కని దృశ్యం.. తండ్రికొడుకులిద్దరూ జైలు యునిఫార్మలతో.. తట్టలు మోస్తూ, ఆ తట్టల్లో నాకు రాళ్ళు కనపడటం లేదు. వాళ్ళ పాపాలు పొంగిపొరటం కనిపించింది.. భవిష్యత్తును చూడటం నాలెలా వచ్చిందా అని నేనింకా అశ్రురవ్వబోతూనే ఉన్నాను!!

శ్రీ వెల్గల్
నెం: 98482 72430

కవు

సంపుటి: 9 సంచిక: 13

6-6-2012

మేనేజింగ్ డైరెక్టర్
వేమూరి రాధాకృష్ణ

ఎడిటర్
ఎ.ఎన్.జగన్నాథశర్మ

మొదటి పేజి

డైరీలో ఒక పేజీ

అ మృ పోయింది. కర్మకాండ ముగిసింది. తనతో పాటుగా తండ్రిని పట్నానికి రమ్మన్నాడతను. వస్తానన్నాడు తండ్రి. ఆ మాట అని ఆరేళ్ళయింది. రాలేదు. మొన్నా మధ్య జ్వరం వచ్చింది. పది పదిహేను రోజులు మంచమీదే ఉన్నాట్టు తండ్రి. వాళ్ళూ ఏళ్ళూ చూడబట్టి, సాయం చెయ్యబట్టి సరిపోయింది. లేకపోతే పోయేవాడేనని అన్నారు. అప్పుడిక ఆగలేదతను. తండ్రిని వెంటబెట్టుకుని వచ్చాడు. వచ్చిన దగ్గర్నుంచీ తండ్రిని గమనిస్తున్నాడు. ఏదో ఇబ్బంది పడుతున్నాడని పించింది.

రాత్రి పదిగంటలు దాటింది. తండ్రిం చేస్తున్నాడో చూడానికి వచ్చాడు. నిద్రపోతూ కనిపించాడు తండ్రి. తిరిగి వెళ్ళ బోతుంటే అతని చూపు, తండ్రి తల కిందనున్న డైరీ మీద పడింది. చేతిలోకి తీసుకున్నాడు దాన్ని. పేజీలు తిరగేశాడు. ముందు పేజీలన్నిటా ఎవరెవరివో టెలిఫోన్ నంబర్లూ, ఆడ్రసులూ ఉన్నాయి. తర్వాత ఏదో ఉత్తరంలా ఉంది. వణికిన చేతితో రాకాడేమో తండ్రి. అక్షరాలు కూడా వణికిపోతున్నట్టుగానే ఉన్నాయి. అయినా అర్థం అవుతున్నాయి. చదవసాగాడతను.

నాన్నా!

అలసిపోయాను, నీరసపడిపోయాను. ముసలివాణ్ణి. దయచేసి నన్ను అరం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించు. ప్యాంట్లూ పర్జా వేసుకోవడం కష్టం. వేసుకోలేను. తువ్వాలేదో చుట్టబెట్టుకుంటాను. దాన్ని కూడ గట్టిగా కట్టుకోలేను. తొలగిపోతుందది. కనురుకోకు. అన్నం తింటున్నప్పుడు చప్పుడవుతుంది. నోరు మూసుకుని చప్పుడు కాకుండా తినలేను. అప్పుడు కూడా అనహ్యించుకోకు. గుర్తుపెట్టుకో! నీ చిన్నతనంలో నువ్వుంటే! సరిగా బట్టలు వేసుకునే వాడివి కాదు. అన్నం కూడా అంతే! పెద్దగా శబ్దం చేస్తూ తినేవాడివి. ఒకే విషయాన్ని పదేపదే చెబుతుంటాను. విసుక్కోకు. చాదస్తం అని కొట్టి పారేయకు. ఓమిక వట్టు. పూర్తిగా విను. చిన్నప్పుడు నువ్వుంటే! ఒకే మాటను పదేపదే చెప్పేవాడివి. నన్ను మధ్యలో మాట్లాడనిచ్చేవాడివి కాదు. నేను విన్నాను. కావాలంటే గుర్తు చేసుకో! స్నానం చేయాలనిపించదు. చెయ్యను. చెయ్యనందుకు నన్ను తిట్టుకు.

నువ్వు కూడా చిన్నప్పుడు స్నానం చెయ్యమంటే చేసే వాడివి కాదు. చెయ్యాలని పట్టుబడితే తెగ ఏడ్చేవాడివి. బీబి ఆన్ చేయలేను. ప్యాన్ వేసుకోలేను. పెల్ ఆన్ చేసి మాట్లాడలేను. 'ఇది కూడా తెలిదా' అంటూ ఒంటి కాళి మీద లేవకు. చెప్పు. వింటాను. ఒకటికి పదిసార్లు చెబితేనే గాని ఈ వయసులో బుర్రతెక్కుడు. చిన్నప్పుడు నీకు నేను ఇలాగే చెప్పేవాణ్ణి. మాట్లాడుతూ మాట్లాడుతూ ఏం మాట్లాడుతున్నాడీ మరిచిపోతాను. గుర్తు చేసుకునేందుకు తాపక్రయ పడుతుంటాను. అంతలోనే కోపం తెచ్చుకుని, నేను చెప్పేది వినకుండా పారిపోకు. తినాలని లేనప్పుడు తినను. తినమని బలవంతం పెట్టకు. ఎప్పుడు తినాలో, ఎప్పుడు తినకూడదో నాకు బాగా తెలుసు. కీళ్ళ నొప్పులు. నడవలేను. ఊతకర్ర క్షణక్షణానికి అవసరం అవుతుంది. పక్కనే ఉండాలది. లేదనుకో, చేయి అందించి నన్ను నడిపించు. చిన్నప్పుడు నేను నిన్ను అలాగే నడిపించాను. ఏదో రోజు నాకు బతకాలని లేదు, చనిపోవాలనిపిస్తోంది అంటాను, అందుకు నువ్వు కోపం తెచ్చుకోకు. ఆలోచించు. నీకే అర్థం అవుతుంది, నేనెందుకన్నానో! ఈ వయసులో నాకు బతకాలని ఉండదు. కాకపోతే బతకక తప్పదు. ముసలి కంపు కొడుతున్నానని, అనహ్యంగా ఉన్నానని దూరంగా పారిపోకు. దగ్గరగా తీసుకుని కూర్చో. నీ చిన్నప్పుడు నువ్వు ఎలా ఉన్నా నేను నిన్ను అలాగే దగ్గరగా తీసుకునేవాణ్ణి. నువ్వలా తీసుకుంటే డైర్యంగా ఆనందంగా హాయిగా నవ్వుతూ చనిపోతాను. చంపాలని మాత్రం ప్రయత్నించకు!

-డైరీ మూసేశాడతను. కళ్ళు చెమర్చుకుని, తండ్రిని చూశాడు. చలికి వణికిపోతూ కనిపించాడు. దుప్పటి కప్పాడు. కప్పే, పండిన తండ్రి తలను ఆప్యాయంగా నిమిరాడు. నుదుటన ముద్దుపెట్టి, మురిసిపోయాడు.

చిన్నచూపు చూసే భర్తను సరైన మూడు జవాబు

18-5-12 నవ్య సంచికలో 'నూరేళ్ళ తెలుగు భక్తుడు నవ్య నీరాజనంలో' ద్వారా ఆచారీ విజయలక్ష్మి గారి జీవిత విశేషాలు వారికి సర్విన కథ 'సంకెళ్ళ' చాలా బాగున్నాయి. శ్రీ ఎమగుదలను పురుషుడు చిన్న చూపు చూడటం, తను చెప్పించి మేనాలనడం విడ్డూరుగా భరిస్తుంది. అఖిరికి చివకుంటే ఇంటి నుండి వెళ్ళమనడం... చివరకు అమె విసిగి భర్తనే నిలదీసి ధైర్యం చేసి ఇల్లు నాడు - మేరే గెటవుట్ అనే మాట అనడం సరైన మూడు జవాబు అనిపిస్తుంది.

ఇంకా 27 ప్రస్తావన సౌభాగ్యం, స్వరలయం సిద్ధాంతునికీ అక్షరాల్సిన ఇంటికి ప్రత్యేక సంచిక, విశేషాలు బాగున్నాయి. వారల వారం ఇంక మంచి సౌభాగ్యం అందిస్తున్న ఎడిటర్ గారికి నా ధన్యవాదాలు.

నవ్య నీరాజనంలో సరిహద్దులు మెల్లదగి నదిగా ఉంటున్నాయి. దాక్షిణి ఆలూరి విజయ లక్ష్మిగారిలో పరిచయం, అమె అభిప్రాయాలు బాగు న్నాయి. అమె 'పెంపుట్ల చెప్పే కథలు' 1980 ప్రాంతాల్లో ఉండవల్సివే వారసత్వంలో ప్రచురింప బడినట్లు బాగా గుర్తు.

-చి.ధర్మారెడ్డి, నల్గొండ

ఎన్.ఎన్.యోగానందరావు,కాకినాడ

అకట్టుకున్న 'పావుకారు సుబ్బయ్య'???

మామూరి కథలు బాగుంటున్నాయి. 18-5-12 సంచికలో 'పావుకారు సుబ్బయ్య' కథ మమ్మల్ని ఎంతగానో ఆకట్టుకుంది. ముఖ్యంగా ఆరోజుల్లో వ్యాపారాలు గురించి రచయిత మాకు గుర్తు చేశారు.

పావుకారు సుబ్బయ్య కథలో రచయిత పేర్లలో చేరసారాలు విధానాన్ని కళ్ళకు కట్టినట్లు వ్రాశారు. బొమ్మలు ఆకర్షించాయి. పేసినారి రంగయ్యకు, సుబ్బయ్యకు మధ్య సంభాషణ సవ్య వుట్టించింది.

పావుకారు సుబ్బయ్య కథ బాష యాసతో ఆకట్టుకుంది. 'ఏదీ మనచేతుల్లో లేదు' కథ అద్భుతంగా ఉంది. వెంకటేశ్వర వైభవంలో అలిసింది దివ్యకథ, ద్వారం రహస్యాల ద్వారా ఎన్నో అమూల్యమైన విషయాలు తెలుసుకున్నాం.

ఇతరులకా,భరతరాజు,మెట్టపల్లి (కరీంనగర్ కిల్లా)

ఎన్.ఐ.రాజా,ఆర్కారు

తేనేటి రమ్యదీప్తి, సత్తెనపల్లి

జీవిత సత్యాలు చెబుతున్న 'మొదటిపేజీ'

శ్రీమ ముఖచిత్రం ఈ ఈ బాడింది. 'మొదటి పేజీ' కదిలితే చాలు ... ఒక్క మెతుకు చూస్తే చాలు అన్నట్టుగా ఉంది. కథలు, ఈ వారం భారత చక్కగా ఉన్నాయి. నేటి పాఠకునికి విసుగు లేకుండా, గుండర గోళం లేకుండా లీనమయ్యేలా కథలను వదిలి స్టాండి నవ్య ఈ మొదటిపేజీ ఎన్నో జీవిత సత్యా లను మెదరిస్తున్నది. నవ్య నిత్య సూత్రంగా ఇలాగే కొనసాగాలి.

-కాళహస్తి వెంకట శేషగిరిరావు,నెల్లూరు-04

మాటల్లో మార్పిడిం మనసులో పూడలిజం!

9-5-2012 సంచికలో ప్రారంభమైన 'నేనూ-నా పాతకులూ' సీరియల్ వదిలారు. తననూ, తన రచనల్ని

భక్తవదే పాతకుల్ని గురించి ప్రత్యేకంగా చెప్పడానికేమీ వుండదని, మింతగా ప్రవర్తించిన పాతకుల్ని గురించి చెప్పకోవాలని. అటువంటి చింత పాతకుల్ని గురించి చెబుతానని ప్రారంభించి, కొందరిని గురించి చెప్పారు. ఆ చింత పాతకుల చిన్న ఇంకా వుంటుంది కనుక రాబోయే సంచికల్లో ఇంకొందరు రావచ్చు అదలా ఉందిన్నే. ఆ చింతపాతకులకు ఈ రచయిత చింతల్ని వివరితాల్సి చెప్పే అవకాశం వుండదుగదా అనే చింత కలుగుతుంది. వాళ్ళు ఈ రచయితలాంటి రచయితలు కారు. పాతకులు. అదీ 'చింత పాతకులు'?

వాళ్ళు చెప్పే నిజాలు ఈ రచయిత చెప్పే అబద్ధాలు కున్నంత మాత్రాకే విలువ వుండదు కనుక, వ్యతిరేకు ప్రవర్తించమోవచ్చు అప్పుడు చింత పాతకుల గురించిన సమాచారమంతా ఏమిటో ఆరోపణ అవుతుంది. రంగ నాయకమ్మకు ఇన్నోవేషన్ పాతకుల్లో ఒక 'చింత అట' అడు కోవాలని సరదా వుట్టించి. ఇంతకుముందు ఏ రచయితా ఎన్నడూ తన పాతకుల్లో అడుకోని కొత్త చింత అట ఇది! తన అద్దాలో వున్న హాలీం పట్ల మేస్త్రీకి కొంతవరకైనా సానుభూతి, నీతి వుంటుంది. 'నా పాతకులు' అంటూ వాళ్ళను గురించి ఇంత నీతి రీతి లేని అబద్ధాల అల్లికతో చెప్పడం, ఒక్క రంగనాయకమ్మకే చెల్లింది. చెల్లియో, చెల్లికో చెప్పించడం...నువ్వ చెప్పడమే...అన్నీయ్యి. చెబుతాను.

అమె చెబుతున్నవన్నీ అబద్ధాలనడానికి నీకున్న అధారాలేమిటో? నాకున్న అధారమంతా నన్ను గురించి అమె చెప్పిన అబద్ధాలే. ఆ భక్త ప్రస్తావనలో అన్ని అబద్ధాలు కుప్పవోసిన అమె, మిగతావాళ్ళను గురించి నిజాలు చెప్పించని నమ్మడమేలా సాధ్యం? రంగనాయ కమ్మ పైలే చేసిన కేసులో, అబ్బుళ్లే నెం. 9 లో రాయరు పాతకురాలు' అన్న వివరాల్లో వచ్చిన 'తోటి రచయిత'ను

నేనేనంటే! పెద్దలు పెట్టిన పేరు రామ కృష్ణారెడ్డి. నేను పెట్టుకున్న పేరు రామకృష్ణ. నా చివ రాలు ఇంత మౌనం కాలు. వైజాగ్ నుంచి ఆ లాయరు పాతకు రాలు రంగనాయ కమ్మ ఇంటికి వచ్చి నవ్వారు. నేనక్కడ వున్నానన్న ఆ ఒక్క మాట తప్ప. ఆ ప్రస్తావనలో చెప్పిన అన్ని మాటలూ అబద్ధాలే! అది అమె స్వీయమానసిక రోజుకి తప్ప (పిచ్చి) అంటే బావుండదు కదా! మరేమీ కాదు. ఈ రోజుకే అమె అన్ని రచనలు ఎలా చేసిందో మార్పిడిం పాతకులలా చెబుతాందో తెలీదు. అందుకు మనమేమీ చెయ్యలేం. చెప్పింది నమ్మక పోయినానరే. చింత రాలు అంటున్నప్పుడు ఎవరు మౌనం ఏం చెయ్యగలరు?

అయితే, ఇందులో ఇంకో నమస్తా వుంది. నమ్మక పోయినా చింత అమెకు బాడేమోకానీ, చిన్నవాళ్ళకు చాల కపోవచ్చు. అంటే అమె చెప్పేది చిని ఉంటుంది. వాళ్ళు చెప్పేది అమె కూడా చివలనివుంటుంది. అది రంగ నాయకమ్మ స్వభావం కాదు కదా! ఎవర స్వభావం వాళ్ళది. రంగనాయకమ్మ స్వభావమే అందరికీ వుండదు. అందుకే అమె చెప్పిన అబద్ధాలు చిని ఉంటుందా చెబుతున్నది. తాను చెప్పేది నమ్మకపోయినా చింత రాలునన్న స్వభావం రంగనాయకమ్మకే కాదు. మరెవరు తన అన్నట్టు? తాను చెబుతున్నది పాతకులు నమ్మదన్న నమ్మకం వుందే వుండాలి. వైజాగ్ నుంచి వచ్చిన ఆ లాయరు కుండేమీటో, పేరేమీటో తెలీదు. అప్పుడు పేరు చెప్పించేమోకానీ, పేరు చెప్పినంతమాత్రాన అమె

బిడా! పాఠకులకూ విచక్షణో జ్ఞానం ఉంటుంది!

నవ్య వ్యతిరేకు నవరసభరితంగా నడచడానికి మీరు చేస్తున్న కృషికి అభినందనలు. ఇంతవరకూ భీభత్సం, జాగుచ్చ లేకుండా నడుపుతున్నారని భావించాం. ముప్పాళ్ళ రంగనాయకమ్మ గారి 'నేనూ, నా పాతకులూ' ప్రచురించి ఆ లోటు తీరుస్తు న్నాడు.

అవిడ దృష్టిలో అవిడ జ్ఞాన శిఖరం మీద కూర్చుంది. కింద నేలమీద నడిచే మామూలు మను షులు అవిడకి ఇంకా దీమలు, దోమలూలా కని పించి అవిడ జాలిపడుతోంది. అవిడ తలనిండా పేరుకుపోయి, ఇక ఏమాత్రమూ ధరించలేని స్థితికి చేరిపోయిన అవిడ బ్రాండు మార్పిడిం పత్రికలలో

ఈ శీర్షికలో వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయాలకూ,

కుమిలా తెలుస్తుంది? నా పేరు చెప్పినప్పుడు నా కుల మేదో అమెకు తెలిసివుండొచ్చు. అందుకు రంగనాయ కమ్మ కనిపెట్టిన అబద్ధపు చిట్కా ఇది!

నాగ్గెద్దరి కులమూ ఒక్కడే అయినట్లు అవిడే అంది' ఏ అవిదయునా అలా అంటుందా? ఒకవేళ లోనల నెంతో షింపేదాళ్ళుంటారేమోకానీ మగిద్దరి కులమూ ఒకటి. అని గుంతులేస్తుందా? అదీ రంగనాయకమ్మకు మాడూ నికొచ్చిన లాయరు పాతకురాలు! "ఇదంతా మాట్లాడు కోవడం మెలకువపెట్టారు. వాళ్ళ ఊళ్ళూ, వాళ్ళ బంధు వ్రలా. నంబంధాలూ ఇంకా ఏమేమిటో" అలదాలు చెప్పినా అతలేకుట్టు వుండాలన్నది కూడా తెలిదా రంగ నాయకమ్మ? అమె ఎవరు, ఎక్కడి అమె? నేనేవరు, ఎక్కడివాడో? ఆ ఊళ్ళూ, బంధువ్రలా, నంబంధాలూ చిట్టి గురించి మాట్లాడుకోవడం ఎలా సార్వం?

ఆ వైశాగో అమె అంతమమండు రంగనాయ కమ్మకు "మెచ్చుల్ని చూడమండా బతకలేను" అని ఉత్త రాలు రాసేందట. చూడకుండా బతకలేను అన్న అమె, తనని చూస్తే (చూడకుండానా?) పక్కమన్న నాతో రెండు మూడు మాటలు మాట్లాడుకుం నహించలేక పోయింది! నా సమక్షంలో నన్ను నిర్భయం చేసి, పక్క మందితో మాట్లాడతావా అన్న అహంకారభారిత అగ్రహం అది. నాకు వసుంది, మీరు మాట్లాడుకోండి" అని వెళ్ళిపోయింది. ఆ అమర్వాదకు పాతయ్యాను. అమ్మాయి కూడా పాతయ్యే వుంటుంది. అంతకు ముందు వస్తున్నానని పోను చేసి చెలికే, రమ్మన్నట్టు రంగనాయ కమ్మ చెప్పింది. అంటే తన పని అవుకోనివుండాలి కదా! అంతలోనే మని వుందని చెప్పడం ఏమిటి? ఏమిటో చెప్ప నవసరం లేదు. ఆ నిస్సహాయస్థిలో, అమె మీదా, నా మీదా జరిగిన సానుభూతితో ఏవో మాట్లాడత తప్పలేదు. ఆ కుమిలిపోయే స్థితిని 'కులానందం'గా బాచించింది ఆ మహా రచయి!

"కులం ఆ రచయితనీ, ఆ లాయర్ నీ ఎంత మత్తులో ముంచేసిందో ఆ సంఘటనతో తెలిసినట్లుగా ఎప్పుడూ తెలియలేదు నాకు"

మరి 'కులం మత్తు' అంత ఎత్తులో, లేదా అంత లోతులో నా లోపున్నట్టు తెలిసి, ఆ తర్వాత కూడా నాతో స్నేహంగానే ఎలా వుండగలిగాయో మీలో చాలా కులం

మత్తు వుంది. మీకూ మాకూ పాత్తు కుదరదు" అని అలాకే స్నేహానికి 'బెట్' ఎందుకు చెప్పలేదు? అంత కులం మత్తెక్కి వున్న నేను నా కులంగాని మీతో అంత కాలం స్నేహం మత్తులో ఎలా వుండేదట్లు? ఆ తర్వాత ఆ మత్తు ఎందుకు దిగిపోయినట్లు? మాకేం తెలుసు... అంటారా? నా కులం మత్తుకు కనిపెట్టింది మీరే కనుక, అది మీరే కనిపెట్టాలి.

ఆ రచయితతో నాకు ఇప్పుడు సంబంధాలు లేవు. కారణం ఆ రోజుల్లో జరిగిందానికే కాదు. ఎందుకు జరి గిందో ఇక్కడ చెప్పడం అనవసరం నేను పాతకుల గురించే చెప్పదలచుకున్నాను. ఆ రచయిత రోజే రచయితే గానీ పాతకుడు కాదు"

మరి పాతకుడు కాని వాడిని గురించి ఎందుకు చెప్ప వలసి వచ్చింది? "ఇక్కడ చెప్పడం అనవసరం" అని మీకు అనిపించిందేమోకానీ, ఇక్కడ చెప్పడం అవసరం... అని నాకు అనిపిస్తుంది. ఇంతకాలం ఎక్కడ చెప్పాలో తెలిక నాలోపలే దాచుకున్నాను. 'ఇక్కడ చెప్పండి' అని ఒక విదంగా మీరే సూచించారు. అందుకు 'థ్యాంక్స్'. "అవిడే (ఆ లాయర్ అవిడే) గేటు టైటిల్, రోడ్డు మీదికి కూడా కొంత దూరం సాగనంపే పని అయినే వెళ్ళాడు..." గేటు టైటిల్ రోడ్డు మీదికి సాగనంపడం రోజానా లేదా అన్నది చెప్పాకోవడం కంటే, ఆ మాట మీ నంస్కారానికి, స్వభావానికి గీటురాయిగా నిలుస్తోందని చెప్పడం అవసరం. అదిలాగో చెబుతాను. మనస్థితివురం వెళ్తూ, దారిలో వున్న మా ఇంటికి మీరు, గాంధీ, రవి, మీ వెల్లెలా వచ్చారు. అప్పుడు ముసరాంబాగోలోని అపొ స్థిమెంట్ ఒక ఫ్లాట్ కొనుక్కోని అందులో కొత్తగా దేరాం. "ఎం తీవ్రమంటారు?" అనడంతో, "మీ ఇంట్లో పచ్చి మంచినీళ్ళు కూడా తాగు" అన్నారు. "మామేమీ వద్దు. మా మంచినీళ్ళు కూడా తెచ్చుకున్నాం" అనడానికి అది రంగనాయకమ్మగారి బాషలే... అనుకున్నాం. గుంట్లో, గంటన్నడో వున్న తర్వాత వెళ్ళమని లేచారు. మేము అపార్ట్మెంట్లో రెండో అంతస్తులో వున్నాం. లిఫ్ట్ లేదు. నాకు అప్పుడు మోకాళ్ళ నొప్పులు ఎక్కువగా వుండేవి. మెట్టు దిగి, మళ్ళీ ఎక్కి శ్రమకు తయారే, పైనుంచే చెయ్యూబి వీడ్కలు చెప్పాం.

ఆ తర్వాత నెలరోజుల వరకూ మీ నుంచి పోస్

రాలేదు. వానానికి, వది రోజులకో పోస్ చేసి వలలిస్తే, ఏవో మాట్లాడుతున్నాళ్ళం. ఎందుకు మాట్లాడు లేదా అని పోస్ చేస్తే, చెప్పిందేమిటి? "మీ ఇంటికి వచ్చిన ప్పుడు మీరు విచిత్రంగా వ్రవర్తించారు. మీతో మేమింక మాట్లాడదలచుకోలేదు" అన్నది. ఏ విధంగా విచిత్రంగా వ్రవర్తించింది మోతం చెప్పలేదు. విచిత్ర వ్రవర్తన ఏమరి దుయింది ఆలోచించలేదు కానీ ఆ విచిత్రంలో ఒక విచిత్రం టైటికొచ్చింది. నేను కిందికి దిగవచ్చి సాగనం పకుండా, పై నుంచే చెయ్యూ డిపానన్నది ఆ విచిత్రం! ఏంటాదీ, నన్నాలో ఏద్యారో తెలిలేదు. అంత దిన్న కార డానికి, ఇటువంటి క్షిణ నిర్ణయం తీసుకోవడం నని కాదనీ, నేను మీ దగ్గరొస్తాను ఆ నిర్ణయానికి తగిన కారణం వుందని తెలికే, అలాగే దేర్దాం అని ఉత్తరం రాస్తే, మా ఇంటికి రావడనీ, ఉత్తరాలు కూడా రాయు య్ద రాయు. అది సంగతి.

వైశాగో లాయర్ తో మాట్లాడడం నా కులం మత్తుగా బాచించారు. పై నుంచీ చెయ్యూవడం ఏం మత్తుగా బాచించారో తెలిదు. మీది మాత్రం పూర్వజర మత్తు' అని నేను బాచిస్తున్నాను. పూర్వజర మత్తు వుండుట్టి, "మేము డిమ్మల్ని గేటు దాకా, రోడ్డు దాకా సాగనంపితి, మీరు పై నుంచీ చెయ్యూవెతారా?" అన్నది. నిజానికి మన స్నేహం ఆదిదంగా ముగిసినందుకు ఇంతవరకూ బార పడుతూనే వచ్చాను. ఇక మీదట, నాలో 'కులం మత్తు' ను తప్ప ఇంకేమీ చూపలేని అమెతో అంతకాలం ఎందుకు స్నేహం చేశానా అని హత్తులావ మేమిటనీ వచ్చేట్టుంది.

అప్పుడు, కొంతమంది మైత్రులు మీతో అంతకాలం స్నేహంగా వుండగలిగిన ఆ మత్తు పట్ల అశ్చర్యం వ్రత కించారు. ఆ మత్తు వదలక తప్పదన్న అభావామూ వ్రత కించారు. ఆ మైత్రులు మీతో సన్నిహితంగా వుండిన వారు. మీ మనస్థితిని తెలిసివాళ్ళు. వాళ్ళు ఆ విధంగా అన్నందుకు కాకుపోయినా, ఇతర స్త్రీల పట్ల చేసే సేవ వ్రవారం పై మీకున్న ఆసక్తిని గమనించి, ఒకప్పుడే మీ స్నేహితలు, ఇప్పటి మీ శత్రువుల నాశనాన్ని కోరే మీ స్వభావాన్ని గ్రహించి, మీతో స్నేహంగా వుండినందుకు నన్ను నేను క్షమించుకోలేకపోతున్నాను.

-పి.రామకృష్ణ, పోరంకి, విజయవాడ.

రానీ మనందరి తలమీద కాస్త కాస్త వల్లి మనని అను గ్రహించాను అనుకుంటున్నది, ఇంతకే ఆవిడ మార్క్సిజం నిజమైనదో కుహనాయో నిజాయితీగా అత్యాచలాకనం చేసుకుంటే ఆవిడతో తెలియండి కాదు.

ఆవిడతో మాట్లాడే పాతకులపట్ల ఆవిడకుండే చులకనభావం ఏ మునుగూ వెయ్యకుండా మనకు వ్రవర్తించారు. పాతకులంతా చిన్నగిత, ఆవిడ పే...ద్ర గిత అని ఆవిడ అభిప్రాయమని తెలుస్తూనే ఉంది. చాలామంది పాతకులు ఈవిడతో సంభాషణ వ్రారంబించి తరువాత వల్తా లేకుండా పోయారని

ఆవిడే రాసారు. అది అంతే కదా! అందరూ ఎల్ల కాలం దుర్గండాన్ని బరిస్తూ ఉండలేరు కదా!

ఒక్క సంపాదకుడు నాకు డన్నుంటే పాతకులు ఏమనుకుంటే నాకేం అని ఈవిడ బావమేమో!

మహాభారతం, భాగవతంలో చిన్నకథలు, వేంకటేశ్వర వైభవం, అష్టదిక్పాలకవైభవం ఆదరి స్తున్న పాతకులు ఎంత కాతం? చచ్చి శవమై, కుళ్ళి పచ్చిపోయిన ఈవిడ మార్కు మార్క్సిజం ఆదరించే పాతకులు ఎంత కాతం? ఇవన్నీ పరిశీలించి, పరిశో ధించి ఈమె రచనలని డిపీరాడకుండా డిడర కొట్టిలా నీరయల్లోగా ఒకదాని తరువాత ఒకటి

వ్రచుకున్న మీకు అభినందనలు.

చివరిగా రంగనాయకమ్మగారికి ఒక విశ్లేషి: దిద్దా! నువ్వు రాసేది చూసి నీ తలహా విజ్ఞానం పాతకులు అలవరుసుకుంటారని వ్రమపడకు, తెలిచి, వివక్షణాజ్ఞానం పాతకులకు కూడా ఉంటుందని గ్రహించు. ఒక్కొక్కసారి నీకంటే పాతకులకే ఎక్కువ వివక్షణా జ్ఞానం ఉంటుందని తెలుసుకో!

-పుత్తా వద్దావతి, చందా నగర్, హైదరాబాద్

నవ్య సంపాదకవర్గానికీ ఎలాంటి సంబంధమూ లేదు

వ్యాసమహర్షి శుకాన్వేషణ

గగనవీధిలోకి గరుత్మంతునిలా ప్రవేశించాడు శుకుడు. పక్షులూ పర్వతాలూ శుకుణ్ణి చూసి సంక్రమాళ్ళు ర్యాలుత రోసయ్యాయి. వీరితోగా కూడకపోయి అతన్ని తనకి అలా చూస్తూనే వాటితో ఇలా ఆనాడు శుకుడు.

'నా తండ్రి వ్యాసుడు ఇప్పుడిది వర్షి సన్ను పిలిచిన వర్షంలో మీరంతా 'ఓ' అని మారు మీరందరే.'

'తప్పుకుందా' అన్నాడు. శుకుడు తమోరజస్వర్థస్థుడాలూ విడిచిపెట్టాడు. ప్రయాణ వేగాన్ని పెంచాడు. ఉత్తరదిశాభిముఖుడై ముందుకుపోయాడు. రెండు పర్వతాలూ అతని దూకుడుని అడ్డుకున్నాయి. అడ్డుకున్నావున్న మాటే మిగిలింది పర్వతాలకి. పగిలిపోయాడని నేలన కూలిపోయాయి. దేవతలూ గమనించారని. శుకునిపై పూలవాసన కురిపించారు. వేయి విధాల అభినందించారు.

మందాకినీ తీర ప్రాంతంలో ఆశాపీడిని దాటు తున్నాడు శుకుడు. ఆ సమయంలో ఆశాగంగలో అప్పుర సలు కొందరు నగ్నంగా స్నానం చేస్తూ అతన్ని గమనించారు.

మేహాభారతం

చారు. వారు గమనించారే కానీ, శుకుడు వారివేనలు పట్టించుకోలేదు. దాంతో వీడియం అన్న మాటే మరిచి, యథా ప్రకారం స్నానించసాగారంతా. అదే సమయంలో కుమారుణ్ణి చూడాలని వ్యాసుడు ఆశామూలన ప్రయాణించ సాగాడు. అప్పుడే శుకుడు వాయువీరం దాటిపోయాడు. పైగా సమస్త ప్రాణుల్లోనూ అందరినీపై అదృష్ట్యుడై పోయాడు. అయినా పట్టు వీడలేదు వ్యాసుడు. శుకుణ్ణి చూడాలన్న తపాతపాతే గాలివన్నా వేగంగా దూసుకు దాసాగాడు. సిద్ధచారణలూ అది గమనించి ఇలా అనారంభించి.

'మహామునీ, పగిలిన ఈ పర్వతాల్ని చూశావా? ఇవి శుకుణ్ణి అడ్డగించే ఇలా అయినాయి. విద్యుచ్ఛక్తితో నీ కుమారుడు ముందుకు దూసుకుపోయాడు.'

'అవును' అన్నాడు వ్యాసుడు. అశ్వరథపోయాడు. కొడుకుని తక్షణం చూడాలనిపించింది.

'శుకా శుకా' అని గొంతెత్తి అరిచారు. సమాధానంగా ఓంకారం వినపట్టింది. సమస్త ప్రాణుల్లోనూ అందరినీ సంగం ఉన్న శుకుడు పలికాడలా. వ్యాసుడికి అప్పుడర్థమయింది. శుకుని అతిలోక మహిమ. దాంతో కూర్చుండి పోయాడక్కడే! అతన్ని చూడాలి స్నానిస్తూన్న అప్పుర సలు, వీడియపడ్డారు. చీరలు చుట్టుకుని, తలలొంతుకుని, గురగా అక్కణ్ణుంచి కలిసిపోయారు. శుకుణ్ణి చూసిన వ్యక్తుల వెలంబడి వీడియం ప్రదర్శించక, యథాప్రకారం స్నానం చేస్తూ ఉన్న అప్పురసలు, తనని చూసి సీగుతో తల లొంతుకు పరుగుడిశారంటే... శుకుడి అతిలోక విముక్త స్థితి ఎటువంటిదో గొప్పగా అర్థమయింది వ్యాసుడికి. తన తత్వవరగానే బాధపడ్డాడు. బిళ్ళ చెప్పగిల్లాయి. బిళ్ళ మూసుకున్నాడు. అంతలో అతని నేమీమంలో కిషేడు ప్రత్యక్షమయ్యాడు. ఇలా అన్నాడు.

'మహాశక్తి! పృథివ్యాకస్తికో వాయురాశాశాంతో

సమానమయన పుత్రుని ప్రసారించమన్నావు. ప్రసాదించాను. నీ కోరిక నెరవేర్చాను. నా ఆశీస్సులతో, తన తపశ్శక్తితో శుకుడు అవిరూపంలోనే దేవతలకు కూడా సాధ్యం కాని పరమపదాన్ని చేరుకున్నాడు. ఇందుకు ఎంతగానో ఆనందించాల్సిన సువ్య. ఇలా బిళ్ళల్ని పెట్టుకోవడం బావ్యమా చెప్పి? సువ్య. నీ కొడుకు, మీ ఇద్దరి కీర్తి ఈ భూమి, ఆ ఆకాశం ఉన్నంత వరకు ఉంటాయి. కాంటించు'

చేయలు కోరించాడు వ్యాసుడు. లేచి నిల్చున్నాడు. 'కొడుకుని చూడాలని నువ్వు తపాతపాలాడితే అతని ఆళ్ళతో వంటి నీవ నిన్ను నదా అపనభిస్తుంది. చాలా' అడిగాడు కిషేడు.

'కాలు' అన్నాడు వ్యాసుడు. కన్నీరు తుడుచు కున్నాడు.' ముగించాడు భీష్ముడు.

'పితామహ'

'అదుగు ధర్మనందన'

'నాలుగు ఆశ్రమాలవారికీ ఉత్తమ సిద్ధిని ప్రసాదించే దైవం ఏది?'

'ఈ విషయపై నారద నారాయణ సంవాదం ఉన్నది. దానిని నీకు చెబుతాను. మీరు. అది చింటి నీ సంశయం తొలగిపోతుంది. ఇది నాకు మాతండ్రి వినిపించాడు. నీనిష్ఠను నీవు వినిపిస్తున్నావు. పూర్వకాలంలో నారదుడు ఒకానొక, బడలి కాశ్రమంలో ఉన్న నారాయణమునిని సందర్శించాడు. సాధ్యం సమస్యలను చెప్పాడు. తర్వాత ఇలా అడిగాడు. 'మహామునీ! మోక్షాన్ని అరాధనీయమైవేదించి?'

'సర్వాంధ్రాదు తత్వం తప్ప అరాధనీయమైనది వేరే ఏముంది?'

'మహామునీ! ధర్మసంరక్షణార్థం సువ్య ఈ భూమిపై అపరంపరాన అత్యులు అంటున్నాడు. అయితే నీ ములా కృతి మాదాలని నా చిరకాలవాదం. నేనందుకు ఆర్థ్యమయితే ధర్మం కలుగజేయ.' అడిగాడు నారదుడు.

'పితృచిత్తంతో ధ్యానిస్తే తపాభండా నా మూలా కృతి సువ్య బద్ధించగలవు. తక్షణమే ధ్యానమగ్నుడవీకా' అన్నాడు నారాయణముని. మౌన చెప్పినట్లుగానే నార

"గగనతలంలోకి గరుత్మంతునిలా దూసుకు పోయినా తన కుమారుడు శుకుణ్ణి చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు వ్యాసుడు. దేవతలకు కూడా సాధ్యంకాని పరమపదాన్ని శుకుడు చేరుకున్నాడు" అని భీష్ముడు ధర్మనందనునికి చెప్పాడు. నారద నారాయణ సంవాదం గురించి విముక్త పురుషుల గురించి కూడా తెలియజేశాడు. ఉపరిచర వసువు అశ్వమేధ యాగానికి అందరూ సహకరించారు. విష్ణుభక్తినే ఊపిరిగా చేసుకొని బతుకుతాడు వసువు.

దుడు మెరువర్థతంపై నియమవిధులు అవలంబించి, పాల కడలి ఉత్తరదిశలో గల శ్వేతదీపానికి చేరుకున్నాడు. అప్పుడీ వృద్ధ్యాత్ముల్ని చూశాడు. వారికి ఆల్ని దుష్పక్షులు చేప. ఇంద్రియ వ్యామోహం లేదు. చెమటంటే తెలిసు. సరిమతాలు విరజిల్లుతున్నారంతా. అదృశ్యం అనిపించింది నారదుడికి. 'భీష్ముడు చెప్పడం అలాదు. ధర్మరాజు ఎదో అదగ బోతున్నాడని గ్రహించాడతను. అందుకే అగాడు.

'అదుగు ధర్మనందనా. ఏమిటి నీ సంశయం?' అడిగాడు భీష్ముడు.

'సున్నివృద్ధుల చెప్పిన బక్షుకాలు గలవారని 'విముక్త పురుషులు' అంటారు నేను విన్నాను. దయచేసి వారి గురించి మరింత వివరంగా చెప్పగలవు.'

'తప్పుకుందా' అన్నాడు భీష్ముడు. చెప్పసాగాడిలా.

'పూర్వకాలంలో ఉపరిచరమవు అనే రాజు, సత్యశ్రమమాలతో విలసిల్లుతూ ప్రగర విష్ణుత్వని లోగి ఉండేవాడు. బ్రాహ్మణప్రియత్వం, వీరసంర ధర్మచింతనతో ప్రజలందరినీ కంటికి చెప్పలా కాపాడుతూ రాజ్యాన్ని పాలించేవాడు. కొన్నాళ్ళకు ఎందుకు బలిగండో భీష్మంగా తపస్సు చేసుకోవానీ కోరిక లోగిందదనీ. ఆ కోరికతో రాజ్యాన్ని విడిచిపెట్టి, అరణ్యానికి చేరుకున్నాడు. అప్పుడతన్ని చేపేద్రుడు సమీపించాడు. ఇలా అన్నాడు.

'రాజా! సువ్య మహానుభావవృద్ధ. నీ స్నేహాన్ని నీకు కోరుతున్నాను. దయచేసి ప్రసాదించు.'

'తప్పుకుందా' అన్నాడు వసువు. స్నేహాపాప్రాప్తి దాశాదు. అందుకున్నాడు ఇంద్రుడు. అందుకు సంతోషించాడు. ఇలా అన్నాడు మర్రి.

'చీర లోగింపప్పుడు సువ్య మా స్వర్గానికి రావాలి. వచ్చేందుకు అదిగో అట్టడ నీతో విమానాన్ని వెన్నాటు లేశాను. దానిని సువ్య అధిరోహిస్తే కాలు, స్వర్గ మర్కటో కాల్ని ఇట్టే పుట్టి రావచ్చు.' అని దగ్గంగా ఉన్న విమానాన్ని చూపించాడు. విచిత్ర చరాశాలతో, రథాలతో వెలిగిపోతూ జులిపించింది విమానం. చూసి, ఆనందించారు వసువు. ఆనాటి నుంచే 'వసువు' పేరుగల అతను 'ఉపరిచర వసువు' అయ్యాడు. ఇంతో విశేషం కూడా వసువు గురించి నీకు చెప్పాల్సి ఉంది. కలార్దిశాలంలో మరిచి, అత్తి, అంగ రనుడు పులచాడు. పులస్త్యుడు, త్రైవిష, వశిష్టుడు... ఈ మహామునీశ్వరులు ఎదుగుతూ స్వాయంభువ మేనుష్యతో పాటు విష్ణుదేవుని కోసం చిరకాలం తపస్సు ఆచరించారు. అప్పుడు విష్ణుదేవుడు ఆధ్వర్యరూపంలో ప్రత్యక్షమయ్యి వారిలో ఇలా అన్నాడు.

'మహానయలాదా! ధర్మశాస్త్ర రచన కోసమే మీరులా నాలోనం తపస్సు చేస్తున్నారు నాకు తెలుసు. మీ మనోరథం తప్పకుండా పరిస్థుంది. ఇప్పుడే నుండి మీ ముఖాల్లో సుఖవాసం పర్వదుకుతోవాలిందిగా సరస్వతీ దేవిని ఆహ్వానించాను. ఇదిగో ఈ ఆంగవహునికి అధిరకాలం లోనే బృహస్పతి కొడుకుగా జన్మిస్తాడు. ఆ బృహస్పతి ధర్మ శాస్త్రాన్ని ముగ్ధంగా అధ్యయనం చేసి, మహా విద్యానం అనిపించుకుంటాడు. రథాశ్రమ బాలోకంలో ఉపరిచర వసువు అన్న రాజు జన్మించబోతున్నాడు. అతనికి వేసందీ వివరీత బిడ్డ శ్రద్ధలు కలుగుతాయి. నావ్కు బిడ్డనే ఊపిరిగా చేసుకుంటాడతను. మీ మనస్సలు కూడా అందు కుంటాడు. అతని ధర్మశాస్త్ర అధ్యయనానికి అన్ని విధాలా అర్హుడు. ఆ కారణంగా బృహస్పతి ధర్మశాస్త్ర మర్యాదలన్నీ

అతనికి తెలియజేయాల్సి ఉంటుంది.'

విష్ణుదేవుడు చెప్పినట్లుగానే భూలోకంలో జన్మించిన ఉపరిచరమనుషు భూరి దక్షిణలలో అశ్వమేధయాగాన్ని ప్రారంభించాడు. మునీశ్వరులు అనేకులు ఋత్విజులై యజ్ఞ నిర్వహణ చేపట్టారు. బృహస్పతి ఉపద్రష్ట అయ్యాడు. ప్రజాపతి పుత్రులు ఏకతుడు, ద్వితుడు, త్రితుడు సదస్సులై యజ్ఞశాలను ఆలంకరించారు. మనుషు

అహింసావాది. ఆ కారణంగా అరణ్యంలో గల వేదసూక్ష్మాలలోనే శ్రమిషును ముగించాడు. దేవాదిదేవుడు విష్ణువు సాక్షాత్కరించాడప్పుడు. హవిర్భాగం స్వీకరించాడు. ఆయితే విష్ణువు ఒక్క మనుషుకి తప్పించి, బృహస్పతిలో పాటు వేరెవరికీ భిషించలేదు. బృహస్పతికి బాధ తలిగింది. దాంతో జగ్గీళ్ళు పెట్టుకుని ఇలా అన్నాడ మనుషులో. 'నేను ఉపద్రష్టగా వ్యవహరించిన యజ్ఞంలో దేవుళ్ళం

దరూ నా కంటికి కూడా కనిపించి, యజ్ఞభాగాలు అందుకున్నారు. ఇప్పుడు విష్ణుదేవుడే నాకు భిషించగలిగి. నాకెందుకు అతని దర్శనం కలుగలేదో అర్థం కాకుండా ఉంది.'

'శాంతించు బృహస్పతి, శాంతించు.' అన్నాడు మనుషు. అయినా శాంతించలేదు బృహస్పతి. కంటికి మంటికి ఏకధారగా విలపించసాగాడు.

-అర్చన

సరదాగా కాసేపు...

శిష్యుడు: గురువుగారూ! మని షికి బదిలీ అయింది తెలుసుకునే శక్తి వాస్తవం ఏం జరుగుతుందంటే? గురువు: ఏం జరుగుతుంది నాయనా? ఎవరూ పెళ్ళిళ్ళు చేసుకోరు, అంతే!

టీచర్: చింటూ! అన్ని సభ్యులకు లోనూ సున్నా మార్కులే వచ్చాయి! మీ నాన్న ఏం చేస్తుంటాడు? చింటూ: కోడిగుడ్ల వ్యాపారం చేశాడు!

టీచర్: అరటి పండు గురించి మీరేం తెలుసో చెప్పండి? స్టూడెంట్: తింటే బలం వస్తుంది. తొక్కితే జారి పడతాం టీచర్!

రింట్రి: ఏంటూ రవి? 'మదర్ టంగ్' అన్న చోట 'లేడు' అని రాశావు. రవి: మీరేగా ఎప్పుడూ అమ్మకి నోట్లో నాలుక లేదు అంటూంటారు. అందుకే అలా రాశాను.

సుందరం: బాబూరామ్! ఎక్కడిది కుర్చీ? కొనుక్కొన్నావా? బాబురామ్: లేదురా... ఈ రోజు ఇంటికి వెళ్ళాను కదా! వాళ్ళు 'టేక్ యువర్ సీట్' అన్నారు. అందుకే ఇది తీసుకొచ్చేశాను.

సోము: నాన్నా! మా టీచర్కి దైవభక్తి ఎక్కువ తెలుసా? రింట్రి: నీకెలా తెలుసు? సోము: నేను ఏ ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పినా వెంటనే 'ఓ మైగాడ్' అంటోంది.

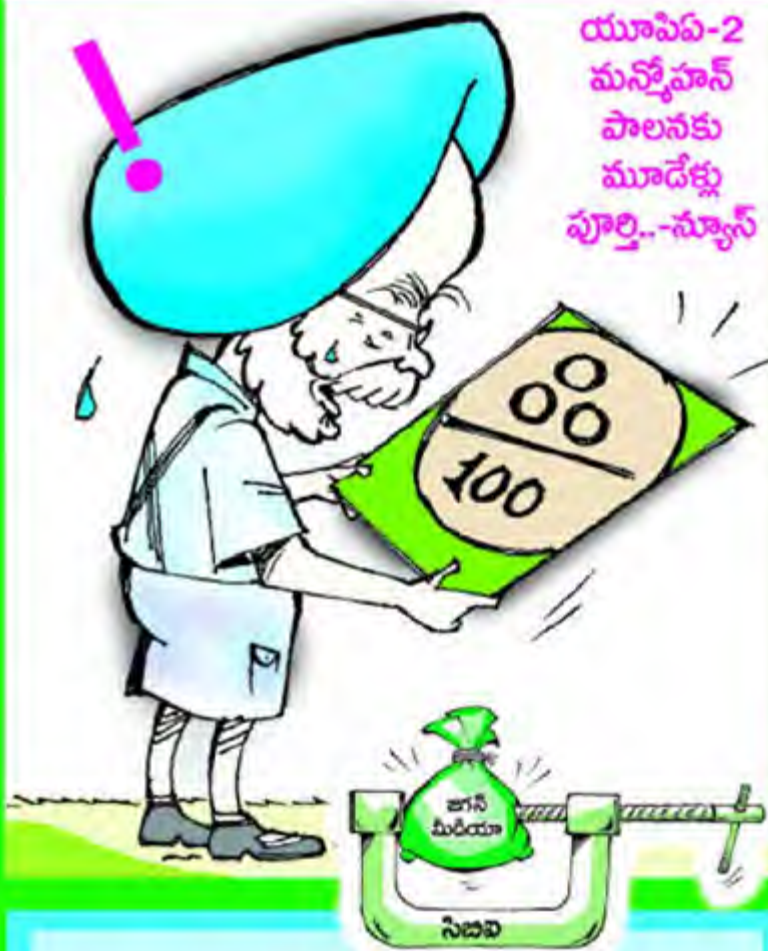

ప్రియమి: ఇలా మనం పాఠ్యంలో కూర్చుని చిప్స్ తింటూంటే ఏ మనిషిస్తోంది? ప్రియమి: చిప్స్ అన్నీ సువ్చీ తినేస్తున్నావని పిస్తోంది.

టీచర్: బబ్లా! కుక్కపై వ్యాసం రాయమంటే ఎందుకు రాయలేదు? బబ్లా! వ్యాసం రాధామని కుక్కపై పెన్ను పెట్టగానే అది పారిపోయింది టీచర్!

శేఖర్ టూన్స్

యుపిఏ-2 మన్మోహన్ పాలనకు మూడేళ్లు పూర్తి...-స్కాన్

సరకానికి ఓ టికెట్ వుండే..!

పెనుగొండలో ఘోర రైలు ప్రమాదం..పాతిక మందికి పైగా మృతి -స్కాన్

shekar toons e.mail: shekartoon@yahoo.com

ఎస్.కె.మిశ్ర - నవ్య వీక్షి సంయుక్త నిర్వహణలో

కథల పోటీ

కథకు రూ. **5,000** చొప్పున

10 కథలకు రూ. **50,000** నగదు బహుమతి

నిబంధనలు:

- ✧ కథ తెలుగు వారి జీవితానికి అద్దం పట్టేలా ఉండాలి.
- ✧ ప్రపంచంలోని ఏ ప్రాంతమైనా కథకు నేపథ్యం కావచ్చు. అయితే అది తెలుగువారి జీవితానికి సంబంధించినదై ఉండాలి.
- ✧ కథ అరటావు స్థానంలో 10 పేజీలకు మించకుండా ఒకవైపునే రాసి పంపాలి. దస్తూరి చక్కగా అర్థమయ్యేలా ఉండాలి. డి.టి.పి. చేసిన పక్షంలో అది 8 పేజీలకు మించరాదు.
- ✧ కథను పంపేటప్పుడు రచయిత/రచయిత్రి పేరు అందులో ఉండరాదు. పేరు, పూర్తి చిరునామా వేరే కాగితం మీద రాసి జత పరచాలి. హామీ పత్రం విధిగా జత చేయాలి. కవరు మీద 'నవ్య వీక్షి కథల పోటీ' అని స్పష్టంగా పేర్కొనాలి.
- ✧ బహుమతి పొందిన కథలు 'నవ్య' వీక్షిలో ప్రచురితమవుతాయి.
- ✧ ఈ కథల్ని నాటకీకరణ చేసే అవకాశం ఉంది. నచ్చిన కథల్ని నాటకీకరణ చేసి ప్రదర్శిస్తారు. ఇందుకు రచయితలు అంగీకరించాలి.
- ✧ పోటీ గడువు తేదీని పొడిగించేందుకు కానీ, పోటీని రద్దు చేసేందుకు కానీ, అర్హమైన రచనలు రాకపోతే బహుమతుల్లో మార్పులు చేసేందుకు కానీ 'నవ్య వీక్షి' యాజమాన్యానికి సర్వహక్కులూ ఉన్నాయి.
- ✧ కథల ఎంపిక విషయంలో తుది నిర్ణయం నవ్య సంపాదక వర్గానిదే! ఈ విషయంలో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకు కాని, వాద ప్రతివాదాలకు కాని తావు లేదు. ప్రచురణకు అనర్హమైన కథలను తిప్పి పంపడం సాధ్యం కాదు.

కథలు పంపవలసిన చిరునామా

నవ్య వీక్షి

ఆంధ్రజ్యోతి బిల్డింగ్స్

ప్లాట్ నెం. 76, రోడ్ నెం 70

అశ్వనీ లే అవుట్

హుదా హైట్స్

జూబ్లీ హిల్స్

హైదరాబాద్-500033

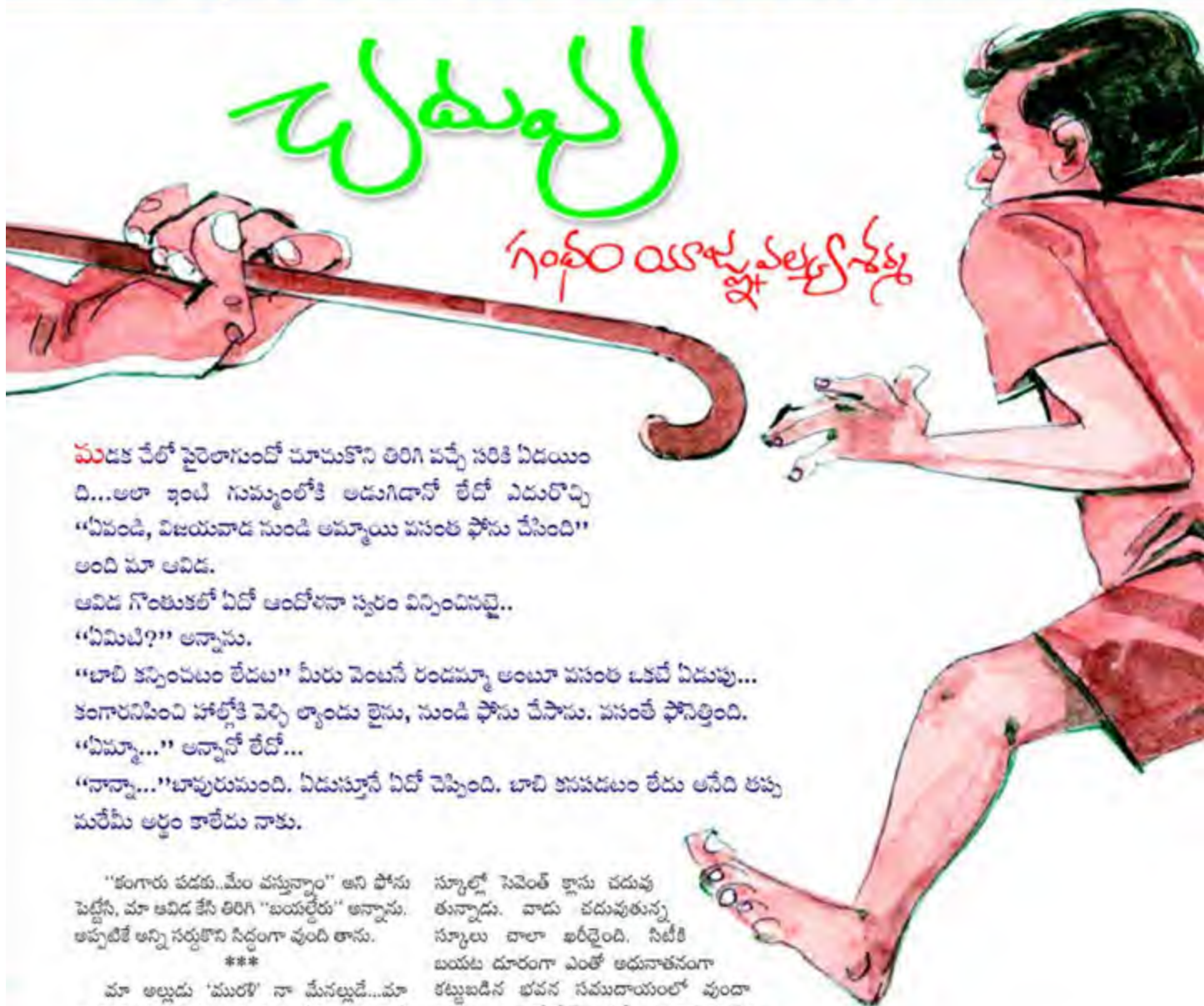
కథలు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ

14 జూలై 2012

కరి సీతారామయ్య స్మృతిసాహితీ - నవ్య వీక్షి ఉగాది కథల పోటీలో విశేష బహుమతి రూ. 2,000 పొందిన కథ

చదువు

గంధం యొక్క వల్లనల్లు

ముడక చేతో పైరెలాగుందో చూచుకొని తిరిగి వచ్చే సరికి ఏడయింది...అలా ఇంటి గుమ్మంలోకి అడుగిడానో లేదో ఎదురొచ్చి "ఏమండీ, విజయవాడ నుండి అమ్మాయి వసంత ఫోను చేసింది"

అంది మా ఆవిడ.

ఆవిడ గొంతుకలో ఏదో ఆందోళనా స్వరం వినిపించినట్టే..

"ఏమిటి?" అన్నాను.

"బాబి కన్సంచటుం లేదట" మీరు వెంటనే రండమ్మా అంటూ వసంత ఒకటే ఏడుపు...

కంగారనిపించి హాల్లోకి వెళ్లి ల్యాండు లైను, నుండి ఫోను చేసాను. వసంతే ఫోనిచ్చింది.

"ఏమ్మా..." అన్నానో లేదో...

"నాన్నా..." బాపురుమంది. ఏడుస్తూనే ఏదో చెప్పింది. బాబి కనపడటం లేదు అనేది తప్ప మరేమీ అర్థం కాలేదు నాకు.

"కంగారు పడకు...మేం వస్తున్నాం" అని ఫోను పెట్టేసి, మా ఆవిడ కేసి తిరిగి "బయల్లోరు" అన్నాను. అప్పటికే అన్ని సర్దుకొని సిద్ధంగా వుంది తాను.

మా అల్లుడు 'మురళి' నా మేనల్లుడే...మా కాముడక్క కొడుకు. యంపాం చేసాక యంబిప కూడా చేసాడు. ముంబాయిలో ఒక పెద్ద ఫార్మాస్యూటికల్ కంపెనీకి, సర్కారు, రాయలసీమ జిల్లాలకు ఏరియా మేనేజరుగా మంచి స్థాయిలో వున్నాడు విజయవాడలో.

మా అమ్మాయి వసంత బివ పానయ గృహిణిగానే వుండోంది.

వాళ్ళకి బాబి ఒక్కడే సంతానం. వాడి వయసు పదిహేడు పదిహేడు నడుస్తోంది. ఏదో కార్పొరేట్

స్కూల్లో సెవెంత్ క్లాసు చదువు తున్నాడు. వాడు చదువుతున్న స్కూలు చాలా ఖరీదైంది. సీటీకి బయట దూరంగా ఎంతో అధునాతనంగా కట్టుబడిన భవన సముదాయంలో వుందా స్కూలు. ఆ కార్పొరేట్ వాళ్ళవే, ఇంటర్మీడియట్ కళాశాల, లాంగ్టరమ్, ప్లాట్టరమ్ యంసెట్ కోచింగ్ సెంటర్లు కూడా ఆ భవనంలోనే వున్నాయి..

క్రిందటి సారి బాబి పుట్టినరోజు ఫంక్షను నాటికి నేను, మా ఆవిడ విజయవాడ వెళ్ళాము. అప్పుడు వాడి చదువు దినవర్తలను గురించి వసంత చెప్పింది విని అశ్రురూపిణి. అశ్రురూపిణి కాదు, ఒక విధంగా ఆందోళన పడ్డానేమో!

'తెల్లవారు జామున తాను వాణ్ణి తాను నాలుగు

గంటలకు లేపుతుందట, క్రిందటి రోజు స్కూలులో చెప్పిన ఇంగ్లీషు పాఠాలు, గ్రామరు చదివించటమే కాదు. వాటిని రంతంతా పెట్టింది, అప్పడెప్పుడు కోవటం, లెక్కల హోమ్ వర్క్, చేయించటం, సైన్సు, సోషల్ సైన్సులను కూడా బట్టి పెట్టించటం లాంటివి చేయించేపాటికి ఉదయం ఆరు గంటలవుతుందట.

ఆపై వాడు స్నానం ముగించుకుని, టిఫిన్ తినేసి,

స్కూల్ డైన్ మేనికొని, ట్రై, బూట్లూ దరించే పోటికి స్కూలు బస్సు వచ్చేస్తుందట. నిమిషం ఆలస్యమైనా అది ఆగదు. అంతా పరుగు పందెంలాగే ఉంటుందట. వాడికి, వాడిని తయారు చేసే వసంతకు.

స్కూల్లో ఎనిమిది గంటల నుండి ఒంటిగంట వరకు క్లాసులు జరుగుతాయట. ఒంటిగంటకు లంచ్ బ్రేక్. దానిని లంచ్ బ్రేక్ అనే అనాలట. బోజన విరామం లాంటి మాటలు వాడరాదట. ఆ స్కూలు భవనపు క్రింద అంతస్తులోని డైనింగ్ హాలులో ఆ

సమయానికి కారు డ్రైవరు చేత తాను పంపిన కారియర్లోని బోజనం తిని, వెంటనే రెండు గంటల నుండి అయిదు గంటల మధ్యాహ్నపు క్లాసుకు హాజరవ్వాలి. అపై అరగంట టీ బ్రేక్. కాని విద్యార్థులెవ్వరు స్కూలు కాంపౌండు దాటి పోకూడదు. మళ్ళీ అయిదున్నర నుండి, రాత్రి ఎనిమిది గంటల వరకు స్టడీ అవర్సు. ఎవరి క్లాసు రూములో వాళ్ళు కూర్చుని నిశ్శబ్దంగా చదువుకోవాలి. ఏ విద్యార్థి ప్రశ్న వాడితో మాట్లాడకూడదు. ఏదైనా మాట్లాడవలసి వస్తే ఇంగ్లీషులోనే మాట్లాడాలి. తెలుగులో మాట్లాడటం నిషిద్ధం.

ఓ సారి మేమక్కడ ఉన్న వారు రోజులు బాటని, వాడు గురి చేయబడితేన్న దినచర్యను గమనించాను. వాడికి, గోడనున్న గదియారానికి లేదా లేదని పించింది. క్షణం విరామం లేని ఉరుకుల పరుగుల డ్రైవలని దినచర్య వాడిది.

రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు స్కూలు బస్సు దిగి వచ్చేవాణ్ణి చూస్తే జాబ్ ఆనిపించేది. అలసిపోయి డీలాపడి జోగుతూ కనిపించేవాడు. వాడి చేత స్నానం చేయించి, బోజనానికి డైనింగ్ టేబులు దగ్గరకు వాణ్ణి తీసుకొని రావటం వసంతకు ఒక యజ్ఞంలా అయ్యేది. అలా సగం నిద్రలో ఉన్న వాణ్ణి 'అరే బాబీ తెల్లవారుజామున చదవాల్సినవేవో ఓసారి చూచుకోకూడదు' అనేది వసంత.

"నిద్ర వస్తోంది ఆమ్మా" అనేవాడు బాబీ. "అదిగో నిద్రలో కూడా ఆమ్మా అనకూడదని మీ క్లాస్ టీచరు చెప్పారా లేదా...మమ్మీ అనే అనాలి కదా" అనే వసంతకు వాడెలాంటి సమాధానం చెప్పేవాడు కాదు. అప్పటికే వాడు షార్త్ నిద్రలోకి జారి పోయి వుండేవాడు.

వసంతో వాడి నిద్ర మూలంగా చదువు నిర్లక్ష్యం కాబడుతోందనే ద్వారానే చూడేది.

ఇదంతా గమనించిన నేను వసంతతో "బాబీని ఇంకటి శ్రమకు, వత్తిడికి గురి చేయటం అవసరమంటావా?" అని ప్రశ్నించాను.

"నాన్నగారు...మీ కాలం నాటి కాలం కాదీది. ఇది పోటీ ప్రపంచం. ఈ పోటీలో నిలువగలిగితేనే చీళ్ళకు భవిష్యత్తు. లేవటి జీవన పోరాటానికి కావలసిన మేగాన్ని అందుకోవడానికి సంసిద్ధమై వుండకుంటే, ఈ తరం వెనక బడిపోతుంది" అంటూ ఓ అరగంట పెద్ద ఉపన్యాసమిచ్చింది వసంత.

ఈ మేగం కాలానిదో...చీళ్ళు స్పష్టించుకొంటున్నదో అర్థం కాలేదు నాకు. ఈనాటికి.

మేము విజయవాడ చేరేసరికి పడయింది. కళ్ళన్నీ లోపలకు పీక్కుపోయి, పది దినాలుగా లంకబాలుపడిన మనిషిలా, గుమ్మం ముందు నిలబడి బాటి కోసం ఎదురుచూస్తూ కనిపించిన వసంత మమ్మల్ని చూస్తూనే బాష్పధుమంటూ, వాళ్ళమ్మ కౌగిలిలో జారిపోయింది.

వసంత తేరుకొన్నాక "ఏం జరిగింది?" అన్న మా ప్రశ్నకు

"రోజు లాగే తెల్లవారుజామున బాటని నిద్ర లేపడానికి వాడి గదిలోకి వెళ్ళాను. వాడు వెడ మీద కనిపించలేదు. బాటరూముకేమైనా వెళ్ళాడేమో అనుకొని కొంచెం సేపు వేచి చూసాను. ఎంతకు రాకుంటే, బాటరూముకేనే వెళ్ళి చూస్తే వాడక్కడ లేదు. ఏమై నట్లు అనుకుంటూ పెరడు వైపు, ఉత్తరపు సందు, చెక్ చేసాక అప్పుడు గమనించాను. హాలునుండి బయటకు వెళ్ళి తలుపు తీసి ఉన్న నలగతి. బయటకు వచ్చి చూస్తే కాంపౌండ్ వాల్ గేట్ తాళం తీసి వుండటమే కాక, గేటు వారగా తెరిచి వుంది. అది చూసాక ఇంక తెల్లవారుజామున వాడెక్కడికి వెళ్ళినట్లు ఎందుకు వెళ్ళినట్లు అనే ఆలోచనతో పాలు నన్నగా భయం ముంచుకొచ్చింది.

అయినను లేచి చెప్పాను.

తాను కంగారు పడుతూ బట్టలైనా మార్పుకోకుండా లుంగీతోనే వీధి చివరిదాకా వెళ్ళి, వీధంతా నిర్మానుష్యంగా వుండటానికే తిరిగి వచ్చారు.

నాలో భయం దూఢంగా మారిపోయింది.

పెడలోనుండి కారు తీసి బయటకు బాటని వెతుక్కొంటూ వెళ్ళారాయన. అయిన బజార్లన్నీ వెతుకుతూ మునిసిపల్ పార్కు సూపరు బజారు సెంటరు, రైల్వేస్టేషను, బస్సుస్టాండు ఏరియాలను వెక్ చేస్తూ మధ్య మధ్య ప్రతి ఏరియా నుండి నన్ను 'బాబీ వచ్చాడా' అని పోసులో వాతలు చేస్తూ వస్తూ రాయన.

అయిన తిరిగి తిరిగి బాబీ ఎక్కడా కనిపించలేదంటూ ఇంటికి తిరిగి వచ్చారు. బాబీ కనిపించటం లేదనే వార్త తెలిసి అయనగారి ఆపీసు స్టాప్, మరికొందరు స్నేహితులు వచ్చారు. అందరి సలహా మేరకు పోలీసు రిపోర్టు ఇచ్చేందుకు నిర్ణయించుకొని, ఓ అరగంట ముందే పోలీస్ స్టేషనుకు వెళ్ళారు" అంది వసంత.

అంతలో మురళి పోలీస్ స్టేషను నుండి తిరిగి వచ్చాడు.

పోలీసు కంట్రోలు రూములో రిపోర్టు ఇచ్చాడట. వాళ్ళు టౌనులోని అన్ని స్టేషన్లను మెసేజ్ పంపారట.

నాకెందుకో బాబీ స్కూలుకు వెళ్ళి వస్తేనే అనిపించింది.

మురళి, నేను కారులో బయలుదేరి

Bar

వళ్ళూ, సేదకి వలుచుకుంటూ వదిలిపోయారు. అంతే! దూరంలో వుండూ స్కూలు దారిలో, వసంత చెప్పిన విషయం ఒకటి చెప్పాడు మురళి.

“క్రిందటి రోజురాత్రి బాబీ ఇంటికి వస్తూనే చాలా కాలంగా నేను ఈ స్కూల్లో చదవను! అంటూ భుజాన వున్న పుస్తకాల బ్యాగ్ ను విసిరి నేలకేసి కొట్టాడట. కానీ బూట్లను అలాగే విసిరి వేశాట్ట. ఏమయిందన్న వసంత ప్రశ్నలకు ఎలాంటి సమాధానం చెప్పకుండా దేలికే పది అడ్డాస్టే దానిని నేలకేసి కొడుతూ వుండిపోయాడట. స్కానం చేయలేదట. బోజనం వద్దని డైనింగ్ టేబులు మీద ఉన్న గిన్నెల నన్నుంటిని తోసేశాడట. అవన్నీ చిందరవందరగా పడిపోయి టేబులంతా సాంబారు, కూరలు దొర్లిపోయాయట.

ముందు గదిలో ఏవో కాగితాలు చూచుకుంటున్న నాతో వసంత 'దూడండి మీ గారటం వాళ్ళలా తయారు చేసిందో' అనటంతోనే కాక, డైనింగ్ టేబులు మీద ఆ దుశ్శృంగ చూడక నాలో కోపం

వెలుగుకొచ్చి వదిలిపెట్టి వెళ్ళిపోయాను. అంతే! అంత గొడవ చేస్తున్నవాడు స్వల్పమైన నాకేసి అలా కొద్ది సేపు చూసి, మాట్లాడుకుంటే తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు" అన్నాడు మురళి.

"వాడి ప్రవర్తనకు కారణం ఏమిటో చిన్నగా తనుక్కోవాలి కానీ...వాణ్ణి దండించటం తప్పు రదూ" అన్నాను.

"పొరపాటి మామయ్యా...! వాడిపై ఏనాడూ నేను దేయ చేసుకొని ఎదుగుట. వాడుంటే నాకు ప్రాణం. వసంత వాణ్ణి ఏమన్నా అంటుంటే, ఎప్పుడూ వసంతుని కోప్పడుతూ వుండే నేను... నిన్న ఆనాలో చిరంగా ప్రవర్తించామేమో... నిన్ననే ముంబాయి నుండి మా కుమార్తె పైన్ ఫ్రైడెంట్, నా పరియా సేల్స్ ప్రాగ్రెస్ చాలా ఘోరంగా వుందని తప్పు పడుతూ... ఇలాగైతే మిమ్మల్ని 'డిమాండ్ చేయమని' వస్తుంది అంటూ పోనులో చాలా యెనంగా మాట్లాడేడు. ఆ దిరాఢులో వుండిపోయానేమో... వసంత 'బాబీ'ని గురించి అలా అనటంతో నేనం చెప్పన్నానో నాకు తెలియలేదు." అంటున్న మురళి తన

నిందా మునిగిన కన్నులు కన్నులించాయి... వూడుడుపోయిన గొంతుతో మరేమీ మాట్లాడలేకపోయాడు...

'బాబీ' స్కూలులో వాడి ఖాసు టీచర్ని తని సాము. అతనా ఖాసు ఇన్ ఛార్జ్ కూడానట.

"మీ 'బాబీ'కి ఈ మధ్య మేం వారం వారం పెట్టే టెస్టులలో మార్కులు క్రమంగా తగ్గుతున్నాయి. మొదట్లో ఇంగ్లీషు, సంస్కృతంలో కూడా నూటికి నూరు మార్కులు వచ్చేవి. అతడే కాకుండా ఫస్ట్, అలాంటిది ఈ మధ్య ఆ మార్కులు నూటికి తొంభయ్యే అయిదు, అరుకు పదిపోతున్నాయి. కారణం ఏమంటే మేము గ్రేడ్స్ లో నుండి ఇప్పీ య స్కోర్ కాక, తాను సొంతంగా వ్రాస్తున్నాడు. అలా సొంతంగా రాయవద్దంటే వినక, ఈ సారి వారంతా కష్ట టెస్టులో కూడా అలానే వ్రాసాడు. అందుకే, నిన్న టెస్టుంటు క్రింద రెండు వీరియడ్స్ బెంచి మీద నిలబెట్టాను. అంతే కాదు బీజరు అవరులో స్పెషియల్ తో తెలుగులో మాట్లాడుతూ ఒకటి రెండు సార్లు దొరికి పోయాడు. అలా తెలుగుతో మాట్లాడితే ఇంగ్లీషు రాదు. మరీ ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూలు."

అతని మాటలు విని ఆశ్చర్యపోయాను.

"ఒక విద్యార్థి తాను అర్థం చేసుకున్న పాఠ్యాంశాన్ని తన సొంత వాక్యాలతో చెప్పటం కానీ, వ్రాయటం కానీ అది అతని ప్రతీత ఆపుతుంది కానీ తప్పిలా ఆపుతుంది" అన్న నా ప్రశ్నకు...

"తప్పు... ఒప్పు అని కాదంటే వాళ్ళు సొంతంగా వ్రాయటం వలన మార్కులు తగ్గుతాయి. గ్రేడ్స్ వ్రాసిన నిష్కర్తుల మాదిరిగా వీళ్ళు వ్రాయలేరు కనుక, మారు మార్కులు, ర్యాంకులు ముఖ్యం. అలా మార్కులు తగితే ఆ విద్యార్థిని వట్టిండుకోవటం లేదు అని నన్ను బాధ్యుణ్ణి చేస్తుంది మా మేనేజి మెంటు. అది నా ఉద్యోగానికి ప్రమాదం. ఇప్పుటికే మీ 'బాబీ' విషయంలో మంత్రి రివ్యూలో మా డైరె క్టరు గారు ఒకటి రెండు సార్లు నాకు వార్నింగ్ ఇవ్వటం కూడా అయింది. మరోసారి వారి నోటీసు లోకి వెలికి నాకు ఉద్యోగంనే, ఇలాంటి కార్పొరేట్ స్కూలునుండి డిస్ మిస్ అయితే మరెక్కడా నాకు ఉద్యోగం దొరికదు" అంటూ బేల మొహం చేసాడా టీచరు.

అంతలోను మురళి సెల్ ఫోన్ మ్రోగింది.

అది పోలీస్ కంట్రోల్ రూము నుండి మీ అబ్బాయి దొరికాడు రండి అంటూ.

'బాబీ' దుర్గంగడి మెట్ల పై పోలీసులకు కనిపించాడట.

బాబీ దొరకటం ఒక సుఖాంతం అని వసంత, మురళి సంబరపడిపోయారు. కానీ మౌనం వీడని బాబీ వైఖరి నన్ను కలవర పెట్టింది. వాణ్ణి ఒంటరిగా మీద పైకి తీసికొని వెళ్ళి "ఎందుకురా, బాబీ ఇలా చేసావు" అని లాలనగా ప్రశ్నించాను.

"తాతయ్యా! ఆ స్కూల్ లోక జైలు. నీనక్కడ చదవలేను. వాళ్ళు చెప్పినట్లు బట్టిపెట్టాలి. అదే పరిష్క

డి. పుష్పము రేలం పట్టణము పాఠశాల తో సరిహద్దు దాటి ఏ ద్విస్థి గతికి సుధారసము చింది పెయ్యం దిగినాట పంపిసం డి పైల పిల్లగిట్టు; సది నిష్కము గావసరేని యా పదా ల్పయ్య పంపి మేడలకు రాలునయ్యెట పాఠశాలముల్లో! భావం: పున్నమి నాటి రాత్రులందు చంద్రుడు ఆ పట్టణం వెంతనే పోతున్నాడు. ఆ పట్టణంలోని మేడల శిఖరాలు కాక, అతనికి గాయాలయ్యాయి. చితికిపోయాడు. అందువల్ల చంద్రుడిలోని సుంద ఒరికిపోయి, ఆ మేడల మీద నిలుపునా కారిపోయింది! ఆ పున్నమి నాటి నుండి చంద్రుడు డ్రిందేని పోతూ ఉంటాడు. ఇది నిజం కాదనటంబా? పదహారు వన్నెల ఆ బంగారు మేడలకు ఇక్కడ సొములు అని పేరు రావడానికి కారణం ఏమిటి! ప్రతి పద్య చమత్కారితో తంజావూరు ప్రభువు రఘునాథ రాయల వారిని మెప్పించి "క్షితిలో నీ మార మెరికిన్ రాదు సుమీ!" అని అదినవ పోజునిచి ప్రశంసలు పొందిన కవి చేమరూర వెంకటకవి. అతను సాళంగ ధర, చరిత్ర, విజయవిలాసం అనే రెండు ప్రజంవాలు రచించాడు. ఈ చక్కని పేర్లను విజయ విలాసం లోగిది. విజయ విలాసం మూడశ్వాసాల ముచ్చటయిన ప్రబంధం. ద్రౌపది ఒరికితో ఉన్నప్పుడు తక్కిన నలుగు రిలో ఏవరూ ఆ పరిసరాలకు పోకూడదని నారద మహర్షి పొందవులకు విధించిన కట్టడి. ఇతే, ఒక బ్రాహ్మణుడి ఆపులను కాపాడడం కోసం సమర సంరంభంలో నిల్చుంటున్న తెచ్చకోదానికి అర్జునుడు ధర్మరాజు మండిరానికి వెళ్ళి, ఆ నియతినీ అతిక్రమించాడు. గోరక్షణ చేసిన వీధిప ప్రతిజ్ఞాభంగం చేసినందుకు తగిన శిక్ష వేయమని అన్నను కోరాడు. విప్రహితం అన్నా వేరే ధర్మం మరి లేదని ధర్మజుడు ఎంత చెప్పినా అర్జునుడు వినలేదు. ఒక యుద్ధ తీర్థయాత్రలు చేసి రమ్మన్నాడు. ధర్మరాజు, అదే అతనికి శిక్ష అన్నాడు. అర్జునుడు తీర్థయాత్రలు చేస్తూ మార్గ

దశంలో ఉలూచి, చిత్రాంగద, సుభద్ర అనే ముగ్గురు అందగత్తెలను వివాహం చేసుకోవడం ఇందులో కద. కవి ప్రబంధ లక్షణాలను అనుసరించి మొదట పురవర్ణన చేసాడు. పాండవులు విడిచి చేసిన ఇంద్రప్రస్థ పురం లోని మేడలను వర్ణించాడు. అక్కడి మేడలు ఎంత ఎత్తయినవంటే. ఆకాశాన ఉండే చంద్రుడు పోయే దారికి అడ్డురగిలేటంత! అంత ఎత్తయినవట, అక్కడి మేడలు! అందు చేత, పున్నమి రాత్రులలో చంద్రుడు తన మానాన తను వెగంగా ఆకా శంలో వెళ్తా ఆ మేడల శిఖరాలకి గుడ్డుకొన్నాడుట. అంతే, గాయ పడ్డాడు. చంద్రుడు సుధాకరుడు కదా! గాయం వల్ల అతనిలో ఉండే సుంద (అమృతం) అంతా ఆ మేడల గోడల మీదకి జారి పోయిందిట. మేడలకు డీకొన్న చంద్రుడు ఆ పున్నమినాటి నుండి తరిగి పోవడం జరిగింది. కృష్ణవర్ణంలో చంద్రకళలు తరిగిపోవడానికి కవి భమత్కారంగా తెలుగున్న కారణమిది! ఇది నిజం సుమా! అంటున్నాడు. ఇంకా తన మాటను నమ్మని వారికోసం మరొక ఐలమైన కారణాన్ని ప్రతిపాదిస్తున్నాడు. సుంద అంటే సున్నం. సున్నంలో కట్టబడతాయి కనుక మేడలకు సొదాలు అనిపెరు. సుంద అంటే అమృతం అని వేరొక అర్థం కూడా ఉంది. మన కవి ఆ అర్థం పట్టుకొని, చంద్రుడి లోని సురాభాసం (అమృతం) ఒరికి. మేడల మీద నిలుపునా దిగ జారడం వలన ఆ పట్టణంలోని మేడలకు సొదములు అనే పేరు వచ్చిందని భమత్కరిస్తున్నాడు! లేకపోతే, ఆ బంగారు మేడలకు సొదములనే పేరు రావడానికి కారణం ఏమిటని అడుగుతున్నాడు.

ఈ ప్రబంధంలో ప్రతి పద్యమూ ఇంత చక్కని భమత్కారాల విరి వాసనలతో గుళింపబడితే!

-సమర్పణ: పంతుల జోగారావు

అలా 'ద్రావీడ'ల, 'సారథి'లగా చూసినట్లు. 'సైన్య'గా మాట్లాడుకోనియారు. హాయిగా నవ్వు నీయారు. ఆటలు ఆడుకొనే అవకాశమే లేదు. ప్రతి చిన్న విషయానికీ అవమానిస్తూ పనిస్థలం అంటూ బెంచి మీద నిలబెడతారు.

ఇక ఇంట్లో ఆమ్మా అంటే...చదువు చదువు అంటూ ఒక్క ఓ క్షణం కూడా విశ్రాంతి తీసికో నివ్వదు. ఆమ్మను ఆమ్మా అని పిలవనివ్వదు. 'మమ్మ' అనాలట. నాన్న 'దాడి'యేనట, వారం వారం మా స్కూలుకొచ్చి ఆ క్లాసు డిగ్రీల్లో చెప్పిన వన్నీ విని తానూ ఆ స్కూలులాగానే ఇంటిని తయారు చేస్తోంది."

వాడు చెప్పింది మిన్నాక ఆ వయసున చదువు పేరిట పాఠశాల వర్తిడికి, హింసకు గురౌతున్నాడో అర్థం అయింది. వాడి పరిస్థితి ఇల్లెలే...మరో పైప్లె... సేల్సు ప్రాగ్రిన్ పడిపోతున్నందుకు ముర్రో. యజమాన్యం తనమొక్కడ డిస్మిస్ చేస్తుందో అని నిత్యం అభద్రతకు గురిఅయ్యే బాబీ క్లాసు ఇన్ ఛార్జ్ లోదరు.

బాబీకి ఇంగ్లీషు సంస్కృతాలలో మార్కులు తగ్గితే ర్యాంకు పడిపోతుందేమో అని వసంత, వీరం దరూ వారి వారి కారణాలతో కూడిన మానసిక వత్తిళ్ళకు గురి అవుతున్నారు.

కారణాలు వేరు వేరయినా ఆంతర రూపం ఒక్క డో...నేటి మనిషి మనుగడలో నెలకొన వున్న అబద్ధతా బావం!

ఈ స్థితి మనం సృష్టించుకొంటున్నదేమో అనుకునే నా అనుమానానికి సమాధానం కోసం కాని...ఆ సమస్యల పరిష్కారాల గురించి కాని నేను ఆలోచించలేదు. కానీ 'బాబీ'ని ఆ హింస నుండి ఎలా కాపాడాలా అని మాత్రమే ఆలోచించాను.

"బాబీని కొన్నాళ్ళు నాకొదిలేయండి" అని వసంత మురళిల నుండి వాణ్ణి తీసికొని మా పూరు వచ్చేసాను.

అప్పుటికి పదేళ్ళకైతమే

వ్యవసాయ కాటర్ డిప్యూటీ డైరెక్టరుగా పదవీ విరమణ చేసాక, వ్యవసాయం పట్ల ఉన్న మమకారం, నన్ను మా గ్రామం లింగవల్లిలో వ్యవసాయ దారునిగా స్థిరపడేలా చేసింది.

బాబీని తీసికొని మా పూరు తెరిగి వస్తూనే వాడి చదువుకు మూడునెలలు హాలిడే ప్రకటించారు.

వాడికి దేశంలోని మరో కొత్త కోవార్ని చూడటం ప్రారంభించాను. మా గ్రామాన వున్న మా వ్యవసాయ భూములన్నీ తిప్పాను. మా తోట పొలాలు నాలుగు చెరుగులా నడిపించాను. మా పడమటి పొలాలు నున్న జొన్న పేటను, వాటి పై నుండి వచ్చే ఫైరగాలిని అనుబంధంగా ఆ నిలవెత్తు పచ్చని పంట పొలాలు పై కిపికిపలాడుతోన్న పరిగ పట్టల్ని చూసి వాడు అనందంతో గంతులేసాడు. వ్యవసాయాన, నాకు తోడు జోడైన మా పాలేరు లత్తున్న బాబీకి జొన్నపాల కంకుల ఊచటయ్యాన్ని, పొలంగట్ల మీద నున్న 'కామంచి' వండ్లను తినిపించాడు. మాన్యం

పొలంపైని సుగంధమండల్ని తంపదీసి కొని తినటం ఎలాగో చూపాడు. మా గొడ్డ కొవ్వం వెనకాతల మీద పతోటలోని 'వంగ' పాదలను, సార చెట్లను వాటి కాయలను ఇంతలేని కళ్ళను విప్పాల్సికొని చూసి ఎంతగా ఆశ్చర్యపోయాడో బాబీ.

మా పెదవించలకు ఊయలు వేసి వాణ్ణి ఊగించాను. చంద్రయ్య దిగుడు బావిలో దింపి ఈత కొట్టడం నేర్పించాను. వేణుగోపాల స్వామి వారి లోపెలలో వాడి 'పేద' అర్చనలు చేయించాను. అంజనేయుడి గుడిలో ఆకు పూజానంతరం ఇచ్చే పానకం చూసానికి తప్పకుండా ప్రతి శనివారం హాజరయ్యే వాడు తాను. సాయంసంధ్యల రామమందిర ప్రాంగణంలో ప్రతినీత్యం 'చలమయ్య' పంతులుగారి పురాణ శ్రవణానికి వాళ్ళ అమ్మమ్మతో కలిసి వెళ్ళే వాడు. బారత, బాగవత కథలను శ్రద్ధగా వినేవాడు.

వెల్లెలోని ప్రజల మధ్య అధ్యయనం, అనురాగాలను, బౌద్ధవ్యాసను చూపి మన సంస్కృతి, నాగరికతా మూలాలేమిటో, ఆ వయసులోనే వాడికి అవగాహన కలిగించేందుకు ప్రయత్నించాను.

మూడునెలలు తిరిగేపాటికి బాబీ తనపై ఎలాంటి పత్తిడిలేని ఒక ఆహ్లాద స్థితికి చేరుకున్నాడు.

ఇక నేనే వాడికి చదువు చెప్పటం ప్రారంభించాను. ఆ చదువు రోజంతటిలో కొన్ని గంటలు మాత్రమే వుండేది, తదిమా కాలమంతా వాడి చిత్త వ్యర్థితే పడిలేసాను. నా బైబిల్లోని నవలతో ప్రారంభించి కావ్యాలు పరకూ అద్భుతమైన చదవడం ఆలవాటు చేసికొన్నాడు.

వసంత, మురళి మధ్య మధ్య వచ్చి వాణ్ణి చూసి వెళ్ళే వారు. అప్పుడప్పుడు బాబీతో పాటు మేమూ విజయవాడ వెళ్ళి వచ్చేవాళ్ళం. ఆ మరు సంవత్సరం మా ఊరికి హతవేటు చూరంలో ఉన్న మేజరు పండా యిత 'కాకుమాను' గ్రామానికి జిల్లా పరిషత్తు హైస్కూలు వచ్చింది. బాబీని థానిలో చేర్పించాను. రోజూ పైకిలు మీద వెళ్ళి వచ్చేవాడు. ఆక్కిడ ఎలాంటి పత్తిడి లేని చదువు లభించింది వాడికి, సాయంత్రాలు ప్లేగ్రాం

డులో క్రికెట్, ఫుట్ బాల్ లాంటి ఆటలు ఆడేవాడు. టెన్స్ క్లాసు పరీక్షలో స్కూలు ఫస్ట్ కాక జిల్లా ఫస్ట్ గా వచ్చాడు. అలాగే స్టేట్ తరఫున పదిహేను సంవత్సరాలలోపు ఆడి క్రికెట్ జట్టుకు సెలెక్ట్ అయ్యాడు. వాణ్ణి మాఫియాలో ఉన్న పెదనంది పాడు కాలేజీలో ఇంటర్మీడియేట్ లో చేర్పించడానికి నిర్ణయించాము.

వసంతకు వాణ్ణి యంపిసి గ్రూపులో చేర్పించి ఇంజనీర్ని చేయాలని ఉత్సాహ వడింది. మురళి చైసి సిలో చేర్పించి మెడిసిన్ చేయించాలి ఇచ్చేశ్యుడూడు.

"వాడు ఇంజనీరే అవుతాడో, డాక్టరే అవుతాడో లేక సైన్సు చదివి స్టేటిస్ట్ అవుతాడో ఇదేవి కాక క్రికెటర్ కావాలనుకొంటాడో..." అన్నాను.

"నరే నాన్న మీరెలాగంటే అలాగే" అంది వసంత.

"మీ ఇష్టం మామయ్యా..." అన్నాడు మురళి.

"వాడి అభిరుచి ఏమిటో తెలుసుకోని మనం వాడి సహకరించి, ప్రోత్సహిద్దాం. వాడి చదువేదో వాడే చదువుకొంటాడు. ఏదీ వాడినెత్తిన మనం రుద్ద వద్దు..." అన్నాను.

బాబీ, డాక్టరేట్ చేసి, వ్యవసాయాన్ని లాభపాటి వృత్తిగా తీర్చేదిస్తే స్టేటిస్ట్ అవుతానని, ఇంటర్లో ఆ గ్రామంలో చేరిపోయాడు.

సెల్: 9885320765

సంతాన సాఫల్యతకు సృష్టి IVE ICSI

- 45 సం.లు పైబడిన స్త్రీలలో & కుటుంబ నియంత్రణ అవరోధన అయిన వారిలో సంతాన సాఫల్యత.
- IUI, IVF, ICSI
- సరొగసి & ఎగ్ డొనేషన్

log on: surrogacyindia.biz

998943 2345, 998946 2345

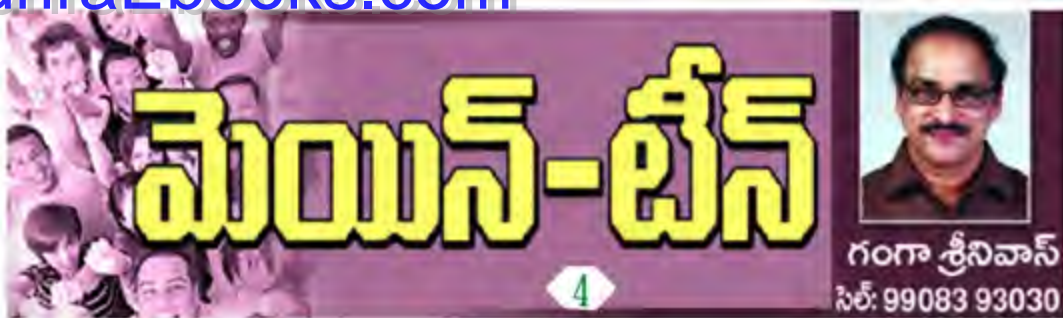
సృష్టి టెస్ట్ ట్యూబ్ బేబి సెంటర్

కె.పి.హెచ్.బి.కాలనీ, కూకట్‌పల్లి, హైదరాబాద్-72.

జడ్.పి. జంక్షన్, మహారాణిపేట, విశాఖపట్నం-2,

లిటిల్‌క్లస్ట్ థియేటర్ ఎదురు, కొత్తపేట, గుంటూరు-2,

వెంకటరత్నం వీధి, సూర్యరావుపేట, విజయవాడ-2.

విజయం ఒక అలవాటు

ఒక వ్యక్తి తన భవిష్యత్తు తెలుసుకోవడానికి ఒక జ్యోతిష్యుడి దగ్గరకు వెళ్ళాడు. అతని జాతకచక్రం నిశితంగా పరిశీలించిన తర్వాత ఆ జ్యోతిష్యుడు, ఇలా అన్నాడు.

‘నాయనా నీ జాతకం పరమం దరిద్రంగా వుంది. సుప్రసిద్ధం అనేవచ్చు ఇలాగే కష్టాలు పడాలి’.

‘పోనీరెండి స్వామి, ఆ తర్వాతైనా నాకు కష్టాలు తీరిపోతాయా’ అనగా అడిగాడు ఆ వ్యక్తి.

‘లేదు నాయనా అవి తీరవు. కాకపోతే నీకు కష్టం అనిపించదు. అప్పటికి సుప్రసిద్ధ వాటికి అలవాటు పడిపోతావు’ అన్నాడు జ్యోతిష్యుడు.

అలవాటు అనేది మనిషి జీవితంలో ముఖ్యమైనది అని విషయం సుసతు తెలుసు.

మనిషి అనేవాడు ‘అలవాటుల పుట్ట’ అన్నాడు ఒక కాత్మికుడు! అది అతిశయోక్తి కాదు. పుట్టిన క్షణం నుండి గట్టిపరచు మనిషి చేసే ప్రతి చర్య కూడా ఏదో ఒక అలవాటు పరిణామానికి జరిగేదే.

ఎక్కువసార్లు ఏదైనా పని చేయడం వలన ఒక అలవాటు ఏర్పడుతుందని అందరికీ తెలుసు. అలవాటు అనేది ఒక వ్యక్తి తన ఇష్టప్రకారం ఏర్పరుచుకుని ఉండొచ్చు. లేదా ఇతరుల బలవంతం మీద గాని ప్రేరణ వలన గాని ఏర్పరచుకుని ఉండొచ్చు. ఏ కారణం వలన అతనికి అది అలవాటు అయినా సరే ఆ అలవాటు త్వరగా పోదు.

ఇంగ్లీషులో ‘హేబిట్స్’ తొలగించడం ఎంతకష్టమో అన్న విషయాన్ని ఇలా తమాషాగా చెప్పారు. ‘హేబిట్’ స్పెల్లింగ్ తీసుకోండి (HABIT). దాని నుంచి మొదటి అక్షరం హెచ్ ను తొలగించి చూడండి. ‘ఎ’ బిట్ ఉంటుంది (ABIT). తర్వాత అక్షరమైన ఎ ని తొలగించండి. (BIT) ఉంటుంది. అలాగే దాని తర్వాత అక్షరం ‘వీ’ని తొలగించినా (IT) ‘అది’ మిగిలే ఉంటుంది. అంటే అలవాటుని తొలగించడం ఎంత కష్టమో గమనించారు కదా!

అందుకే అంటారు దురువాక్యాల దూరంగా ఉండాలి అని. ఒకసారి ఏదైనా అలవాటు అయితే వాటివంటి బలవంత వడదు చాలా కష్టం. అయితే అలవాటుని మనకు ఉపయోగపడేలా కూడా మేలుచేసుకోవచ్చు. మన లక్ష్యాలకు అనుగుణ్యమైన అలవాట్లు ఏర్పరచుకోవాలి. అందువలన మనకు ఒక ముఖ్యమైన లాభం ఉంటుంది. అదేమింటే ఎటువంటి క్లిష్ట పరిస్థితులు వచ్చినా మనల్ని ఆ అలవాట్లు పడుతున్నాయి ఉంటాయి. మనల్ని విజయాల బాటలో నడిపిస్తాయి.

మానవ మస్తిష్కం ఒక సూపర్ కంప్యూటర్ లాంటిది. దానిలో వేలాది ‘సిగ్నల్స్’ పుడుతుంటాయి. అయితే ‘నేర్చుకోవడం’ అనే ఒకే ఒక ముఖ్య లక్షణం వలన మన మస్తిష్కం అనుభవాల నుంచి ఉత్తన్నమైన ప్రవర్తనను అలవరచుకుంటుంది. అలా ‘నేర్చుకోవడం’ వలన కంప్యూటర్ లాగా యాంత్రికంగా కాకుండా తన విచక్షణను పెంచుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తుంది.

మన మస్తిష్కంలో రోజుకి సుమారు 11,000 సిగ్నల్స్ పుట్టినా వాటిలో 40 వరకు మాత్రమే కొత్తవి ఉంటాయి. వాటినే మెదడు సంపూర్ణంగా ‘ప్రోసెస్’ చేస్తుంది. తక్కిన వాటికి అంతకుముందు తయారుచేసుకున్న విధంగా ప్రతిస్పందిస్తుంది. అవి ‘అలవాటు’ పడ్డ సంకేతాలని మీకు తెలిసింది కదా!

అందుగా నువ్వుడం అలవాటు చేసుకోవచ్చు. అందుగా మళ్లారుడం అలవాటు చేసుకోవచ్చు. అందుగా కనబడడం అలవాటు చేసుకోవచ్చు. అంతెందుకు మీ దిన చర్యలో 90% పనులు మీరు అలవాటుగా చేసేవే.

ఉదాహరణకి ఆహారం ఒక అలవాటు. చాలా సందర్భాలలో మన శరీరానికి అవసరం కాబట్టి మనం ఆహారం

తీసుకోము. అలవాటు కాబట్టి తీసుకుంటాము. సినిమాలో వెంటర్లెరికి అమనం ఉన్నా లేదున్నా పాపీకార్నీ తినాలి. లేదా కాపీ తాగాలి. లేదా... మరొకటి చేయాలి.

అలాగే ఘనమయమమనీ వాసనలు వచ్చి మన ముద్దమయం దానికి అనుకూలంగా స్పందిస్తే, గోప్తే సీట్ల దురదం మనకాళ్ళు అటు వెళ్ళడం, ఆహారం అందుకోవడానికి చేరులు కాచడం ఇవన్నీ 'అవంతిర్త ప్రతి చర్యల్లా' జరిగిపోతాయి సుమా!

ఒక విద్యార్థికి వారానికి ఒకసార్లైనా పుస్తకాల పాఠశ్రీ వెళ్ళడం అలవాటు అనుకోండి. (జుహూగా చిన్నప్పుడు వాళ్ళ అమ్మతోనే, వాన్న తోనే వెళ్ళే అలవాటు అయిఉండొచ్చు). కొత్తపుస్తకం పనుడి నచ్చిందే కొనడం అలవాటు అనుకోండి. కొన్న పుస్తకాన్ని 'అనుబాదం' సంతోషించడం అలవాటు అనుకోండి. ఆ పుస్తకాన్ని చకచకా చదవడం దానిలోని విషయాలను గురించి అలోచించడం అలవాటు అనుకోండి. ఎంత బాగుంటుంది!! ఒక విద్యార్థిగా ఆరగికి అది ఉపయోగపడే అలవాటు. ఆరగి విజయగికి దోహదపడే అలవాటు. అలాంటి అలవాట్లను రేపింద్రుని ప్రేరణతో, లేదా స్వరహాగా అలవాటు చేసుకోవచ్చు.

ప్రమతిక్షణం: కార్యసాధనము తనకి కావలసిన పట్టుదల, బుద్ధి, లక్ష్యసద్ధి అనేవి అలవాటు చేసుకోవాలి. అవి చిన్న చిన్న విషయాలే కావచ్చు కానీ జీవితాంతరం తోడుండి విజయ సభాస్థానానికి నడిపిస్తాయి.

ప్రమతిక్షణం అనేది ఒక జీవన విధానం. స్కూళ్ళలోను, కాలేజీలలోను అది ఒక యాంత్రిక విధానంగా ఉద్భవించి, నవ్వడం నృజానాత్మకత ఉన్న పిల్లలు కొందరు ఇచ్చింది వదలారు. వెంకొందరు బాధపడతారు. మరికొందరు తిరగవదలారు. కానీ అదే ప్రమతిక్షణం తమంతట తామే అలవాటు చేసుకుంటే అంత వ్యతిరేకత కలగదు. అందుకే ప్రమ

తిక్షణం తమంతట తామే అలవర్చుకోవడానికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి.

మౌలికంగా చూస్తే ప్రమతిక్షణం అంటే ఒకరవలెన వద్ద తిని పాటించడం. అంటే అలవర్చుకోవడం, లేదా అలవాటు చేసుకోవడం. ఎటువంటి దినచర్య కావాలి తనకు తానుగా గానీ ఒక మార్గదర్శకుడి ద్వారా గానీ నిర్ణయించుకోవాలి. దానిలో ఉపయోగం ఎప్పుడు లేవాలి, ఏమీ వనులు ఎప్పుడెప్పుడు చేయాలి, ఎప్పుడు ఆహారం తీసుకోవాలి, ఎలాంటి ఆహారం తీసుకోవాలి, ఎలాంటి వ్యాయామం చేయాలి, ఎంతసేపు చదవాలి, ఎప్పుడెప్పుడు విశ్రాంతి తీసుకోవాలి, ఎప్పుడు నిద్రపోవాలి వంటి సాధారణ విషయాలు ఉంటాయి.

మీకో పాటు మన ప్రవర్తనలో పదిహెంపి మెన్న అంశాలు ఉంటేలా కాదా చూసుకోవాలి. ఇవన్నీ అలవాటులే.

జీవితంలో గమక ఈ అలవాట్లను మీరు ఏర్పరచుకోగలిగితే అవి జీవితాంతరం మీకు తోడుగా ఉండి మిమ్మల్ని విజయాల వైపు నడిపిస్తాయి! జీవితాన్ని సరిగా అస్సాదించగలిగే అవకాశం మీకు దొరుకుతుంది!!

అలవాటు శక్తి ఎంత?

'మార్కెట్ పరిశోధకులు' ఈ మధ్య వినియోగదారుల మనస్తత్వాన్ని అధ్యయనం చేస్తున్నారు. ఎక్సైనా ఒక ముష్టిని దాని ఉత్పత్తిదారుడు మార్కెట్లో ఉంచి దానికి తగిన 'డిమాండ్' తీగేలా చేయడం కోసం ఈ పరిశోధనలు ఉపయోగపడ్డాయి. ఇలాంటి పరిశోధనలో ఏ ముష్టి ఏ పని ఎందుకు చేస్తున్నారో తెలుసుకోవడం మనకు ముఖ్యం.

కాదా కుంపెనీలు తమ ఉత్పత్తులను ఉపయోగించే వినియోగదారులపై దౌరీత వివరాలన్నీ సేజిస్తున్నాయి. అందులో వారి కొనుగోలు తీరులు, ఇష్టాలున్నాయి, అవి

రుమలు ఉంటాయి. అలాగే సేజించిన వివరాలను విశ్లేషించిన నిపుణులు కనుక్కున్నదేమిటో తెలుసా? వినియోగదారుల అలవాట్లు ఏమిటో తెలుసుకోవడమే! ఎందుకంటే అలవాటుకి ఉన్న శక్తి ఏమిటో వాళ్ళకు తెలుసు. వారు ఆ జ్ఞానం పొందాక దాన్ని వినియోగదారుని కొనుగోలు నిర్ణయాన్ని తమకు అనుకూలంగా మార్చేలా ప్రకటనలను రూపొందించడానికి ఉపయోగిస్తున్నారు.

మనమీద సర్తయ!

మార్కెటింగ్ మాయాజాలం

ప్రయోగాలలో విజయవంతమైన ఒక కొత్త ఉత్పత్తిని మార్కెటింగ్ ప్రవేశపెట్టాలని ఆమెరికాలో ఒక కంపెనీ నిర్ణయించింది. దీని పేరు 'ప్రెట్రీక్'.

ఇక్కడో పెండుమన పెంపుడు జంతువుల మంచుమూల్రాల వల్ల పోపాలు, కార్మిట్లు దుర్భాసన వస్తుంటాయి. ఈ 'ప్రెట్రీక్' ఆటటువంటి దుర్భాసనలను విజయవంతంగా దూరం చేస్తుందని పరిశోధనలో బుజుతయింది. ఆమెరికాలో పెంపుడు జంతువుల వినియోగం ఎక్కువగా ఉంటుంది కనుక తమ ఉత్పత్తి సూపర్ దుబర్గా విజయం సాధిస్తుందనుకున్నారు ఆ కంపెనీ వారు.

మామూలుగా చేసే వాక్యూమ్ క్లీనింగ్ ఈ దుర్భాసనలను దూరం చేయలేదు. కానీ ఒక్కసారి 'ప్రెట్రీక్' వాడతే వెంటనే 'రిలీఫ్' లభిస్తుందని తెలియచేస్తూ ప్రకటనలను రూపొందించారు.

అయితే ఎవరియింకో ఎమో ఆ ప్రకటనలు వినియోగదారులను ఆకర్షించలేకపోయాయి. మొత్తం పథకం పతనమై పడింది. ఎవరికీ ఏమీ అంటుపట్టలేదు!!

ఈ అనుభవం ఆమెరికా వెనక ఉన్న కారణాలను విశ్లేషించడానికి కంపెనీ పూనుకున్నది. వినియోగదారులు ఇక్కడ కృత్రమింతువునే విధానాలను, వారి అలవాట్లను కంపెనీ సేతుందిన అనేక చీటియాల నుపోయతో పరిశీలించారు.

ఒక ఇంట్లో యజమానురాలు 9 పిల్లలను పెంచుతోంది. చూడగానే వెళ్ళిన మార్కెటింగ్ వారికి ముక్కులు బద్దలయిపోతున్నాయ్ ఆ పెంపుడు జంతువులు స్పష్టించిన దుర్భాసనను, కానీ యజమానురాలు ఎటువంటి అసౌకర్యమూ లేకుండా పోయగా మార్కెటింగ్ ఉంది.

'మీ ఇల్లు దుర్భాసనపడిపోయింది. మీ పెంపుడు జంతువుల మల మూత్రాదులతో వద్దిన ఈ దుర్భాసన మామూలుగా మీరు చేసే వాక్యూమ్ క్లీనింగ్ వల్ల పోయి, ఆ దుర్భాసన పోవాలంటే మా 'ప్రెట్రీక్' వాడండి' అని మార్కెటింగ్ వారు చేసిన ప్రసంగం ఆ యజమానురారికి తోపం తెప్పించింది. ఆమె వాక్యను వినుక్కుని పంపించింది.

మరొక బోట ఒక యజమానురాలు 'ప్రెట్రీక్' వారు తుంటి సంతోషించిన మార్కెటింగ్ వారు ఆమె ఎలా వారు కుంటో ఒకసారి మార్కెటింగ్ చెప్పారు. ఆమె తన ఇంటిని ముందుగా వాక్యూమ్ క్లీనింగ్ చేసి తర్వాత 'ప్రెట్రీక్' వాడింది. అది కంపెనీ ఉపాధినిదానికి వ్యతిరేకం. వాక్యూమ్ క్లీనింగ్ చేయడం అవసరం లేదు అని వారి ప్రకటన. కానీ ఏళ్ళ తరువాత వాళ్ళూ క్లీనింగ్ చేసి, కృత్రత అంటే వాక్యూమ్ క్లీనింగ్ అన్నట్లు అలవాటు పడిన వారితో దాని మార్పిడినందు సులభం కాదు కదా!

'ప్రెట్రీక్' ఎందుకు వాడుతున్నాడు అని అడిగితే క్లీనింగ్ పని అయి పోయింది కదా రిటాక్సింగ్ గా ఉంటుందని వాడుతున్నానని సమాధానం చెప్పింది. ఆ సమాధానం నుంచి కొత్త ప్రకటన రూపొందించడానికి ఒక కొత్త ఆలోచన వుట్టింది.

దీని వృత్తింది. 'ప్రెట్రీక్' ఒక కొత్త కృత్రమింతు ప్రక్రియగానో, ఉత్పత్తిగానో కాక, అది ఇంటిని కృత్రమింతు తర్వాత చేసే దిన్న 'ఉత్పత్తి'లా వినియోగదారులకు స్పందించేలా ప్రకటనలు తయారుచేశారు. దానికోసమని అది వరకు ఏ వానగా లేని ఆ ఉత్పత్తికి ఒక చక్కటి సువాసనను కూడా జత చేశారు.

ఆ ప్రకటనతో 'ప్రెట్రీక్' సూపర్ దుబర్ విజయం సాధించింది. కొన్ని మందల మిలియన్ డాలర్ల వ్యాపారంగా రూపొందింది.

దీని సాధారణ విషయం అలవాటు శ్రేయంకమైనది. అలవాటుకి సంబంధించిన క్షానం సశీతంగా పరిశీలిస్తే గాని బోధపడదు. అలవాటుని ఉపయోగించి కొత్త ఉత్పత్తిని మార్కెటింగ్ చేసినట్లే కొత్త లక్ష్యాలను చేరుకోవడానికి కొత్త అలవాట్లు తనకు తమ మార్కెటింగ్ చేసుకోవచ్చు.

కొత్త అలవాటు చేసుకోవడం ఎలా?

కొత్త అలవాటు ఏర్పరచాలంటే వానికి కొన్ని లక్షణాలు ఉండాలి. మొట్టమొదటిగా అది ఆమోదయోగ్యం అయి ఉండాలి.

ఉదాహరణకు ముందు చెప్పినట్లు 'ప్రెట్రీక్' విషయం తీసుకోండి కుపెనీ ఉద్దేశం ఏమంటే వినియోగదారులు తమ ఉత్పత్తి వాడమని అలవాటు పడేలా చేయడం. ఆ ఉద్దేశం సెయ్యాలంటే ప్రథమంగా తమ ఉత్పత్తిని వారికి ఆమోదయోగ్యంగా చేయాలి ఉంటుంది. కాబోతో మొదట కుపెనీ రూపొందించిన ప్రకటనల మన 'ప్రెట్రీక్' వాడే వినియోగదారు ఇప్పుడు వాక్యూమ్ క్లీనింగ్ ను సరిదిద్దాననకొడు కున్నాడు అనే భావం కలిగించాయి. అందుమన వినియోగదారులు 'ప్రెట్రీక్'ని ఆమోదించడం పోయారు.

ఒక అలవాటుని ఏర్పరచుకోవడం వలన వారు ఉన్న రుబని సమాఖం వాటినియందని అనిపించాలి. అప్పుడే అది మనకు ఆమోదయోగ్యం అవుతుంది. కొత్త అలవాటు అనేది మనకు ఆమోదయోగ్యమైతేనే అది మనసుకి హత్తుకుంటుంది. అలాకాక ఆ అలవాటు మన స్థాయిని తగ్గిస్తుంది అనిపిస్తే అది మనకు ఆమోదయోగ్యం కాదు. అటువంటి అలవాటు మనసుకి హత్తుకోదు.

మత్తపానంకలకు, మాద్యమ్యాంకల అది వర్తించదు. ఎందుకుంటే అది మెదడులో భాగంకన మార్పిడిన తెచ్చి మనసుని బలమయిపెట్టి భాగంకన మార్పిడినటాయి.

అందువలన ఒక మంచి అలవాటు తీసేజర్నీగా సేర్కొకోవాలంటే అది మీకు ఇచ్చే ఉపయోగాలను అర్థపడేయంగా మీ మనసుకి మీరు 'మార్కెటింగ్' చేయాలి. దాన్ని ఆమోదించడం మీ స్థాయిని పెంచుతుంది అని మీకు మీరు నచ్చుచెప్పకోగలగలి.

అలాగే మార్కెటింగ్ మాయాజాలానికి కూడా లోబడకుండా మిమ్మల్ని మీరు కాపాడుకోవాలి అనే ఉద్దేశంతోనే ఈ ఉదాహరణని ఎంచుకున్నాను. పరిణామ క్షేత్రంలో ఉన్న వలనా విధంగా నడిపితేనే మీరు సాహసంవతుంది. లేదా పరిణామియోదంటే వాటికి అవ్యాయాలు మీ మెండు వడతాయి

సర్దుబాటుగా ప్రకటనల రూపంలో మార్కెటింగ్ మాయాజాలం ఉంటుంది. ఒకసారి మీకు ఆ ప్రకటనల మోకాల్ కొర్రే పెట్టుకుంటు నిర్ణయాలు ఉన్నాయని; మీ అలవాట్లను అధ్యయనం చేసి, మీ ఆలోచనలలో ప్రవేశించి, వారి ఉత్పత్తుల మీద అలవాటు పడేలా చేయాలని చూస్తున్నామని తెలిస్తే ఆ మాయ మిమ్మల్ని ఏమీ చేయలేదు.

మనం అందరకుకావాలనుకున్న కొత్త అలవాటు అనరక్షయమై ఉండడం రెండో ముఖ్య లక్షణం. అనరక్షయం కాని అలవాటు తర్వాతనే మరొకటి వస్తుంది. మరుగున పడుతుంది. దానివలన అలవాటు పూర్తిగా మనసుకి హత్తుకోక ముందే జారిపోతుంది.

ఒక మూడోది మీకు అంతకుముందు ఉన్న అలవాట్లకు ఈ కొత్త అలవాటుకి పోలిన పదంకానీ, ఆమోద అంటే, ఒక ఇంట్లో కొంతమంది కుటుంబ సభ్యులకు ఉన్నారనకొంటే ఆ ఇంటికి కొత్తకోడలు వస్తుందనకొంటే, ఆమె అందరికీ తండ్రి నాలుకలా ఉండాలి అంటే ఆ ఇంట్లో అంతకు ముందే ఉన్న వారితో సఖ్యంగా ఉండగలగలి కదా! అలాగే కొత్త అలవాటుని మన మనసుకి హత్తుకునేలా చేసుకునే ప్రక్రియలో అంతకుముందు ఉన్న అలవాట్లతో అది సర్దుబాటుకలగలి.

సూచికలు లేదా ట్రిగ్గర్స్

ఇంకో ముఖ్యవిషయం ఏమంటే అలవాటుని సైతే పింటే సూచికలను కూడా ప్రత్యేకంగా రచించుకోవాలి. వాటిని తిరిగి తిరిగి వాడడం వలన ఆ రెండో మధ్య అవినాభావ సంబంధం ఏర్పడి 'సూచిక' తినిపించిన వెంటనే ఆలవాటు కైతస్వంతమవుతుంది. అప్పుడు మనం ముందుగా పథకం ప్రకారం తయారుచేసుకున్న ప్రచరణ 'అలవాటుగా' మొదలుపెడుతుంది.

విజయానికి అలవాటు ఎలా తోడవుతుంది?

యుద్ధంలో సైనికులు ఎలా కరువుపలను ఎదుర్కొనాలో ముందుగానే పథకాలు నిర్ణయ చేసుకుంటారు. ప్రవాళికులు దరిస్తారు. అలా చేసిన ప్రవాళికులు తమ ఆయుధాలు పులోను తర్రం అయ్యే వరకు వాటిని సాధన చేస్తారు. వాటిని కొన్ని 'సూచికలతో' అనుసంధానం చేస్తారు.

అవి రివరికి వారితో మమేకం చెందుతాయి. వీర దీయలేని విధంగా తయారువుతాయి.

యుద్ధం మొదలయినప్పుడు మోహిత పరిస్థితి గాని, కారీయ పరిస్థితి గాని పూర్తిస్థాయిలో ఉండకపోయినా సరే అది వరకు సాధన రీయగా వారిలో మమేకమైన 'అలవాటు' వల్ల విధంగా వారి పరివర్తనగాని, నిర్ణయాలు గాని వాటంతట అనే ఒక పద్ధతి ప్రకారం వారిని సడిపించి విజయ పథాన్ని వారిని నిలుపుతాయి.

అదేవిధంగా మన సాధన చేసే అలవాట్లకున్న అలవాట్లు మనల్ని విజయపథాన్ని నడిపిస్తాయి అనడంలో నందాం లేదు. అన్నింటిలో ముఖ్యమైన విషయం ఏమంటే ప్రతి పనిని కూడా 'విజయం' యొక్క రుచి చూడాలి. కాక కొడుకున్న వ్యాసంంలో కాక కొడుకున్న రీతిలో విజయపాల్ని రుచి చూడాలి. ఒక్కసారి పెద్ద పెద్ద అజ్ఞులు నిర్ణయించుకోకుండా, అనియతంగా అజ్ఞులనే నిర్ణయించుకుంటే విజయపాల్ని రుచి చూడం పెద్దక్కం కాదు.

కలా విజయాన్ని ఎందుకు రుచి చూడాలో తెలుసా? అది అలవాటు అనడానికి. ఒకసారి విజయం రుచి మరిగితే ఆదే మిమ్మల్ని మరిన్ని విజయాలను పొందడానికి ఉపగొల్పుతుంది.

ఇంగ్లీషులో ఒక మాట అంటారు. నఫింగ్ నెక్సీస్ లైక్ నెక్సీస్. విజయంలాగా విజయమే ఇయిస్తుంది అని దాని అర్థం. ఒక విజయం మరొక విజయానికి దారితీస్తుంది. విజయం తప్ప మరొకటి మీ మనసుని కాంకించలేయదు.

అందుకే విజయాన్నే ఒక అలవాటుగా చేసుకోండి. జయభద్ర!

బాల్యం, చదువు

అనంతపురం జిల్లా చెటకగప్ప మండలంలోని కాలువపల్లి మా కుగ్రామం. మా అమ్మ సరోజమ్మ, మా నాయన ఆశీర్వాదం.

మా నాయన ఉద్యోగ రీత్యా నా బాల్యం విద్యా బ్యాసం కర్నూలు జిల్లాలోనే జరిగాయి. మా నాయన బదిలీల వల్ల నా బాల్యం చదువూ నిలక దగా ఒకేచోట సాగలేదు. అందుకేనేమో నా బాల్యం లోని మధురస్మృతులూ, దిన్ననాటి స్నేహాలూ తక్కువనే చెప్పాలి.

అబ్బురపరిచే కుటుంబ నేపథ్యం

నేను దళిత (మూల) కుటుంబంలో పుట్టినప్పటికీ, పుట్టిన గ్రామంలోగానీ, ఇతర ప్రాంతాలలోగానీ సాంఘికంగా ఏనాడూ వివక్షకు గురికాలేదు. ఇది నాకిప్పటికీ ఆశ్చర్యం కలిగించే అంశమే అయినా దీనికి రెండు మూడు బలమయిన కారణాలు కూడా ఉన్నాయి. మా ముత్తాత వారాధప్ప ఆ కాలంనాటికే మా ప్రాంతంలో గొప్ప వైద్యునిగా పేరొంది దండిగా భూములు సంపాదించాడట! సంపాదన విషయం పక్కనపెడితే, 150 సంవత్సరాల కిందట ఒక దళితుడు వైద్యం చేయడానికి ఒక గుర్రమెక్కి పల్లెకు వెళ్ళడం, అగ్రవర్ణ ప్రజలు కూడా వైద్యం చేయించుకోవడం ఆశ్చర్యం కలిగించే అంశం.

రెండు గ్లాసుల పద్దతులూ దేవాలయాల్లోకి ప్రవేశం లేక గ్రామాల్లోని ఇతర సామాజిక వర్గాల

కథా రచన నాకు గౌరవాన్ని పెంచింది

కరువునేలలో, పరువు ప్రతిష్టలకు దూరంగా నెట్టివేయబడిన వెలివాడలో దళితునిగా పుట్టి, జన్మనిచ్చిన పల్లెమట్టిని ఆ మట్టి మనుషుల శ్రమ సౌందర్యాన్నీ తనకో బతుకునిచ్చి దానికొక వెలుతురునిచ్చిన తన వెలివాడలోని జీవన కళామాధుర్యాన్నీ తన కలం నిండా నింపుకుని, ఆ సిరా చుక్కలతో కథలు రాయడం తప్ప మరేమీ తెలియని నిరాదంబర, నిష్కల్మష కథా రచయిత చిలుకూరి దేవపుత్ర. దశాబ్దాలుగా నీటిచుక్కలకు బదులు రైతుల కన్నీటిని పారించే పెన్నానది వొడ్డుమీదున్న కాలువపల్లి వెలివాడ సందుల మురికిగొండులలో చింపిరి చింపిరి జతగాళ్ళ మధ్య మాటలు నేర్చుకున్న చిలుకూరి దేవపుత్ర, తానొక రచయితనవుతానని తన మాటలు కళాకృతులై 'అటా' సాహిత్య వీధుల్లో కీర్తి సెరుల్ని మూటగట్టుకుంటాయని, తన అక్షరాలు-అలోచనలు-తాత్విక దృక్పథాలు విశ్వవిద్యాలయాలలో పాఠ్యాంశాలవుతాయని, పలు వేదికలపై పురస్కారాలందుకుంటాయని భావించి వుండడు.

కథా రచయితగా నవలాకారునిగా ఎంత ఎదిగినా వినయ సంపన్నుడై మితంగా మాట్లాడుతూ అమితంగా రాస్తూ తన శక్తిమేరకు కథ రాయడం మినహా తనకు ఇంకేమీ తెలియదంటున్న ప్రముఖ దళిత జీవన కథాశిల్పి చిలుకూరి దేవపుత్రతో ఈ వారం నవ్య సీరాజనం....

-చిలుకూరి దేవపుత్ర

ఇళ్ళ మధ్య నివసించడానికి సాధ్యపడక మానసికంగా వేదన చెందే స్థితిగతులూ వున్న ఈ సందర్భంలో నుంచి వెనక్కి వెళ్లి మా ముత్తాతను చూసి నవ్వుడు నాకు ఆశ్చర్యంగానూ గర్వంగానూ వుంటుంది.

సాహిత్యాల్పిలాష

మా నాయన సంధ్యాలో వనిచేస్తున్న రోజులవి. అయనకిష్టమైన కథల పుస్తకాలనూ నవలల్ని వారం వారం లైబ్రరీ నుంచి తెచ్చి ఇస్తూ వుండడం

వల్ల నాకు గ్రంథాలయంలో అనుబంధం ఏర్పడింది. తాను చదివిన పుస్తకాలలోని కథల్ని గురించి మా నాయన పదే పదే చెప్పడం వల్ల కథా సాహిత్యంపైన ఇతర సాహిత్య ప్రక్రియలపైన అభిరామ కలగడానికి మనసులో వీజాలేర్పడ్డాయి.

ప్రేరణ

నేను సంధ్యాల పైసూన్లో చదివేరోజుల్లో మాకు అదవానితాళ్ళరంగారు ఇంగ్లీషు పాఠాలు చెప్పేవారు. ఆయన అప్పటికే మంచి నవలా రచయిత అని తెలిసి అశ్రద్ధల వేసింది. రచయిత అనేవాడు అసాధారణమైన వ్యక్తిమీదాడన్న అభిప్రాయమేర్పడింది. అనంతపురం హయ్యర్ సెకండరీ స్కూల్లో చదువుతున్నప్పుడు మాకు తెలుగు బోడించిన ఉపాధ్యాయుడు శ్రీనివాసరావు హేరువాడ దృష్టి ప్రకటికల ఆలోచనలూ రామస్వామి పెరియార్ , చలం, శ్రీశ్రీ వంటి రచయితల్ని ఆయన పరిచయం చేసిన తీరు ఇవన్నీ నాలో రచయిత అనేవాడు పుట్టకముందే, నా అబద్ధమయ బావగమనానికి దారి వేశాయి. నా సాహిత్యాభిలాషహా, రచయితగా ఎదుగుతున్న నాకు ఆయన ఆలోచనా విధానమే దిశానిర్దేశం చేసిందని గట్టిగా విశ్వసిస్తున్నాను. ఆ రోజులలోనే కొలకలూరి ఇనాకొరి రెండు కళ్ళు మూడు వాళ్ళు నవల (కృష్ణా పుత్రిక సీరియల్) లోని చిగువ మధ్యకరగతి జీవిత చిత్రణ నన్ను బాగా ఆకట్టుకుంది. నా చుట్టూ ఉన్న సామాన్యజనుల జీవిత విషయాలను కథావస్తువులుగా లేసుకుని రచనలు చేయవచ్చునన్న అభిప్రాయం ఆ నవల కారణంగా నాలో బలంగా నాటుకుంది.

భాష పై అభిప్రాయాలు

సాహిత్య రచన చేయడానికి ఒక ప్రత్యేకమయిన భాష తెలిసుందాలేమో, అటువంటి భాష అలవడడానికి ప్రత్యేకంగా ఎవయినా చదవాలేమో అని అనుకునేవాళ్లే నేను మొదట్లో. ఒక రోజు, 1972 లో అనుకుంటూ, అనంతపురం గ్రంథాలయం వెదికమీద కాంతినారాయణగారి 'రత్నపు ముద్ద పేలింది' అనే కథల సంపుటి ఆవిష్కరణ, సభ మనస్సును ఆకట్టుకోవడంతో ఆ పుస్తకాన్ని కొని అసక్తిగా థదివి, 'ఓహో' మన ప్రాంత భాషను కూడా కథల్లో రాయవచ్చునే అని అనుకున్నాను. ఆ తర్వాత వీయస్కోలో చేరినప్పటికీ, క్లాసులకు ఎగనామం పెట్టి

ఇష్టమైనవి

రచయితలు: చలం, రంగనాయకమ్మ, దాసో, మధురాంతర రాజారాం, రామశాస్త్రివాణిమల్లుం రామారావు
పుస్తకం: రామాయణ విషవృక్షం
నటీనటులు: యిస్త్ రంగారావు, సావిత్రి
గాయకులు: బాలసుబ్రహ్మణ్యం, జానకి
మిత్రులు: దక్షిణామూర్తి, శివయ్య, వండు
ప్రాంతం: మావూరు కాలనవల్లి

గ్రంథాలయమే నా తెలుగు తరగతి గది అనుకుని నిరంతరమూ ఆక్రమి గడుపుతూ నాకు నచ్చిన తెలుగు సాహిత్యమంతా చదువుకున్నాను. ఆ సందర్భంలోనే పోలవరపు శ్రీహరిరావుగారి 'ఒకే కథ-అనేక రకాలు' అనే పుస్తకాన్ని చదివి, ఓహో, కథ రాయడమంటే ఇంతేనా? అనుకుని పెన్ను తీసుకుని ఒక వారు లోపల అడు కథలు రాసి ఒక స్నేహితునికి ఇచ్చాను చూడమని. కొన్ని రోజుల య్యాక ఆ మహానుభావుడు ఆ కథలు ఎక్కడో మిస్సయ్యాయని చావు క్షుణ్ణ చల్లగా చెప్పాడు. దాంతో చాలా నిరుత్సాహపడి కథలు రాయడం మానేసి రంగనాయకమ్మ చలం సాహిత్యాలను వ్యవహరిన ప్రేమతో చదివాను.

అమ్మలో తొలి కథ

1977లో అనుకుంటూ, రంగనాయకమ్మ 'ప్రజా

సాహితీ' పత్రికలో కథారచనల్ని ఆహ్వానించారు. పట్టుదలతో కథ రాయడానికి పూనుకున్నాను. దేని మీద కథ రాస్తే బాగుంటుందని ఆలోచించాను. అంతకు ముందు కొన్ని నెలల కిందట మా పూల్లో జరిగిన ఒక సంఘటన గుర్తుకు వచ్చింది. పెళ్ళయిన కొన్నాళ్ళకే విధవరాణి పుట్టింటికి వచ్చిన ఒక యువతి ఒక మోసగాడ్డే నమ్మి యాకథింది (గర్భవతి). దాన్ని జరించడాని అవమానంగా భావించి కన్నకల్లితం ద్రులు నిర్దాక్షిణ్యంగా ఆమెను ఇంటి నుండి వెళ్ళగొట్టారు. అయిన వాళ్ళందరికీ దూరమై ఎక్కడికెక్కాలో దిబ్బలోకక చనిపోవడానికి ధైర్యం లేక పుట్టిన పూల్లోనే (మా కాలవపల్లిలోనే) దిబ్బలేగడై ఆడుబ్బుతెంటూ చివరికి నెలలు నిండిన తర్వాత పూరి మధ్యలో ఒక పాడుబడిన ఇంటిమొండి గోడల నడుమ ద్రువ వేదనతో అరవసాగింది. ఆ అరుపులు విని జనం గుమ్మ గూడి ఎవరికితోలింది వాళ్ళు మాట్లాడుతూ అమానచి యంగా అందరూ వెళ్ళిపోయారు. ఒక ముసలాంయన మాత్రం మనసు కలిగి కొడవలి తీసుకువచ్చి మంత్ర సాని పని చేయడానికి పూనుకున్నాడు. ఆ సంఘటన నన్ను కలచివేసింది. దాన్నే వస్తువుగా తీసుకుని 'మానవరత్నం' అనే పేరుతో కథ రాసి ప్రజాసాహితీకి పంపాను. ఆ తర్వాత మూడు వారాలకే అది ప్రజాసాహితీలో అచ్చయి నన్ను సంప్రదాశ్చర్యాలకు గురి చేసింది. ఆ సంఘటన నా తొలి కథకు ప్రేరణ అయితే 'ప్రజాసాహితీ' నన్ను కడకునిగా ప్రోత్సహించింది.

నా తొలి కథలోనే, అప్పటికే రచయితలుగా పేరు పొందిన సింగమనేని నాదాయణ వంటి రచయితలు పరిచయం కావడం నా ఆదృష్టమని మురిసిపోయాను. వారానికి రెండు మూడు సార్లు ఆ రచయితలను కలవడం, సింగమనేని వంటి వాళ్ళు కథా రచనలో ఎన్నో మెళకువలు నాకు సూచించడం నాకు కలసివచ్చిన సదా వరకామని నేనప్పుటికీ భావిస్తాను.

జైళ్ళ వార్తలనే ఉద్యోగ కథలు

ఉద్యోగం రాకముందు ఉద్యోగ లేదని కుంగి పోతుండా కథలు రాస్తూ ప్రాణప్రదంగా కథను గ్రేమించిన నేను 1995లో జైలు వార్తలనే ఉద్యోగంలో చేరాక కూడా కథలపై నా ప్రేమను పల్లవించుకుంటున్నాను. నేను పని చేసే కాటకు రెండున అంకాలనే వస్తువులుగా తీసుకుని నవీధలు, ర్యాగింగ్ వంటి సుమారు పది కథలు రాశాను. ఉద్యోగంలోకి చేరిన మరుసటి దినం నుంచే నా చూపు ఆ కాటలోని చీకటి కోణాలను వెదకసాగింది. ఆ

రెవెన్యూ ఉద్యోగం కథలు

రెవెన్యూ, ప్రజలలో సేరుగా సంబంధమున్న కాటాకావడంవల్ల విధిన్న సమస్యలలో వచ్చే రైతులు రైతు కూలీలు వివిధ వర్గాల వారిలో పరిచయాలు, వాళ్ళ వ్యవహారాలను దగ్గరగా చూడడం నాతో మంచి అవకాశం, దాంతో నాకు కొత్త కొత్త భద్రాచలస్థలంలో రూపొందించిన 16 గిన్నె దొరికినట్లయింది. నాలోని రచయితలో మోతనోక్కాహం పరవళ్ళు తోక్కి, పుంఖానుపుంఖాలుగా కథలు రాశాను. కథా సాహిత్యంలో అవి నాకు మంచి పేరే తెచ్చిపెట్టాయి. ఆ ఆనందం, రెవెన్యూ ఉద్యోగ నిర్వహణలో నా ప్రవృత్తికి మరింత ప్రేరణగా నిలిచింది. ఆ ఉద్యోగా ప్రేరణతోనే రూపొందిన మొదటి, ముంపు, తిరిగి ఇసుమిని వంటి 15 కథలు, అద్దంలో పండినామం, పంచమం, కళ్ళ కల వంటి మూడు కవలలుగా రాయగలిగాను.

నేను మని చేసిన ప్రభుత్వ కాబట్టిని ఏకటి కోడా
అనూ దొడ్ల తనాన్ని కథల ద్వారా చెప్పగలగం చేయడం
వల్ల ఇబ్బందులు రావచ్చునని మొదట భయపడింది
వాస్తవమే. అయితే నేను రచయితగా రూపొందక
ముందే ఈ వ్యవస్థపట్ల నాలో హేతుబద్ధమయిన
తాత్విక దృష్టిని ఏర్పాటుంచుకున్నాను. జీవిత వాస్తవి
కతను కదగా మరచి రచయితకు నిజాయితీ ధైర్యం
తప్పక వుండాలనుకున్నాను. అందుకే కాటాకరమ్మైన
కథలను నిర్భయంగా రాశాను. నేను రాసిన కథల వల్ల
నాకెప్పుడూ ఇబ్బందులు కలగలేదు సరికదా, నేనొక
కథా/నవలా రచయితనని తెలిసిన తర్వాత నాతోటి
ఉద్యోగిస్తులలోనే కాకుండా కలికత్తర దగ్గర కూడా నాకు
సంకృప్తికరమయిన ప్రేమానురాగాలూ గౌరవాచీనంద
నలూ డిక్టేస సందర్భాలన్నీ ఉన్నాయి.

మంచి ముగింపు తోచినప్పుడే నేను కథ రాయడం ప్రారంభిస్తాను. ఆ ముగింపునకు తగినట్లుగానే కథనం రాయాను. మంచి ముగింపు వున్న కథనే నేను మంచి కథగా భావిస్తాను. కథకు మంచి ముగింపు వున్నప్పుడు మరి పూర్వమనేది అంతర్లీనంగా పాఠకునికి తెలుస్తుందని నేను బలంగా నమ్ముతాను.

సామాన్య పాఠకుడు కూడా ఆరంభేనుకునే విధంగా కథ ప్రారంభమవుతుంది. విద్యార్థులు ముందు పాఠ్యపుస్తకంలో నేను కథలు రాసినా సామాన్య పాఠకుడినే దృష్టిలో ఉంచుకుని రాశాను. కథలో ప్రయోగం అనేది మేలం కొద్దిమంది మేదావి పాఠకులతో అన్నది నా నిశ్చయం.

కడమ ఇతివృత్తంగా తీసుకునే ముప్పునే తన శ్రావీ

కడ నాకు బజ్జం

சாட்சாது

అందుకే అన్ని వాదాలనూ ముఖ్యంగా దళిత వాదాన్ని సాహిత్యంలో సమర్థిస్తాను. దళితవాదం పుట్టక ముందే నేను 'సమీపాలు' అనే కథ 'అద్దంలో వంద మామ' నవల రాశాను. తర్వాత దళితవాద సాహిత్య ప్రభావం మూలంగానూ, నా దళిత జీవిత నేపథ్యం కారణంగానూ ఎనిమిది దళిత కథలు, మూడు దళిత నవలలు రాశాను. ఇవన్నీ యాభ్యుదయకంగా కాకుండా నేను రాయవలసిన బాధ్యతను గురించి రాశాను.

అనంతపురంలోని కథా వాతావరణమే రచయితగా వా ఏడుగురుదలకు కారణమని నేనెప్పుడీ నమ్ముతాను. నేను రాసిన ప్రతి కథనూ అనంతపురం కథా రచయితలు నమ్మడమంతే చక్కచిదదం వల్లనూ, బిల్లాలోని రైతు సమస్యల్ని కరువు సమస్యల్ని దళిత సమస్యల్ని ఇక్కడ జీవన విధానాల్ని రచయితలు సింగ మనేసి నారాయణ, కాంతి నారాయణ, స్వామి, బద్వేలి రమేష్, రాయబడు, స్రీమంచం మొదలయినవారి చేర్చుటా దొకవిజ్ఞులు నాలోని రచయితకు పడుతుంటాయి.

నేను రాసిన 'మంచమం' నవలకు 'ఆటా' వారు
వివాహములి పెద్దదేరి ఒక మధురానుభూతి.దగ్గిత జీవి
తాన్ని రాజకీయ ఆరిత సామాజిక కోణాలో సమగంగా

అదేకాకుండా శ్రీకృష్ణదేవరాయ విశ్వవిద్యాలయం, హైదర్ సీ యుం, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం నా 'పంచమం', 'బుద్ధి', 'గురుదక్షిణ' కథల్ని ఎం.పి లో పాఠ్యాంశాలుగా చేర్చాయి.

గత 22 యేళ్ళలో నా రచనలకు పురస్కారాలూ, సత్కారాలూ లభించాయి. 'ఆరు గ్రామలు' (కథ సంపుటి), 'ఏటాకి నాకే చప్పుడు' (కథల సంపుటి), 'పంచమం'కు మూడు పురస్కారాలతోపాటు, చానో స్మార్టి సాహితీపురస్కారం, విశాలాంధ్రస్మార్తత్వ సాహితీపురస్కారం, తుమ్మల వెంకటరామయ్య సాహితీపురస్కారం, మదురాంతకం రాజారాం స్మారక 'కళాకోకిల' పురస్కారం ('ఐదీ' కథల సంపుటికి) రావడం రచనా పురస్కారాలు లభించాయి.

నా రచనల కారణంగా నా భార్యపిల్లలకు నా మీద గౌరవాభిమానాలు పెరగడం నా అభ్యర్థమయితే, నా భార్య శ్రీమతి చిలుకూరి లక్ష్మీదేవి కదలు రాయడం నా కుమారు చిలుకూరి దీపెన మంచి కథా రచయిత్రుగా సాహిత్య లోకానికి తెలియడం, మా కుమారుడు అశ్వినీ అనువాద కథకునిగా కుటుంబ సాహిత్య వారసత్వాన్ని ప్రారంభించడం నాకు గర్వకారణం.

-ಸಾಂತ್ವಿ ನಾರಾಯಣ

నాకు నచ్చిన
నా కథ

రెండు రెళ్ళ నాలుగు

-చిలుకూరి దేవపుత్ర

బస్సు వేగం పుంజుకుంది. వాచీ చూసుకున్నాను. ఒంటి గంట అవుతోంది. ఎందకాలం అయినందువల్ల సూర్యుడు తన తాపాన్నంతా భూమి మీదే చూపించేస్తున్నాడు. షిప్ సాగర్ చేరు కునేటప్పటికి ఎన్ని గంటలవుతుందో? మళ్ళీ అక్కణ్ణించి గౌహతికి సాయంత్రంలోగా చేరుకోగలనా? నేను అస్సాం వచ్చాక గౌహతికి చుట్టుపక్కల ఉన్న పట్టణాలకు మాత్రమే క్యాంపులు వెళ్ళాను. దాదాపు రెండు వందల కిలో మీటర్ల దూరం ఉన్న షిప్ సాగర్ కి క్యాంపు వెళ్ళటం ఇదే మొదటిసారి.

కిటికీ పక్కనే కూచుని ఉన్నందువల్ల అందాన్నంతా హాయిగా గమనిస్తున్నాను. ఒకవైపు లోయలా, మరో వైపు కొండలా చూస్తుంటే 'బస్సు నిలిపి ఇక్కడే ఉండిపోతే ఏం' అనిపిస్తోంది. ఇది దురాశేనని తెలుసు. గౌహతిలో నగని రాత్రికల్లా వచ్చేస్తానని ఎదురు చూస్తు ఉంటుంది.

నా సీటు వెనకాల నుంచి గలగల మంటూ అమ్మాయి నవ్వులు వినిపిస్తూ ఉన్నాయి. నేను తిరిగి చూడలేదు.

"ఇక జోకులు వెయ్యకులావా, నా చేతకాదు. నవ్వలేక వస్తున్నా" నవ్వు నావుతుంటూ అమ్మాయి గొంతు.

"అప్పుడే ఏమయింది.. ఇంకా ఎన్ని జోకులున్నాయని" మగ గొంతు.

"ఇక్కడ వీళ్ళంతా ఏమనుకుంటారు?" అడగొంతు.

"వీళ్ళ మొహం... తెలుగు అర్థమయి చస్తేగా వీళ్ళకి" అంటోంది గర్వంగా మగగొంతు.

నేను వెనక్కి తిరిగి చూడమండా ఉండలేక పోయాను.

అమ్మాయి నల్లగా ఉన్నా - అందంగా ఉన్న మొహం, తళతళలాడే పలు వరుస, వెన్నెల చిందే కళ్ళూ ఉన్నాయి. అమ్మాయి మాత్రం వంకీల జుత్తుతో, లాచాటి మీసకట్టుతో, ఎర్రగా బుర్రగా ఉన్నాడు. చూడగానే కొంటే కుర్రాడు అనిపించేలా ఉన్నాడు.

"మన ముందు సీటులో మనిషి చూడు... వెనక్కి తిరిగి మనల్ని.." అంది ఆర్కేక్రిగా ఆమె.

"కోతిమొహం కొండముచ్చు వెదవ... ఎలా ఉన్నాడో చూడు" అంటూ నా భుజం తట్టి ఆస్సామీ బాషలో ఏదో మాట్లాడాడు, నాకా భాష అర్థమయి చస్తేగా. పళ్ళికిలింది వెల్లినవ్వు నవ్వాను. ఒకవేళ నేను తెలుగులోనే మాట్లాడేశా ననుకోండి, వాడు ఇందాక తిట్టాడే 'కోతి మొహం' అన్న తిట్టు నాకు వర్తించినట్టు వాళ్ళెక్కడ అనుకుంటారోనని నా భయం.

"నేను చెప్పలా ఇక్కడ ఎవ్వరికీ తెలుగురాదని... మనకిష్టమొచ్చినంత సేపు తిట్టినా ఏం పర్వాలేదు. 'ఒరే! ముందునీటు ముసంగి వెధవా! మేమిద్దరం ఆలా మగలంరా! ప్రేయసీ ప్రియులు అనుకున్నావా! అంత అనుమానంగా చూస్తున్నావు' అతడు ఆ పద్ధతిలో వెటకరింపుగా మాట్లాడుతోంటే, ఆ అమ్మాయి పకపక చిరునవ్వు నవ్వుతోంది.

వాళ్ళు సరదాగా, హాయిగా ఉండడం బాగానే ఉంది కానీ... వాళ్ళ సరదాకు నన్నే ఉపయోగించుకోవటం నన్ను చాలా ఇబ్బంది పెడుతూ ఉంది.

నా భుజం మీద మళ్ళీ చేయి పడితే తిరిగి చూశాను. "భోజనం అయ్యిందా?" అన్నట్టు చేత్తో పైగడేస్తూ 'తన్నులు కావాలా?' అని తెలుగులో అడుగుతున్నాడు. ఆ అమ్మాయి గట్టిగా నవ్వుతోంది.

అంటే, అతను ఆమెను నవ్వించటానికి నన్ను తమాషా పట్టించే ప్రయత్నంలో చాలా ఫార్వర్డ్ అయిపోతూ ఉన్నాడన్నమాట. నేను గమ్మున చూస్తూ 'ఆ' అన్నాను.

"కమలా! చూడు వీణ్ణి ఇంకా ఎలా ఆడించేస్తానో!" అంటూనే అతను 'నీళ్ళు కావాలా?' అన్నట్టు సంజ్ఞ చేస్తూ - "నీళ్ళు విరిచేస్తా, ఏమిటలా చూస్తావు గుడ్డగూబలా... బుద్ధుందా? పెళ్ళి చేసుకున్నావా? వెధవ నాయలా... కాలేదూ... పోనీ ఉంచుకున్నావా ఎవర్నయినా?" అని అతడు వాగుతూ ఉంటే, 'ఆ' అని జోహార్ అన్నాను - వెర్రినవ్వు ఒక బోన్నూ తల తిప్పేసుకున్నాను. ఆ అమ్మాయి పడి పడి నవ్వుతోంది.

బస్సులో అందరూ తలలు తిప్పి ఆమె వైపు ఆసక్తిగా చూస్తున్నారు.

"ఏంట్రా చూస్తున్నావో?" అని నేను తెలుగులో అడిగితే అతని పరిస్థితి, ఆ అమ్మాయి పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో ఆలోచిస్తున్నాను.

"నువ్వేమో అతని మీద ఇన్ని జోకులు వేస్తున్నావు. నేను నవ్వుతున్నాను. కొంచెదీనీ ఆతను 'ఉల్లా' తీవ్రవాది కాదు కదా!" అంది నవ్వు తగ్గించి ఆ అమ్మాయి.

"నీ మొహం, ఉల్లాలు ఎలా ఉంటారో తెలీదా నాకు. వీడి మొహం, వీడు మాత్రం ఉల్లా కాదు - అల్లా కాదు" అన్నాడతను.

ఉల్లా టాపిక్తో అతను జోకులు వేయడం కూడా మరచిపోయినట్టున్నాడనిపించింది. అతని కంఠంలో గంభీరత ధ్వనిస్తోంది.

"ఉల్లా వాళ్ళందరే మెడలో 'ఉల్లా' అని బోర్డు ఏమైనా వేలాడేసుకుని ఉంటారా? అతనే ఎందుకు కాకూడదూ... వీణ్ణి ఇంక జోకులు వేయకు అతని మీద" ఆ అమ్మాయి అతన్ని మందలించు ధోరణిలో అంటోంది. నాకు మాత్రం నవ్వుస్తోంది.

"ఏమో కమలా. నీ అంచనా కరిక్చర్ కావచ్చు" అంటున్నాడు. 'రాముడు మంచి బాలుడు' అన్నంతగా ఉన్నాయి అతని మాటలు. ఇలా మాట్లాడే వాడేనా నా మీద ఇందాక జోకులు వేసింది! నిజంగా నాకు వాళ్ళమీద అపారమైన జాలిపుట్టుకొచ్చింది. పైగా, వాళ్ళ నన్ను ఉల్లా అనుకుంటూంటే నా మనసు విలవిలలాడింది. అంతకంటే ఇందాక నాపైన వేసిన జోకులే నయమనీసిపోయింది. అందుకే

వాళ్ళ వేపాకసారి తిరిగి చూసి నవ్వుతూ "ఇదో చూడండి... నేను ఉల్లాని అల్లాని కాదు" అన్నాను అచ్చ తెలుగులో.

ఆ మాట వింటూనే ఇద్దరూ పక్కలో బాంబు పేలినట్టు అదిరిపడారు. అతనైతే మరి తత్తరపాటుతో - "సా సా సా... సార్ సర్ క్ల... మీరు నన్ను క్లమిం చాలి... ఏ ఏ ఏ... ఏదో కాలక్షేపం చేయాలని... ఆనవ సరంగా మిమ్మల్ని ఆసరాని మాటలు... నన్ను క్లమిం చాలి సార్" అంటున్నాడు దొరికిపోయిన దొంగలా మొహంపెట్టి.

ఆ అమ్మాయి మొహం కందిపోయింది. మౌనంగా నా వేపు క్షమాపణలు అడుగుతున్నట్టు చూస్తోంది.

"ఫర్వాలేదులేండి... మీరు సరదాని అనుభ విస్తుంటే అభ్యంతర పెట్టలేక పోయాను" అంటూ నవ్వేశాను.

"అలాగా" అంటూ ఇద్దరూ మనసు తేలిక

పడ్డట్టు నవ్వేశారు.

"మీరు ఎక్కడి వారు... అంటే మన ఆంధ్ర దేశంలో..." అడిగాను.

"మాది బెజవాడ సార్... షిల్లాంగ్ స్టేట్ బ్యాంకులో ఆఫీసరుగా ఉన్నాను. మరి మీరు?" అడిగాడు అతను. నా గురించి చెప్పాను.

"మరి మీరు గౌహతికి వచ్చారేం సార్?" అడిగాను.

"గౌహతిలో రైల్వేలో మా కజిన్ టీసీగా ఉన్నాడు సార్! అందుకని ఇద్దరం వెళ్ళాం, ఇలాగే టీసీ సుక్కాలో నా ఫ్రెండు ఒకడున్నాడు. వాడిని చూడాలని వెళ్ళున్నాం" అన్నాడతను.

"సార్! ఇక్కడేనా ఉల్లాలు ఉండేది... ఏ ఏ ప్రాంతాలలో ఉంటారు సార్?" అడిగిందామె. ఆమె మనసు ఉల్లాలు నుంచి పక్కకు వెళ్ళినట్టు లేదు.

"నాకు అంత వివరంగా తెలీదు కానండీ, దిగువ అస్సాంలో - అంటే కామరాప్, కోకరాజ్ లలోనూ,

ఎనిమిది అన్నాల్లో... ఐదుగురిగిరి... చివ్రాముల, చని సుక్కాల్లోనూ ఉంటున్నారని వినికొట్టి" అన్నాను.

ఆమె అలోచనల్లో పడిపోయినట్లు మౌనంగా ఉండిపోయింది. బస్సు చిన్నచిన్న కుదుపులతో వెళు తోంది. దూరంగా బ్రహ్మపుత్ర నది విశాలంగా, నింపాదిగా పారుతూ కనిపిస్తోంది. జీవనదులందరే ఏమో తెలియని అనంతపురం జిల్లా వాడిని, అందుకే నేమో బ్రహ్మపుత్ర నదిని చూస్తే ప్రాణం లేచి వస్తుంది నాకు, అంతెందుకూ, చెంగుళూరు నుంచి గోహతికి బదిలీ అయిన కొత్తలో మా హెడ్ ఆఫీసు వాళ్ళని ఎంత రిట్టుకున్నారో... గోహతి నగరం మధ్యలో పాచే బ్రహ్మపుత్ర నది నన్ను కొంత ఓదార్చినట్లు అనిపిం చింది. సాయంత్రాల్ని దాదాపు బ్రహ్మపుత్ర ఒడ్డునే గడపటం, జీవితంలో గొప్ప వరంగా అనిపించింది నాకు.

బస్సు ఒక్క కుదుపుతో హఠాత్తుగా అగింది. కిటికీ లోంచి తొంగి చూశాను. సాయుధులయిన దాదాపు పదిమంది మిలటరీ వాళ్ళు బస్సులోకి ఎక్కు తున్నారు. ఒక్క ప్రయాణికుణ్ణి సామానులతో సహా బెక్ బేస్టున్నారు. ఇది కొత్త వాళ్ళకైతే ఆశ్చర్యమేమో కానీ, నాకయితే మామూలు విషయమే.

"ఎందుకూ బెక్ బేస్టుంటుంది?" అంటోంది నా వెన కారి అమ్మాయి.

"అంటేనండీ... ఉద్యోగాలటాచని... ఈ ప్రాంతా లన్నీ అంతే. దాదాపు ఎక్కడ పడితే అక్కడ బెక్ బేస్టుం టారు. మీరు 'జీన్ సుక్కా' వెళ్ళేలోగా కనీసం రెండు మూడు బోట్లయినా బస్సు నిలబెట్టేసి బెక్ బేస్టారు" అన్నాను.

ప్రతి ఒక్క ప్రయాణికుణ్ణి క్షుణ్ణంగా పరిశీలిస్తు న్నారు. వచ్చిన ప్రతి సైనికుడూ ప్రతి ఒక్కర్నీ 'బెక్' బేస్టున్నారు. అంటే, ఒక ప్రయాణికుడిని పది మంది సైనికులు ఒకరి తర్వాత ఒకరు బెక్ బేస్టున్నారన్న మాట.

"ఎంత భయంకరమో చూడండి. ఇటు సైనికు లకూ, అటు శీత్ర వాదులకూ మధ్య నలుగుతున్నాడు సామాన్యుడు. ఇరువర్గాల వాళ్ళూ ఖని తీర్పుకునే వస్తువు సామాన్యుడు" అంటున్నాడు నా వెనకతన.

నా ముందు సీట్ వాళ్ళని బెక్ బేస్టుటం అయిపో గానే నా పైపు చద్రాడు ఓ సైనికుడు. నాకు భయ మంటూ ఏమీ లేకున్నా అదిలా ఉంది. తాము ఎంత నిరహరాదులమని డీమా ఉన్నా చెలింగ్. ఇన్స్పెక్టర్, తనిఖీ - ఇట్లాంటివి జరుగుతున్నప్పుడు ఎటో భయం లాంటిది తొంగి చూడని మనిషంటూ ఎవరూ ఉండ రేమో.

ఆ సైనికుడు నా జేబులు బెక్ చేశాడు. నా కాళ్ళ దగ్గరే పెట్టుకున్న సూట్ కేసుని బయటకు తీయ మన్నాడు. నేను నెమ్మదిగానే సూట్ కేసుని బేతిలోకి తీసుకున్నాను. అయినా, సూట్ కేసులోని వస్తువులు దొర్లినట్లు దడదడమంటూ శబ్దం చేశాయి.

అంత - వెంటనే అతను సూట్ కేసుని బేతిలోకి తీసుకుని అల్లాడించాడు. మరికొత్త ఎక్కువ దడదడ శబ్దం, ఇక ఏ మాత్రం అలస్థం చేయకుండా వాడు హిందీలో గొప్పచేక పెట్టాడు. "మీరిని నేను అనుమా నిస్తున్నాను. వెంటనే బయటికి తీసుకెళ్ళాలి పదండి" అంటూ.

యధార్థ ఘటనే ఈ కథ!

నా బామమరిది (నా మామో చెల్లి పువ్వులతో భర్త కిశోర్) ఆస్సాం రాష్ట్రం లోని గోహతిలో ఉద్యోగం చేస్తున్నప్పుడు, అతనికి జరిగిన ఒక ప్రమాదకర సంఘట ను నేను కథగా మలిచాను. కర్నూల ప్రాంతాలలో తీవ్రవాదులను అణచివేసేందుకు పోలీసులతో, మిలటరీ వారితో ఆసాదారణ ఆదికారాలను ప్రయత్నం ప్రసాదిస్తుంది. రాజ్యాహారం మొదలవు తుంది, ఆ రాజ్యాహారంలో బలి అయ్యేది ఎక్కువగా అమాయకులేనని చెప్పడానికే ఈ విధ రాశాను. సుప్రసిద్ధ కథా రచయిత కవనశర్మగారు ఈ కథని తంతరాశీసాయనంమేతున్న కథగా ఒక వ్యాసంలో పేర్కొనడం నాకు ఇప్పటికీ అనందాన్ని కలిగించే విషయం.

- చిలుకూరి వేదపుత్ర
ఫోన్: 94987 43040

నా గుండెలు దడదడ రాశాయి. "ఏమిటి మీరు అంటున్నది?" అన్నాను హిందీలో. అతడు నా మాటలీ జవాబు ఇవ్వకుండా సూట్ కేసుని ఓ బేత్లో, నన్ను మరో బేత్లో లాక్కుంటూ గుబురగా నడిపించి బస్సు దించేశాడు.

బస్సులోంచి కొందరు ప్రయాణికులు నా పైపు ఆనుమానంగా చూస్తున్నారు. ఇద్దరు సైనికులు బస్సు దిగి వచ్చి నా జబ్బులు పట్టుకున్నారు. మొదటివాడు నా సూట్ కేసుని బ్రదంగా పట్టుకుని నన్ను అనుమా నంగా శత్రువుని చూసినట్లు చూస్తున్నాడు.

చుట్టూ చూశాను. అడవిలా ఉంది ఆ ప్రదేశ మంతా. బస్సు నిలబడ బోటుకి పదిహేను గజాల దూరంలో చిన్నకొట్టం హోటలుంది, దూరంగా కను చూపు మేరలో పెల్లె ఉన్నట్లు తెల్లటి మీదెలూ, గుంపులు గుంపులుగా చెట్లూ అభివీస్తున్నాయి.

బస్సు కిటికీలోంచి దిగులుగా చూస్తున్నారు బెజ వాడ దంపతులు.

'పక్కారేదండి' అన్నట్లు చిక్కలోనే వాళ్ళదరికి సైగ చేశాను. ఏమిటో, ఎదుటి మనుషుల ముందు ఎందుకీ మేకపోతు గాంధీర్థం? ఈ సైనికులు నన్ను ఏం చేస్తే ఏమిటి దిక్కు?

పాపుగుంటలో సైనికులంతా బస్సు దిగేవారు. బస్సు కదులుతోంటే ప్రయాణికులంతా నన్ను ఉల్లా వాడిని చూస్తున్నట్లే అదే రకంగా చూస్తున్నారు. బెజ బాడ దంపతుల దిగులు చూపులు అలానే ఉన్నాయి.

బస్సు వెళ్ళిపోయింది. ఇద్దరు సైనికులు నన్ను లాక్కుపోతూ ఉంటే తక్కిన సైనికులు నాపైపు తుపా కులు గురిపెట్టి నడుస్తున్నారు, అంతటి భయంలోనూ నవ్వు వచ్చింది నాకు.

కొట్టం హోటలుకి నన్ను తీసుకెళ్ళారు. పదిమంది సైనికుల్లోనూ నలుగురూ నాలుగు బేబుళ్ళను ఆక్ర మించేశారు. తక్కిన ఆరుగురూ నా చుట్టూ నిలబడి ఉన్నారు.

"ఎవరునువ్వు? మీ ఉల్లా వాళ్ళ ఇక్కడ ఎవ రెవరు ఉన్నారు? మర్యాదగా చెప్పావా సరేపరి -

లేదంటే నీ ప్రాణం గాల్చే..." హిందీలో అంటూ భయంకరంగా నవ్వాడు లాపు మీసాలవాడు.

"సారీ! నేను ఫ్రీజ్ కంపెనీ ఉద్యోగిని. షిప్ సాగ ర్ లో మా కంపెనీ ఫ్రీజర్ లిక్ కంప్లయింట్స్ వచ్చినందు వల్ల వాటిని రిపేర్ చేసేందుకు వెళుతున్నాను" అన్నాను హిందీలోనే! నా చూతల మీద టిప్ ముని కొట్టాడు గంట ముక్కువాడు - 'అబద్ధం' అని అరుస్తూ.

"రాస్సుల్. మాతో అబద్ధాలు కూస్తావా? మీల్లెరీ వాళ్ళంటే ఏమనుకున్నావ్? నిన్ను ఇక్కడికిక్కడే తుపా కీతో కాల్చి పోలేసి, ముక్కులు ముక్కులుగా కోసి కాకు లకీ, గడ్డలకీ వేసేసినా మమ్మల్ని ఎవరూ అడగరు. తెల్సిందా?" అన్నాడు నల్లటివాడు.

ఆ మాటలు జోరులు అయినట్లు అందరూ గట్టిగా నవ్వుతున్నారు. హోటలు వాడు అందర్నీ అక్క ర్థంతో చూస్తున్నాడు. వాళ్ళ తీరు చూస్తుంటే నా గుండె దడ మరింత పెరిగిపోయింది. ఒక్కొక్క ఒకటి చెమటలు పడ్డేస్తున్నాయి. బేతుల్లోనూ, కాళ్ళలోనూ వణుకు ప్రారంభమయింది.

"ఒరేయ్ ఉల్లా! మా గవర్నమెంటునే దిక్కు రిస్తారా మీరు... మిమ్మల్ని కరికర నమిలి మింగేస్తా రోయ్!" అంటున్నాడు నల్లటివాడు.

లావాటి మీసాలవాడు నా జేబుల్ని వెలికాడు. రెండు కుదుర్లు దొరికాయి. వాటిని బేబులు మీద ఉంచారు. అందులో ఒకటి గులాబీ రంగు కవరు, దాన్ని చూస్తూనే నాకు ప్రాణం లేచి వచ్చింది. అమ్మయ్య మంచి నవయంలోనే దొరికింది. ఇక వీళ్ళు ఆ కవర్లోని ఉత్తరం చూసి నన్ను పదిలేయాల్సిందే. అందులో మా మేనేజరు నన్ను ఫ్రీజర్ రిపేరు సెనిమీద పంపిస్తున్నట్లు ఆర్డరు వేసి ఉంది. "సారీ, ఆ లెటరు చదవండి" అన్నాను. ఆత్రంగా లాపు మీసాలవాడు ఓ నిమిషం సేపు ఆ ఉత్తరాన్ని చదివినట్లు తల ఆడిస్తూ "మీ ఉల్లా వాళ్ళు ఇలాంటివి ఎన్నయినా తయారుచేయగలరు" అన్నాడు. దాంతో ఉన్న ఒక్క ఆశ కూడా అరిపోయింది.

"సారీ... సారీ నా మాట కొంచెం వివరిండి... నిజంగా ఫ్రీజ్ మెకానిక్స్... కావలసిస్తే మా డేల్విన్ కంపెనీకి పోన్ చేసి కనుక్కోండి సారీ" బతిమాలుతూ అడిగాను.

"దిక్కుమాలిన ఉల్లావాళ్ళ చెప్పిన మాటలు విన దానికి కాదు, మేము ఉంటోంది. మేమంతా అంటు న్నాము - నువ్వు ఉల్లా వాడివేనని. ఇద్దో హోటల్ వారా! మాకు పది బీటు ఇవ్వో" అంటున్నాడు లాపు మీసాల వాడు.

ఆ మాటలు వింటూ ఉంటే, నా పై ప్రాణాలు పైనే పోతున్నాయి. దాళ్ళంతా సైనికుల్లా అనిపించడం లేదు. యమతీకరంలా కనిపిస్తున్నారు. అందరోకీ ఆ ఎర్రటివాడిని చూస్తూ ఉంటే మహాకీర్తనంగా కనిపిస్తు న్నాడు.

"ఒరే ఉల్లా! నీ సూట్ కేసు తెరు" అన్నాడు ఎర్ర టివాడు, నా కణతల మీద తుపాకీ గురిపెట్టి.

"అవును... ఎంత మూర్ఖులం రా మనం! అస లయింది సూట్ కేసు కదా!" అంటూ లాపు మీసాల వాడు నల్లటివాడికి సూట్ కేసుని అందిస్తూ, మళ్ళీ తనే అన్నాడు. "ఒరే, జాగ్రత్త! అందులో బొంబులు

ప్రేమలో పడిన అమల

దంపతులు. నిజానికి ఆ విషయం పది ఆనెళ్లు అనుమానించే కదా, వీడిని బస్సు దించేసింది. నూటే కేసుని గాలికి వదిలేసి వీడిని సలాయిస్తున్నాం”.

“అవునవును... వగల కొట్టేస్తూ నూటేకేసును” అంటున్నాడు గంటు ముక్కువాడు, తుపాళి మదమ ఎత్తుతూ.

“ఒరే పిచ్చోడా. నిన్ను అందుతేరా ‘పూలే’ అని హావల్తూ తిట్టేది. ఆ తుపాళి మదమతో నూటేకేసు వగల గొడితే అందులో ఉండే బాంబులు పగిలి పోవా?” అన్నాడు నల్లటి వాడు.

“కలెక్టేరేయ్, బాగా చెప్పావ్, రేయ్, ఉల్టా. నీ తాళం చెవితో తియ్యి” అన్నాడు గంటుముక్కు వాడు నన్నుద్దేశించి.

మెల్లగా వణుకుతున్న చేత్తో నూటేకేసు తాళం తీశాను, అందరూ ఒక్కసారిగా తొంగి చూశారు.

“ఒరేయ్! థ్రం బాంబులు రోయ్ అన్నీ... వాట్నీ తాళకండి - మీదు నిజంగా ఉల్టానే” అన్నాడు నల్లటి వాడు.

“సా సా సారీ! ఇవి కావ్... ఇందులో ఉన్నవి బాంబులు కావ్ సార్. ఇవి ప్రీజ్ రిపేర్టు సంబంధించిన థర్మోస్టాట్, రిలే, స్పాల్ గ్యాస్ సిలిండర్ - తక్కినవి స్పానరీలు, ప్రూక్సైమెరు, కదంగ్ ప్లయర్ సార్ అన్నాను.

“ఒరేయ్, ఉల్టా! దాన్ని తీసుకో” అన్నాడు లావు మీసాలవాడు. నా కణతల మీద తుపాళి ఒత్తిడి మరింత పెరిగింది. వాడు తీసుకోమంటోంది థర్మోస్టాట్ను. ఆది పసుపు రంగులో చదరంగా రెండు సెంటిమీటర్ల మందంతో ఉంటుంది. అందువల్ల దాన్ని థ్రమ్ బాంబు అనుకున్నారేమో ననుకుని చేతిలోకి తీసుకున్నాను. దాన్నించి వచ్చిన సిల్వర్ వైర్ని భయం భయంగా చూస్తున్నాను.

నల్లటివాడు స్పాల్ గ్యాస్ సిలిండర్ని, ఎర్రటి వాడు నల్లగా ఉన్న ‘రిలే’ పరికరాల్ని పట్టుకున్నారు.

“వీటన్నిటిలోకి పవర్ఫుల్ బాంబు ఏదిరా?” ప్రశ్నించాడు లావు మీసాల వాడు.

“సారీ! మీరు అనవసరంగా భయపడి పోతున్నారు. ఈ పరికరాల్లో ఏ ఒక్కటి బాంబు కాదు.”

“సిస్సెస్సెస్సె” మంటూ కట్టం రావడంతో ఉలిక్కి పడ్డారు అందరూ. అది గ్యాస్ సిలిండర్లోంచి వచ్చింది.

“ఇది గ్యాస్ బాంబు కాదేమిట్రా” అంటూ నల్లటివాడు తుపాళి మదమతో నా డౌక్లోకి పొడిచాడు. భరించలేని బాధతో కింద పడి పోయి ‘అబ్బా’ అన్నాను. రెండు నిమిషాల పేపు కోలుకోలేక పోయాను.

నా చొక్కా పట్టి లేపుతూ “మరేమిటిది?” అన్నాడు నల్లటివాడు.

“సారీ! మీరు అనుమానంగా చూస్తే అన్నీ బాంబుల్లాగే కనిపిస్తాయి. నిజానికి ఆది ప్రీజ్ చల్లదనం ఉండేలా చూసే ‘ప్రియల్-12’ అన్న గ్యాస్ అందులో ఉంది” వణుకుతున్న గొంతుతో చెప్పాను.

అయినా, ఎవరూ నా మాటలు నమ్ముటం లేదు. అనుమానంగా దానివైపే చూస్తున్నారు.

“సార్, నా మాటల మీద మీకు నమ్మకం లేదు. పోనీ ఒక పని చేయండి. వీటన్నిటిని మీరే ఎవరయినా ఇద్దరు కొట్టండి. వీటిలో ఏ ఒక్కటి పేలినా

చేసినవి కొన్ని సినీమాలే అయినా... అందరి బేలా మంచినటి అనిపించుతుంది అమలాపాలి. కేరళకు చెందిన అమల తెలుగులో స్టార్ హీరోల సరసన నటిస్తూ బిజీగా వుంది. తమిళంలో కూడా మూడు నాలుగు సినీమాలు చేస్తున్న అమల ఇటీవల తన మకాంను చెన్నైకి మార్చింది. కోలీవుడ్లో, టాలీవుడ్లో బిజీగా వుంది కాబట్టి చెన్నైకి మార్చడం పెద్ద విశేషం కాకపోవచ్చు. కాకపోతే అమల తన మకాంను కోలీవుడ్కి మార్చడంలో ఓ చిదంబర రహస్యం దాగి వుంది. కోలీవుడ్లోని ఓ దర్శకుడితో అమల పీకల్లోతు ప్రేమలో మునిగిపోయిందనీ... అందుకే కోలీవుడ్కి మకాం మార్చిందన్న గుసగుసలు విని వీస్తున్నాయి. ఇవి అమల దాకా వెళ్ళినా పెదవి విప్పకపోవడం, వాటిని ఖండించకపోవడం చూస్తూంటే ప్రేమ వ్యవహారం నిజమేమో అన్న అనుమానాన్ని పలువురు వ్యక్తం చేస్తున్నారు.

నన్ను నిరాశ్రితంగా వంచి పోయింది” అన్నాను దీవాలిదీనంగా మొహం పెట్టి.

వాళ్ళు ఏమనుకున్నారో ఏమో తెలీదు. నన్ను పక్కనే ఉన్న కుర్చీలో కూచోమన్నారు. నిస్సర్దువుగా కూచుండిపోయాను.

వాళ్ళు టీలు తాగుతూ నా నూటేకేసునే చుట్టూ చూస్తూ ఉండిపోయారు. నల్లటివాడు నా పక్కనే కూచుని బీ తాగుతూ ఉన్నాడు.

“ఏం చేసేదిరా భగవంతుగా. నువ్వే దిక్కు!” అంటూ గట్టిగానే గొణుక్కున్నాను.

“నీవు తెలుగువాడివా?” నల్లటివాడు అడిగాడు.

అవునన్నాను, వాడి ఆరవ యాస తెలుగుతో చిత్తరపోతూ.

“మాది మదరాసు యా! మీ ఊరా?” అడిగాడు.

నా ప్రాణం లేచి వచ్చింది... ఆశలు చిగురించాయి. “నేను ఆంధ్రప్రదేశ్ వాడిని... మా ఊరు ఆనం తప్పరం సార్” అన్నాను.

“నాకు కొంజెం కొంజెం తెలుగు వచ్చు యా! మా బంధువులు శానామంది చిత్తూరులో ఉండార యా!”

“అబ్బానా - చూడండి! మీ వాళ్ళు ఆంధ్ర వాడ్ని నన్ను ఉల్టావాడిని అని అంటున్నాడు”.

“మరి ఇక్కడేం చేస్తున్నారు?” అడిగాడు సవ్య మొహంతో.

నా ఉద్వేగాల్ని వివరించాను. “నీకు కర్మ బట్టింది... మా కంటే ఈ ఆర్మీలో ఈ తిప్పలు తప్పవు. నీకేం యా? ఇంత ధూరం వచ్చినావు” అంటూ సానుభూతి ప్రకటించాడు.

“సార్, చేపుడిలా దొరికారు. ఎలాగైనా నన్ను రక్షించండి సార్” అన్నాను వణుకుతున్న గొంతుతో.

మేమిద్దరం ఇందాక వాళ్ళకు తెలియని మరో బాషలో మాట్లాడు కోవదాన్ని ఆశ్చర్యంగా గమనిస్తు

న్నారు.

నల్లటివాడు వెంటనే లేచి లావు మీసాలవాడిని నాకు దూరంగా తీసుకుని పోయి ఏదో మాట్లాడాడు. పొద్దు గంట గడిచాక నా దగ్గరికి వచ్చారు.

“నీవు వెళ్ళిపో యా” అన్నాడు నల్లటివాడు. దాదాపు పొద్దుగూతుకూ ఉంది. అందరికీ ధ్యాంక్స్ చెప్పి ‘బతుకుతీవుడా’ అని రోడ్డుమీదకి వచ్చాను. అదృష్టం కొద్దీ వెంటనే గౌహతికి వెళ్ళి బస్సు వచ్చింది. గౌహతి చేరుకున్నా నాలో ఆదురూ, ఒక్కంతా పలుకు పూర్తిగా మాయమవ లేదు.

ఇంటికి వెళ్ళాక నగినితో జరిగినదంతా చెప్పాక గానీ మనసు కుదుట పడలేదు.

నగిని కళ్ళలో నీటిని పెట్టుకుంది.

“ఇంక ఆంధ్రకు వెళ్ళిపోదాం పదండి. ఊపిరుంటే ఉప్పు అమ్ముకోవచ్చు” అంటూ ఏడ్చేసింది. మౌనంగా సిగరెట్ కాలుస్తూ కూచున్నాను.

“ఏమండీ, ఈయన మన ఇంటికి ఒకసారి వచ్చి నాడు కదా - బెంగళూరు ఆతను అని పరిచయం చేసి నారు. వచ్చేరాని తెలుగు మాట్లాడాడే...” అంటూ ఇంగ్లీషు డైలీ పేపర్ తెచ్చి చూపించింది.

“అవును, కేవళంకర... ఎందుకు వేసినారే ఇతని పొటోని” అంటూ పేపర్ని చేతిలోకి తీసుకున్నాను.

అందులో పొటో కింద వార్త ఇలా ఉంది.

“ఉల్టా తీవ్రవాది మృతి... నిన్ను జరిగిన పోలీసుల ఎదురుదాడుల్లో నవగాంగ్ జిల్లాకు చెందిన ఈ పొటోలోని వ్యక్తి చనిపోయాడు...”

అది చదివి నిలువెల్లా పడిపోయాను.

నూకలిస్తాను

- అట్టాడ అప్పలాయుడు

(కొత్త సీరియల్ ప్రారంభం)

మరో పదిహేను రోజులు గడిస్తే గానీ - వేసవి ఎండ - దాడికి దిగదు. గడువుకి ముందర దాడికి దిగే అగ్రరాజ్యం కాదది. అందు చేత ఉదయపు ఎండ హాయిగా వుంది. సముద్రమీదుగానూ, నాగావళి నది మీదు గానూ వీస్తోన్న గాలి చల్లగా, అహ్లాదంగా వుంది.
సుభాషిణి స్కూటర్ వెనుక సీట్లో కూర్చున్నది. రోడ్డు కిరువెపులా - రకరకాల పాపులూ, వచ్చిపోయే కస్తమర్లూ. రోడ్డు మీద గూదా - వాహనాల్లో, జనంతో రద్దీగా వుంది. స్కూటర్ నెమ్మదిగా, జాగ్రత్తగా నడుపుతున్నాడు సుభాషిణి భర్త.

ఒక హోటల్ పాయింట్ మీద మరిగే నూనె వాసన పూటుగా సుభాషిణి ముక్కును తాకింది. ఆ హోటల్ కేష్ టౌంటర్ దగ్గర స్టేరియోలోంచి - స్ట్రీ, పురుష శంకరాల్లో దేనికీ చెందని కంఠంతో వాయిద్య లోదం మధ్య యేదో పాట వినిపించింది. దానితోపాటూ - కేష్ టౌంటర్ వద్ద కూచున్న ఓనర్ - ఎదవకాన, యెదవా: ఎంగిలిస్తేట్లు కనిపించలేదేమో? తియ్య, బోగి తియ్య, ఎదవకాని యెదవా మినన తుడుముల్లో మాత్రమే బరిసిన దేహంతో, పలు మృగాల స్వరపేటికలు కలిగిన గొంతుతో వేసిన కేకలు వినిపించేయి.

“...మనలో చాలామందికి స్వరపేటికలభరేదు. ఒరేయి, ఒసేయి, ఎదవ, మొదట, కాదూ, లేదూ, వో, పో, వాల్చిదస్తూ - యిలాంటివి పూట్లాడానికి స్వరపేటిక తిందుకు? శరీర బాష్ప, కదంఁ...” అంది సుభాషిణి. భర్త చీపు మీద తుడిచేస్తో రదుతూ.

సుభాషిణి భర్త - యేకాగ్రతతో స్కూటర్ నడుపుతున్నాడు. రోడ్డు మీద జనంతో రద్దీయే గాక, అతని అంతరంగంలో కూడా అనేకానేక భయాలూ, సందేహాల్లో రద్దీగా వుంది.

సుభాషిణి, కొన్నాళ్ళుగా గొంతునొప్పి, స్వరపేటిక మీద ఇసుప బూట్లతో తొక్కినట్లుంటుంది. మాట పెగలకు వొక్కపారి, గొంతులోకి - ఆహారపానీయాల్లో పాటూ, యేదో సంతెళ్ళ దిగుతున్నట్లుంటుంది. ఆలాంటప్పుడు, పచ్చిపంది నీళ్ళ తాగాలన్నా భయమే ఆమెకు.

మరొకొక్కప్పుడు - గొంతులోంచి మాటలు, నీటి దిట్టల్లా గలగలా...! ఏవేవో కబుర్లూ, కలలూ, ఆశలూ, అకాంక్షలూ...!

స్వరపేటిక మూగబోయినా, ఊటబాచిలో నీటిలా మాటలూ ఉప్పొంగినా - ఆందోళన పడ్డాడు సుభాషిణి భర్త. అమె మామూలు స్థితికి వచ్చేక, ఆందోళన తగ్గి నిట్టూరుస్తాడు.

“... స్వరపేటికను తొక్కిస్తేన్న యిసుప బూట్లు యెవరివి? ఇది లోకమా? నిర్భయ శిఖరమా..?” అని ప్రశ్నించి భర్తను అనుమానంగా చూస్తుంది. అంతలోనే!

ఎముయింది యీమెకు? ఎవర్ని శంకించి, దేన్ని వ్యతిరేకిస్తోంది? ప్రశ్నల్లో - అంతరంగం రద్దీగా వున్న అజయ భుజాన్ని మళ్ళీ పొడిచి - యేదో ప్రశ్నించింది సుభాషిణి. దాంతో, ఆసహనంతో -

“... సువ్య కాసేపు నోరూపుకో, నా భుజాన్ని పొడవ

కుండా కూచో...” అని కుసురుకున్నాడు అజయ్.
కానీ, అంతలోనే, కనరుమన్నందుకామె యెంత నొచ్చుకుంటుందో, అసలే అనారోగ్యం - అని తలచి, స్కూటర్ స్టాంప్ చేస్తూ వెనుకకు చూస్తూ, సుభాషిణికి ‘సారి’ చెప్పేడు!
స్కూటర్ స్టాంప్ అవలేదు. ట్రేక్ పడలేదు. తిన్నగా వెళ్లి, ముందున అగివున్న - ఓ కారు బ్యాక్ గార్డెన్ గుద్ది ఆగింది.
ఆ కారు దగ్గర నిల్చాని, నోటితో గూడా తొన్నంటిని తగలెయ్యెచ్చున్నట్లు - సిగరెట్ తగలేస్తున్నాడో సపారీధరుడు.

స్కూటర్ గుద్దిన బాగాన్ని తొలుత కళ్ళతోనూ, తర్వాత చేత్తోనూ స్పృశించి - కళ్ళ వెనక్కిపెట్టి డ్రైవింగ్ చెయ్యకు. ఒంటిమీద తెలివిలేకుండా బుంద నడచుకు. రోడ్ సైన్స్ గుర్తెట్టుకు నడుపు. కళ్ళ ముందుకు పెట్టి, చూసి డ్రైవింగ్ చెయ్య - యిలా, చెయ్యరానివీ, చెయ్యాలన్నవీ కొన్నిచెప్పి: సైక్లిస్టులూ, స్కూటరిస్టుల్లో - న్యూసెన్సుగా వుందని ప్రకటించేడు ఆ సపారీధరుడు.

ఆ ప్రకటనతో అజయ్ విచయంగా - ఆ కారునీ, తగలబట్టే స్థితిలోనీ, సపారీధరుణ్ణి మున్నెందమంటూ - సారి చెప్పేడు. సపారీధరుడు - ఫారిన్, సిగరెట్స్ కాలిబూటు కింద పడేసి తొక్కిడు.

ఈ పరాభవానికి కారకులాలివి, నువ్వే గదా - అన్నట్లుగా సుభాషిణి వేపు చూసేడు అజయ్?

సుభాషిణి - సపారీధరుని కాలిబూటు తొక్కిన సిగరెట్ పీకవేపు చూస్తూ - దాని స్వరపేటిక నజ్జ, నజ్జయి వుంటోంది గదా, అని నొచ్చుకుంటోంది.

సపారీధరుడు - కారు వెనుకబాగాన్ని మువ్వయి మూదోసారి చేత్తో స్పృశిస్తూ, స్కూటర్ వేపు ఓ అగ్నికీం ద్రవం రించేట్లు చూసేడు. స్కూటర్ ఫ్రంట్ వీల్ టైర్ నల్లగా - అద్దానీ గారి వేపు, ముషారఫ్ చూసినట్లు చూసింది. సపారీధరుడు, ఆ తర్వాత కారు ముందు భాగం వేపు చూసేడు. అజయ్ గూడా, అతనిలాగే ముందుకు చూసేడు. సపారీధరుడు “వ్వు” అని నిట్టూర్పు వొడిచేడు, త్రికాలాన్ని నెలకి గుచ్చినట్లు. అజయ్ గూడా “వ్వు” వొడిచేడు. గానీ త్రికాలం నిలబడలే, వారిగింది!

“... యీ దరిద్రం యిప్పుడో పోదా?” ప్రశ్నించేడు సపారీధరుడు. ఏ దరిద్రమో అర్థం గాక, ముషారఫ్ లా ఆయోమయంగా చూసేడు అజయ్. అద్దానీగారు రోడ్ ముందుకు చూస్తున్నారు, అప్పుడర్థమైంది.

పాతవంటన మీద - అటూ, యిటూ మొహరించి కలబడిన శత్రుమూకల్లా జన సమూహం, ట్రాఫిక్ జామ్! సైకిల్లా, రిక్షాలూ, మోటార్ సైకిల్లా, కార్లు, మనుషులూ, మనుషులూ పెంచే జంతుజాలాలూ - ముందుకు గానీ, వెనక్కిగానీ పోలేని విధంగా, ఆ పాత వంటన మీద ట్రాఫిక్ జామ్ అయ్యింది.

పట్నానికీ, ఆ పట్నపు చివరివార్లకీ మధ్యన ఉత్తర, దక్షిణాలుగా, యెచ్చటి నుంచో, యెక్కడినుంచో ప్రవహించే నాగావళి నది! ఆ నది మీద పురాతన వంటన! పాత బిల్డింగ్ల అంబారు జనం. ఈ వంటనకు యెగువన, కొత్త బిల్డింగ్, యిటీవలే నిర్మాణమైంది. పాతబిల్డింగ్ పట్నం మొదలులో తూర్పువేపు నది ఒడ్డున కోటేశ్వరాలయం - వంటన కన్నా పురాతనమైనది.

బలరాముడు (శ్రీకృష్ణ పరమాత్ముని అన్నగారు) యెందుకో ఆగ్రహించి, నది సంతటిన్నీ హలంతో దున్నీనీ, ఒడ్డున యీ ఆలయం నిర్మించెనని సజ్జన వాళ్ళు!

దరిత్రని హలం దున్నితే - అప్పుడవుతుందని "పాత రేళం" అని. ఓ కవివాళ్ళు. గానీ "నాదీనుంటి నేటివరకు - దున్నీ వాళ్ళకు భూమి దొరకటం లేదు" అని కమ్యూనిస్ట్ కవి వాళ్ళు.

కొత్త వంటనకు, ఆ కొనవేళ్ళుగూడా కొత్త ఆలయం

వెలిసింది. కొత్త వంటనకు ప్రపంచ బ్యాంకు, కొత్త ఆలయానికి సజ్జనశ్రేణి దన, కనక, మన్న సమస్తాన్నీ సమకూర్చేయి. ప్రపంచ బ్యాంకు, సజ్జనశ్రేణి కరుణ వలన - ఆ పట్నం కొత్తగా యెదుగుతోంది. ఆ పట్నాన్ని ఆదారం చేసుకుని, చుట్టూగల గ్రామాలు, కూలీనారీ పెదలెందరో బతుకులు సాగిస్తున్నారు.

"... అందరికీ, యిదేనా దారి? కాదులూ, మోటారు బస్సు గరోళ్ళూ, చుట్టు దిరిగి, ఆ కొత్త బిల్డింగ్ మీద నుండి యెక్కొచ్చు గదా?" కాళ్ళు వీలవాయా...? అందరి పాత బిల్డింగ్ మీదే తగలదరారు...?" మోటారు వాహనాలకు సంబంధించిన సమూహాన్ని, ప్రశ్నించిందో కంఠం!

సుభాషిణి అటువేపు చూసింది - పార్కులో రెండు స్క్వాటర్లూ, పాత సైకిల్లూ, మూడు మేకపిల్లలూ, తనకూ పార్కుకికీ మధ్య!

మేకలను దాటి, సైకిల్ని తప్పించుకొని, స్క్వాటర్ ప్రక్క నుంచి, పడ్య వ్యాహాన్ని చేదించుకు వెళ్లే ప్రయత్నంలో పార్కులో ముందుకొచ్చిందో - సైకిల్లో అడ్డం పోచ్చేడు నందాన శంకరావు.

"... యెళ్ళోనావేటోనని, బెంగెట్టుకున్నాను. ఎన్ని మొక్కలు మొక్కానో, ఆ కోటేశ్వరుడికీ..." అన్నాడు శంకరావు, పార్కులో.

"... యే మొక్కలు మొక్కినావు?" నొసటి మీది

కుంకుమ బొట్టు, సూర్యకిరణాల్లో మెరుస్తోందో, నవ్వుతూ ప్రశ్నించింది పార్కులో. నవ్వునవ్వుడు. అమె బుగ్గలు రెండూ సొట్టలు పడి, చూడ ముచ్చటగా వుంటాయి.

"... ట్రాఫిక్ జామ్ అవ్వాలని..." చెప్పాడు, సొట్ట బుగ్గల్ని చూస్తూ శంకరావు.

"... నువ్వు మొక్కకపోయినా అవరాదిలే. ఆ దేవుడయినా, జామవకుండా సెయ్యలేడులే గానీ - యెందుకూ?" అని అడిగింది పార్కులో.

"జామయితేగాని, యిప్పుడు నిన్ను కలవగలనా? సీన్యాకీ తీసికెళ్ల గలనా..." అనన్నాడు ఆగ్రా, సైకిల్ని రాస్తూ.

"...అవే: ఆ ఎగస్తాలే వొడ్డు..." వయ్యారాలు బోయింది పార్కులో.

"... మనసంతా... లువ్వే..." అనన్నాడు శంకరావు చుట్టుకుపోతూ.

"మూతి మీద పాడినీ గల్లు..." కాస్తా, పక్కకు జరుగుతూ, పార్కులో.

సుభాషిణి - వీరికీ మధ్య యిప్పుడొక స్క్వాటర్ దూరం! సుభాషిణికి ఆంథా చినబద్దోంది. ఫలాల్లా నవ్వి, వాళ్ళను చూస్తూ.

"... వాళ్ళకీ స్వరపెటికలుందారీ, మీకూ, నాకూ, ఆ

సహించగలిగి, ఆ బోధలో ముందుగానే ముందుకుపోతే అని భర్తను చీల్చే పాడిచి చెప్పింది. అజయ్, బదులు చెప్పలేదు. ఇంకా, సహించగలిగి, వినయ విధియతల ప్రదర్శనలోనే వున్నాడు.

అంతలో, కళావతి అక్కడకు చేరుకుంది. ఆమె - నమస్కారమమ్మా, అంటూ సుభాషిణిని వెలుతురించింది. అప్పుడే పార్వతి కూడా సుభాషిణిని చూసి నమస్కరించింది. శంకరాపురి చిరాకేసింది. ఏం చేయడమో పాలుబోలేదు. పార్వతి తన ప్రైవేట్ లో అందనంత దూరంలో వుంది. ప్రైవేట్ బాం - వీలయినంత యెక్కువకాలం వుండాలని, మొక్కుకోసాగేడు కోటిశ్చర అలయానికి.

"...యేం పార్వతి, పాడుపూ, తిరిగి నెలనెలా కట్టేస్తున్నారా, బ్యాంకులో?" అనడిగింది సుభాషిణి.

"అందరూ... యిచ్చేసారుగానీ. యిదిగో యీ కళావతి పిన్నమై బకాయి. ఈవిడివ్వగానే, వేలకీల జమ వేసిస్తాను." అనడి పార్వతి, కళావతి వీపు చూస్తూ.

కళావతి నొచ్చుకుంది. పైసాతో తలకలగా వున్నదండి. పెనుమిడిని యింత దులిపినా - పైసా రాలడం లేదండి. అప్పుడు శంకరాపురి.

"...కళావతి, నా మామగి సారా కొట్టుకొని యెళ్లక ముందర దులుపు, పైసలేటి కర్మ, రూపాయిలు రాలాయి! కానీ మేస్త్రో మజాకా!" అని సలహాయిచ్చి యిక పార్వతితో సినిమాకు వెళ్లడం జరిగిన వనని తీర్పు కొని, నిట్టూర్చి, నిష్కారంగా పార్వతి వేపు చూసి, ప్రైవేట్ దీసి, వెళ్ళాయెడు.

ప్రైవేట్ హేండిల్ని పట్టుకుంది కళావతి. పాతక రూపాయిలియ్యరా - నాయిన్నాయినా. లేవీ వేళకి, యిక్కడే యీ పార్వతి సాక్షిగా. తిరిగి నీ పాతక రూపాయలు, నీ చేతిల పెడతానని బ్రతిమాలింది.

తన దగ్గర లేదని, తనను అమ్మినా పాతక రూపాయలకి చెల్లులాటు కానెవ్వరూ, బుగడ (హాస్య) మాడేడు, పార్వతివేపు చూస్తూ శంకరాపురి.

"... అబడడే, పిన్నమా..." అంది పార్వతి.

"... యేట్ అబద్ధం?" ప్రశ్నించేడు శంకరాపురి

"... నీ కాదే దబ్బులున్నాయి..."

"... నా కాదే లేవు..."

"వున్నాయి..."

"...లే వేవ్..."

ఇద్దరూ మొగిసిపోయి వాడులాట. సుభాషిణి ముచ్చటగా చూస్తోంది.

"... పిన్నమైనా, నువ్వే రాక ముందు - మనసంతా నువ్వే - అనన్నాడే." నవ్వుతూ, గుట్టు బయట పెట్టింది పార్వతి.

"నాయిన్నాయినా, ఆ సిన్నా వొందలో అలాద్దాడు. లేపో, యెళ్లబో యెళ్లరుగానీ, ఆ డబ్బులు యియ్యరా. అల్లుడల్లుడా..." అని బ్రతి మాలింది కళావతి.

"...లేవయినా, యెళ్లంజైనా - యిరగాస్తోటి సిన్నాకి యెప్పుడొచ్చే? నీ వెళ్ళానన్నాడే?" మూతి తిప్పింది పార్వతి.

"ఒకే వుండే కూతురా..." అని పార్వతిని నమస్కరించి, శంకరాపురి గద్దాన్ని పట్టుకొని -

"మా అల్లుడు మందేడు. ఈదికేటి రమ్మవే..." అనన్నాడి కళావతి.

"... అన్నీ యెక్కువే..." నవ్వుని చూచుకొని, పార్వతి

"... నన్ను యిద్దవడేనో - లేరనుకోకు..." అటు

గుతూ శంకరాపురి.

"అయితే అక్కడే ప్రైవేట్ క్లియరుకుని, సిన్నాల్ కి తీసి క్లెక్ క పోనావా?" వినుకు విసిరింది పార్వతి.

"... అలాంటి అయితే - నీ చుట్టూ యేల తిరుగురాను? నీ కోసమే - చారులన్నీ కానుకు భూమంటాను..."

కళావతి, యిద్దర్నీ సముదాయించి, 'యిద్దర్నీ మెచ్చుకొని, యిద్దరూ తరిగి సిన్నాకై యేర్పాటు చూపి శంకరాపురిని నమ్మించి, అతనివద్ద పాతక రూపాయిలు తీసుకొని పార్వతి చేతిలో పెట్టింది కళావతి.

అంతలో ప్రైవేట్ కదలింది, ప్రైవేట్ లా, రిజాలూ, కార్నూ, మనుషులూ, అంతువులూ - ఒక్కసారిగా చలనంలోకి వచ్చి, కదిలేరు సుభాషిణి భర్త స్కూటర్ కదిలింది. పార్వతి, యేమో అడగబోయింది. గానీ స్కూటర్ రేయ్యన వెళ్ళిపోయింది. అమె మాటలు రోడ్డు మీద పడిపోయాయి.

పార్వతికి యేం చేయలో పాలుబోలేదు. ఇందిల్ల పాడికి పని తొరకటం లేదు. బారిలో తల్లిదండ్రీ - వ్యవసాయపునులు లేక, ఖాళీగా వుంటున్నారు. గతంలో చేసిన అప్పులు, వడ్డీలో పెరిగిపోతున్నాయి. ఊరు విడిచి, వాటి రెండీళ్ళ - యే మద్రాసో, వెంగుళూరో, వలస పోతే - నాలుగురాళ్ళ కూడ బెట్టచ్చు. అప్పులు తీర్చొచ్చు. ఇక్కడ యిలాగే వుంటే - అప్పులు తీరద, వున్న యెకలా భూమి చెల్లిపోతాది - భూమి దక్కించుకోదానికి, కుటుంబం బలకదానికి - వలస పోవటం ఒకటే మార్గంగా యెంచుకున్నారు తల్లిదండ్రులు.

"...మద్రాసుపోతామే, పిన్నమైనా..." పార్వతి, చివార స్మరంతో చెప్పింది కళావతితో.

సాయంత్రం వేళ, మనుషులీ యిళ్ళకు వెళ్తూ, ఖాళీ కేరెడల్లో, యేట్ కూరగాయల సంచుల్లో - తిరిగివారిలో జట్టు జట్టుగా కూలీలు నడుస్తున్నారు.

"... మద్రాసుల పగలూ, రాత్రి తేడా తెల్లట కదా? రాత్రిల్లా పట్టచుగలు లాగ వెలుగురట, వలసటం. కష్టపడాలే గానీ - రాత్రిపగలూ కూలి దొరుకుతాడట కదా?" ప్రశ్నల భూమంలో, సమాధాన సమాచారాన్ని యిచ్చింది నరస.

నరసకి పెత్తంద్రీ కొడుకు మద్రాసుం కలగనీ. అతను బొచ్చినప్పుడల్లా చెప్పంటాడు. లేడిసుకి - వనీ పిట్ట, మనకి టు పిట్ట, రెయిలీ అందుతాయంటాడు. కొన్నాకే, అక్కడే వోక ప్లాటు (యిల్లు అనడం నామోదీ) కొని వేడిస్తాను. యిటు రాను మరీ సీటీల అలవాటు అయినోమి. చిలేజిల్లంబు వుండలేమంటాడు. మీ వొడిన అసలకి వుండలేదమ్మీ నరసా - అని అంటుంటాడు.

భోగటా కూడా చెప్పింది నరస.

పార్వతి యేమీ వినటం లేదు. తెగిసి అలోచనల్లో నడుస్తోంది.

కళావతి గ్రహించినట్లుంది, నరసను తప్పించటానికి కాసేపు నిలబడింది. మెదన నడుస్తున్న వాళ్ళ దాటి వెళిపోతున్నారు. నరస తొందరగా యిల్లు చేరాల్సి. అంస్తుమైతే యిల్లు గడవ, అంతేక. కళావతి, పార్వతిని చూసి -

"... యేమద్రా. ఆగిపోనారు. నడండి. బేగ్జారి..."

అనడి పార్వతి. ఆ మాట కూడా వినలేదు. కళావతి - చాటుమాటవైచి వస్తాను, తొందర గుంటే - యెలిపో - అంటూ తోవ ప్రక్క తుప్పలవేపు నడిచింది. నరస, ఆ ముక్క, ముందర చెప్తే అలా ముందరి జట్టు తోటి వెళిపోదునంటా. తొందరగా నడుకుకు వెళ్ళిపోయింది. అమె వెళ్ళిపోయిన తర్వాత, కుప్పల చాటునుంచి కళావతి బయటికిచ్చి, పార్వతి మొహమీద మొహం పెట్టి, "... మీ అమ్మా బాటులికి బుద్ధి గ్యేనం లేడిటి?" అనడిగింది, పార్వతి అదోలా చూసింది.

"పెళ్ళిదుకొద్దని పిల్లని వొట్టుకొని, తేళాలు వాలన

బోతారా?" అనడిగింది, పార్వతి పలుకలేదు. నాయిగడుగులు నడిచేక మళ్ళీ అగి -

"... యింతకీ, శంకరి సంగతేటి వేస్తావే?" అనడి, గింది కళావతి.

అప్పటికి అలోచనలు చెదరిపోయాయి.

"... ఏటి రెయ్యమంతావే?" రిసుకున్నట్టుగా చలికింది పార్వతి.

"... నీ మీదే మనసంతా... అడికి..."

"... మనసులోటి కడుపు నిండదు..."

"... అహా! ఆస్తిపాస్తులూ, మేడలూ చిద్దెలూ వున్న భాగ్యవంతుడ్చి మనవాడతావన్నమాట?" నిష్కారంగా చలికింది కళావతి.

శంకరాపురి - యింకా యిద్దరు రెల్లెల్లున్నారు. వాళ్ళ పెళ్ళి పెదంటాయిన్నాయి. కాలు చెరిగిన తల్లీ, కష్టపడదానికి నమ్మకాని తండ్రి వున్నారు. ఒకప్పుడు రెండున్నర ఎకరాలు పల్లపు భూమి వుండేది గానీ - అది అర ఎకరానికి తరిగిపోయింది. కావంత్రుల నాటి, శిథిల పెంకు టిల్లు వుంది, మదమృత్యులు కోరుతూ!

ఇక్కడికి, అక్కడికి అంతగా తెడా కనిపించలేదు పార్వతికి. తనకి, తమ్ములు యిద్దరు - అదే లేదా! కాక పోతే, తన తల్లితండ్రి కష్టపడగలరు...! పెనమ్మించి, పొయ్యిలో పడతానన్న భయం! పార్వతి యేమీ బదులివ్వలేదు. మానంగా నడుస్తోంది. కళావతి గూడా యింకా యేమనాలో తెలిక ప్రకారంకగా చూస్తూ నడుస్తోంది. ఊరు చేరబోతుండగా, సుభాషిణి తిరిగింది. స్కూటర్ అటించి, దిగిపోయి, భర్తను వెళిపోమని చెప్పి, వీళ్ళతో నడువ సాగింది. నవ్వుతూ పార్వతితో "మన సంతా నువ్వే యెలా వుంది?" అనడిగింది.

"... వొంద రోజులు అడిందమ్మా! ఇంకా అడతాది సిన్నా! యీ పార్వతి ముట్టుకు తెల్లదు..." అనడి కళావతి.

"...య్యేటి తెల్లమంతావే? పెళ్ళి కాక ముందు, అడు అక్కడా, నేను యిక్కడా వున్నప్పుడు - యిలాగే, ప్రేమ వొలికిపోతాది, ఒక్కమీద మరొకటి! ఆ యింతే, పెళ్ళయిపోయి, మూడు ముళ్ళూ పడిపోయిం తర్వాత - యిల్లా, పొల్లా, అప్పులూ నవ్వులూ, పండుగలూ వట్టాలూ, పెళ్ళి పెదంటాలూ - సంసార సాగరంల, మునగా తెలా కడుపులోకి, ముక్కులోకి, కళ్ళలోకి నీళ్ళ పొంగి, తిక్కిరిలిక్కిరి అయిపోతాం. అది గది కనబడతంది నా కళ్ళకి! ఏటి తేల్చుమంతావే?" అడిగింది పార్వతి.

సుభాషిణి అక్కర్లేపోయింది. ఈ అమ్మాయి, యింత మందు చూపుతో వుండా అనుకుంది. ఈ కాలపు యువలే యిలా వున్నదన్నించింది. బహూశా, తమ రేడానికి లేని - ఒక భవేష్టెదారాటం యీ తరంలో వున్న దేమోనన్నించింది.

తన కూతురు సుశీత గూడా యింతే. పార్వతికి సమ వయసుది. కాక పోతే, సాఫ్ట్ వేర్ ఇట్టోగి, అన్నీ కీరి పుల్లెలిడిగా వుండాలంటుంది. దేన్నీ, ఊరకవే, సాంప్రదాయమనే పెద్దలు చెప్తారనో నమ్మదు. తన తనదైన పరికిలన చేస్తుంది. "... యేం తెల్లమంటావమ్మా? భర్తంటే - ఏదో ఒక చినియోగనరుకు కాదు. కొన్నతర్వాత, మనకి నపుకపోయినా నచ్చకపోయినా - వాప సీచ్చేయడమో, అవతం పోలేయడమో చెయ్యదానికి కుదరదు. అతడోక జీవీ, మనలాగానే, మనకి విధిస్యం గానో జీవించొచ్చు. సాగించాలా సంసారం? అదోచిందుకోనీ..." అంటుంది. పెళ్ళి గురించి మాటాడినప్పుడల్లా!

(ఇంకా వుంది)

ఇంట్లోకి అడుగుపెడుతుండగానే
మనసు వెళ్ళి కృష్ణపట్టింది.
ఎదురుగా పచ్చదనాల మధ్య కుదురుగా
వీణాపాటి కొలుపుతీరిన అరుగు శూన్యమైపోయింది.
లోలోన అంతటా ఎటు చూస్తే అటు శూన్యమే!
కళలు దిద్దుకున్న గోడలన్నీ
ఇప్పుడు అక్షరాలు రాయని తెల్లవాగితాలు!

ఇక్కడేకదా ఊసులెన్నింటినో
మనసాశాన గాలి పటాలుగా ఎగలేసింది
ఇంతెన్నెన్నో అనుభూతుల్ని
అక్షరాల మెలికల్లో పాదిగింది
ఎన్ని కన్నీళ్ళని కలం కుండీలలో పోసి
కవితల్ని మొలిపించింది.

మరింతెన్నె ఆవేశాల్ని పోలీలు యుగిపించి మెరిపించింది
హృదయ స్పందనల్ని పేజీల మధ్య నెమిలీకల్ని చేసింది
అక్కడ ఏ గోడని మీదినా
నా కలలో కల్పనలో రాగాలు తీసేవి కదా!
అవన్నీ తుడిచిపెట్టుకు పోయాయా?

ఇదిగిదిగో ఇక్కడే కదా

AKBAR

ఈ వారం కవిత

కొత్త మజిలీ

కన్నీటిలో తడిసి ముద్దయి పోతూ పోతూ
చిన్నారి చిట్టి చేతుల మధ్య మట్టి ముద్దై
రూపాంతరం చెంది ఒదిగిపోయింది
ఆ ఆనవాళ్ళెక్కడా అగుపించటం లేదే

ఎన్నిసార్లు నా ఆహ్వానాన్ని మన్నించి
నేను ఆరబెట్టిన బియ్యం గింజల్ని మోసుకెళ్ళి
దోసెడు అక్షరాల్ని రాల్చిన పిచ్చుకతల్లి
గూడు కట్టేందుకు కన్నించని బొమ్మ జెముళ్ళ కోసం
ఎంతగా తపించిందో
గ్రీలు మీద కూచోని ఎంత చిన్న బోయిందో కదా!
నా కోసం వెతుక్కుంటూ ఏదారి పట్టిందో?

సముద్ర గర్భంలో నిదుల్ని అన్వేషిస్తున్నట్లు
చిరుగాలిలో గాలి పటాల గేలాలతో
మేఘ శకలాల్ని సేకరిస్తున్నట్లు
శూన్యంలో ప్రాణ వాయువుని శ్వాసిస్తున్నట్లు
జీవితానుభూతుల్ని పోగు పోసుకుంటూ
పాతికేళ్ళకు పైగావండించుకున్న మా పాతింట్లో
అణువణువునీ గాలిస్తూ ఎంత కలయతిరిగినా
ఆనాడు పారేసుకున్న ఒక్క అక్షరం అయినా
కనీసం చీపురికి చిక్కకుండా దాక్కుందేమోనని
తలుపు సందుల్లో వెతికినా చేజిక్కులేదు.

ఇంక మళ్ళీ
జీవన ప్రయాణంలో చరమాంకానికి చేరిన
ఈకొత్త మజిలీలో
కొత్త కలల్ని కొంగ్రొత్తగా
తళతళా మెరుస్తోన్న కొత్తింట్లో
సరికొత్త రంగుల మేళవింపుతో దిద్దుకోవల్సిందే
సాహిత్య యానంలో మరికొన్ని మైలురాళ్ళని
ప్రతిష్ఠించుకొనే ప్రయత్నం
మళ్ళా మొదలుపెట్టాల్సిందే
నిరంతర నిర్విరామ చైతన్య శీలత్వం
కలిగిన వాడే మనిషి కదా!

-శీలా సుభద్రాదేవి
ఫోన్: 8106883099

చీకటి పున్నమి
(కథా సంకలనం)
వదలి రాధాకృష్ణ
ధర: 125 రూపాయలు
ప్రతులకు: పొలపిట్ట బుక్స్, హైదరాబాద్

శిశిర చిత్రాలు
(కవితా సంకలనం)
వదలి రాధాకృష్ణ
ధర: 100 రూపాయలు
ప్రతులకు: వికాశాంధ్ర బుక్ హౌస్, నవోదయ బుక్ హౌస్

చీకటి పున్నమి కథాసంకలనాన్ని అవిష్కరించిన ఆగస్తాదశర్మ, విరిసిన శిశిర చిత్రాలు కవితాసంకలనాన్ని అవిష్కరించిన గుడిపాటితో సహా రచయిత వదలి రాధాకృష్ణ, కాశరవర్తి వెంకటేశ్వర్లు, తదితరులు

చీరాలలో చీకటి పున్నమి విరిసిన శిశిర చిత్రాలు

వదలి రాధాకృష్ణ కథా, కవితా సంకలనాల ఆవిష్కరణ

చీరాల పట్టణం పేరు చెప్పగానే మనల్ని కొన్ని జ్ఞాపకాలు ముప్పిరి గొంటాయి. స్వాతంత్ర్యోద్యమ కాలంలో యావత్ భారతదేశాన్ని ఆకర్షించిన చీరాల-పీరాల సహాయ నిరాకరణ ఉద్యమం. ఆ ఉద్యమాన్ని నడిపిన దుగ్గిరాల గోపాలకృష్ణయ్య, పాలిత్రామిక విప్లవానికి ముందే అగ్గిపెట్టిలో పట్టే ఆరు గజాల చీరను నేసిన అక్కడి నేతకారులు స్రతిభ, సమీపంలోనే పున్న వేటపాలెం గ్రంథాలయం. 1926లోనే బ్రిటిషు వారు ఏర్పాటుచేసిన పాగాకు గ్రేడింగ్ ఫ్యాక్టరీ, వారే ఈ ప్రాంతంలో నెలకొల్పిన మిషనరీ ఆస్పత్రులు, ఇప్పటికే బట్టల వర్తక కేంద్రంగా చీరాలకున్న ప్రత్యేక గుర్తింపు. ఇన్ని ప్రత్యేకతలున్న చీరాలలో సాహిత్యం వెల్లి విరియకుండా ఎందుకుంటుంది...?

చీరాలలో 1984లో మొదలయిన సాహితీ ప్రపంచి సంస్థ మే 20వ తేదీన రజతోత్సవ వేడుకల్ని జరుపుకుంది. కథలపై వర్చుషావుల్ని, రాష్ట్ర సాయి కథలు, కవితల పోటీలు నిర్వహించిన సంస్థగా సాహితీ ప్రపంచి పేరు తెచ్చుకుంది. ముందు వేసవిలో సాహిత్య పరిమళాల్ని వెద జల్లి చీరాల పట్టణవాసులకు కొన్ని మధుర జ్ఞాపకాలను ఏర్పికూర్చి చందన చల్లదనాన్ని అద్దింది. ఒక సాహిత్యోత్సవ సృష్టించి వెళ్లిన ఆ అదివాడాన్ని చీరాల వాసులెవరూ అంత తొందరగా మరిచిపోలేరు. సాహిత్యలోకానికి సుపరి చితులయిన వదలి రాధాకృష్ణ 'చీకటి పున్నమి' కథా సంకలనాన్ని, 'శిశిర చిత్రాలు' కవితా సంకలనాన్ని ఎంతో సంబరంగా పుర ప్రజల మధ్య అవిష్కరించుకుంటే, వసు మర్రి పార్కసారధిరావు స్మారక విశిష్ట సాహితీ పుర స్కారం-2011 ప్రధానోత్సవం కూడా ఆ సదరోనే జరి గింది. చీరాలలోని శ్రీ విద్యా కళాశాల ప్రాంగణం ఈ అవ్వ రూప దృశ్యానికి వేదికై నిలిచింది.

సాయంత్రం 6 గంటలకు వాకింగ్స్కిల సహాయంలో వదివడిగా అడుగులు వేసిన వృద్ధుల సుందరి, చిట్టచీరల రెపరెపలతో మహిళా ముఘలు. ఏమిటీ వేడుకో ఆని ఒక ఉత్సాహంతో యువతీ యువకులతో శ్రీ విద్యా కళాశాల ప్రాంగణం కొత్త కాంతులీనిన సందర్భమది. 'సాహితీ ప్రపంచి' అధ్యక్ష, కార్యదర్శుల సుందరి సభ్యుల వరకు అందరూ లయన్స్ సంస్థ సభ్యులవ్వకుంటే సాహిత్య వండుగను చకచకా నడిపించారు. అతిథులు వేదిక ఎక్కిన వెంటనే చారిని కాలువారో, మెమెంబర్లతో సత్కరించడం ఒక ఆగ్రహం తెలిగించే దృశ్యం ఆ రోజున. ఇప్పటికే 4 కథా సంకలనాలు, 2 కవితా సంకలనాలలో బాటు, ఒక కథా సంకలనానికి (చీరాల కథకుల సంకలనం 'కథాపురి') సంపాదకత్వం వహించిన వదలి రాధాకృష్ణ, మరో కథా సంకలనాన్ని ఇంకో బొటా సంకలనాన్ని ఎంతోమంది అలి మాసుల మధ్య అత్యీయంల మధ్య అవిష్కరించు కున్నారు.

అంతకు ముందు కార్యక్రమానికి స్వాగతం పలికిన సాహితీప్రపంచి ప్రధాన కార్యదర్శి మనుమర్రి నరసింగరావు ఒక్క చీరాల సుందరి కాకుండా ఒంగోలు, పొన్నూరు, ధీమ వరం, హైదరాబాదు సుందరి విచ్చేసిన సాహితీ మిత్రులకు స్వాగతం పలికారు. తమ తండ్రి మనుమర్రి పార్కసారధిరావు పేదన ఒక స్మారక పురస్కారాన్ని ప్రతి సందర్భరం ఒక బొటా ఇస్తున్నామని, ఈ సందర్భరం ఆ పురస్కార గ్రహీత వదలి రాధాకృష్ణగారని నవీకుల హర్షధ్యానాల మధ్య ప్రక డించారు. ఈ కార్యక్రమ అధ్యక్షులుగా వ్యవహరించిన

అయిన కారవస్త్రీ వెంకటేశ్వర్లు చీరాల వాసులందరి లోనూ, ఒక రసపోషణ జన్మిస్తుందని అందుకు సాక్ష్యం వైచి ధ్యులెతంగా వస్తు పలికులే ఆని చమత్కరించారు. ఇక వేదిక నుంచికిందిన వారిలో 'చీరటి పున్నమి' కదా సంతక లనం అవిష్కర్త నవ్య సంపాదకులు ఎ.ఎన్.జగన్నాథార్య. 'కళిర చిత్రాలు' కవితా సంకలనం అవిష్కర్త పాఠశిట్ట మానవత్రిక సంపాదకులు గుడిపాటితో పాటు గ్రంథ సమీక్షకులు కొండ్రెడ్డి వెంకటేశ్వరరావు, ప్రభాకం జిల్లా రచయితల సంఘం ప్రధాన కార్యదర్శి పొన్నూరు వెంకట శ్రీనివాసులు, కదా రచయిత, కవి, డా. దేనువలొండ శ్రీరామ మూర్తి, మల్లెగిరిగ మానవత్రిక సంపాదకులు కలిమిశ్రీ, రచయిత డా. వీరం సుందరరావు, కవి పి.శ్రీనివాసగౌడ్, విద్యా కళాకాల డైరెక్టర్ ఎన్.ప్రభాకరావు, అక్షర బారతి అధ్యక్షులు ఎం.వి.ఎస్. కాన్య, హైదరాబాద్ నుంచి విశ్వ సిన సాహితీ ప్రపంచ వ్యవస్థాపక అధ్యక్షులు చివ్వలల రామమోహన్ రవిచరలు వున్నారు.

పద్దెనిమిది కథలన్న 'చీరటి పున్నమి'ని అవిష్కరించిన నవ్య సంపాదకులు ఎ.ఎన్.జగన్నాథార్య వేదికన వులు అనాడు హాజరయిన సాహితీ ప్రేమికులకు హారదర్శనం చొప్పు. ఒక ఆత్మీయ వాతావరణాన్ని చీరాల పట్టణం నాకు పరిచయం చేసింది. తెలుగు కథనా, చీరాల పట్టణంలా పొందిగా, ప్రేమగా, సంతోషంగా ఉండే బావ జ్ఞాపిస్తోంది. వడలి రాధాకృష్ణ కథల్ని చదివినప్పుడు కూడా నాకు ఇదే బావన జ్ఞాపింది. కష్టాలు, కష్టాల్లో అనుమానం అంతరంగాలు మనకు వడలి రాధాకృష్ణ కథలలో జన్మిస్తాయి. వస్తు వైచిత్త్యమున్న కథలివి.

అనంతరం వడలి రాధాకృష్ణ 'కళిర చిత్రాలు' కవితా సంకలనాన్ని అవిష్కరించిన పాఠశిట్ట సంపాదకులు గుడిపాటి మాట్లాడుతూ వడలి రాధాకృష్ణ సాహిత్య ధృక్పథాన్ని విశ్లేషించారు. 'కథ, కవితా ప్రక్రియలు రెండింటిలోనూ రాణించిన పునర రాధాకృష్ణగారిది. గత వర్షాల్లా ఎంతో మేధావంతంగా రాస్తున్న కలం వారిది. ఏ సామాజిక అంశం పట్టుకున్నా వెంటనే స్పందించడం రాధాకృష్ణకు అలవాటు. ఈ వారి గురించి, ఇక్కడి పట్ల కాలవల గురించి ఎంతధృఢంగా రాస్తారో, కవితామయగీతమన్న మానవీయ విలువల గురించి అంతే తీవ్రంగా రాస్తారు. ఇక ఇక్కడ వెల్లి విరుస్తున్న సాహిత్య చైతన్యాన్ని చూస్తే ముక్కుదోస్తోంది. కార్యకర్తలన్నీ ఇంత చక్కగా ఎంతాటుచేసిన నిర్వాహకులకి నా అభినందనలు.'

ఆ కార్యకర్త 'చీరటి పున్నమి' కదా సంకలనాన్ని సమీక్షించారు రచయిత కొండ్రెడ్డి వెంకటేశ్వరరావు. వడలి రాధాకృష్ణ కథలు సమాజాన్ని అతలాకుతలం చేస్తున్న సమస్యలని ప్రతిబింబిస్తున్నాయని ప్రశంసించారు. కదా సంకలనంలోని కొన్ని కథలను విశ్లేషించారు. 'చీరటి పున్నమి' కథను విశ్లేషిస్తూ ప్రపంచీకరణ సేవకర్తలలో మానవ సంబంధాలలో వస్తున్న మార్పులను పాఠకులకు చెప్పే చూపే కథగా పేర్కొన్నారు. కేవలం

దాహం తీరుస్తాన్న సాహిత్యం

-వడలి రాధాకృష్ణ

ఈ అనంద క్షణాల్ని ఎలా పంచుకుంటారు? సాహిత్య సృజనంలో నాకు చాలాకష్టం. సాహిత్యం ఓ తీరిని దాహం. ఆ దాహాన్ని కథలూ, కవితలూ రాస్తూ తీర్చుకుంటున్నాను. సెడ తీరేం దుకే కాదు. సామాజిక బాధ్యతలో కూడా సాహితీ సృజనను అలవాటు చేసుకున్నాను. నా కథలన్నీ జీవితంలోంచి వచ్చినవే. నాతో పని చేసే వర్కర్ జీవితాల్లోని కష్టాలు తెలుసుకున్నప్పుడు దుఃఖం వర్ధిల్లి ముట్టులా ఆవరిస్తుంది నన్ను. ఆ దుఃఖాన్ని

చినుకులే నా కథలు కానీ, కవితలు కానీ. రాయటానికి స్ఫూర్తి? పసుమర్తి పార్థసారథి రాష్ట్ర సాహిత్యం పట్ల నాకు స్ఫూర్తిని కలిగిస్తే ఒక్కటిని ఇంటింటానికీ కథల వైపు, కవితల వైపు నన్ను మళ్లీలా చేసింది గుడిపాటి. అందుకు వారిద్దరికీ యజమాని వుంటాను. కథ కవితల్లో ఏదిప్రం? కథ అంటే ఇష్టం కానీ ఇష్టపడేది కవితలకు రాలకుటానికే!

అవిష్కరించులు. సమీక్షలే కాదుదా సాహిత్య సభలెప్పుడూ తర్ఫీ ఆరిపే విధంగా వుండాలని నిర్వాహకులకు సూచన చొచ్చు.

ఇక ప్రభాకం జిల్లా రచయితల సంఘం కార్యదర్శి పొన్నూరు వెంకట శ్రీనివాసులు 'కళిర చిత్రాలు' కవితా సంకలనాన్ని ఎంతో ఆర్థంగా సమీక్షించారు. వడలి రాధాకృష్ణ కవితల్లో అద్భుతమయిన అభివ్యక్తి వుందన్నారు. దుఃఖం తోటల్లోంచి కుతూహలం వెలికితీసే కొద్దిమంది కవులలో రాధాకృష్ణ ఒకరన్నారు. 'విరిగిన రేతికర్త'లో గాంధీగారిని చూసిన అనుభూతిని ఎంత హృద్యంగా వివరిస్తారో, చీరాల పరిసర ప్రాంతంలో వస్తు సేక కార్యకలం కష్టాల్ని అంతే చక్కగా 'కళిర చిత్రాలు'లో వివరిస్తారని నిశితంగా

తెలియజేశారు. సానిక రచయిత డా. వీరం సుందరరావు మాట్లాడుతూ రాసేమిటో తెలిసి రాసే అరుదయిన రచయిత వడలి రాధాకృష్ణ ఆని ప్రశంసించారు. పుస్తకావిష్కరణ అనంతరం వడలి రాధాకృష్ణ దంపతులను సత్కరించడంతో బాటు పసుమర్తి పార్థసారథిరావు స్పృహక విశిష్ట సాహితీ పురస్కారం - 2011ని వడలి రాధాకృష్ణకు అందజేశారు. సాహితీ ప్రపంచ ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ పసుమర్తి సలింగరావు. ఆ నాటి సాహితీ సమావేశంలో బాగాగా సాహితీ ప్రపంచ వ్యవహారక అధ్యక్షులు డా. వి.కె.బాగ్యురరావు రిటైర్మెంట్ సేదకులను కూడా సాహితీ ప్రపంచ వారు నిర్వహించారు. సానిక విఆర్.ఎస్. అండ్ వైఆర్.ఎస్. కళాకాల నిజ్ఞులని కూడా ఆ వేడుకలో పాల్గొన్నారు.

సభలూ వడలి రాధాకృష్ణ స్పందిన కోసం ఆసక్తిగా ఎదురు చూస్తుండగా అభినందనల వరంతోపాటు పూల జల్లును ప్రేమగా కురిపించిన మైత్రుల అభిమానానికి ఓక్కిరి విక్కిరి అవుతూనే పసుమర్తి పార్థసారథిరావు గారు తనకు స్ఫూర్తి అన్నారని వడలి రాధాకృష్ణ వారి రేటియో ప్రసంగాలు తనకు సాహిత్యం పట్ల మక్కువ పెంచాయని వివరంగా చెప్పారు. తన రచనలను ప్రోత్సహిస్తున్న చీరాల వాసులకు, అధికారులకు, తన కుటుంబ సభ్యులకు ఎప్పుడూ టులుపాడి వుంటానన్నారు.

-సి.యన్.రాంబాబు

నవకు విశ్వసన సాహిత్యాభిమానులు

మిత్రభేదం.. సర్వనాశనం

పంచతంత్రంలో మిత్రభేదం కథలు ఉన్నాయి. ఒకటి కాదు.. రెండు కాదు.. ఏకంగా 22 ఉదాహరణలు ఇచ్చి మరీ చెడ్డ మిత్రుల పల్ల కలిగే సప్తాలేంటో చాలా వివరంగా అందులో చెప్పారు. మంచి మిత్రులు ఉండటం పల్ల ఎన్ని రకాల లాభాలు ఉంటాయో.. మిత్రులు చెడ్డవాళ్ళయితే మాత్రం అంతకు మించిన కష్టాలు నెత్తి మీదకు వచ్చి పడతాయని చెప్పి నిల్లు కట్టుకుని మరీ చెప్పారు. కానీ, ఏదో ఒక ప్రయోజనం ఉండటం వల్లనే.. ఏమో గానీ సుమారు రెండేళ్ల క్రితం చాలామంది ఇలాగే ఒక ఫ్రాంప్ లో పడిపోయారు. అనుచిత లాభాలు పస్తున్నాయన్న ధైర్యంతో ఎడా పెడా అక్రమాలకు పాల్పడ్డారు. అందడందలు అందించేందుకు పెద్దాయన ఎలూ ఉన్నాడటలే.. ఆయనే చూసుకుంటాడని వెర్రి నమ్మకం పెట్టుకున్నారు. కానీ, ఎల్లవేళలా పరిస్థితులు ఒకేలా ఉండవన్న వాస్తవాన్ని విస్మరించారు. ఇప్పుడు నానా కష్టాలు పడుతున్నారు. ఇప్పటికే విషయం అర్థమైపోయి ఉండాలి. సరే.. ఆ విషయాలు, విశేషాలు ఏంట్ ఓసారి అన్నీ వివరంగా చూద్దాం..

రాష్ట్రంలోనే అపరిమితమైన వ్యాపార దక్షత కలిగి.. అత్యంత తక్కువ సమయంలోనే తన వ్యాపార సామ్రాజ్యాన్ని ఇంతింకై వటుడింతంపై ఆస్తులన్నా ఎక్కడి నుంచి ఎక్కడికో తీసుకెళ్లిపోయి, తన సొంతంగా ఒక పత్రిక, చానల్ కూడా పెట్టుకోవా లని తలపెట్టి.. అందుకోసం ఏకంగా కొన్ని వందల

కోట్ల రూపాయల మేర పెట్టుబడులను అప్పునంగా తెచ్చి పెట్టించిన మనశ, మన రాష్ట్రంలో ఎడా పెడా తిరిగొస్తున్న యువజన శ్రామిక రైతు కాంగ్రెస్ పార్టీ అధినేత వైఎస్ జగన్మోహనరెడ్డికి దక్కుతుంది. కానీ.. ఆయనతో సాహచర్యం చేసిన పాపానికి ఎంతెంత మంచి ప్రముఖులు ఎలాంటి దుస్థితిలో ఉన్నారో చూసుకుంటే గుండె తరుక్కుపోక మానదు. ప్రత్యక్షంగానో.. పరోక్షంగానో వైఎస్ రాజీవరెడ్డి తోను, ఆయన కుమారుడు వైఎస్ జగన్మోహనరెడ్డి తోను స్నేహపూర్వకంగా వ్యవహరించి, వాళ్లకు ఎంతో కొంత మేలుచేసి.. తద్వారా తాము కూడా త్వణమో పణమో పొందుదాం అనుకున్న వాళ్లలో చాలామంది ఇప్పటికే జైలు ఊడలు లెక్క పెట్టిపెట్టి అంటి సొలని పోగా, మరికొందరు కూడా అడే జాబితాలో.. కాక పోతే వెయిటింగ్ లిస్టులో ఉన్నారు.

ఎలా శ్రీలక్ష్మి.. అతి చిన్న వయసులోనే సివిల్ సర్వీసెస్ పరీక్షలలో ర్యాంకు సాధించి ఐఎఎస్ అధి కారిటీ అయ్యారు. ప్రతిభాశాలిగా గుర్తింపు తెచ్చు కుని పలు జిల్లాల్లో తలెత్తిగా పనిచేసిన తక్కువ వయసులోనే సచివాలయానికి కూడా వచ్చేసారు. కార్య దర్శి స్థాయిని అందుకున్న ఆమె.. ఎలాంటి మద్దా

బాధించే భుజం నొప్పి

బాధించే భుజం నొప్పి: FROZEN SHOULDER: భుజం భాగంలో ఉండే ఎముకలను ఒకదానికి ఒకటి కలుపుతూ తెల్లని సరాలు ఉంటాయి. (LIGAMENTS). ఇవి భుజం ఎముకల చుట్టూ ఒక గుండ్రని పొరని ఏర్పాటు చేస్తాయి. ఈ ప్రదేశంలో వాపు వచ్చినప్పుడు భుజం ఎముకలు సులువుగా కదలలేవు. అప్పుడు భుజం యొక్క పనితీరు తగ్గి నొప్పి రావచ్చు.

కారణాలు :
ఈ సమస్యకు ప్రత్యేకమైన కారణాలు లేవు కాని వేరే సమస్యల వలన భుజం నొప్పి రావచ్చు.

- మెడ ఎముకలకు సంబంధించిన సమస్యలు
- అతిమూత్ర వ్యాధి లేదా చర్మ వ్యాధి
- భుజమునకు గాయం
- భుజముకు తీవ్ర చికిత్స తర్వాత
- గుండెకు తీవ్ర చికిత్స
- హైపర్ థైరాయిడిజమ్

లక్షణాలు:
• భుజం కదలికలు తగ్గవం
• నొప్పి
• భుజం బిగపట్టినట్లు ఉండటం
సాధారణంగా భుజం సమస్యలు నొప్పితోనే మొదలవుతాయి. ఈ నొప్పి వలన కదలికలు తగ్గి మెల్లగా భుజం వద్ద పట్టినట్లు ఉండటం వంటి సమస్యలు వస్తాయి. ఈ సమస్య తీవ్ర స్థాయికి చేరితే రోజున తల వెనుక భాగానికి ఆస్పదం చాలా కష్టంగా ఉంటుంది.

- నిర్ధారణ పరీక్షలు:**
- X-RAY - అర్రెటిన్ సమస్యలు ఉంటే తెలుసుకోవచ్చు
 - MRI SCAN - ఇందులో వాపు ఉంటే తెలుస్తుంది.
 - T3, T4, TSH - థైరాయిడ్ సమస్యలు తెలుసుకుందురు
 - FBS, PLBS, RBS - షుగర్ వ్యాధి నిర్ధారణకు

చికిత్స:
ఈ సమస్య నయం కావడానికి మందులతో పాటు ఫిజియోథెరపీ కూడా అవసరం. అప్పుడు ఈ సమస్య ఆరు నుండి తొమ్మిది నెలల వ్యవధిలో తగ్గుతుంది. సమస్య తీవ్రంగా ఉంటే షోల్డర్ ఆర్థ్రోస్కోపీ (SHOULDER ARTHROSCOPY) అనే తీవ్ర చికిత్స చేస్తారు. ఈ సమస్యను మొదటి దశ అంటే నొప్పి ఉన్నప్పుడే దాక్టరును సంప్రదించి తీవ్రత తగ్గి సమస్య తొందరగా నయం అయ్యే అవకాశం ఉంది.

హోమియో చికిత్స:
హోమియో వైద్య విధానంలో రోగి యొక్క లక్షణాలను బట్టి, రోగి వ్యక్తిత్వాన్ని బట్టి, మందుని నిర్ధారించి, తగిన చికిత్స చేస్తారు. ఈ సమస్యకు హోమియోలో ఉన్న మందులు షెలిడోనియామ్, పెట్రెమ్, రస్టాక్స్, సాంగ్యునెరియా, రెడమ్ పాలే, రూటా, ఆర్నికా, కోర్వికమ్.

ఛెలిడోనియామ్: ఇది కాలేయ సమస్యలకు మంచి మందు. చేతులు, భుజం వ్రేళ్ళ చివర్లలో నొప్పి, చేతి వ్రేళ్ళు చల్లగా ఉండటం, మణికట్టు నొప్పి, కుడి వ్రేళ్ళ సమస్యలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. వేడి పదార్థాలను ఇష్టపడతారు. కామెర్లు, గాలి వాడర్ స్ట్రోస్, తల బరువుగా ఉండటం వంటి లక్షణాలు ఉంటాయి. లక్షణాలు కుడి వ్రేళ్ళు, కదలికలకు, స్పర్శకి, వాతావరణ మార్పులకు ఉదయం ఎక్కువగా ఉంటాయి. ఆహారం తీసుకున్న తర్వాత, పత్తిడికి సమస్య నుండి కొంత ఉపశమనం లభిస్తుంది.

-ఫెర్లమ్ మెట్: ఇది చిన్న వయస్సు కలిగి రక్తహీనత, శరీరం చల్లగా ఉండి, సుస్థిత స్వభావం కలిగిన వారికి మంచి మందు. అలసట, నీరసం, చర్మం పాలిపోయినట్లు ఉంటుంది. చెరాకు, బిన్ను శిల్పాలు కూడా భరించలేరు. తమను ఎవరైనా వ్యతిరేకిస్తే తట్టుకోలేరు. కళ్ళు తిరగడం, వాంతులు, భుజం నొప్పి, నడుమునొప్పి, పొరాల నొప్పి వంటి లక్షణాలు ఉంటాయి. లక్షణాలు మెల్లగా నడుస్తుంటే, లేచినప్పుడు కొంత తక్కువగా ఉంటాయి. చెమటలకు, కూర్చున్నప్పుడు అర్ధరాత్రి కొంత ఎక్కువగా ఉంటాయి.

-రస్టాక్స్: శ్రద్ధలేకపోవడం, ఉత్సాహంగా లేకపోవడం, అల్పపాళ్ళు చేసుకోవాలనిపించడం, ఉకచట కుదురుగా ఉండలేకపోవడం, రాత్రి వేళ ఆందోళన, భుజం నొప్పి, భుజం ఎముకల మధ్యలో నొప్పి, మెడ నొప్పి,

కాళ్ళు, చేతులు పట్టినట్లు ఉండటం, బిందాస్స్, తిగిమెంట్స్ వద్ద నొప్పి, నడుమునొప్పి, చల్లగాలని తట్టుకోలేరు, తిమ్మిర్లు, చీమలు పాకుతున్నట్లు ఉండటం వంటి లక్షణాలు ఉంటాయి. లక్షణాలు తేమ వాతావరణంలో, రాత్రి, విశ్రాంతి తీసుకున్నప్పుడు ఎక్కువగా ఉంటాయి. వేడి, పొడి వాతావరణంలో, కదలికలకు, నడిచినప్పుడు, వేడికి కొంత ఉపశమనం లభిస్తుంది.

-సాంగ్యునెరియా: కుడివ్రేళ్ళ సమస్యలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. తలనొప్పి, కళ్ళ వద్ద నొప్పి, ఆధిక దాహం, దగ్గు కుడి భుజం నొప్పి, మెడ నొప్పి, అరికాళ్ళు, అరచేతుల దగ్గర మంట, చర్మం పలుచగా ఉన్న భాగంలో నొప్పులు, ముక్కుకారడం, విరేచనాలు, వంటి లక్షణాలు ఉంటాయి. ఈ లక్షణాలు కుడి వ్రేళ్ళు, తీపి పదార్థాలు తీసుకున్న తర్వాత, కదలికలకు, స్పర్శకు ఎక్కువగా ఉంటాయి. నిద్రించిన తర్వాత చిక్కిరిసి కొంత ఉపశమనం లభిస్తుంది.

-లిథమ్ పాలే: ఇందులో సమస్యలు శ్రీమందుండి శరీరంపై భాగానికి వస్తాయి. శరీరం లోపల చల్లగా అనిపిస్తుంది, కాని వేడిని భరించలేరు. వదులైన వస్తువులు గుచ్చుకోవడం వలన తలగి గాయాలకు మంచిమందు. వాతరొగము(గోట్), సమస్య ప్రత్యేకించి చిన్న కీళ్ళను భాధిస్తుంది. భుజం నొప్పి, వాపు, నొప్పి, ఇంకా వాపు ఉన్న ప్రదేశం కొంత వేడిగా ఉండటం భుజంపై వత్తిడి ఉన్నట్లు ఉంటుంది. కదులుతుంటే తీళ్ళ నుండి తద్దాలు వస్తాయి, కాలి బొటనువ్రేళ్ళు వాపు అరికాళ్ళ దగ్గర నొప్పి వంటి లక్షణాలు ఉంటాయి. లక్షణాలు చల్ల వాతావరణంలో కాళ్ళని చల్లనీళ్ళలో పెట్టడం ద్వారా తగ్గుతాయి. రాత్రి వేడికి లక్షణాలు ఎక్కువగా ఉంటాయి.

-రూటా: ఇది కండరాలు ఇంకా బిందాస్స్పై మంచి ప్రభావం చూపుతుంది. కండరాలపై అధిక వత్తిడి వలన వచ్చే సమస్యలకు మంచి మందు శరీరం మొత్తం నొప్పులు ఉంటాయి. స్పైయిస్, అలసట, నీరసం సరాక అధికంగా ఉంటాయి. భుజం నొప్పి, చేతులు పట్టినట్లు ఉండి కదలికలు కష్టంగా ఉంటాయి. కండరాలు ముడుచుకుపోతాయి, కాళ్ళ నొప్పులు, కుదురుగా కూర్చోలేకపోవడం వంటి లక్షణాలు ఉంటాయి. లక్షణాలు వదులుతున్నప్పుడు, చరికి, తేమ వాతావరణంలో ఎక్కువగా ఉంటాయి.

-ఆర్నికా: గాయాల తర్వాత వచ్చే సమస్యలకు ఇది మంచి మందు. పిదైనా అవయవాన్ని దాని పనితీరునానికి మంచి వారటం వలన వచ్చిన సమస్యలు, ఎవరైనా ముట్టుకున్నా దగ్గరకు ఎవరైనా వచ్చినా భయం, అలసట, నీరసం, సుస్థితంగా ఉంటారు. ఒంటరిగా ఉండాలనుకుంటారు, శరీరం పై భాగం వేడిగా శ్రీంద భాగం చల్లగా ఉంటుంది. నడుము నొప్పి, చేతులు గుంజడం, భుజం నొప్పి, ఆధిక శ్రమ తర్వాత వచ్చే నొప్పులు, కాను పడుకున్న ప్రదేశం గట్టిగా అనిపించడం, సమస్య శరీరం కింది భాగంలో మొదలై పైకి వెళతాయి. లక్షణాలు: సర్వకి, కదలికలకు తేమ వాతావరణంలో ఎక్కువగా ఉంటాయి. పడుకుంటే కొంత ఉపశమనం లభిస్తుంది.

-కాన్సికమ్: ఇది కండరాలను, కీళ్ళ చుట్టూ ఉండే పొరలకు ఎక్కువగా సమస్య ఉండేవారికి మంచి మందు. గోట్ను ఇది మంచి మందు. సమస్య ఉన్న భాగంలో వాపు, ఎరుపుడనం, వేడి ఉంటాయి. నొప్పులు, ఆధిక నీరసం, అలసట, శరీరం లోపల చల్లగా అనిపించడం, రాత్రి మెతుకువగా ఉన్నందువలన వచ్చే సమస్యలు, ఆహారం వాసనకే వికారంగా ఉండటం, ఎదంచెపు చేతి నొప్పి, చేతులకు పిన్నులతో గుచ్చినట్లు నొప్పి ఉంటుంది. చేతి వ్రేళ్ళు తిమ్మిర్లు, కీళ్ళు పట్టినట్లు ఉంటాయి. నొప్పులు ఒకచోటు నుండి అంతా చోటుకి మారుతాయి. స్పర్శ తట్టుకోలేరు, నొప్పి భరించలేరు. నడుము నొప్పి వంటి లక్షణాలు ఉంటాయి. లక్షణాలు నూర్చున్నవయం నుండి సూర్యోదయం లోనట, కదలికలకు, నిద్రాశయం వలన, ఆహారం వాసనకు, మానసిక శ్రమకు ఎక్కువగా ఉంటాయి.

హోమియో కేర్ ఇంటర్నేషనల్
డా॥ శ్రీకాంత్ ముర్ధూపర్ M.D., A.P., Karnataka,
Tamilnadu. Cell: 9550003399
homeocarehyd@gmail.com

వదమోత అప్పుడు అప్పుడు వరుసలో రాష్ట్రానికి ప్రభుత్వ ప్రధాన కార్యదర్శిగా కూడా పనిచేసేవా రేమోనని కొందరు అధికారులు అంటుంటారు. కానీ, గనుల కాజుకు వచ్చిన తర్వాత.. అది కూడా వైఎస్ రాజశేఖరరెడ్డి హయాంలో పదవి చేపట్టిన తర్వాత ఆమె వరుస కాస్తా గుగ పాలు అయ్యాయి. మంచి సమర్థురాలైన అధికారిణి వ్యక్తమార్గం వట్టి, వైఎస్ రెడ్డినట్లు చేయడం, ఆయన పెట్టుకున్న పోటా ఎడా పెడా సంతకాలు పెట్టేయడం ఆమె కొంప ముంచింది. ఓపిసీ గనుల కేటాయింపు విషయంలో క్యాబ్లీవ్ అనే పదం పైలులోంచి మాయం కావడం, దానికి ఆమె కారణం కావడంతో నీటిప అధికారులు విచారణ జరపడమే కాక, చివరకు ఆమెను అరెస్టు చేసి జైల్లో కూడా పెట్టారు.. చివ్వుకూడు తినిపించారు. ఇదంతా కూడా కేవలం వైఎస్ జగన్ కు, ఆయన అనుంగు మిత్రుడు గాలి జనార్ధన్ రెడ్డికి అనుకూలంగా పనిచేసినందుకు కలిగిన ఫలితమే.

ఇదే జాబితాలో ప్రముఖంగా చెప్పుకో వల్సిన మరో వ్యక్తి.. వేణుంటాక విజయసాయి రెడ్డి. మంచి అడిటర్. చెన్నైలో ప్రాజెక్టు పెట్టి బోలెడుంత పేరు ప్రఖ్యాతులు సంపాదించారు. అపర దాడుక్కుడిగా, మేధావిగా పేరుపొందిన విజయసాయి... ఆ తర్వాతికాలంలో వైఎస్ కుటుంబంతో సాన్నిహిత్యం పెంపొందించారు. ఆయన కుటుంబానికి అడిటర్ గా మారారు. వాళ్ళ వ్యాపారాలు ఎన్ని ఉన్నాయో అన్నింటినీ తానే చూసుకోవడం మొదలుపెట్టారు. జగన్ ను ఒక బీజెపిస్ ట్రికానీగా తీర్చిదిద్దాలని వైఎస్ టాచించినప్పుడు.. అందుకు పెట్టుబడులు ఎలా తీసుకురావాలో, వాటిలో ఆదేశ ఆశ్ర మాలున్నా కూడా సక్రమంగా ఎలాచూపిం చాలో అన్న విజయసాయిరెడ్డినే అడిగేవారట. నితానికి వైఎస్ కుటుంబానికి ఎన్ని వ్యాపారాలు న్నాయో, వాటిల్లా ఎన్ని లక్షల కోట్ల ఉప్పులు నమ కూరుతున్నాయో, వాటి వివరాలు, వ్యవహారాలు ఏంటో వైఎస్ కుటుంబ సభ్యుల తనా కూడా విజయ సాయిరెడ్డికి బాగా తెలుసని కూడా చెబుతుంటారు. జగన్ సందూర్ పవర్ పేరుతో చివర్లో ప్లాంటు పెట్టినా, బారతి నిమెంట్స్, ఇతర అనేకానేక కంపెనీ లుపెట్టి.. చివరకు సాక్షిమీడియా గ్రూపును ప్రారం భించినా, వాటన్నింటి వేనక ఉన్న మయముడి విజయ సాయిరెడ్డి, స్వల్పము అనేది ఎక్కడా కనపడకుండా.. అంతా తెల్లదబ్బుతోనే కంపెనీలు ప్రారంభించేలా చేయడమే కాదు.. ఎవరివరచేత వెంటెంత పెట్టుబడి ఎలా పెట్టించాలో.. అందుకు వారికి ఎలాంటి ప్రతి ఫలం ముట్టజెప్పాలో అన్న రకాల నలహాలు ఇచ్చింది కూడా ఆయనేనని చెబుతారు. అంతటి మేధావి ఇంతె క్కుడైనా ఉండే.. కనీసం తన సొంత ప్రాజెక్టు చేసు కుంటే ఎక్కడికో ఎదిగిపోయేవారు. కానీ, వెలన తుత్రం కడలలోని మిత్రభేదంలో చెప్పినట్లు దుష్ట స్వేహం చేయడం వల్ల జగన్ ఆశ్రమ ఆస్తుల కేసులో మొట్టమొదట అరెస్టయిన వ్యక్తి తానే అయ్యారు. వంద రోజులకు పైగా శ్రీకృష్ణ జప్తుశాసనంలో గడిపి.. చివరకు జడ్జి దయ చూపడంతో బెయిల్ పొంది విడు దలయ్యారు. మంచి స్వేహకుంటే ఎంత బాగుపడ

తానో.. పద స్వేహం వల్ల అంతగా చెడిపోతారనడా నికీ ఆయన జీవిత చరిత్రే మంచి ఉదాహరణ అని కూడా చెబుతుంటారు.

ఇక ఇలాంటి జాబితాలో మనం ప్రముఖంగా చెప్పుకోవాల్సిన మూడో వ్యక్తి పేరు.. నిమ్మగడ్డ ప్రసాద్ అలియాస్ మాట్రిక్స్ ప్రసాద్. 1984లో పీజీ డీఎం డిగ్రీ పూర్తిచేసిన ఆయన.. ఆ వెంటనే ఇంగ్లం డ్ కు వెందిన యునైటెడ్ మెలాసిస్ కంపెనీకి అను బంధంగా ఉన్న డిల్లీలోని ఇండియన్ మెలాసిస్ కంపెనీలో మేనేజిమెంట్ ట్రైనిగా కెరీర్ ను ఆరంభిం చారు. ఆ తర్వాత రోస్ పార్లెస్, కెమికల్స్ లో సేల్స్ మన్ గా కూడా పనిచేశారు. అలా.. అంబెలంబెలుగా ఎదుగుతూ 1993లో ఓరియన్ లాబ్స్ అనే పార్శా స్యూటికల్ కంపెనీలో జనరల్ మేనేజర్ స్థాయికి చేరు కున్నారు. ఆ తర్వాత ఓరియన్ పార్శా కంపెనీని రాన్ జాక్సీ చిలీనం చేసుకుంది. అందులో భాగంగా ప్రసా ద్ కు సీనియర్ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ హోదా లభించింది.

తర్వాత ఏకంగా ఆ కంపెనీకి సీఈఓ అయ్యారు. జనంతరం, నీకీ పార్శా, హెలెన్ డ్రగ్స్ లాంటి కొన్ని పార్శా కంపెనీలను కొనుగోలు చేసి.. మాట్రిక్స్ లాబ్ రెటర్న్స్ పేరుతో కొత్త కంపెనీ ప్రారంభించారు.

అక్కడి నుంచి ఆయన వయసం అప్రెహతంగా కొనసాగింది. 2003 నాటికి ఆయన తన వ్యాపార సామ్రాజ్యాన్ని మరింత విస్తరించారు. మెడికార్స్ టెక్నాలజీస్, ఓరియన్ లాబ్స్ లను, 2004లో వీరా లాబ్ రెటర్న్స్, ఫైన డ్రగ్స్ అండ్ కెమికల్స్ ను కూడా మాట్రిక్స్ లో విలీనం చేసి తన సంస్థను మరింత విస్త రించారు. 2008లో కాంట్స్ ఐయోబిక్ లాంటి పెద్ద కంపెనీలో కూడా వాటాను కొనుగోలు చేశారు. అప్పు డివరకు మన దేశానికి పరిమితమైనా.. ఆ తర్వాత విదేశీ కంపెనీల మీద కూడా దృష్టి సారించారు. 2005లో బెలియం దేశానికి చెందిన డాక్ పార్శాను కొనుగోలు చేయడంతో పాటు, చైనాలోని మెక్సిమి గ్రూప్ లో పెట్టుబడి పెట్టారు. దక్షిణాఫ్రికాకు చెందిన ఆస్ట్రస్ పార్శా స్యూటికల్స్ ను సొంతం చేసుకున్నారు. సింగ్లర్లాండ్ పార్శా కంపెనీ ఎక్స్ పోర్ట్ ల్యాబ్స్ లో 43 శాతం వాటాను చేజిక్కించుకున్నారు.

వ్యాపారం చేయలేక.. కుంటిపడకలు నడుస్తూ నీరసించిపోయి క్రమంగా కనుమరుగయ్యే దశకు చేరుకున్న కంపెనీలను డికోవర్ చేయడమే కాక..

వాటిలో జవజీవాలు నింపి.. వాటిని లాభాల బాటలో పయనింపజేయడంలో నిమ్మగడ్డ ప్రసాద్ డి అందేవీన చేయి. ఆయన మేనేజిమెంట్ నైపుణ్యం గురించి అంద్రప్రదేశ్ అంతా చెప్పుకొనేది. అప్పుడి వరకు ఎక్కువగా పార్శారంగంపైనే దృష్టిపెట్టిన ప్రసాద్.. ఆ తర్వాతి కాలంలో తెలుగు ఎంటర్ ప్రైజిస్ నిమెంట్ వానల్ మాట్రిక్ లో కూడా పెట్టుబడులు పెట్టి దానికి డైరెక్ట్ అయ్యారు. వైఎస్ ముఖ్యమంత్రి ఆయన తర్వాత ఆయనతో నిమ్మగడ్డ ప్రసాద్ కు సన్ని హిత సంబంధాలు ఏర్పడ్డాయి. 'వాన్ షిప్' పేరుతో గుంటూరు, ప్రకాశం జిల్లాల పరిధిలో ఏర్పాటు చేయ తలపెట్టిన బారీ ప్రాజెక్ట్ కోసం 15 వేల ఎకరాలను కొనుగోలు చేయడానికి ఆయనకు వైఎస్ సర్కారు పచ్చజెండా ఊపింది. రైతుల నుంచి కారుబొకగా భూములు కొనుగోలు చేసేందుకు అక్కడి రంగం నిద్ర వైంది. ఎకరానికి ఒక్కరైతుకు లక్ష రూపాయలు మాత్రమే చెల్లించారని, పైకి మాత్రం అంతకంటే

చాలా ఎక్కువ మొత్తం చెల్లించినట్లు చెప్పి.. ఆ మొత్తాన్ని జేబులో వేసుకున్నారని ఆరోపణలు వచ్చాయి. ఆ తర్వాత వైఎస్ తనయుడు, రాష్ట్ర పారిశ్రామిక రంగంలో పను సంచనం, బీజె నెస్ ట్రికానీగా పేరుపొందిన జగన్ మోహన రెడ్డి స్థాపించిన 'సాక్స్' గ్రూప్ లో 28 శాతం వాటాను నిమ్మగడ్డ ప్రసాద్ కొనుగోలు చేశారు. వాన్ షిప్ ప్రాజెక్ట్ గురించి చాలా సంద ర్భాల్లో చారామంది అనేక విమర్శలు గుప్పిం చారు, కానీ పారిశ్రామికంగా ఆ ప్రాంతం రూపురేఖలే మారిపోతాయన్న వాదనతో వైఎస్ రాజశేఖరరెడ్డి దాన్ని గట్టిగా, గుడ్డిగా సమ రిస్తూ వచ్చారు. ఎట్టకేలకు జగన్ అక్రమస్తుల కేసును సీటివ విచారించడం.. అందులో భాగంగా నిమ్మగడ్డ ప్రసాద్ ను పైతం నింది

తుడిగా పేర్కొనడం, చివరకు ఆయనను అరెస్టు చేయడంతో ఆనలు చివరయాలన్నీ బయటకు వచ్చాయి. వాన్ షిప్ భూములను పొందినందుకు గాను.. జగన్ కు చెందిన అన్ని కంపెనీలలో కలిపి సుమారు రూ. 704 కోట్ల రూపాయల పెట్టుబడులు పెట్టారన్నది ఆయనపై ఉన్న ప్రధాన ఆరోపణ. సందూర్ పవర్ ప్రాజెక్టులో రూ. 140 కోట్లు, జగతి వల్లికేస్స్ లో రూ. 100 కోట్లు, కావైర్ లి పెషియాలో రూ. 200 కోట్లు, బారతి నిమెంట్స్ లో రూ. 244 కోట్లు, సిలికాన్ బిల్డ్ లో రూ. 20 కోట్ల పెట్టుబడులు పెట్టినట్లు సీటివ ఆరోపిస్తోంది.

నిమ్మగడ్డ ప్రసాద్ ఇతర సంస్థల్లో పెట్టుబడులు పెట్టి, వ్యాపార సామ్రాజ్యాన్ని విస్తరించుకున్నాక ఆయనను ఏ అబ్బరూ వేలేత్తి చూపలేదు. కానీ, అక్ర మార్కుడైన మిత్రుడితో స్వేహం చేయడం వల్లే ఆ తర్వాతి కాలంలో కష్టాలు కొని తెచ్చుకోవాల్సి వచ్చింది. అందుకే, చిన్నప్పుడు తాతయ్యలు, నాట నమ్మలు చెప్పే వంతులంతట కథలను చదివి, ఆధం చేసుకుంటే, ఇలాంటి కష్టాలు ఉండవు. అది తెలియక పోవడం వల్లే ఫైన చెప్పినవాళ్లంతా శ్రీకృష్ణ జన్మస్థానా నికీ దెబ్బాల్ని వచ్చింది.

-రఘురామ కామేశ్వరరావు పువ్వాడ
kpuvada@gmail.com

కరి సీతారామయ్య స్మృతిసాహితీ - నవ్య వీక్షి ఉగాది కథల పోటీలో
విశేష బహుమతి రూ. 2,000 పొందిన కథ

మున్నీ
చేశేల సుందరయ్య

కాలనీలో ఉన్న హైస్కూలు అమ్మాయిలందరూ టిన్నిస్ ఆడుతున్నారు. సానియా మీర్జా ప్రభావమేమో ప్రతి ఒక్కరూ బిజీగా ఉన్నారు. మైదానంలో నాలుగెడు బ్యాచ్లు ఆడుతుండడం వల్ల కాలనీ పిల్లలందరూ అక్కడే ఉన్నారా అనిపిస్తోంది. సాయంత్రం వాకింగ్ కని వచ్చిన ప్రసాదరావు, సరస్వతి దంపతులు వాళ్ళకి సమీపంలో ఓ చెట్టు దగ్గర కూర్చున్నారు. కాసేపటికి టిన్నిస్ బంతి వాళ్ళకి దగ్గరగా వచ్చి ఆగింది. దాన్ని తీసుకెళ్ళడానికి ఓ అమ్మాయి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చింది.

ఆ అమ్మాయిని చూడగానే "ఏమండీ మన వన మ్యాయి మున్నీలా ఉంది కదా ఆ పావ" అంది సరస్వతి.
"అవును, అచ్చం అలాగే ఉంది" బదులిచ్చాడు ప్రసాదరావు.
"మున్నీకి ఆపరేషన్ జరిగిందని చెప్పానుగా" -
'ఆ...'
"పాపం దాని బతుకునెవరో అన్యాయం చేశారండి!..."
"ఇప్పుడదంతా మనకెందుకు?"
"ఆ అమ్మాయిని చూశాక నాకు మున్నీయే గుర్తుకొస్తోంది..."
** ** **

మున్నీ అసలు పేరు విజయ.
వరంగల్లుకి సమీపంలో ఓ ఊరు వాళ్ళది, మున్నీ అమ్మపేరు మల్లమ్మ. కల్లుగిత కార్మికులు కావడంతో మల్లమ్మ భర్త రోజంతా అదే పని చేసేవాడు. బాగా తాగి తాగి చనిపోయాడు, వాళ్ళకి పిల్లలేకపోవడంతో చుట్టాల్లో ఆడనంతానంతో సతమతమవుతోన్న ఒక కుటుంబం నుంచి విజయ పుట్టగానే తెచ్చుకొని తన చిడ్డగా పెంచుకుంది మల్లమ్మ.
విజయకి పదిహేనేళ్ళొచ్చినా ఈ విషయం తెలియదంటే చుట్టాల్లో ఎవరూ విజయని మల్లమ్మ నుంచి వేరుగా చూడలేదు, మున్నీ అన్న ముద్దు పేరు తను పెట్టుకున్నదే.
అందరి పిల్లల్లాగే తన కూతురు కూడా ఇంగ్లీషు

మీడియం స్కూల్లో చదువుకోవాలని మల్లమ్మ కలలు కంది. ఆ ఇంట్లో, ఈ ఇంట్లో పనిచేసి మున్నీని స్కూలుకు పంపించింది. మున్నీ ఏనాడూ చదువు మీద శ్రద్ధ చూపలేదు. రోజూ గొడవలు, గిచ్చిందనో, కొట్టిందనో, తన్నిందనో, పుస్తకం చింపేసిందనో తోటి పిల్లలు కంప్లెయింటు చేసేవారు. క్లాసు టీచరుకి రోజూ మున్నీతో తలనొప్పి. దాంతో టీ.సీ ఇచ్చి పంపించివేసింది పాఠశాల యాజమాన్యం. మల్లమ్మ తన ఆశని చంపుకోలేదు. గవర్నమెంటు స్కూల్లోనైనా చదువుతుండేమో నన్న ఆశతో హెచ్చాడ్లరు కాళ్ళమీద పడి కూతుర్ని స్కూల్లో చేర్పించింది. చేర్పించిన మూడు నెలలకే మళ్ళీ తగాదాలు! విసుగెత్తిపోయిన హెచ్చాడ్లరు మల్లమ్మను పిల్చి చీవాట్లనే మున్నీని ఎక్కడైనా పనిలో పెడితే దారికొస్తుందని సలహా ఇచ్చాడు. టీ.సీ ఇచ్చి పంపించేశాడు. అలా ఎనిమిదో తరగతి అర్జెల్ల పరీక్షల వరకు చదువుకుంది మున్నీ.
** ** **

కూతుర్ని ఎవరింట్లోనైనా పనికి పెడితే అన్న ఆలోచన మల్లమ్మకు రాకపోలేదు, ఎదో ఒక ఇంట్లో నైనా పనిదొరక్కపోడు, కానీ అణకువగా ఉంటుందన్న సమ్మతం లేదు!
పైగా మున్నీకి వయసు తక్కువే కానీ కారీరక పెరుగుదల తక్కువ కాదు. ఆ భష్టమేదో తానే పదాలని నిర్ణయించుకుంది మల్లమ్మ. రోజూ తాను పాలం పనికి పోయినా చుట్టుపక్కల అన్ని ఇళ్ళలోనూ మున్నీని గమనిస్తుండమని చెప్పి వెళ్ళింది. సాయంత్రం

రాగానే ఇంట్లో మున్నీ కనిపించకపోతే తల్లిడిలేది. అన్ని ఇళ్ళు తిరిగి ఏమేం జరిగిందో తెలుసుకునేది. తన కూతురి గురించి పొల్లు మాట వినబడితే అదిరిపోయేది! ఇలా కొన్నాళ్ళు చేశాక ఇక లాభం లేదని మున్నీని కూడా తనతోపాటు పనికి తీసుకువెళ్ళడం ప్రారంభించింది మల్లమ్మ. అయితే పాలం పనికన్నా తాను టైలరింగ్ నేర్చుకుంటానని మున్నీ పట్టు పట్టడంతో ఓ టైలర్ దగ్గర కుదిర్చింది.
ఒక సంవత్సరం గడిచింది.
** ** **

రెండో సంవత్సరం వర్షాలు సకాలంలో పడలేదు. పంట భూములు దీళ్ళయ్యాయి. మల్లమ్మ అన్న ముక్కాలు డిశ్కో బకతలేమని తెలిసిన మేస్త్రీ సహాయంతో హైదరాబాదు చేరుకున్నాడు. వారివెంటే మల్లమ్మ కూడా హైదరాబాదు చేరుకుంది. హైదరాబాద్ కోట్ ప్రాంతంలో అన్నాచెల్లిళ్ళద్దరూ కొత్త ఇళ్ళ దగ్గర వాచ్ మెన్ గా చేరారు. నిర్మాణంలో ఉన్న ఇంటిని తడవడం, చిన్నా చిరక పనులు చేస్తే సరిపోయేది. మిగిలిన సమయం వృథా చేయకుండా రోజూ అక్కడే కూలీకి వెళ్ళేది మల్లమ్మ. అలా అమ్మో కూతుర్నిద్దరూ దగ్గరే ఉండడం అలవాటయింది. కూతురి అల్లరి తగ్గి టైలరింగ్ నేర్చుకుంటున్నందుకు మల్లమ్మ ఆనందించింది. శనివారం సాయంత్రం బాలాజీ మందిరంలో ప్రార్థనలు జరుపుతూనే మున్నీ అల్లరి తగ్గిందని అనుకుంది కానీ అసలు విషయం గమనించలేకపోయింది.
** ** **

“వదినే... అంతా మంచిగనే ఉందా?” అంటూ ముత్తాల్లు భార్య యాదమ్మ మల్లమ్మని అడిగింది. మాటల మధ్యలో మున్నీ చింతచెట్టు చిగురు కొనుక్కుని బాగా తినడం వంటివి ప్రస్తావన కొచ్చాయి. దాంతో మల్లమ్మకి కూడా సందేహం వచ్చింది. రెండు నెలలుగా ఇంటికి దూరంకాని విషయం స్పష్టం కావడంతో లేడీ డాక్టరు దగ్గర వెళ్ళారు. పరీక్ష నిర్వహించి డాక్టర్ మున్నీకి మూడోనెల అని తేల్చేసింది. ఆ బార్న్ చేయమని కోరింది మల్లమ్మ. అయిదు వేలపుతుందంది డాక్టరు. డబ్బు నర్దుబాట్లంది. మున్నీకి ఆ బార్న్ జరిగింది.... మున్నీకి తదుపరి వచ్చింది? ఇది మిలియన్ డాలర్ ప్రశ్నయింది.

** ** **

మున్నీ వాళ్ళమ్మతో చెప్పింది -

నేను మన ఊళ్ళో మిషను నేర్చుకుంటున్నప్పుడు అక్కడే నాకో పాటు ఒక పోరడు మిషను పని నేర్చుకుంటున్నాడు. మా సార్ పెళ్ళి కని ఉండొచ్చు. నేనూ వాడే ఉండేవాళ్ళం. ఒక రోజు తన పుట్టినరోజుని కూల్డ్రీంక్ తెచ్చాడు. అతనితో తాగాడు. నేనొకటి తాగాను. తాగిన

తర్వాత ఏమైందో నాకు తెలవదు. మళ్ళీగా అని పించింది. చాలాసేపటికి మళ్ళీ దిగిన తర్వాత వ్యవసాయ నావలుగా అనిపించాయి. తేడా తెలిసింది. జరగరానిది ఏదో జరిగిందన్నది తెలుసుకున్నా. నీతో చెప్పే కోప్పడరాదానీ నేను చెప్పలేదు. నా మనసులోనే దాచుకున్నాను. నాకు తెలిసే అంతకుమించి ఏమీ జరగలేదు."

మల్లమ్మ ఏమంది ...
"పుట్టితే అది పేదపిల్లే గానీ, ఏ దొర ఇంట్లోనో పుట్టాల్సిన పిల్లే. తలుచుకున్నప్పుడు పూలు పేట్టుకుని నిలబడితే నా దిద్ద దొరసారిలా ఉంటుంది. మా చిన్నమ్మ కొడుకు బాగా ఉన్నాడే, వెంకటేశన్న. అతని పెద్ద కొడుకు ఆయరాములు నా కూతురి మీద కోప్పేసింది. ఎప్పుడూ దీని పోనీ. నెలనెలా పోనీ బోతూనే ఉన్నాం. అదే ఏదో చేసింది. మాయ మాటలు చెప్పి దీన్ని చెరిపింది. ఈ పోరిది చివరకు కుట్టేవాడి మీద చెప్పి వాణ్ణి తప్పించేస్తోంది. ఏం చెయ్యాలి? ఇప్పుడు వందాయితీ పెట్టాలంటే ఊర్కుపోవాలి. వందాయితీ పెట్టడానికి నేను భయపడం లేదు. కానీ దిద్ద బతుకు బజార్లు పడుతుందని నేను వందాయితీ పెట్టించడం లేదు. పైసలు బిర్రులుతే అవనీ. బిద్దవన్నా పైసలు ముఖ్యం కాదు."

ముత్యాలు ఏమన్నాడు? "నా రెండో కొడుకు న్నాడే శీనుగాడు అడు మంచోడు గాడు. వదోకాను పెయిల్లినప్పట్నీంటే అడు బిల్లర గాడయిపోయి నాడు. ఎప్పుడూ దీనితో జరికలు పడవతలు. ఈ పోరి తక్కువ కాదు, మా వాడు తక్కువ కాదు. ఈ కాలం పిల్లలు సినిమాలు చూసి చెడిపోతున్నా. అదే చేసుంటాడు ఈ పని. అది మీద చెప్పే ఎక్కడ కొట్టి తరుము రారో అని ఆ పోరి చెప్పడం లేదు."

నా కొడుకుని కాదు. బిల్లిరంగా దీనికొరణం మా శీనుగాడే.

యాదమ్మ ఏమని దండోరా చేసింది?
నా పెనిమిటి మా రెండో పోరడు మీద తోస్తున్నాడు. కానీ, ఇది బల్ హుషారున్నది. బిల్లింగు పని దగ్గరే రెండో మేస్త్రీ వెంకటేశు గాడితో ఇది నవ్వుతూ పడ్డా తిరుగుతుంటే నెనెన్నో సార్లు చూసిరా. నేనే మన్నా అంటే వాళ్ళమ్మ నన్ను బతకనిస్తోంది! అడు అతర్వాత గాడు.

అదితో తల్లి ఇది సినిమాలకి కూడా పోబట్టి. సొంతమొగుడు లెక్కన అదితో తిరిగింది పోరి. అదితోనే దీనికి కడుపొచ్చింది. అందులో అనుమానం లేదు. నా మొగుడేమో మా శీనుగాడు మీద తోస్తున్నాడు.
మున్నీలో మునిముసిగా మాట్లాడే మహేశ్ ఏమంటాడు? "నెలరోజుల్లోంచి ఎంతగానో ప్రయత్నిస్తున్నాను. దగ్గరొచ్చినట్లే వచ్చి చూడమవుతుంది."

మొన్నాక రోజు గుడిసెలో నేనూ, తనూ తప్ప మరెవరూ లేరు. సందేహిస్తూనే ముద్దు పెట్టుకున్నాను. తోసయ్యలేదు. దైర్యం పెరిగింది. వాచుకున్నాను. ఇద్దరం అంత సన్నిహితంగా ఎప్పుడూ రాలేదు. నేనైతే పంటపండిందనే అనుకున్నాను. తనూ తమరంగా నన్ను గిరిగింతలు పెడుతున్న తరుణంలో పీల్చోందా చప్పుడు వినిపించింది. అంతే నన్ను తోసేసింది. ఇంతెప్పుడూ అలా చేయకు అంది. ఇద్దరం దూరంగా కూర్చున్నాం. ఇంతలో ఇంటి యజమాని రానే వచ్చాడు.

'ఏం మున్నీ మీ అమ్మ లేదా?' అన్నాడు ఆయన బయటించి.

'గుడ్డు తేదచానెక్కండి సార్ అంది గుడిసెలోంచే.'

'ఇతనెవరు?' అన్నాడు నన్ను చూసి.

'వక్క బిల్లింగు మేస్త్రీ' ఇంది.

'ఏమయ్యా మీ బిల్లింగు మాదానికన్నా తొందరగా అవుతున్నట్లుంది' అన్నాడు.

'వచ్చే ముహూర్తాలకి గృహప్రవేశం చేస్తారంటే సార్, అందుకే తొందర పెడుతున్నాడు మా సార్ అన్నాను.

'ఇక్కడ నీకేం పని?' అంటాడేమోననుకొని ఇవాళు నిద్రం చేసుకున్నాను 'సిగరెట్టు వెలిగించుకుంటామని వచ్చానని!' కానీ ఆయనా అడగలేదు. నేనూ చెప్పలేదు.

ఆయితే ఆయన చూపులు మాత్రం నాకర్థమయ్యాయి. మా ఇద్దరి మధ్యా ఏదో ఉండన్న అనుమానం మాత్రం ఆయనకి వదలేదు. మున్నీ విషయంలో నేను ఎప్పుడీకప్పుడు ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నాను. ఏమిటో అంతా చిర్రంగా జరుగుతోంది. అందినట్లే అది అందకుండా పోతోంది. ఎంతకాలం తప్పించుకుంటుంది. ఇలాంటి వాళ్ళని చాలా మందిని చూశాను. ఇప్పుడు నాళ్ళనూ హుషారైన వాడే వదో దీనికి దగ్గరవ్వడమే కాదు దీని కొంప కొల్లేరు చేశాడని తెలిసి నాకు కోపం వచ్చింది. మున్నీ పైన కాదు. నా పైనే.

ఇంటి యజమాని శుకరాక్ష చాలా విషయాలు చెబుతాడు - "అడవాళ్ళతో మాట్లాడడం ఇంత హాయిగా ఉంటుందనుకోలేదు నేను. ఆశీనులో ఎంతో మందితో చనిచేస్తుంటాం. కానీ ఎప్పుడూ ఇటు వంటి జావనకు గురైంది లేదు. ఇది వయసులో

ఉంటుందో నాకు తెలిదు. ఆ మధ్య ఓ సారి పొద్దున పూట హాల్లో విగించిన పెల్ల చూడనితలువెళ్ళాను. ఇది ఎక్కడుంటే వచ్చిందో తెలిదు ఇద్దరం డీకన్నాం. 'చూశాడు సార్' అంటూ అది తప్పుకుపోయింది. కానీ అది కావాలనే డీకొట్టేదా అన్న అనుమానం నాకు తీరలేదు. అందరిముందూ పులిలా ఉండేవాణ్ణి దీని ముందు మాత్రం పిల్లనయిపోతాను. ఎందువల్ల? నాకు కారణం తెలిదు. ఆ మాటకొస్తే ఏ మగా డీకి ఎప్పుడూ తెలిసింది లేదు. విశ్వామిత్రుడు మేనక వజ్రేనుప్పుడు యువకుడే కాదు కదా, గ్రెండ్స్కి టీ తాగించడానికి కూడా నేను ఒకటికి రెండు సార్లు ఆలోచిస్తాను. చిక్కకి నెలతకమిచ్చేటప్పుడు దీని అమ్మ ఉంటే మాత్రం పైసా ఎక్కువెప్పును, ఇది ఉంటే మాత్రం ఓ వందో, రెండోవందలో ఎక్కువ ఇస్తాను. అదే నాకు అర్థం కాదు. నా బలహీనత చిక్క పనిగట్టలేమో తీతమిచ్చేరోజు దీని అమ్మ దరిదాపుల్లో కనిపించదు! ఆయనా పీసరంత సార్లం నన్ను దీనికి దగ్గర చేసిందనుకుంటాను. ఏదో రోజు ఇది నా వళ్ళా వాలుతుందనే! హాస్యిటల్ నుంచి వచ్చాక దానిమీద జాలి ఇంకా ఎక్కువైంది. ఏమిటో ఇల్లు పూర్తయ్యే రోజుల నేను ఏమైపోయానో!

పాలప్యాకెట్టు నరసింహాది చిత్రమైన అనుభూతి. మొదట్లో పాలు అని అరచి ఒక ప్యాకెట్ గుడిసె దగ్గర పెట్టేవాడిని. ఆయితే పిల్లలు తిరుగుతుండడంతో గుడిసెలోంచి మనిషి వచ్చేంత వరకు తాగిపోవసోంది. మున్నీని చూస్తే నాకు హుషారేస్తది. నేను కాలనీ మొత్తం పాలందిస్తా. ఇంత పొద్దున్నే మున్నీ లాంటి అడవాన్ని చూడడం ఇష్టం. నాకు రోజంతా మత్తెక్కినట్లుంటుంది. అది వట్టి అడవి కాదు. కొంచెం పెద్దయితే మొత్తం బస్సినే వెంట తిప్పుకోగల అడవి. నేనెంతో? ఆయనా నా తాన పైసల్లేదు. దాన్ని ఎట్లా ఖుషీ చేస్తా. అదో ఒకరోజు పాలప్యాకెట్టు తీసుకుంటున్నప్పుడు దాని చేయి తగిలింది. నేను దానిపై చూశాను. అది నవ్వింది. ఇగ అప్పట్నీంటే దాని సోదే. ఏం జేస్తార బగమంటుడు నూటికో రోటికో ఒక్క అడవాన్ని ఇనుపంటి దాన్ని భూమ్మీదకి పంపిస్తాడు. దానికి నగలు లేవు. నాణ్యాలు లేవు. ఆయనా దానికి లేదేంటి? గొప్ప గొప్ప ఇళ్ళల్లో ఉండే ఎల్లెర్రె ఆడోళ్ళకన్నా మున్నీ ఒక దొరసానీ! ఏ రోజైనా దీన్ని ఒక్కసారి ముద్దుపెట్టుకున్నా ఈ జనమిది కాలు!

మున్నీ, మల్లమ్మ, ముత్యాలు, యాదమ్మ, మహేశ్, శుకరాక్ష, నరసింహా... ఎవరి ఆలోచనలు వారివి. మున్నీకి పడుపు రావడానికి కారణం ఎవరు? ఇది ఎవరు తేల్చగలరు? మున్నీ తప్ప! ఆ విషయం వెన్నెసై అది మున్నీ ఎందుకవుతుంది! చిన్నదో, చిలిపిదో తను చేసిన తప్పు జీవితానికి కావాలా పరిణామించకుండా జాగ్రత్త పడింది.

కాలనీ వాళ్ళని అగ్గర్వాసికి గురిచేస్తూ నెలరోజులోనే మున్నీ, తన చిన్న మామ కొడుకు చేత మూడు ముళ్ళు పేయించుకుంది. భర్త శ్రీరాముల్ని వెంటబెట్టుకోవ్చింది.

రసన

ప్రేమ నివేదన-64

పగలూ, రాత్రీ, సూర్యుడూ, చంద్రుడూ వస్తున్నాయి, పోతున్నాయి. మెలకువకూ, నిద్రకూ మధ్య మెలంకరిలో నేను. అంతుబట్టని అనారోగ్యంతో అల్లాడుతున్నాను. ఆకలిలేదు. దాహం లేదు. అత్యవసానం పోతోంది. రోజులు గడుస్తున్నాయి. ఆశలు నాలోంచి రాలిపోతూ అకులు రాలుతున్న చెట్టులా వెంవెలబోతున్నాను. తల్లి కనిపించని బిడ్డలా తల్లడిల్లుతున్నాను. ఎక్కడికి వెళ్ళావు? ఎక్కడున్నావు? ఎప్పుడొస్తావు? ఆర సప్త్య పెదాలపై వెలిగింది నన్ను అడుకోరాదా? ఈ అకాళం తీగలు బిగించిన నీలి నెయోలిన్ లా వుంది. ఈ భూగోళం భృనించడానికి సిద్ధ పడిన మృదంగంలా వుంది. అకులు వాలిపోయిన పని మొక్కలా అరుణయట పడి వున్నాను. నీ కొనగోట మీటితే అకాళం మోగుతుంది. నువ్వు పాదం మోపితే అకాళం భృనిస్తుంది. నువ్వు దయగా చూస్తే వాడి పోయిన, వదిలిపోయిన నేనూ ప్రాణం పోనుకుని పచ్చపచ్చగా ఎదుగుతాను, పరవశంగా నీ చొక్కా వాలుతాను.

పెద్దకులం అమ్మాయి కావాలని తహ తహ లాడే నర్సింహతో అన్నాను కొన్నిసార్లు. “నర్సింహా! మీ కులం కన్నా చిన్న కులాల్లో నీకు సచ్చి అమ్మాయి దొరకదా? అసలు, ఆదర్శం అంటే చిన్న కులాలతో సంబంధాలే, తెలుసా? అంటేదక్కరు, భార్యపోయాక బ్రాహ్మణమైన రెండో పెళ్ళి చేసుకున్నప్పుడు, దళితుల్లోనే కొందరు తప్పు పట్టారు తెలుసా, అగ్రకులం మనిషితో పెళ్ళివిటని? కానీ, అంటేదక్కర జబ్బుగా వున్నప్పుడు, ఆ బ్రాహ్మణ దాక్షుడు, శ్రద్ధగా చూసిందట. ఆ పరిచయంతో ఇద్దరికీ ఇష్టం కలిగి వుంటుంది. పెళ్ళి అనేది, ఇష్టాలతోనే జరగాలి. అందులో తప్పేముంది? కానీ, ఆదర్శం కోసం, సంఘ సంస్కరణ కోసం అంటావు నువ్వు. అలాగైతే నువ్వు నీ కులం కన్నా చిన్న కులాల వేపే చూడాలి, పెద్ద కులాల వేపు కాదు” అనే దాన్ని.

నర్సింహ సవ్వి పూరుకునేవాడు. అతని ధోరణి గాంధీకి నచ్చేది కాదు. అతన్ని గురించి నాతో చాలా కోపంగా, “అతనికి చిన్న కులాలు పనికిరావా, పెద్ద కులం పిల్ల కాదా? ఆ పెద్ద కులం పిల్లకి, ఇతని చిన్న కులం ఎలా నచ్చుతుంది? ఏం, ఇతను మాడిగ కులంలో అమ్మాయిని చేసుకోలేదా? అలాంటి వాడితో మీరెందుకు అంత టైమ్ పెట్టి మాట్లాడతారు?” అని నన్ను చాలా విసుక్కునేవాడు.

“నిజమే గానీ, నర్సింహా ఇంకా చిన్నవాడే కదా గాంధీ? అంత సంస్కారం అబ్బలేదు అతనికి. పోనీలే, ఇలాంటి కులాంతరాలు కూడా జరగాలా అక్కర లేదా?” అనేదాన్ని నేను.

“జరగాలంటే, పెద్ద కులం అమ్మాయే ఇతన్ని ఆడి గిరి అది వెరు, ఇతనే పెద్ద కులాల వెంట పడడం కాదు. సంఘ సంస్కరణ లేదామనుకుంటున్నవాడు ఇంకా చిన్నవాడా? అయితే, వేదేళ్ళు ఆగి, ఎదిగావ, పెళ్ళి మాట ఎత్తమనండి. మీకు తెలిసట్టు, అతన్ని వెనుకేసుకొస్తారే?” అనేవాడు గాంధీ నన్ను. అతని మాటలన్నీ నిజమే కాబట్టి, పూరుకునేదాన్ని.

నర్సింహ విషయం నేను మొదట్లో అంత చెల్లించుకోలేదు గానీ, ఒక వైపు (కోమటి) కుటుంబం అమ్మాయి గురించి గుర్తు వచ్చి, వెంటనే ఆ సంగతి గాంధీతో అంటే, అతను చిరాకు పడ్డాడు. “వాళ్ళిద్దరికీ ఇష్టం కలగాలి. కుదర్చుదామని చెయ్యవూడదని మనం అనుకుంటాం కదా?” అన్నాడు గాంధీ.

“నాకూ తెలుసులేదన్నా, నీ నించి నేర్చుకోవలసిన దశలో నేను లేనులే” అని గాంధీ మాటలు ఎగరగట్టి, వెంటనే సత్యవతికి (మారుపేరు) ఫోన్ చేశాను. అర్థం టుగా రమ్మని. ఆమె ఒక ఆస్పత్రిలో బయో కెమిస్టుగా పనిచేస్తోంది ఇప్పటికీ. నా పుస్తకాలు బాగా చదువుతుంది. నన్ను చాలా ఇష్టపడుతుంది. నా దృష్టిలో ఉన్న అమ్మాయి, సత్యవతి మేనగోడలే. ఆ అమ్మాయి దూరం తారు నుంచి వచ్చి మేనత్త ఇంట్లోనే ఉండి ఏదో చదువు ముగించి, ఏదో ట్రైనింగు చేస్తోంది. ఆ పిల్లకి చదువు మీదా, ఉద్యోగ ప్రయత్నాల మీదా, ఏమీ శ్రద్ధ ఉండదనీ,

అన్నీ తనే వెనకనొంది చెప్తూ సాధిస్తూ ఉండాలనీ, సత్యవతి గోల పెడుతూ ఉండేది.

సత్యవతికి సంఘ సేవలన్నా సహాయాలు చెయ్యడం అన్నా చాలా ఇష్టం. తనకు డబ్బు లేకపోయినా, ఇతరకు డబ్బు సహాయాలు చేసేస్తూ ఉంటుంది. అప్పులు ఇవ్వడం కాదు. అప్పులు ఇస్తే వడ్డీలు తీసుకోదు. చుట్టూ పిల్లల్ని తన దగ్గరే పెట్టుకుని చదివిస్తూ ఉంటుంది. నేను, ఆమె చెనుల్ని ‘మంచితనం’ అనను. ‘ఎవ్వరు కోరు తనం’ అంటాను, ఆమెలోనే, తిట్టినా వచ్చుతుంది.

“నాకన్నా మీకే ఎక్కువ ‘ఎవ్వరుకోరుతనం’ లెండి రంగాజీ” అంటూ ఉంటుంది. నా పనులకి.

ఆ సత్యవతి, నేను పిలవగానే పరిగెత్తుకొచ్చింది. కూర్చోబెట్టి, నర్సింహా గురించి చెప్తాను. అతని కులమూ, గుణగణాలూ, ఉద్యోగం, అన్నీ చెప్పి, నా మనసులో మాట కూడా చెప్తాను.

నేను చెబుతూ ఉండగానే గ్రహించేసి సంతోషం దింది. “ఇద్దరికీ పెళ్ళిచేసేదాం రేపే” అంది.

“అలా కాదు, నీ మేనగోడలికి అసలు ఏమీ చెప్పాదు. నేను నర్సింహాకు కూడా ఏమీ చెప్తును. అతనికి రెండు పుస్తకాలిచ్చి నీకు ఇచ్చిరమ్మని అతన్ని మీ ఇంటికి పంపిస్తాను. ఆ సమయంలో మీ అమ్మాయి ఇంట్లోనే ఉండేలాగ చూడు. నర్సింహాని మీ ఇంట్లోనే ఒక గంట ఉండేలాగ చెయ్యి! కూర్చోబెట్టి, అతని చదువూ, ఉద్యోగమూ అన్నీ అడుగు. అన్నీ ఆ అమ్మాయి వినాలి, అలా వాళ్ళిద్దరికీ కొంచెం పరిచయం అవాలి. ఇక వాళ్ళ ఇష్టం, క్రమంగా వాళ్ళ మాట్లాడుకుంటారు. ఈ వేది నీ వల్ల జరగాలి”.

“ఓ, ఇలాంటిది నాకు సరదా. రేపే పంపండి. మా పిల్ల లేపు ఇంట్లోనే ఉంటుంది”

“రేపే కాదు, నువ్వు నీ వనికీ అదివారం వెళ్ళవు కదా? ఆ రోజు అతన్ని ఏదో వలక పెట్టి పిల్లి, వెళ్ళిపోయేటప్పుడు పుస్తకాలిచ్చి అది మీ ఇంట్లో ఇచ్చి వెళ్ళమని చెబుతా”

“సరే, అలాగే చెయ్యండి. ఈ పెళ్ళి చేసేదాం తొందరగా”.

“ఆ పిల్ల తల్లిదండ్రులు ఒప్పుకుంటారా?”

“అమ్మో! ఒప్పుకోరు. మాల అబ్బాయితో పెళ్ళా అంటారు”

“మరి ఎలా చేదాం పెళ్ళి?”

“ఏం, వాళ్ళిద్దరే చేసుకుంటారు. మనం చేసేదే మీటి?”

“అలాగే జరగాలి, జరిగితే సంతోషిదాం”

“ఎందుకు జరగదు రంగాజీ, జరుగుతుంది. మా అన్నా వాళ్ళకి పైసా అస్త్ర లేదు. కట్నాలిచ్చి పెళ్ళిళ్ళు చెయ్యలేరు. మరి ఒప్పుకోక పం చేస్తారా?”

“అంటే, కట్నం లేకుండా కులాడు దొరుకుతాడనా నీ సంజరం?”

“ఛీ! నేను అలా అంటానా రంగాజీ? షా అన్నా వదిలగా, ఆ దృష్టితో అయినా ఒప్పుకుంటానెండి అంటున్నాను”

“సరే. అలా ఒప్పుకున్నా మంచిదే. మనం ఈ కులాంతర వివాహం జరిగేలాగా ప్రయత్నిద్దాం”.

ఆ ఆదివారం రాకముందే ఒక నివ్వయం జరిగింది. నర్సింహాతో ఉద్యోగాల సంగతులేవో మాట్లాడుతూ గాంధీ, తన స్కూడెంట్ అయిన పీహెచ్డీ అమ్మాయి సంగతి చెప్తా, “ఎంత తెలివైనదో! అప్పుడే లెక్కరర కాబోతోంది. రిజర్వేషన్ వల్ల కొంచెం తొందరగా జరగడం నిజమే గానీ, అది లేకపోయినా అమె సెలక్ట్ య్యైదే. అందరికీ ఉద్యోగాలు అంత తేలిగ్గా రావు” అంటూ యదాలాపంగా చెప్తాడు. నర్సింహా చాలా అనెక్కిగా వివరాలు గుర్తుపెట్టుకున్నాడని మాకు తెలిదు. అతను ఆ సాయంత్రమే యూనివర్సిటీకి వెళ్ళి, ఏదో వలకతో గాంధీ పేరు చెప్పి, ఆమెని కలిసి, గోడకి కొట్టిన బంతిలాగా వెనక్కివచ్చేశాడు. “అమె సల్లగా వుండండి” అన్నాడు నాతో. అతను వెళ్ళాడని అప్పుడే తెలిసింది. నర్సింహా కొంచెం తెల్లగా వుంటాడనుకుంటూ, ఆ రంగు గుర్తు లేదు నాకు ఇప్పుడు. అతను అలా అంటే చాలా అక్కర్లేపోయాను. అమెదే పెద్ద చదువు, పెద్ద పుద్యోగం, తెలివైన మనిషిని విన్నాడు. అందుకే అనిపి

వెళ్ళాడు. కానీ, నల్లగా వుండటం ఇక రెండో అలోచన లేదు.

అతని మాటలు గాంధీకి చెప్పారంటే, నాకు భయం వేసింది. "అతన్ని ఇంటికి రానివ్వకండి" అన్నా అంటాడు. తర్వాత చెప్పినప్పుడు అలాగే అన్నాడు కోపంగా. "అతని సంగతి తట్టి పెట్టండి! సత్యవతికి చెప్పివ్వండి, అతను సరైన వాడు కాదులే అని చెప్పివ్వండి" అన్నాడు.

"అలా కాదులే గాంధీ! కులాలూ, రంగులూ, ఆస్తిలూ, అందాలూ-ఈ పిచ్చి వేషాలు అందరికీ లేవా? అతను మాత్రం ఎక్కడైంది సేర్వకుంటాడు?" అంటే, ఇక పూరుకు న్నాడు. మళ్ళీ, "వైశ్యకులం ఆమ్రావతి నల్లగానే వుంటుందేమో, పోనీ, ఇతనిపాల పడకుండా బతుకుతుంది" అన్నాడు. "అది అతనే అలాచి స్తాడులే, మన రెండుకు?" అన్నాను.

నా ప్రయత్నం, వెంటనే ఆ అధివారమే మొదలైంది. సర్పింహ, నేను ఇచ్చిన పుస్తకాలతో, సత్యవతి ఇంటికి వెళ్ళాడు. అతనికి ఆసలు సంగతి తెలీదు. అతన్ని సత్యవతి గుంతుల పై పూల్చేసేట్టేంది. ఆ ఆమ్రావతి, సర్పింహ, వాళ్ళ పడుపుల గురించి, ఇంకా కొన్ని విషయాలూ, మాట్లాడుకుంటూ గడిపారు. సర్పింహ ఆ పూడే పెద్ద అతడే లేదే ఇంటికి వెళ్ళాడు.

ఆ తర్వాత కూడా ఆ ఆమ్రావతిలో పోసుల్లో పలక రింపుల సంబంధం కొనసాగించాడు.

అలా కొన్ని వారాలు జరిగాక, నాతో అన్నాడు. "ఆ రోజు మీరు అక్కడికి వంపారు. ఆ ఆమ్రావతి పరివరం అయ్యింది. నా మీద ఆసక్తి చూపిస్తోంది" అన్నాడు.

అప్పుడు నేను, గతంలో నేనూ, సత్యవతి కలిసి చేసిన ప్లాను అంతా అతనితో చెప్పాను. "అక్కడికి నీతో పుస్తకాలు మంపడం నేను కావాలనే చోకాను" అని చెప్పి, అతను ఆశ్చర్యపోయి సంతోషించాడు.

సరే, వాళ్ళిద్దరూ తరుమగా అతని మ్యూటరు మీద కూడా రేరగడం మొదలుపెట్టారు. అప్పుడే అలా ప్రవర్తిస్తే, అడమిల్లికి ఏం మోసం జరుగుతుందో అని సత్యవతికి నచ్చేది కాదు. సర్పింహ చాలా మంచివాడు నా నమ్మకం. భయపడవద్దని సత్యవతికి గట్టిగా చెప్పాను.

ఆ ఆమ్రావతి, సర్పింహ ఇంటికి వెళ్ళి కూడా చూసింది. వాళ్ళింట్లో ప్రేమ ఉంది. చిన్న యిల్లే అయినా స్త్రీలు వస్తువులతో బాగానే ఉంది. అతనికి స్కూటరు ఉంది. తన తల్లిదండ్రులు తనకి తప్పుం ఇచ్చి తన కులం లోనే పెళ్ళి చేసే వరిస్తే అలా లేదని అమెకి తెలుసు. అతనికి ఉద్యోగం ఉంది. అక్కడ చిన్న మందుల షాపులోనే తనకి కూడా ఉద్యోగం వచ్చే అవకాశం ఉంది. అతను వనిచేసే బోటు అతనికి క్లార్క వస్తుంది. అప్పుడే అతనూ, తనూ ఉండొచ్చు- ఆ సదుపాయాలన్నీ ఆ ఆమ్రావతికి అందొచ్చాయి.

సత్యవతి నాకా మాటలు చెప్పతూ ఉంటే, ఎప్పుడూ ఒక ప్రశ్న వస్తూఉండేది నాకు, చిన్న కులాం నింటి మగ పిల్లలే ఎక్కువగా రిజర్వేషన్ ద్వారా పడుపులు పూర్తిచేసి, ఉద్యోగాలు సంపాదిస్తారు. వాళ్ళని, పెద్ద కులాల అడమిల్లులు తప్పుకుపోతారు. అలాగైతే, చిన్న కులాల అడమిల్లుల మాటేమిటి? వాళ్ళు పెద్ద కులాల మగ పిల్లల్ని చేసుకోవచ్చు. నిజమే కానీ, అలాంటి పెళ్ళిళ్ళు ఎక్కువగా జరగడం లేదు. చిన్నకులాలే బోలెడు ఉన్నాయి. ముందు అక్కడే కులాంతర వివాహాలు బాగా జరిగితే, ఆ కులాల్లో అడమిల్లులకి న్యాయం జరుగుతుంది కదా? - అని పించేది. సత్యవతితో అలాగే అనేదాన్ని.

"అప్పుడు, ఈ సర్పింహ, తన కులం కన్నా చిన్న కులంలో ఆమ్రావతిని చేసుకోవచ్చు కదా?" అనేది సత్యవతి. "మనం తప్పుచేస్తున్నామంటావా?" అనేది సంతోచంగా.

"ఇప్పుడు అలా అనకు. ఇంతదాకా వచ్చింది. ఇప్పుడు వెనక్కి తిరగడు" అన్నాను.

సత్యవతి ఒకసారి పోసులో చెప్పింది " సర్పింహ నిన్న వచ్చినప్పుడు, 'మా తమ్ముడికి కూడా పెద్ద కులం ఆమ్రావతి కావాలంటే, తెల్లమ్యూట' అన్నాడు నవ్వుతూ. నాకు చాలా విరాళింది" అంటే కోపంగా.

సత్యవతి నలుపు, నలుపు మనిషితో, తెల్లమ్యూట కావాంనాడా? " అతని మాటలు నీ మేనగోడలు విందా?" అన్నాను.

"దాని ముందే నాతో అన్నాడు. అది ముసి ముసి నవ్వులతో చూసింది. తన రంగు మెరిసిపోతే రంగు దాని వుడ్డేకం రెండి. ఏ నాదా ఒక్క పుస్తకం చేతిలోకి తీసుకోకుండా, మొహానికి రోజుకో గుడ్డు మెత్తుకుని తిరుగుతూ వుంటుంది. అది మంచిది కాదని చెప్పినా వినదు. ఈ మధ్య మరీ పెరిగింది పిచ్చి"

"పోనీలే, వాళ్ళిద్దరి పిచ్చికి సరిపోతుంది. అయితే సర్పింహ తమ్ముడికోసం తెల్ల పిల్లని వెతకడం మొదలుపెడతావా?"

"ఓ! నా కిష్టమే చీడరగా వుంది. ఈ పెళ్ళి జరగనివ్వ కూడదనిపిస్తోంది."

"తప్పు! అలా అనకు! నీరెండుకు? వాళ్ళ ఇద్దరిం!"

"అంతేరెండి" అంది.

కులాంతర వివాహాల గురించి కూడా నెగెటివ్ వార్తలు అప్పుడప్పుడూ వింటూ వుంటాం. ఆ రోజుల్లోనే ఒక సంగతి విన్నాను. యూస్త్రి (నిజం పేరు) అనే అగ్రకులం ఆమ్రావతి, తన ఇద్దరు మీద దళిత ఆమ్రావతిని చేసుకుంది. ఆమె మంచి ఉద్యోగంలోనే వుంది. 2.3 ఇళ్ళ నల్లలు కొనుక్కోగలిగింది. వాటిని చూపగారీ పేర పెట్టింది. 'వాళ్ళు సంతోషిస్తారని అలా చేశాను' అని తనే చెప్పిందినాలో, ఆ అస్త్రీ సంగతులు నాకు బాగా తెలీవు. కొన్నాళ్ళే, యూస్త్రి భర్త, రహస్యంగా ఇంకో పెళ్ళి చేసుకుని, రెండో కాపురం నడుపుతున్నాడు. ఆ పూర్వోనే. ఆ సంగతి యూస్త్రి నాలుగు నెలలదాకా తెలియలేదు. తెలిసినప్పుడు నిర్ధారతపోయి అడిగింది. అతను చాలా సిదానంగా. తన మేనమామ ఇచ్చిన సలహా పాటించానని చెప్పాడు. ఆ సలహా విమిటంటే, "మన కులం ఆమ్రావతిని కూడా చేసుకోవాలి" అని అంటే అది సర్పిందట ఇతనికి. " ఇద్దరితోటి వుంటాగా? ఇప్పుడేం కొంప మునిగింది నీకు?" అన్నాడు యూస్త్రితో. ఆమె తెల్లవోయి, ఆ మర్నాడే పుట్టింటికి వెళ్ళిపోయి. ఆ తర్వాత అతనించి విడిపోయింది. ఆమె ఇస్త్రీ మాజీ మామగారి పేరనే వుండిపోయింది.

ఆ రోజుల్లోనే నేను సర్పింహతో అనేదాన్ని. "సర్పింహ! నువ్వు చాలా జాగ్రత్తగా వుండాలి సుమా! అగ్రకులాల వాళ్ళు చిన్న కులాల వాళ్ళని బాధలు పెట్టారు కదా అని, ఇప్పుడు చిన్న కులాల భర్తలు అగ్రకులాల భార్యలతో నిర్దోషంగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. ఇవీ అదీ అన్నీ జరుగుతున్నాయి. నువ్వు జాగ్రత్తగా వుండాలి" అనే దాన్ని సవ్యి వూరుకునేవాడు.

అతని నవ్వు చూస్తే, అతని మీద నాకు ఏ నాచూ కిందిత్రయనా గుండెపం రాలేదు. నవ్వుతూ కొన్ని సరదా కుబుర్లు కూడా చెప్పేవాడు. ఒక సారి మా ఇంట్లో ఏదో గొప్ప పాత్ర, ఎలక్ట్రీషియన్ కావాల్సి వచ్చింది. సర్పంచు రమ్మడికి ఆ పనులు తెలుసు. అతను వచ్చి ఆ పని చేసి వెళ్ళాడు. వెళ్ళాడ అతను, మా ఇంటి గురించి, "వాళ్ళ ఇల్లు చందమామ లాగ వుంది" అన్నాడట. దానిలో పాటు, "వాళ్ళు మంచి నీళ్ళు తాగినట్టు మాట్లాడతారు" అన్నాడట. ఆ మాటలన్నీ సర్పంచు వాలా నవ్వుతూ చెప్పాడు మాతో, "మంచి నీళ్ళు తాగినట్టు మాట్లాడ తారు" అంటే, గల గటా మాట్లాడతారు అన్నట్టు అర్థ వైంది. కానీ, "వాళ్ళ ఇల్లు చందమామలా వుంది" అంటే? తెల్ల సున్నమే. రంగులు లేవు. లిక్కిరిసిన సామాన్లు, పోటాలు, ఫ్రీజర్లు, టేబు, ఏ గది చూసినా ఒక మంచం, రెండు బర్ఫలతో, బాణీగా వుంటుంది. అయితే అది 'చందమామ' ఎలా అవుతుంది? ఆ అబ్బాయి రెండు వాక్యాలు మాట్లాడితే, రెండూ పోలిక లతో మాట్లాడారు. ఒక రోజు "చందమామ లాగ" అన్నాడు. రెండో రోజు, "మంచి నీళ్ళు తాగినట్టు" అన్నాడు. ఇంకో పది వాక్యాలు మాట్లాడితే పది పోలికలు దొరికేవి. వాలా అశ్చర్యం పడింది నాకు. "మీ తమ్ముడు 'చందమామ లాగ' అని ఎందుకు అన్నాడు?" అని అడి గితే, సర్పంచు "ఏమో" అని సవ్యాడు. చెప్పలేకపో యాడు. "ఈ ఇంట్లో బాటలు వసవోదేమో అతనికి?" అంటే మళ్ళీ నవ్వాడు. మనసులో కుర కుర ఉడికిపోతు న్నాడనేది నిజం. అయినా అలా నవ్వుతూ, సరదా మాటలూ చెబుతుంటే, అది తల్లికంటే, 'అంత సువా' అని గుండె ఆగినట్టు అవుతుంది నాకు.

ఆ పెళ్ళి ప్రయత్నం అంతా నా చల్లై ప్రారంభ వైంది. సర్వవతి మేనగోడరికి కూడా తెలిసింది. ఒకసారి నా దగ్గరికి వచ్చింది.

"నీకు అతనింటే నిజంగా ఇష్టంగా ఉందా?" అని అడిగాను ఆ అమ్మాయిని.

"మా వాళ్ళల్లో కట్టాలు పోసినా మంచి వాళ్ళు పోరుతుంటే లేదో తెలియదు. ఇతను మంచివాడని మీరు చెప్తున్నారా రని మా అత్తమ్మ అంటుంది ఎప్పుడూ" అంది.

"నాకు తెలిసినప్పట్నంటే మంచివాడే. ఒక్క మాట చెప్పనా? నాకు ఒక కూతురు ఉండే, ఈ వర్సించాను పెళ్ళి చేసుకుంటా నంటే, సందేహించను. సంతోష స్తాను"

నా మాటలకి ఆ అమ్మాయి ధైర్యం తెచ్చుకుంది. సంతోషం చింది.

"మీ అమ్మ వాళ్ళు చాలా గొడవ పెడతారు. నీకు అది ఇష్టం, ఇది ఇష్టం" అంటారు. దానికి నవ్వు లెత్తి పెట్టకూడదు. ధైర్యంగా ఉండు!" అని చెప్పాడు.

సర్పంచు, ఆ అమ్మాయి, పెళ్ళి చేసుకోవాలని నిర్ణయం చేసుకున్నాడు. ఆ వార్త, ఆ పిల్ల తల్లిదండ్రులకు కూడా అందిపో యుంది. వాళ్ళు గుండెలు బాదు కుంటూ హైదరాబాదు వచ్చి-

సరస్వత తిని తిట్ట పోసారు. నా దగ్గరికి కూడా వచ్చాడు, కూతుర్ని వెంట తిట్టుకుని. ఆ పెళ్ళి పెళ్ళిచేసుకో వద్దని నాతో ఆ పిల్లకి చెప్పించాలని సర్వవతి అన్నా వదిన లకు, సర్వవతి వ్వారా. నాతో గతంలోనే పరి రంయం ఉంది. వాళ్ళు ప్రస్త కాలేవి చదవదుగానీ, ఊరికే నాతో కొంచెం పరిచయం. ఇప్పుడు కూతురు తెచ్చి పెట్టిన సమస్య గురించి నాతో చెప్పుకో దానికి సర్వవతి వదిన నా దగ్గరికి వచ్చింది కంగారు పడిపోతూ. నా చేతులు చెట్టుకుని చాలా ఏడ్చింది. "మా అమ్మాయికే చెప్పండి. ఇది నేను ఖరీదైనదేను. పెళ్ళిలేకపోకే ఉండిపోవాలి గానీ, ఇంత కులం రక్తపావలా చేసుకుంటుంటా! మేం తలెత్తి కోవద్దా? నా కడుపులో మంట భగ భగలాడుతోందమ్మా!" అని తెగ ఏడ్చింది. ఆమె దుఃఖానికి నాకు చాలా జాలేసింది. కులాలు విధానం అలా తయారు చేసి ఉంటుంది మను

షుల్ని నేను నెమ్మదిగానే చెప్పాను--"మీకు బాధగా ఉండే మాట నిజమే గానీ, కొంచెం అలోచించండి! అందరం మనుషులమే కూడా! మనుషులం కాదా? కులాలు లేని లాల్లో ఉంటాయా? ఆ అబ్బాయి, ఏ పోటీ చేకో చేస్తూ ఉంటే, అలాంటివాడే. మీ అమ్మాయి ఒప్పుకోదు. అతను మంచి ఉద్యోగం చేసుకుంటున్నాడు. గవర్నమెంటు క్వార్టరులో ఉండొచ్చు. మీ అమ్మాయి సుఖంగా బతుకుతుంది. ఇందులో బాధపడేదీమీ లేదండీ" అని ఆ భోరణిలో చాలా సేపు చెప్పాను.

"మా బాధ మీకు తెలియదమ్మా! మా పిల్ల ఈ పని చేస్తే, మాకు తప్పి దాంట్లోంచి ఒక్క పిడిచేరు కూడా దానికి ఇష్టం" అంది అవిధ చివరికి.

ఆ పక్కనే ఉన్న కూతురు, "నాకేమీ అక్కలేదు!" అంది. నేను నేర్పిన మాట అది! నా మాటలు ఆ అమ్మాయిని బాగానే తయారు చేశాయి--అని నేను సంతోషు చాను.

అయినా, ఆ తల్లిదండ్రుల గొడవవల్ల, ఆ పెళ్ళి జర గదేమో అన్నంత అనుమానాల్లో పడింది వ్యవహారం. ఒకరోజు సర్పంచు, ఈ ఊళ్ళనీ, ఆ అమ్మాయి లాంటికు బాబాయి దగ్గరికి వెళ్ళాడు. వెళ్ళాడని నాతో చెప్పాడు. "ఈ పెళ్ళి విషయంలో, ఆయన సాయం అడ గాలని, అయినతో చెప్పించాలని, వెళ్ళాను" అన్నాడు.

నాకు అనవ్వాం చేసింది. "వాళ్ళ సాయం, చీళ్ళ సాయం, ఎందుకు? ఆ పిల్లకి ఇష్టం ఉంది చేసుకుంటుంది, లేకపోతే పోతుంది. ఆ పిల్ల గట్టితనాన్ని ఇట్టే బర గాలి గానీ, అక్కడికి అక్కడికి తిరుగుతావా? ఇది పెద్ద ప్రేమ సంబంధం అవ్వబోదు. నీకు, పెద్ద కులం పిల్ల కావాలి. ఆ అమ్మాయికీ, కాస్త ఉద్యోగం, నవ్వోగం ఉన్న అబ్బాయి కావాలి. ఇద్దరూ ఆ రంగంగా అలోచించుకుంటు న్నాడు. ఆ పిల్ల గట్టిగా నిలబడుతుంటే లేదో చూడాలి గానీ, పెద్ద కులం పిల్ల కోసం అంత యాచనా? అర్థం చనం ఉందమ్మరేదో? ఆ బాబాయి ఎవడో చెప్పేదీ మీదే?" అని బాగా అన్నాడు.

దానివల్ల కూడా అతనికి నామీద కోపం వచ్చింది గానీ, అప్పుడు కూడా ఇంకా అతను వైట పడలేదు. పెద్ద కులం పిల్లలో పెళ్ళి జరుగుతుంటే లేదో అని సురే హంలో పడిపోయాడు, ఇంకా మా ఇంటి కుట్టా తిరుగు తూనే ఉన్నాడు.

అంటెప్పట్లే మీద నా వ్యాసం అంద్రకొరె పీకే లో ఇంకా నడుస్తూనే ఉంది. సర్పంచు వచ్చినప్పుడు, ఆ వారంలో చదివిన సంఘటనల మీద రెండు మూడు మాటలు జరిగివి. అతను అడిగితేనే నా మాటలు చెప్పి దాన్ని. నేను నా వ్యాసాల్లో రాసినదే నా మాటల్లో చెప్పి దాన్ని.

"అంటెప్పుడు గనక శ్రమదోపిడీ, వర్ష లేదాల్ని ఆర్థం చేసుకుంటే, ఆయన చెప్పేదానికే ఇంకా తక్కి వచ్చేది. 'ఈ నాడు రికరెన్షన్ల మనకే అర్థవచనమే! వాటిని అడ గవలనండి. కానీ అవి మనకు కాళ్ళంత పరిష్కారం కాదు. అవి, దాన ధర్మాలు తీసుకుంటున్నట్లే లేక, దాన ధర్మా లలో ఒకకడం ఇంకా ఏవల్లో బతుకుతున్నట్లే. శ్రమ దోపి డీ తీసేవేసే భూధల మార్పిడిమీ కాకట్లే, ఆ భూధల తోసం ప్రయత్నించుకుంటూనే వుండాలి. రికరెన్షన్లే బాలు అనుకుంటే, దగ్గర కులాం అర్థక సాంక, వ్యవ్థల సాంక, ఎప్పుడూ ఇలాగే వుంటుంది" అని గనక అంటే ద్విత్ రెట్టి ఫుంటే, ఈ రోజులో శ్రామిక వర్గ వైరస్సం ఎంతో అబ్బివచ్చి చెంది వుంటే కదా?" అనే దాన్ని సర్పంచు, నా మాటలు చింటూ, అంగీకరిస్తున్నట్లే తల వూపుతూ నవ్వుతూ వుండేవాడు, అతన్ని గాంధీ కూడా

నేను నవ్వంటే దాన్ని పెట్టు చూసినప్పుడు, రేపు ఆతనికి పెళ్ళి అయితే, ఆతని బెడ్ రూమ్ ఎక్కడ ఉందాలో అని వేరీకీలించాను. ఒక మూల చిన్న గది ఉంది, పక్కనే చిన్న నందు ఉంది. ఆ నందుకి మూడు వేపులా ఇంటిగోడలే ఉన్నాయి. ఇంకొక్క గోడ పెట్టుకుని ఇంకొక్క గువ్వం పెట్టుకుంటే అది బాత్రూమ్లా పనికొస్తుంది. నీళ్ళు పోయే దారికూడా పెట్టుకోవచ్చు. ఆ మూల ఉన్న చిన్న గది బ్రెడ్రూమ్లా ఉన్నట్లుంది. దాన్ని కుర్చు చేసి కుని నున్నం వేపుకుంటే అది విడిగా బాగుంటుంది. అదంతా నర్సింగ్ హుస్ చెప్తే, కొంచెం సంతోషపడ్డాడు. ఆ తర్వాత రెండు రోజులకి వచ్చి, “మా నాన్న అక్కడ బాత్రూమ్ వద్దంటున్నాడు. అంతరికి ఒక్క బాత్రూమ్ చాలంటున్నాడు. రెండు బాత్రూములు అయితే నీళ్ళు ఎక్కువ ఖర్చవుతాయి కదా! అన్న నీళ్ళు రావుకదా!” అన్నాడు.

‘నర్సంపా ఇంత తెలివితేట్యమహదా, ఇంత పేరికి వాడా?’ అని నేను ఆశ్చర్యపోయాను. ‘ఇంట్లో ఇంకా అంతా ఒక్క బాత్రూమ్‌లోనే స్నానాలు చేసేవా, రెండ బాత్రూముల్లో చేసేవా, నీళ్ళ ఖర్చు ఒక్కలాగే ఉంటుంది, నీళ్ళ ఖర్చు పెరుగుతుందని నీ తండ్రి చెప్తే నీకు ఆ మాత్రం తెలివి లేదా? రెండో బాత్రూమ్ వల్ల నీళ్ళ ఖర్చు ఎలా పెరుగుతుందో చెప్పమంటే మీ నాన్న నోరు మూసు కునేవాడు. తండ్రి అంటే, ఆ తండ్రి ఎంత అన్యాయస్వంగా, ఎంత సైకంధారిగా మూట్టాడినా, దానికేనా చిన్నయి ఏదీ యతలు? నువ్వు చొరవ తీసి, రెండు రేకులు అడ్డం పెట్టి చిన్న బాత్రూమ్ రూమ్ కట్టించుకో! మీ స్ట్రెవ్‌నీ మీకు వుంటుంది. ఆ సందులో మూలనీ బాత్రూమ్‌గా చేసు కుంటాను - అని మీ తండ్రి గారికి అప్పగతంగా చెప్పాయి, ఇక నోరెత్తడు’ అన్నాను.

అంబేద్కర్ మీద రాసిన నా వ్యాసం వల్ల నా మీద దుడిచిపోతూ వున్న సర్పింహ, ఇక నా మీద తిరగబాటు రెయ్యదానీ నీ సరిపోయే సమయం వచ్చిసిందీ! పెళ్ళి వరకే బడా, ఆగ్రహాన్ని ఆడిచిపెట్టు మన వుండవల్సిందీ? పెళ్ళి నిర్ణయం అయిపోయాక ఇంకా సహనం ఎందుకు, ఈ ఆగ్రహం అహంకారం మీద?

ఇక ఆ క్షణం తర్వాత, నర్సింహా తన నిజస్వరూపం చూపించాడు! నేను 'దళిత సమస్య' మీద రాసిన వ్యాసా-

అగ్రకులాల వాళ్ళందరికీ అహంకారాలు వుంటూ
యని ఈ దళిత వీర సంస్కర్తకి తెలిస్తే, ఈ మాల యువ
కుడు, అగ్రకులం దాని కోసమే అంత యాచిస్తూ, అంత
దేవరీస్తూ, నా వెంటా, నత్యవతి వెంటా, అంత తిరిగాడెం
దుకూ?

“ఈ నర్మింహా మందిరవాడు అనుభవాన్ని గానీ, సత్యవాదాన్ని లేదు” అని నేను ఉప్పు మాట చెప్తున్నాను చెప్పినా, నర్మనతిగానీ, ఆ అవకాశాలుగానీ, ముందుకు సాగేవారు కాదు. అందుకే నర్మంహా, నా విషయంలో బాలా వారాలు ఓపిక వల్ల ఆగారు. అగ్రకులం వీలతో పెళ్లి గురయం అయిపోయేదాకా!

అతను చాసిన పుస్తకంలోనూ, ఆ మీటింగులోనూ, రంగనాయకముమీద ఎలాంటి వాగుళ్ళు వాగాలో, ఆ

ఆ సమయమునందు, సత్యవతి నాకు మంచి స్నేహితురాలనీ, నర్సింహ మోసకారి పాతకుడనీ ఆ రెండు నిజాలూ రుజువయ్యాయి.

ఈ అమ్మాయి మొట్ట మొదట ఒక సమస్యతో సలహా కోసం నాకు ఉద్దేశం రాసింది. నమస్క ఎమిటండి: ఇంట్లో పెద్ద వాళ్ళు పెళ్ళి సంబంధం కుదురుస్తున్నారు. అది ఈమెకి ఇష్టం లేదు. ఎందుకంటే, ఒక హిందూ అబ్బాయిలో (అతను హైదరాబాదు వాడు) పోను సుఖావధుల ద్వారా పరిచయం ప్రారంభమై, ఇష్టంగా వారింది. ఇద్దరూ ఒకరినొకరు చూసుకోలేదు, (ప్రాబ్లం పెంపుకున్నాలో లేదో, ఆ సంగతి చెప్పించేమో, నాకు గుర్తు లేదు.) ఆ హిందూ అబ్బాయి గురించి, తన తల్లిదండ్రులకు చెప్పడానికి పాపానాకి ధైర్యం కాలదం లేదు. ఆ అబ్బాయిమో, ఈమెని తన దగ్గి రికి వచ్చెయ్యి మంటున్నాడు. అతని మీద ఈమెకి పూర్తి నమ్మకం కల గదం లేదు. ఏం చెయ్యాలో తోచదం లేదు. ఆ నమస్క తోనే నాకు రాసింది. "ఆ అబ్బాయిని మీ దగ్గరికి వెళ్ళి మాట్లాడమన్నాను. అతను మీ ఇంట్లో మీ దగ్గరికి వస్తే మీ ఇంటిదార్లు దొడకలేదట. అది నిజమేనా? నీసేం చెయ్యాలో అదం కావదం లేదు. మా వాళ్ళు కుదిర్చే సంబంధం ఇదిం లేదు. నీసేం చెయ్యమంటారు?"

ಆತ್ಮ

మూలీపుంజం అంటేనే మల్లేశ్వరస్వామి
స్వేచ్ఛగా, పుష్పంగా నవ్వేది-
ఎండవన్నా, ఎక్కడయ్యా!
అమ్మ తన బోలెడు
అత్తయ్య పేరేంది!
అక్షరాల అరాధనలో
అట్టేయతన మూసేంది!
దాని ఒక నంగేతంగా
సాతాత్కారస్థి ప్రేమించుంది!
జీవితం యుగాగ గీతంలా
నాగుతుందని ప్రమేయించింది!
ఎండ మావల్లో
దాహం తీయకొనాలనుతుంది!
వరుసలు తీసింది-
పాపం, అతినివాళుంది!

అమె మేల్కొలుచును
సమస్తానందం అర్జునరంగా!
అయ్యో! వినయమహానా! జంది-
అంతలా విషాద మధురంగా!
నా, నీ - జని మాచరి
వట్టి అమాయకురాలు!
అందుకే అంతిమ అమెరి-
ఈ నా అరు నానీలు!

- డా. కానల నాగభూషణం
ఫోన్: 094444 52344

అలా అబ్బాయి మో ఇంటికి వస్తే నా ఇంటివల్లం దొరకలేదా? అంతా అబద్ధం చెప్పారు, ఆ అమ్మాయికి! అతను నా దగ్గరికి రాలేదు గానీ, ఆ తర్వాత నాకు ఒక ఉత్తరం రాశాడు "అమెని రమ్మంటే రాలేనుంటుంది. 'నేను రానా' అంటే కావద్దంటుంది. 'నేను ఇలా చేస్తే, తర్వాత మా చెల్లెలికి పెళ్ళివుతుందా' అంటుంది. 'నాకు నమ్మకం చాలదం లేదు' అంటుంది, ఇక, నేనెం చెయ్యనుండీ? అమె చెల్లెలు అమె తెచ్చు కోవాలి గానీ నేనెలా చెయ్యగల నుండీ?" అంటూ రాశాడు.

అతనికేం చెప్పానో గుర్తు లేదు గానీ, ఆ అమ్మాయికి ఒక సలహా చెప్పరూ రాశాను, "అతను మా ఇంటికి రావడం ఎప్పుడూ జరగలేదు. 'ఇంటివల్లం' అనే మాట అబద్ధం. ఎవరు వచ్చినా మా వాళ్ళు మర్యాదగా కూర్చో బెట్టి, తర్వాత నాకు చెప్తారు, అతను అబద్ధం చెప్పాడు నీకు, అతన్ని చూడవైనా చూడకుండా, ఇంత స్పష్టత లేకుండా, ఆ నిర్ణయం చేసుకోవడం చాలా ప్రమాదం. అలా అని, పెద్ద వాళ్ళు కుదిర్చేసి చేసుకోవడం నీకు ఇష్టం లేదు కాబట్టి అదీ వద్దు. రెండూ మానియ్య! నీ చదువో ఏదో చూసుకో! పోసులో అతనితో, 'నాకు చెల్లెలు చాలదు, క్షమించండి' అని ఒక సారి చెప్పేసి, మాటలు ఆపియ్య! ఇప్పుట్లో పెళ్ళి వద్దని మీ వాళ్ళకి చెప్పియ్య! రెండూ వద్దు. ఇదీ నా సలహా!" అని రాశాను.

అది, హునైనాకి బాగా నచ్చింది. రెండు ఆపదల్లో నిండి బైటపడ్డట్టుగా అనిపించింది ఆ అమ్మాయికి. ఒక సంవత్సరం పాటు పెళ్ళి మాట లేకుండా గడిచింది. తర్వాత, పెద్ద వాళ్ళు కుదిర్చి వుంచిన సంబంధమే చేసు కుంది, అతను మంచి వాడని చెప్పింది తర్వాత నాకు ఉత్త రాల్లో.

ఆ ఇద్దరూ ఒక సారి మా ఇంటికి వచ్చారు. రాగానే ఒక కువరు తీసి నా కిచ్చింది. ఇది, మేము కుతబ్ పల్లి ఇంట్లో వున్న చివరి రోజుల్లో జరిగింది. ఆ కవర్లో 9 వేలు ఉన్నాయి. "ఎందుకీది?" అని అడిగితే, దాని సంగతి చెప్పింది. చిట్ట, తన తల్లి గారి ఇంట్లోనే ఇంకో పోర్టనలో వుంటున్నారట. రెండు నెలలయ్యాక, ఈ అట్టుడు ఆ డబ్బుని అత్తగారి ఇంటికి అద్దెగా ఇవ్వవట. అత్త గారు ఆ డబ్బు తీసు కోకుండా, "మా కూతురు దగ్గర మేము అద్దె తీసుకుంటామా?" అని తెలిపగలిగిందట. అతను, ఆ డబ్బుని, బార్యకి (హునైనాకి) ఇచ్చి, "మళ్ళీ వాడుకో" అన్నాడు. అదంతా చెప్పి ఆ అమ్మాయి, "నేనెం చేసుకుంటాను ఈ డబ్బు? నాకు ఎం కావాలన్నా. మా వాళ్ళో, ఈయనో, కొంటారు. ఈ డబ్బు నా కెందుకు?

మళ్ళీ దబ్బాబుచేసాను. పుస్తకాల కోసం వాచండి" అంది.

"హునైనా! డబ్బుతో మాకు వచ్చుదు నిజం గానే అవసరం వుంది. తీసుకుంటాను కానీ, మేము తిరిగి ఇచ్చు గలిగినప్పుడు ఇచ్చేస్తే నువ్వు తీసుకోవాలి, అలా అమ్మగా అయితేనే ఈ డబ్బు తీసుకుంటాను" అన్నాను.

ఆ అమ్మాయి కాస్తోపు అయిష్టం చూచి, పెనుగు లాడి, "నరేనుండీ, అలాగే" అంది.

ఆ తర్వాత, ఇంకెదో ప్యాకెట్టు బైటికి తీసింది, "నున్ను తీట్టండి, మీ కోసం తెచ్చాను. నా ప్రేమతో తెచ్చాను" అంటూ ఒక ముచ్చట నా ముందు పెట్టింది. అది పప్పు రుబ్బు కునే మిక్సీ. అది అక్కడ పెట్టి, "మీ ఇంట్లో ఇది లేదని నాకు తెలుసు. ఒక సారి మీరు ఉత్తరంలో, 'పప్పు రుబ్బుకున్నాను రోట్లో' అని రాశారు. మీరు రాను కుంటూ, చదువుకుంటూ వుండాలి గానీ, బండ పను లన్నీ ఏమిటి మీకు? నున్ను ఏమీ ఆనోద్దండి" అని బతి చూలింది.

"దీని దర ఎంత?" అన్నాను.

"ఏదో చెప్పండి.

"సరే, ఈ బియ్యమాదా 9 వేలకి బలిపి నీకు తిరిగి ఇచ్చేస్తాను. ఇప్పుడే కాదు. రెండేళ్ళ తర్వాత ఇవ్వగలం" అన్నాను.

నవ్వింది. అప్పుడు తీసుకోనులే అను కుందేమో! మేము ఫిర్మంగర్లకి మారినప్పుడు, హునైనా తండ్రికి హైదరాబాదులో ఒక అస్సలీలో, కళ్ళకి క్లిటాత్తు అపరేష్టు అవసరమయ్యాయి. మా ఇంటికి రమ్మన్నాం. పెసెంటూ, ఇంకో ఇద్దరూ, మా ఇంట్లోనే వారం రోజులు వున్నారు. అయినా కళ్ళ వైద్యం ముగిశాక వెళ్ళారు.

తిరుపతిలో, సుజాత అనే పాతకురాలు క్యాన్సర్ జబ్బుతో, చివరి రోజుల్లో వున్నప్పుడు, సేనూ గాంధీ, తిర పతిలో రుయా అస్సలీకి వెళ్ళి అమెని చూసి వస్తూ, దారిలో హునైనా వాళ్ళ డికోర్ అగి వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళి, కొన్ని గంటలు ఉన్నాం. వాళ్ళ వంటింట్లో, 8 అడుగుల ఎత్తు అలమారుకి మూడే అరలు! ఆ అరలు కిక్కిరిసి ఉన్నాయి గిన్నెలలో. సగం గిన్నెలు కింద గోడలమెంట్లో అదంతా చూసి సేను నవ్వి, "ఈ అలమారుకి వెడెనిమిది అరలు వస్తాయి. కాళ్ళెంటున్నీ పిల్చి కొత్త అరలు పెట్టమ నుండీ" అంటే, తెల్లబోయింది హునైనా.

వాళ్ళ వాకిట్లో ఆరేసి ఉన్న బట్టలన్నీ, తీగలకి క్లిప్పలు ఉన్నా. అన్నీ కుప్పలుగా ముడుచుకుపోయి వేళ్ళాడుతున్నాయి. వాళ్ళకి క్లిప్పలు పెట్టే వద్దతే తెలియ లేదు, సేను ఆ క్లిప్పలన్నీ దూదదీసి, "క్లిప్ప, తీగని పట్టుకు

న్నట్టు ఉండాలి. అలాగైతే బట్ట కదలదు" అని చూపిస్తే దానికి తెల్లబోయింది హునైనా.

తర్వాత అన్నాలు తిని వచ్చేకాం. ఉత్తరాల్లో తర్వాత రాసింది హునైనా, "ఇప్పుడు వంటింట్లో అలమారు ఎంత ముట్టినాంటో నేల మీద ఒక్క గిన్నె కూడా లేదు. ఇప్పుడు బట్టలు ఇస్తేలు చేసినట్టు అయితున్నాయి. ముడ తలే ఉండవు" అని తెగ రాసింది.

అప్పుడే దాకా హునైనాతో సంబంధం అలా చాలా సరదాగా సాగింది.

తర్వాత కాలంలో, హునైనాకి ఒక కూతురు వుట్టింది. ఆ పిల్లకి నాలుగైదు నెలలు వచ్చి నప్పుడు, హునైనా, తన కూతురు పొట్టోలు పంపించి చింది మాకు. ఆ పొట్టోల్లో ఒట్టూ అవే, తెగ అలంకరణ లతో వున్నాయి. ఆ మాటే రాశాను, "వళ్ళగా ఒక తెల్లని మెత్తని చొక్కా వేస్తే చాలు కదా? రోజూ ఈ పోరులన్నీ చేస్తున్నావా చంటి పిల్లకి? పొట్టో కోసం చోళావా? దానికి రోజూలు లేకుండా బట్టలు కట్టావు, ఈ సారి తెల్ల చొక్కాతో పొట్టో పంపించు" అని రాశాను.

అది, నా నెరం అయిందనుకుంటూ.

నా ఉత్తరానికి ఇవాలు రాలేదు.

సేను పది రోజులు చూసి, పోసు చేశాడు, ఏమైనా జరిగిందా అని.

"హునైనా తిరిగిందండీ" అన్నారు ఇంట్లో వాళ్ళు.

"సరే, అమెకి చెప్పండి" అన్నాను.

ఆ తర్వాత కూడా అమె నింది ఉత్తరం లేదు, పోసు లేదు.

అయినా నాకు అమె మీద సుదీపామే రాలేదు. 'పిల్లకి బాగా లేదేమో' అనుకున్నాను. అమె డబ్బు 10 వేలు పైనే తీసుకుని వున్నాం. ఇంకా ఇవ్వలేదు. అమె కిం జరిగిందో తెలుసు కోకుండా ఎలా తిరుకుంటాను? మళ్ళీ మళ్ళీ కొన్ని సార్లు పోస్టు చేశాను.

అమె దొరకలేదు. అమె ఎక్కడుంటో ఇంటి వాళ్ళు చెప్పడం లేదు. "లేదండీ, లేదండీ" అంటారు, అంతే. అంత కూర్చు చెప్పరు. ఎక్కడ వుందో కూడా చెప్పరు.

అమె, కావాలనే తప్పించుకుంటోంది - అని కొన్నా క్ళకి బాగా అర్థమైంది. కూతురికి చేసిన ముస్సాబు గురించి సేను అలా రాసినందుకు అమెకి కోపం వచ్చేసం దని అప్పటికి అర్థమైంది నాకు. బట్టలు ఎలా తెరచెట్టుకో వాలో చెప్పే సద్దిందిగానీ, పిల్లకి తెల్లచొక్కా వెయ్యమంటే నేరం అయ్యిందా! అమ్మో, ఈ మనుషులో ఎలా ప్రవర్తించాలో అని దడ వుట్టింది నాకు. అమె డబ్బు పంపించేద్దా మంటే, అమె ఎక్క యిందో తెలిదు. అమె తండ్రి పెర్న పంపితే, అది వెనక్కి వస్తుంది. ఇంటి వాళ్ళు తీసుకోరు. అమె నింది ఉత్తరం వచ్చాకే పంపువాం అని అప్పటికి వూరుకున్నాం.

ఆ ఉత్తరం రానే లేదు ఇప్పటి వాకా!

అదీ ముగింపు!

హునైనాతో పరిచయం ఎలా ప్రారంభమైందో, అది ఎలా పోయిందో, జరిగింది జరిగినట్టు రాశాను. అమె ఎందుకలా మారిందో మాకు అర్థమే కాలేదు. అలా మారిన మనిషి అమె ఒక్కతే కాదు, మా ఇంట్లో వారం పైగా ఉండి, కంటి అపరేష్టు చేయించుకుని వెళ్ళిన హునైనా తండ్రి కూడా సరిగా జవాబు ఇచ్చేవాడు కాదు! ఆనలు ఎం జరిగిందో అర్థమే కాలేదు, జరిగిందైతే అదీ! అమె మొదటి ప్రవర్తనకీ, చివరి ప్రవర్తనకీ, సంబం ధమే దొరకలేదు!

అమె డబ్బు మా దగ్గరే వుంది!

(ఇంకా ఉంది)

కట్ట విశ్వామిత్ర, నారద మహర్షులు ముగ్గురూ, కృష్ణబగవానుడై చూడటానికని ద్వారకా నగరానికి బయలుదేరారు. వాళ్ళు రాజవీధిని వస్తూండడం చూశారు యాదవులు! వాళ్ళకి దుర్బుద్ధి పుట్టింది. కృష్ణుడి కొడుకు సొంబుడికి ఆడపిల్ల వేషం వేసి తీసుకెళ్ళి "అయ్యో! ఇది బ్రతుకీ భార్య, దీనికి సంతానం కలుగుతుందా?" అని అడిగారు యదు కుమారులు.

అంతమాత్రం తెలుసుకోలేరు గనుకనా ఆ మహర్షులు! " వీడు కృష్ణుడి కొడుకు సొంబుడని తెలుసు మాకు. వీడికి యాదవ వంశాన్ని నాశనం చేసే ముసలం పుడుతుంది. కృష్ణుడూ, బలరాముడూ తప్ప తక్కిన యాదవులంతా ఆ రోకలివల్ల చస్తారు. బలరాముడు అధిక నిప్టలే శరీరం విడిచి సముద్రంలో ప్రవేశిస్తాడు. నేల మీద పడుకొని పుండగా కృష్ణుడ్ని 'జర' అనే రాక్షసి పట్టి ఆశ్రమిస్తుంది, పొంపి " అన్నారు వాళ్ళు కోపంగా.

ఇంత జరిగిన తరువాత ఇంత వాసుదేవుడై చూడడం మంచిది కాదని తలచి మహర్షులు ముగ్గురూ వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయారు.

తరువాత కృష్ణుడు ఇదంతా తెలుసుకొని జరగవలసింది జరిగే తీరుతుందనుకుని ఉదాసీనంగా పూరుకున్నాడు.

ఆ మరునాడు సొంబుడి కడుపులోంచి భయంకర

ంగా వున్న రోకలి పుట్టింది. యాదవులందరూ భయంతో పరుగెత్తుకువెళ్ళి ఆ సంగతంతా వసుదేవునికి చెప్పారు. ఆయన అదంతా విని " ఆ రోకలిని పిండి పిండి చేసి సముద్రంలో తిలపి రండి" అని ఆజ్ఞాపించాడు. యాదవులంతా వెళ్ళి ఆయన చెప్పినట్లే చేశారు. కాని గాంధారి కావం, మహర్షుల జుగ్రహం ఎక్కడికి పోతాయి?

ద్వారకా పట్టణంలో అనేక ఉర్వాతాలు కనిపించాయి. రాత్రివేళల్లో చిలుకలు గుడ్డగూబల్లా అరవ సాగాయి. పగలు మేకలు నవ్వుల్లా కూశాయి. ఆవులకు గాడిదలు, ముంగిసలకు ఎలుకలూ, కుక్కలకు పిల్లలూ పుట్టాయి. కృష్ణ, బలరాములు తప్ప మిగిలిన యాదవులందరూ నజ్జనులను బాధపెట్టడం మొదలు పెట్టారు. గురువులను అవమానించారు. స్త్రీలు ఇష్టం వచ్చినట్టు

సంచరించారు. కూడూ, కూరలూ అప్పుడే పొయ్యమీద నుంచి దింపినాసరి పురుగులు పట్టడం మొదలెట్టాయి. ఈ అశుభ సూచనల్ని చూసి గాంధారి కావం ఫలించి సమయం ఆసన్నమైందనుకున్నాడు. ఇంక తెల్లవారే వాళ్ళంతా కాళం చేస్తారనగా అంతకముందు రోజే కొలువుతీర్చి "సముద్రానికి జాతర చెయ్యాలి అందరూ బయలుదేరండి" అని ఆజ్ఞా యిచ్చాడు.

రాబోతున్న ప్రమాదాలు గ్రహించుకోలేక పోనీ యాలూ, బ్రహ్మచార్యులు. మంసాహారాలూ సమకూర్చుకుని అందంగా ఆలంకారాలు చేసుకుని చతురంగ బలా లతో బయలుదేరారు యాదవులు.

నిర్వికారుడై బయల్దేరాడు కృష్ణుడు.

అందరూ సముద్ర తీరాన వున్న పండిళ్ళ దగ్గరకు చేరుకున్నారు. బలరాముడూ మాత్రం అరణ్యాలకు వెళ్ళాడు. యాదవులు తెచ్చుకున్న బ్రహ్మచార్యు డివ్వారు. ప్రభువైన కృష్ణుడి ఎదురుగానే మత్తుపానీయాలు సేవించారు. అనంబద్ధ ప్రిలాపన సాగిస్తూ నవ్వుడం మొదలు పెట్టారు.

"ప్రద్యుమ్నా! అదుగో కృతవర్త! చూశావా! నిద్ర పోతున్న వాళ్ళను చంపాడు. ఏం పోయిందరా! ఎంత నీచుడైన ఆలాంపి పని చేస్తాడా?" సాత్యకి కృతవర్తను ఎగతాళి చేశాడు.

"అరుసుడు చెయ్యి నరికితే కాంతించిన భూతి శ్రవుణ్ణి చంపావు సువ్వు అది మరచిపోయావా? సువ్వు తీసింది రజనీతి కాచోయ్" అని కృతవర్త అబ్బేపించాడు.

ఆ వివరణలకి సాత్యకికి కోపం వచ్చి, కత్తిలాగి గుబు గూ వెళ్ళి కృతవర్త కంఠం నరికితాడు. సముద్ర తీరాన తుంగై మొలచిన రోకలి ప్రభావం ఆ నిమిషంలో ఆ కత్తిని ఆశ్రమించివుంది. అంతటితో పూరుకోక సాత్యకి బోజాలందరి మీద విజృంభించాడు. వారిచరదానికి కృష్ణుడు వెళ్ళోడోగా బోజాలంతా సాత్యకిని చుట్టు ముట్టారు. అయితే జరగబోయేదంతా తెలిసిన వాడ వడం వల్ల కాలస్యరూపుడైన కృష్ణుడు సాత్యకిని రక్షించే ప్రయత్నం చెయ్యలేదు.

సాత్యకిని కాపాడడం కోసం ప్రద్యుమ్నుడు విజృంభించాడు. ఆ విధంగా వాళ్ళల్లో వాళ్ళకు కయ్యం ప్రారంభమైంది. ఆ సముద్రతీరంలో మొలచిన తుంగ వీధి దాంతో ఒకరినొకరు కొట్టుకొని చచ్చారు వాళ్ళందరూ. అనాడు వాళ్ళు అరగదీసి సముద్రంలో తిలపిన రోకలే ఆ తుంగై మొలిచింది. అదే వాళ్ళ యుద్ధానికి సాధనమై, రావుకు కారణమైంది.

చావకుండా మిగిలిన వాళ్ళను కోపంతో తుంగతో మోచి చంపాడు కృష్ణుడు. ఆయనకు ఆ కోపం చూచా ముసల కావంవల్లే కలిగింది. దారుకుడూ, బుద్ధుడూ తప్ప మిగిలిన యాదవులంతా నాశనమయ్యారు. వాళ్ళ దర్భి వెంటబిట్టుకొని బలరాముడు వెళ్ళిన మార్గానే వెళ్ళ సాగాడు కృష్ణుడు.

యాదవ ముసలం

కన్నీరు పెట్టిస్తున్న ఖాన్ 'సత్యమేవ జయతే'

బాల్ థీవ్ గ్లామర్ ప్రపంచంలో అమీర్ ఖాన్ తిరుగులేని హీరో. రెండు దశాబ్దాలుగా వెండితెర హీరోగా ఎంతోమంది కన్నెపిల్లల మనసుదోచిన అమీర్ ప్రస్తుతం ముఖ్యతర ప్రేక్షకులకు ఆధున్యేషానాడు. రంగుల ప్రపంచంలో స్టార్ గా వెలుగొందుతున్న అమీర్ మనసు ఒక్కసారిగా సామాజిక సమస్యల వైపు మళ్ళింది. ఫలితం ముఖ్యతర మీద 'సత్యమేవ జయతే' యాంకర్ గా, నిర్మాహకుడిగా అవతరించాడు. ఇది మామూలు కార్యక్రమంగా కాకుండా భారతీయుల గుండెలపై దుగా రూపొందించడంతో అంటులేని ప్రజాదరణకు నోచుకుంది. సుమారు రెండున్నర దశాబ్దాల క్రితం దూరదర్శన్ లో ప్రసారమైన 'మహాభారత్' ముఖ్యతర ప్రేక్షకులను టీవీల ముందు ఎలా కట్టివడేసిందో... స్టార్ టీవీ సమర్పణలో ప్రతి ఆదివారం ఉదయం పదకొండు గంటలకు పలు భాషా ఛానళ్ళలో ప్రసారమవుతున్న 'సత్యమేవ జయతే' కూడా అంతలా అలరిస్తోంది... ఇంతటి ప్రజాదరణ సాంతం చేసుకున్న 'సత్యమేవ జయతే' గురించి...

'సత్యమేవ జయతే' ఉద్దేశ్యం?
'సత్యమేవ జయతే' అంటే సత్యానిది గెలుపు అని. అయితే ఈ 'సత్యమేవ జయతే' ఉద్దేశ్యం మాత్రం సామాజిక సమస్యల వెంటిటీత, సాధ్యమైనంత వరకూ వాటి పరిష్కారాల సూచన అనే అంశంతో ఈ కార్యక్రమాన్ని రూపొందించినట్లు స్టార్ టీవీ సిఇఓ తెలుస్తున్నారు. 'కౌన్ బసీగా జోర్ వతి' భర్తా కూడా ఈ కార్యక్రమానికి ఎక్కువ ప్రోత్సాహం లభిస్తోందని అయిన అంటున్నారు. ప్రారంభంలో ప్రకటనదారులు ఈ కార్యక్రమం వట్టి అంత ఉత్సాహం చూపబోయినా టీఆర్ఎస్ రేటింగ్ ప్రమేషి పెరుగుతుందడంతో ప్రకటనదారులు ఎక్కువ మంది ముందుకు వస్తున్నారని చెప్పారు. ప్రారంభ ఎపిసోడ్ కి 4.9 టీఆర్ఎస్ రేటింగ్ ఉండగా మూడు ఎపిసోడ్స్ పూర్తయ్యేసరికి దాదాపు రెండింతలు అయిందని అయిన అన్నారు. సామాన్యుల సమస్యల మీద దృష్టి సారించడం వలన ఈ కార్యక్రమానికి ఇంత ఆదరణ లభిస్తోందని అయిన అభిప్రాయపడ్డారు. మూడు భారావాహితీ పూర్తి చేసుకున్న ఈ కార్యక్రమానికి చీట్లకు సుందీ అనుభూత్య స్పందన లభిస్తోంది. ఈ కార్యక్రమం ద్వారా వెల్లడవుతున్న పలు వాస్తవాలు పెను సంబంధాన్ని సృష్టిస్తున్నాయి అని అయిన తెలుతున్నారు. ప్రస్తుతం 13 భారావాహితీ

లతో ఈ కార్యక్రమాన్ని రూపొందించడం జరిగిందనీ, వీటి సంఖ్యను పెంచాలా? వద్దా అన్న విషయం తరువాత ఆలోచిస్తామని అంటున్నారు.
మొదటి భారావాహితీలో ఏం జరిగింది?
స్టార్ నెట్ వర్క్ వారు దూరదర్శన్, డిడి నేషనల్ లో కలిసి మే కేవల తేదీనాడు ప్రసారం చేసిన మొట్టమొదటి ఎపి

సోల్ లో 'భారతదేశంలో ఆదేపిల్లల ప్రాణహత్యల' మీద దృష్టి సారించారు. ఈ కార్యక్రమ ప్రారంభానికి ముందు ఆదేపిల్లలకి జన్మదినవందల్లో కొందరు తల్లులు వడిన బాధను ప్రసారం చేశారు. ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్న అహ్మదాబాద్ కు చెందిన అమీషా యాగ్నిక్ తల్లిగా తన వడిన బాధను రోజు కట్టినట్లు చెప్పించారు.
'నా భర్త ఆత్మ తిరిగి ఎనిమిది సంవత్సరాలలో ఆరు సార్లు నాకు అబార్షన్ చేయించారు. కారణం...నా గర్భంలో పెరుగుతున్నది ఆదేపిల్ల కావడమే! ఇన్ని సార్లు పిల్లలను చంపుమన్న నేను అఖిరికి భైర్యం చేసి ఆదేపిల్లకు జన్మనిచ్చాను.' అంటూ అమీషా చెప్పింది.
రెండవ గొప్పగా మధ్యపడే సుందీ వచ్చిన ప్రదీప్ ఖాన్ కూడా భారావా ఇదే అనుభవాల్ని చెప్పింది. భర్త అభిప్రాయానికి విరుద్ధంగా తను ఎలా ఆదేపిల్లకు జన్మ నిచ్చింది చెప్పింది. ఇలాంటివే మరికొందరు చెప్పకొచ్చారు. అందులో ఓ వైద్యురాలు కూడా ఉంది.
2011 లెక్కల ప్రకారం సుమారు లక్షమంది ఆదేపిల్లల ప్రాణహత్యలు జరిగాయి.
పర్యవసానం...
ఏదో అపొమాషా ప్రసారమైన ఎపిసోడ్ గా కాదుగా

ఇది పెను సంచలనాన్ని సృష్టించింది. సమస్య మీద రాజస్థాన్ ముఖ్యమంత్రి వెంటనే స్పందించారు. అదమీర్ల ప్రభుత్వపాత్రలను వెంటనే ఆపాలని ప్రభుత్వ ప్రైవేట్ రంగ సంస్థలను ఆదేశించారు. అదమీర్ల ప్రభుత్వపాత్రలు పాపమే కాకుండా గేరం అన్న విషయాన్ని ప్రజలలో అవగాహన కలిగించడానికి ఓ కార్యక్రమం రూపొందించాలో కూడా ముఖ్యమంత్రి ప్రతిష్టా సమాచారం. మాటలకి పరిమితం కాకుండా రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం చేతల్లోకి కూడా దిగింది. అది సోనోగ్రాఫ్ సెంటర్ లైసెన్సులను వెంటనే రద్దు చేసింది. ఈ ఎవినోడ్ ఒక్క రాజస్థాన్లోనే కాకుండా దేశంలోని వరుస రాష్ట్రాలలో కనిపించింది. మహారాష్ట్ర అలోగ్గ మంత్రి తామె నిర్దేశానుసరణ అదమీర్ల ప్రభుత్వ పాత్రల వ్యతిరేక ప్రచారంలో అమీర్ఖాన్ కూడా పాల్గొనాలని కోరారు. ఈ మేరకు మంత్రి అమీర్ఖాన్ ఓ లేఖ కూడా రాసినట్లు సమాచారం. మహారాష్ట్ర ప్రభుత్వం దాదాపు 917 సోనోగ్రాఫ్ సెంటర్ల మీద కేసులు కూడా నమోదు చేసింది. లింగురాలలకు పాల్గొనిన దాదాపు 27 మంది వైద్యులను ఆ ప్రభుత్వం క్షిరించింది కూడా! ఈ రెండు రాష్ట్రాలే కాకుండా మలు రాష్ట్రాల వారు ఈ ఎవినోడ్ కట్టు సానుకూలంగా స్పందించారు తెలిసింది.

రెండవ దాదావాహికలో ఏం జరిగింది?

రెండవ ఎవినోడ్ 'బాలల లైంగిక వేరింపుల' మీద దృష్టి సారించారు. ఈ విషయం మీద తెలద ప్రభుత్వం ఎన్ని రకాల చర్యలు తీసుకున్నా దీనికి అదుపు పడదం లేదన్న విషయానికి ఈ ఎవినోడ్ వేరుగా నిలిచింది. 58 కాకుం మంది బాలలు ఈ రష్యన్ వేరింపులకు గురైన తున్నాలోని విషయాన్ని 'సత్యమేవజయతే' మరోసారి సుస్పష్టం చేసింది. సిండ్రిక్లా ప్రవాన్, హరీష్ అనే చిన్న రులు తమ గతానుభవాను తగ్గకు తట్టినట్లు వివరించారు. వీరిద్దరినీ భయంకరమైన అనుభవాల్లో సభ్య సమాజం సిగ్గుతో చంపించుకునే లైంగిక వేరింపులను వీరు అనుభవించారు. దేశంలో బాలల వేరింపులపై తెలద మహిళా శిశు సుక్షేమ కాల 2007లో నిర్వహించిన అధ్యయనం గతాంశాలను అమీర్ ఈ కార్యక్రమంలో నివ

ఆర్థిక సమస్య కారణం

ప్రభుత్వ పాత్రల గురించి మాట్లాడే వారు దాన్నిక సామాజిక దురాచారమని అంటున్నారు. కానీ ఏ సామాజిక దురాచారమయినా ఒక బలమైన ఆర్థిక సమస్యతో ముడిపడి వుంటుంది. అది కొనసాగినంత కాలం దురాచారం బలహీనమవుతుంది. మరి అమీర్ఖాన్ చిట్కా వైద్యులతో వసలేతుందా? ఆ సమస్య లేనిదైతే వ్యవధి పరిష్కారం చేసేయడానికి సులభతరం చేయడానికి జీవితం సరిహద్దు కాదు. కాబట్టి పరిష్కార మార్గాలెవని ఈ సమస్యపై నిశ్శబ్దంగా మెలికెడుపోతున్న నిరుద్యోగ మేధావులకు చుట్టూ వారిని ఆహ్లాది సమస్యను చిత్త కారణాలుంటే పరిష్కారాలు కూడా అనేక మార్గాల నుంచి వెలువాలి. రెడీ మేడ్ రక్షణ పరిష్కారాలు ఉపయోగం కూడా కలిగించవచ్చు. ఎంత సామాజికస్వపాతిగి వున్నా సేదిమాల్లో సేదీరకాలం చేయడం వల్ల అమీర్ ఖాన్ మరో అన్నీ సమస్యలను పరిష్కరించగలడు" అనే ఒక ప్రభుత్వం నహజం ఇది వృత్తి దుగ్ధతగానే అర్థం చేసుకోవాలి. సీని రారలు ఖాన్ సమయాల్లో ముఖ్య కీలకాలు అమీర్ఖాన్ అందాలు, కుదులు పెంచుకోగా మిగిలిన కాలంలో అప్పుడప్పుడు నేలబారు మునుషుల (ప్రేక్షకుల) సమస్యల పరిష్కారానికి హంగు అర్థాలులు లేకుండా ఓ కేసువేస్తే ఉపయోగం. ప్రేక్షకులకు కాలం తగ్గకు వారి స్వంతం కాదు! మళ్లీరంగే బాగా మెరుస్తుందని అర్థం అవుతుంది.

-డేవి సామాజిక కార్యకర్త, హైదరాబాద్

దుఃఖం త్వరగా వచ్చేస్తుంది

-అమీర్ఖాన్

కొంచెం మట్టి ముట్టుకున్నా కూడా బంగారం అవుతుందంటారు. దీనికి నిలువెత్త నిదర్శనం అమీర్ ఖాన్. 'సత్యమేవజయతే' కార్యక్రమంలో ప్రసారం అవుతున్న సమస్యలు, బాధలు మనకేమీ కొత్తకాదు. అందరికీ తెలిసినవే! అయినా ఈ కార్యక్రమానికి ఇంత అదరణ లభిస్తోందంటే దానికి అమీర్ఖాన్ యాంతరింగ్ కారణమంటున్నారు విశ్లేషకులు. అయితే తనలో బాలెంట్ కన్నా కూడా స్పందించే శక్తి ఎక్కువని, అదే ఈ విజయానికి కారణం అంటున్న అమీర్ఖాన్తో...

'సత్యమేవజయతే' విజయాన్ని ఎలా ఎంతాం చేస్తున్నారు?

ఈ కార్యక్రమం విజయవంతం అయిందో లేదో అన్న సంగతి నాకు అంత బాగా తెలియదు. కానీ ఈ కార్యక్రమం ద్వారా ఎన్నో సమస్యలను తెలుసుకోగలుగుతున్నాను.

తెలుసుకోవడం వరకేనా? స్పందించడం ఏమైనా వుంది?

మేమి చాలా సెన్సిటివ్. చాలా త్వరగా ముఖం వచ్చే స్పంది. కార్యక్రమంలో బాలల వింటున్నవ్యవధి వచ్చేది వ్యవధి అవుతున్నాను.

ఈ కార్యక్రమం ద్వారా మీరు అశిస్తున్నది?

దుష్ట, బీఆర్ఎస్ లేదా ఏ కాదు. భగవంతుడు ఇచ్చిన

దుష్ట చాలానే వుంది నాదగ్గర. సామాన్యులకు వ్యక్తిగతంగా దగ్గరవానిస్తే నా కోరిక. అది ఇప్పుడు దీని ద్వారా సంతోషిస్తున్నందుకు సంతోషంగా వుంది.

ఈ కార్యక్రమం నిర్వహించాలన్న అలోచన ఎవరిది?

'స్టార్ హెడ్' ఉపయోజ్(కంకల్)ది. 'సత్యమేవ జయతే' అన్నది మన దేశ సీరి నూతనం. దాన్ని అధికారు గానే దీన్ని రూపొందించారు. ఈ కార్యక్రమం ద్వారా సర్వార్థి కోరించాలన్నదే మా ఉద్దేశం. 'సత్యమేవ జయతే' అన్నదాన్ని మేం ఎక్కడా రిజర్వ్ చేయాల లేదు. ఎందుకంటే వలాంటి కోడలును ఎవరైనా, ఎప్పుడైనా చేపట్టవచ్చు. ఈ కార్యక్రమాన్ని ఇంతగా అభివృద్ధి స్పందించు ఎంతో సంతోషంగా వుంది. అందరికీ నా కృతజ్ఞతలు.

మూడో దాదావాహికలో ఏం జరిగింది?

మూడో దాదావాహికలో వరకన్న దురాచారం మీద దృష్టి సారించారు అమీర్ఖాన్. ఈ దురాచారానికి ఎంతో మంది స్త్రీలు బలి అయ్యారు... అవుతున్నారు. ఈ దురాచారానికి ఇద్దరి కోమల్ సేవీ తన అనుభవాన్ని ఇలా చెప్పింది...

'నా భర్త సాఫ్ట్వేర్ ఉద్యోగి. పెళ్లి సమయంలో మా వృత్తింటే వారు బంగారు, నగదు, కాసులే పాలు ఇంటికి కావలసిన అన్ని పన్నులు కట్టించా ఇచ్చారు. పెళ్లి అనంతరం నా భర్తను అమెరికాలో ఉద్యోగ అవకాశం వచ్చింది. చాలాలో మరింత డబ్బు ఇవ్వని నా వృత్తింటివారికి దిమాండ్ చేసారు. వారిద్దరినీ ముఖ్యతో నా భర్త సేవ అమెరికా వెళ్ళా. అదే సామ్యుతో అక్కడ తిరుగడానికి ఓ కారు కూడా కొన్నారు. కొన్ని రోజుల తరువాత నా భర్త అస్సోసేషన్ విమరంగా వేరించడం మొదలెట్టాడు. ఇంట్లో యాలో వున్న మా ఇంటిమీద న్యాయపరమైన హక్కు తనకు బదలాయించుకుంటూ వేరించేవారు. దానికి సేవ వ్యతిరేకించడంతో మానసంగా, కార్యర కంగా హింసించడం ప్రారంభించారు. రోజుల కొద్దీ అదృశ్యం. సేవ ఇప్పుడు కూడా కట్టడి చేసారు. నాలుగురోజుల పాలు నడకం కూచించారు. అనంతరం అక్కడి 'ఉమెన్ కేర్ హెల్ప్లైన్' సహాయంతో రిహ్మానుకోగిరిగాను' అంటూ కోమల్ సేవీ వివరించింది. ఇలాంటివే మరికొందరు తమ కేసు అనుభవాలును వంచుకున్నారు.

ఇలాంటి మరెన్నో సామాజిక సమస్యల్ని వెలుగులోకి తెచ్చేందుకు 'సత్యమేవ జయతే' వేదిక కానున్నదని ప్రత్యేకించి చెప్పవలసరం లేదేమో!

-బిన్ని

మే రెండవ ఆదివారం రోజున ఉదయాన్నే 'అమ్మ'ని కొలుచుకున్న భాగ్య నగర వాసులందరికీ (అవును! ఆ రోజు మాతృ దినోత్సవం) 'తల్లీ నిన్ను తలంచి పుస్తకం చేతన్ బూనితన్' అంటూ అక్షరాలకు అమ్మ అయిన సరస్వతిని తన పుస్తకంతో అర్చించటానికి సాయంత్రం 6 గంటలకు ఎమెస్కో వారి సమావేశ మందిరంలో సాహితీ మిత్రుల్ని, సాహితీవేత్తల్ని సమావేశ పరిచారు. రచయిత, చిత్రకారులు, కార్టూనిస్టు 'రాంపా', కొమరగిరి శ్రీ రాంపాహి అంటే ఆయన్ని ఎవరూ గుర్తుపట్టరు. దలైలామా వంశ అంశను సంతరించుకున్న 'లోబ్బంగ్ రాంపా' రచనల్లోని తాత్వికతను ఇప్పవడే కొమరగిరి శ్రీరాంపాహి. ఆ ప్రేరణతో 'రాంపా'గా మారి ఏది చేసినా తనదయిన స్థైర్యం చేస్తాడనే పేరు సంపాదించుకుని మాతృదినోత్సవం రోజున 'చదివే అలవాటులో' పుస్తకాన్ని సాహితీ ప్రీయుల మధ్య ఆవిష్కరించు కున్నారు. చదువులమ్మకు తన కృతజ్ఞతను ప్రకటించుకున్నారు. ఆత్మీయుల చలోక్తుల మధ్య, ప్రీయభాషణల సాక్షిగా జరిగిన ఆవిష్కరణ ఆ రోజున అక్కడ హాజరయిన వారి అంతరంగాలను స్పృశించింది. మనసు పారలను కదిలించింది. ఆదివారం అంటేనే ఆట విడుపు. అయితే దాన్ని అందమయిన 'మాట విడుపు'గా మార్చి సారధ్యం వహించారు ఆంధ్రప్రదేశ్ మానవ వైతిక సంపాదకులు జి.వల్లిశర్మ. ఇక ఆ రోజున మనసు వీణను శ్రుతిచేసి మాటల రాగాలు పలికించిన వారిలో రాష్ట్ర సాంస్కృతిక సలహాదారులు, పూర్వ ఆయ్యేఎస్ అధికారి డా. కె.వి.రమణాచారి, నవ్య వారపత్రిక సంపాదకులు ఎ.ఎన్.జగన్నాథ శర్మ, కవి సుధామ, రచయిత్రి డా. కె.జి.లక్ష్మి, విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్ మేనేజర్ బి.ఈశ్వరరెడ్డిలు ముఖ్యులు.

'చదివే అలవాటులో' పుస్తకావిష్కరణ సభ

ఇది ఆవిష్కరణ యుద్ధం అని రాంపా అంటుండ గానే ఒక పెద్దాయన వెంటనే త్రియాత్మకంగా శుభా రావాల్సి వినిపించారు. 'ఒక బడియా బడితాన్నే మారుస్తుందంటున్నారు. ఒక వాళ్ళు బడితాన్ని మార్చేస్తుందంటాను. అక్షరం అంటే డిగ్రీదే కాదు, అక్ష రమంటే మన సంస్కారాన్ని పెంచేది, అక్షరమంటే మన ఆలోచనల్ని వికసించడే సేది, అక్షరమంటే తీవ్రత కాలం చదివినా తరగని సాహిత్యాన్ని మనకు పరి చయం చేసేది' ఇలా సాగిన రాంపా వాక్రవాహం మధ్య మధ్యలో నవ్వులు పూయించే చలోక్తులతో హాసంగా సాగింది.

ఎర్రటి వస్త్రంలో చుట్టిన దస్తం రాంటి ఒక కాన్ఫం లాంటి ఈ పుస్తకాన్ని కమనీయంగా ఆవిష్కరించే శారు కె.వి.రమణాచారి ఐఎఎస్. ఆ రోజున వల్లిశర్మ నిజంగానే తన మాట విడుపుతో అందరికీ ఆట విడుపు కలిగించారు. రాంపాకి 'రచికా' వీరుడు ప్రదానం చేశారు. 'రచిక' అంటే రచయిత, చిత్రకా రుడు, కార్టూనిస్టు అని ఆశ్చర్యపోతున్న వారికి దట్టగా సెలవిచ్చారు. 'రాంపా' ఒక ప్రేమ రంపమని వాక్ర వారు కూడా, అట్టియతతో అనుబంధపు సుగంధా లను వందే 'రాంపా'తో తమ అనుబంధాన్ని ఈ పుస్తకం వెదజల్లుతున్న పరిచుకాలను మనసారా ఆస్వాదించి హాజరయిన సాహితీ మిత్రులకూ పంచారు వత్తలు.

"ఎలా పరిచయమయ్యాడో గుర్తు లేదు కానీ, రాంపా మా సంస్థలో ప్రతి వ్యక్తికి అట్టియుడు. తను నిర్వహించే ప్రతి కార్యక్రమంలో కొత్తదనం ప్రవేశ పెడ తాడు. ఆయనలో ఎన్నర్లీ లెవెల్స్ చాలా ఎక్కువ. ఇది చాలా తక్కువమందిలో కనిపిస్తుంది. అలాంటి వ్యక్తులు సమాజానికి చాలా అవసరం. అందుకోసమే అతనితో స్నేహం చేస్తాను. తన చుట్టూ వున్న సమా జంలో సూర్యునింపే వ్యక్తి". అలా 'రాంపా' అంటే ఏమిటో ఫుటరు పరిశ్రయం చేసేవారు ఎమెస్కో. సంస్థ 48 నవ్య జూన్ 6 2012

విజయకుమార్ గారు, నిజమే సుమా అన్నట్లు కరతా శధ్వసులు ఆ మాటల్ని బలపరిచాయి.

తొలిరోజుల్లో నవ్య వారపత్రిక నిర్వహించిన కథం పోటీకి సహాయ సహకారాలందించిన 'రాంపా' అంటే తనకి చాలా ఇష్టం అంటూ గుభీరంగా మొద లుపెట్టిన 'నవ్య' ఎడిటర్ ఎ.ఎన్.జగన్నాథశర్మ కొన్ని గుర్తుండిపోయే మాటలను కొనరి కొనరి వంచారు' చదవటం అంటే పునర్నిధించటం. కష్టాలు, కన్నీళ్లు, అనుభూతుల్ని ఉద్వేగంతో చదివినప్పుడు మీరు కూడా రచయితయ్యే అవకాశముంది. శ్రీశ్రీ, రిలక్, చాసోలలో ఎవరిది గొప్ప సాహిత్యమంటే చదివి నువ్వే నిర్ణయించుకో అని మా నాన్న ఒక గొప్ప మాట న్నాడు. ఈ పుస్తకం కూడా ఎన్నో ఆరుదయిన విష

యాలను అందించింది. అవన్నీ చదివి వాటి గొప్పద నాన్ని ఆస్వాదించండి' భువంగా చెప్పినా ఎందుకు ఒక పుస్తకం గొప్పదవుతుందో జగన్నాథశర్మ సభితుల హృదయాలను తాళేలా చెప్పారు.

విశాలాంధ్ర మేనేజర్ ఈశ్వరరెడ్డి ఏదిచెప్పినా హృద యోల్లానంగా చెప్పటం వారి కలవాటు. రాంపా మనవి మనిషిగా ఎదగటానికి కావల సిన ఆనంద అంశాలను ఈ పుస్త కంలో పొందుపరిచారు. ఆయన పెట్టిన శీర్షికలే మనల్ని ఆశ్చర్యపరుస్తాయి. దేన్నయినా చమత్కారంగా చెప్పటం 'సుధామ' గారికి అలవాటు. ఆ

పుస్తకాన్ని ఆవిష్కరించిన రమణాచారి. ఎడమవంచి సుధామ, జగన్నాథశర్మ, ఎమెస్కో, విజయకుమార్

చదవటం వలన అశాంతి దూరమవుతుంది

- రాంపా

రాంపా హాస్యప్రియులు. ఇది ఆయన కథ లోనూ, కార్టూన్లలోనూ, గీసే రేఖల్లోనూ మనకు గోచరిస్తుంది. ఆయన ఇంటినించా పుస్తకాలు కొలుపు తీరి మనల్ని వలకరిస్తూ వుంటాయి. అఖ రికి ఆయన పాత ఫ్రీజర్ కూడా పుస్తకాలు తొంగి చూస్తూ వుంటాయి. ఈ పుస్తకంలో కూడా ఆయన మార్కు హాస్యం మనల్ని విడిచిపెట్టదు. 'చదివే అలవాటు'లో అంటూ నీరియస్ అంకాలవేపు దృష్టి పెట్టారు...?

జీవితపు రణగణాల్లో ధృగ్విశ్వాసం, ధృశ్యమాధ్యమాల వెల్లువలో పుస్తకం అధ్యక్షమయి పోతోందన్న బాధ. మంచి పుస్తకం మనల్ని చేయివట్టి నడిపి స్తుంది. అక్షరం అనంతలోకాల్ని చూపిస్తుంది. తనాబో యువత దీన్ని గమనించటం లేదు; మన

సంస్కారాన్ని, వ్యక్తిత్వాన్ని ఇను మడింప చేసే అక్షరం లోకి పిల్లలు, యువతరం ప్రయాణం చేయాలన్న తపన.

దీనిని ప్రోత్సహించిన వారు...?

నా మనసులోని ఆలోచనను బెప్పగానే నన్ను బుజం తట్టి ప్రోత్సహించిన వారు గ్రంథి సుబ్బారావు. వారి దీవెనలు లేకపోతే నా ఆలోచన అక్షర రూపం దాల్చేది కాదు.

మరి కుటుంబ సభ్యుల సహకారం...

శ్రీ లాస్కర్ గా వుంటూనే కుటుంబ బాధ్యతలు నిర్వహిస్తున్నారంటే నా బార్యు వీలై ప్రోత్సాహమే కారణం. వ్యాఖ్య కూడా నా శంభో నా అక్షరమృదే ప్రేమ ఎక్కువ (నవ్వు).

రమణాచారితో రాంపా కుటుంబ సభ్యులు

రోజున అలాంటి మెరుపులు కొన్ని చోటు చేసుకు న్నాయి. "ప్రస్తుతం చదివే అలవాటు లో (Low)గా వుంది. కాబట్టి దాన్ని హై (High) చేయాలని హాయిగా వున్న ఈ పుస్తకాన్ని మనకందించారు రాంపా. పునరుక్తులు లేకుండా పునశ్చరణ చేసుకోవల సిన విషయాలను విస్తృతంగా చెప్పారు. అక్షరాలను క్రుతి బద్ధంగా, సూక్ష్మరూపంగా చెప్పటం మనమే పుస్త కంలో చూస్తాం".

ఇక రచయిత్రి కె.బి.లక్ష్మి కూడా సభలో సభ్యులు పూయించిన వారే. 'చదవటం వ్యసనంగా మారిన వ్యసనప రుల నభ ఇది. బహుశా అంద రికి అవసరమయిన వ్యసనం కూడా. మనిషి జీవితంలోని ఆనందాన్ని రెట్టించు చేస్తాయి ఇలాంటి పుస్తకాలు. రాంపా ఆలోచనల దార ఒక నైకవ్యక్తి ప్రవచిస్తూ సాగుతూ మనల్ని కట్టి పడే స్తుంది. రాంపా రేఖలు కూడా ఎంతో మృదువుగా వుంటాయి. ఆ మృదుత్వమే ఈ పుస్తకం నుంచా పరమ కుసి వుంది'.

అందరి మోటలూ సలీకులకు నిండు గోదారిని

చూసినప్పుడు తలిగినంత ఆనందాన్ని కలిగించాయి. కె.వి.రమణాచారి నిండయిన స్క్రీన్ హం, మెండయిన నలుకులూ. 'మంచితనం శ్రీమంతంగా వుండే మంచి మిత్రుడు 'రాంపా'. ఈ పుస్తకంలోని 41 శీర్షికలు, పది ఉపశీర్షికల్ని చూసినప్పుడు రాంపా ఇదొక ఆర్థిక నిండిన అభ్యర్థన, అర్థి, అధిలాపన అని ఎందుకన్నాడో అర్థమయింది. చదివే అలవాటుని మర్చిపోతున్న యువతను మేల్కొల్పే ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. జీవితం, సంస్కారం, వ్యక్తిత్వం చదువుతో ముడిపడి పున్నాయని గుర్తు చేస్తున్నాడు. శీర్షికలతో సంస్కారాన్ని పెంచే విషయ పరిజ్ఞానాన్ని పంచితే, ఉప శీర్షిక లతో మనకు చురకలు వేస్తాడు రాంపా. పిల్లలు కానీ పెద్దలు కానీ ఈ పుస్తకం చదివీ ఎంతో కొంత మూరిన పుడే ఈ పుస్తకానికి సార్థకత".

ఇది చల్లటి సాహితీ సమరంలో సరదాగా సాగే సభ అని ఆహ్వానపత్రంలో విన్నవించుకున్నారు రాంపా. సహృద్యతగా సాగిన ఆ సభకు హాజరయి శోభను చేకూర్చారు సాహితీవేత్తలు, సాహితీ మిత్రులు, మనిషి లోలోపల సంస్కారానికి చదివే అల వాటు వెలుగు రేఖల్ని ప్రసరిస్తుందని నిరూపించారు.

-ప్రప్తుల

ముదిమి వయసులో పర్వతారోహణ!

ఉద్యోగినులు రిటైర్ అయిన తరువాత కొద్దిగా ఊపిరి పీల్చుకుంటారు. అప్పుటి నరకం ఇంటా బయటా తేగ బిడ్డవడిన వీరు కొద్దిగా విశ్రాంతి దొరికిందని సంతోషపడ తారు. ఇది మామూలు మహిళల పరిస్థితి. కానీ ఇప్పానకు వెందిన తామియా వతనబే అలా అనుకోలేదు. ఆఫీసు వని నుంచి రిటైర్ అయింది కానీ, రికార్డులు నెలకొల్పాలన్న తన ఆలోచనలు విరమించుకోలేదు. సరిగా పది సంవత్సరాల శ్రీతం అంటే అమెకు 83 సంవ త్సరాల వయస్సులో ప్రపంచంలోనే పెద్ద పర్వ తాల్సిన మౌంట్ ఎవరెస్టును అధిరోహించి రికార్డు సాధించింది. ఇప్పుడు 73 సంవత్సరాల వయస్సులో తన రికార్డును తానే అధిగమించి మరో సరికొత్త రికార్డుకు తెరలేపింది.

'వయస్సు అమె శరీరానికి కానీ, మనస్సు కురాలేదు. తామియా వతనబే ఎప్పుడూ డిక్షనరీలుగా, డిక్షనరీలుగా ఆనందానికి మారు పేరుగా వుంటుంది. అమెకు అన్నిటి కన్నా పర్వతారోహణ అంటే చాలా ఇష్టం. ఆ మనిలో అన్ని మరలిపోతుంది. ఈ వయస్సులో కూడా ఎంతాత్రం ఇబ్బంది పడకుండా ఎవరెస్ట్ పర్వ తాన్ని అధిరోహించడం అంటే మాటలు కాదు. 1970 నుంచి తామియా ప్రపంచంలోని పలు పర్వతాలను అధిరోహించడం మొదలు పెట్టింది. ప్రస్తుత పర్వతారోహణలో అమెతో పాటు మరో నలుగురు పాల్గొన్నారు. పర్వతా రోహణకు ఈ సమయం ఎంతాత్రం అనుకూ లంగా వుండదు. అడుగుడుగూ అవరోధాలు కలుగుతూ వుంటాయి. మామూలు వారే తడ బడతూంటారు. కానీ తామియా టీమ్ నుంచి సమర్థులు. అందుకే వాటన్నింటిని అదిగి మించి పర్వతారోహణను పూర్తి చేశారు. ఎవ రెస్టును అధిరోహించిన వృద్ధ మహిళగా తామియా గుర్తింపు పొందడం అమె కోరికగా నాకు చాలా సంతోషంగా వుంది. 2006, 2010లో 76(అప్పటి వయస్సు) సంవత్సరాల 6 మహిళ ఎవరెస్టును అధిరోహించాలని ప్రయ త్నించినప్పటికీ అవి సఫలం కాకపోవడంతో తామియా నెలకొల్పిన రికార్డు గిన్నిస్ బుక్ లో చోటు చేసుకుంది' అంటూ అమె కోరిక పెచ్చా ప్రసంగి చెప్పాడు.

తురిమెళ్ళ ప్రకాశం యింటి ముందున్న తాటాకుపందిరి కింద పేదకళ్ళాపి జల్లి పొడి ముగులేసున్నాయి. పందిరి గుంజకు కట్టిన పసి మైకు లౌడ్ స్పీకరుల్లోంచి “ముత్యాలు చెమ్మచెక్క రత్నాల చెమ్మచెక్క ఓ చెల్లీ మురిసెనుగా” అంటూ తూర్పు పక్కనున్న బెలారానికి, పడమర పక్కనున్న కూరేటిపాలెనికి పాటలు హోరెత్తిస్తున్నాయి.

పల్లెలోని ఆడోల్లంతా బిందెలు, పొంతకుండలు, మట్టికడవలు, ఇనపబక్కెట్లలో పసుపు, వేపాకులు కలిపిన వేడినీళ్ళు తీసు కొచ్చారు. ప్రకాశం కూతురు ఈరమ్మ పురిటి స్నానానికి, రాతిగాలు దగర సులకమంచమేసి చుట్టూ దదిలాగా కోకలు కట్టారు.

ఆడకుక్కకు మెడలో వేపాకు దండేసి, విస్తరాకు నిండా అన్నం కూరలు వడ్డించింది మంత్రసాని గద్దం పున్నమ్మ. చుట్టూ చేరిన ఆడోల్లంతా “గోరమ్మ తల్లికి దండాలంటూ” పాటపాడుతుంటే ఇదేమి పట్టించుకోకుండా ఆబగా అన్నం తింటోంది కుక్క. ఈరమ్మతో కుక్కకు మొక్కించింది. ఆమె నీళ్ళాడి అప్పటికి ఏడోరోజు. ఆ రోజే పురిటి స్నానం. కుక్క కడుపునిండా తినేసి గాలి సొంగయ్య యింటి వైపు వెళ్ళి పోయింది.

మంత్రసాని

“కుక్క పూజయిపోయిందిగా యింక బుడ్డోడి సంగతినూడే పున్నమ్మా” చెప్పింది పిల్లోడి నానమ్మ. బుడ్డోడికి పురిటి స్నానం చేయించింది. ఎండిన బొద్దు ఊడిపోయింది. ఊడిన బొద్దులోంచి ఒక ముక్క గిల్లి తాచీదులో పెట్టి చాగ్గు మెలతాడుకి చుట్టి బుడ్డోడికి నడుముకి కట్టి - “ఇది నీ పెయ్యమీదున్నంత కాలం ఏగాలి, ధూళి నిన్నంసెయ్యదురా బుడ్డోడా” అంది పున్నమ్మ.

పేటలేసుకుని కాళ్ళు బారచాపి కూర్చున్న పున్నమ్మ కాళ్ళమీద బుడ్డోన్ని వెల్లకిలా పడుకోబెట్టి వాడి కుడిచెయ్యి ఎడంతాలు. ఎడం చెయ్యి కుడితాలు సాగదీస్తూ - “తాత జేజీ! నీ తాతలకి నీ జేజిలకి, నీ అమ్మకి అయ్యకి, నీ బొడ్డు కోసిన పున్నమ్మకి నూచెళ్ళు! నీకు ఎయ్యోళ్ళు!” అంటూ వేట నిండా బియ్యం పోసి బియ్యం మీద వేపాకు వరచి బుడ్డోడ్ని పొడిగుద్దతో తుడిచి పడుకోబెట్టింది పున్నమ్మ. ఆడోళ్ళంతా వాడి చుట్టూ మూగారు. నెట్టసాడుకుక్క నాసల ఈడ, బుగ్గెదు పెట్టింది. “నుక్కలో సెంద్రుడు” అంటూ ఎకసెక్కం బేళారు చుట్టూ మూగిన ఆడపిల్లలు. “పెత్తురేంగానీ బుడ్డోడికి గాలి ఆడ్డం లేదు అనింటి జరగండెహా” అంటూ జేరింది జేజిమ్మ.

“అబ్బో! మనవడిమీద పేసు పొంగిపోతంది వదండీ!” అంది సుబ్బమ్మ నవ్వుకుంటూ ఆడోళ్ళంతా

నీళ్ళ దొడ్డి దగ్గరికి జేరారు. పాతికపైగా నీళ్ళకుండలు వరసగా పెట్టున్నాయి. ఈరమ్మకు ఒళ్ళంతా వసుపు పూసి, కుంతుడు కాయల రసంతో తలారా స్నానం చేయించింది. అదేపట్టి పేటుచు కొత్తకోక కట్టి, సులక మంచం మీద కూర్చోపెట్టి తలకు సాంజూణి పోగేసింది పున్నమ్మ.

ఆడోళ్ళంతా మళ్ళీ బుడ్డోడి చుట్టూ మూగారు. “అ ముక్కుసూడు సుబ్బయ్య తాత బొర్ర ముక్కు కదూ”, “నోరు ఆత్తరమ్మే సత్తర్ సాయిబు లాగా పుంది కదే?” “అయన్ని సూసిగాని నీకోసుకుండా ఎండి” అంతా పకపకా నవ్వారు. పురుడుపోసి బొద్దు కోసింది పున్నమ్మే కాబట్టి పేరు మాడా ఆమె పెట్టాలి! “ఏమే ఆపా! నీవేమే సెవ్వు, సచ్చిపోయిన మామ పేరు పెడతావా? నిల్వోల్లో ఈరో రామారావా? నాగే స్మరావా?” అడిగింది పున్నమ్మ బుడ్డోడి జేజిమ్మ సుబ్బమ్మ వంక మాస్తూ. “ఎదళ్ళు పేరో ఎందుకే అడి తాత పేరే పెట్టు!” చెప్పింది బుడ్డోడి జేజిమ్మ. “ఇయ్యాలి నుంచి తాడి పేరు ఎంతయ్యో” చెప్పింది పున్నమ్మ.

“తట్టనాలు పెట్టేవోళ్ళుంటే పెట్టండే, పొద్దునడి నెత్తికెక్కింది అన్నపెలదాకుతుంది” అంది పున్నమ్మ. “ఎంతయ్యోకి నా కట్టనం రూపాయి... డింతో కన గాల చెవిటిసాయిబుతో పూలసాక్కా కుట్టిచుక్కోరా వాగన్న” రూపాయి బుడ్డోడి వేటిలో పెడుతూ అంది

భాగ్యమ్మ.

“డింతో.... అద్దేపిల్లి వంటావుదం తాగి బాగా బలం తెచ్చుకోరా బుల్లియ్యా” అంటూ బుడ్డోడి ఆత్త ముత్తమ్మ వాడి చేతిలో అర్ధరూపాయి చిళ్ళపెట్టింది.

కోక కొంగుకు కట్టుకున్న ముడి విప్పి రూపాయి చిళ్ళ తీసి బుడ్డోడి చేతిలో పెడుతూ- “డింతో ఎండి మొలతాడు సేయించుకోరా నా బంగారి కొండ” అంటూ బుగ్గలు పుడకి పట్టుకుంటూ చెప్పింది బుడ్డోడి పెద్దమ్మ సారాజ్యం. “ఎండేం కరమ! ఆ రూపాయికానుతో బంగారి మొలతాడు సేవేత్తాలేవే! మొలతాడుకి పోగా ఇంకాత్తి గూర్చి బంగారం మిగిల్లే నీకు సిగ్గుచిళ్ళ చేపేత్తాలేవే!” అంది బుడ్డోడి జేజిమ్మ నవ్వుతూ. ఆడోళ్ళంతా పకపక నవ్వారు. “నింత సచ్చినా పులుపు సావనట్టు ఈ మునిల్కానికింకా ఆ యావ పోలేదు సూకావా?” అంటూ మోచేత్తో పొడి చింది చిట్టిమ్మ పక్కనున్న బుట్లని.

“మునిల్కిగానీ ఇందంటి నీవనయినట్టే” అంది బుట్ల. “సెవిటిమేళం! ఇనబడిసావదులే!” అనేసరికి మళ్ళీ పకపక నవ్వారు. అర్ధంకాక అందరివంక అయో మయంగా మోసింది సుబ్బమ్మ. “నీక్కూడా సిగ్గుచిళ్ళ సేపిత్తడంట సోరాజ్యమత్త” అంది బుట్ల. “నీ సెతురు సంతజెల్లా” నవ్వుతూ అంది సుబ్బమ్మ.

తాటాకుపందిరి కింద చిన్నపిల్లలంతా చేరి గోల గోలగా ఆడుకుంటున్నారు. పిల్లలందరినీ తరిమి పాలి

కట్టతో పందిరికిందంతా చిమ్మాడు ప్రకాశం. ఆడోళ్ళు, పిల్లలంతా చెంబులు, సత్తుగలాసులు తెచ్చుకుని అన్నం బంతికి వరసగా కూర్చున్నారు.

మంత్రసాని పున్నమ్మ కాళ్ళకిమొక్కి, తమల పాకుల్లో పెట్టి రెండు రూపాయలిచ్చింది ఈరమ్మ. ఆడోళ్లంతా అన్నాలకు కూర్చున్నారు. ముందుగా అన్నంకూరలు తిలిపి ఈరమ్మకు పెట్టింది పున్నమ్మ. నీళ్ళాడిన దగ్గర్నుంచి ఎల్లిపాయ గొడ్డుకారం అన్నమే! వారం రోజులపాటు తినిన పత్యం చేసింది. ఈరమ్మకు రెండు ముద్దలు పెట్టి, వచ్చి అన్నంబంతిలో అంద

రితో పాటు కూతురి పున్నమ్మ, ఇద్దరు పిల్లలు వర సగా మంచినీళ్ళు పోస్తున్నారు. ప్రకాశం ఇస్తరాకు లేస్తుంటే, సాంబయ్య అన్నం పెడుస్తాడు. ఆ వెనకాల పున్నమ్మ కూరలోడ్డిస్తున్నాడు.

వంకాయపచ్చివప్పు మసాలాకూర, పులిహోర, ముద్దపప్పు, చారు, దోసకాయ, పచ్చడి - అరిటా కుల్లో వడ్డించారు. అన్నం కలుపుకుంటుంటే - పరుగు పరుగున వచ్చాడు పల్లె సుబ్బారావు "పెద్దమ్మా! పెద్దమ్మా! జోగి పుల్లయ్య లేడూ ఆడి పెళ్ళానికి నెప్పులోత్తన్నయ్య! ఆగలేక తెగేడుతుంది! అర్జింటుగా నిన్ను పిలుసుకురమ్మన్నారే" దమ్మ తీసుకుంటూ చెప్పాడు. "నా లెక్క పెకారం దానికి రేపు నొప్పులు రావాలే" ముద్ద తిలిపినోట్లో పెట్టుకో బోతూ - ఆగి చెప్పింది పున్నమ్మ.

"ఏమయ్యిందో గానీ - కడుపులో బిడ్డ అడ్డం

తిరిగిందంటా! ఈడ లాభం లేదు, రేపిల్లి తీసుకు పొమ్మని నల్లాచారిగోరే అంటే తోకల ఎంకటేసుని ఎద్దులబండి కట్టమంటున్నారు. నువ్వు లే పెద్దమ్మా" తొందర చేశాడు సుబ్బారావు. అన్నంబంతిలోంచి లేచింది పున్నమ్మ. "ఏందప్పా! ముద్దయినా ముట్టుకో కుండా లెగిచేవు, బాగాలేవా ఏంది కూరలు?" అంటూ అన్నం వడ్డిస్తున్న ప్రకాశం అడిగాడు, "అయి లారంలో పిల్లకి ఉతకాలాడతందంట! బేగిపోవాల. మాపిటిల కొచ్చి తింటాగానీ నాది నాకుంచురోయే అయ్యా! ఏమనుకోబాక ఎనకాముందు సూసుకుని వడ్డిమ్మ. అంతా వచ్చినట్టేగా" అని చెప్పి మొడుగు మెట్టవైపు బయలుదేరింది పున్నమ్మ.

పున్నమ్మకు పెడారం దొంక మురుగు తూముల దగ్గర తోకల ఎంకటేసు ఎడ్డబండి ఎదురు పడింది. బండిలోన ఆడమనిషి మెలికలు తిరిగిపోతూ గోల గోలగా ఎడుస్తుంది. పక్కనున్న ఆ పిల్లతల్లి తల్లడిల్లి పోతోంది అమె బాధ చూడలేక.

"కడుపులో బిడ్డ అడ్డం తిరిగిందంట! అరిజెం ట్గా రేపిల్లి తీసుకుపోమ్మన్నాడు నల్లాచారిగోరు" పున్నమ్మతో చెప్పాడు బండి తోలుతున్న ఎంకటేసు. లోనికి తొంగి చూసింది పున్నమ్మ. బండి కుదుపులకి

సరిలేరు నాకెవ్వరు....

ఆగలేనంటూ ఏడుస్తుంది అమ్మాయి. "ఉమ్మనీరు పొయింది, ఆపమంటూ" పున్నమ్మ చెయ్యేస్తేసరికి ఎడ్లబండి ఆగిపోయింది. దొంగలోని దిబ్బాడున్న జంట చింతచెట్టుల కింద తూతాకు దాడ పరిచి దాని మీద మెత్తగా దుప్పట్టేసి, అమ్మాయిని వదుకోబెట్టి చుట్టూ కోకలతో దడిచిట్టింది పున్నమ్మ. పిల్లతల్లి, పున్నమ్మ తప్ప ఎవ్వరూ లేరక్కడ. ముగాళ్ళంతా దూరంగా పోయి తూములు మీద కూర్చుని చీడీలు కాల్యకుంటూ కబుర్లే పెడారు. తాటితోపులోంచి 'గురుగు... గురుగు...గురుగు...' అంటూ గువ్వ పిట్ట ఒకటి అదేవనిగా కూస్తుంది. చింతచెట్టు మీదున్న గూడిలోని కాకి కా...కా...అంటూ అరుస్తోంది.

"అబ్బాయ్ సుబ్బారావు... నువ్వో లగెత్తుకు పోయి, బొద్దుకోసే మంగలికత్తి, అవుదం సీసావున్న పురిటి పెట్టి ఇంట్లో కాచిడిపెట్టిలో వుంది. పెద్దయ్య నడిగుతే ఇల్లారు లగెత్తు.... ఉమ్మనీ ఆరిపోయేలోగా రావాలి" తూముల మీద కూర్చున్న సుబ్బారావు కిను దీలా కేసే చెప్పింది పున్నమ్మ. సుబ్బారావు దొంగెంటు పరిగెత్తాడు.

పురిటి నొప్పులకు తట్టుకోలేక తలదీల్చిపోతుంటా పిల్ల. "తొలిసూలు కానుపు కదూ! కట్టంగానే వుంటుంది గానీ కూసొంత ఓపిక పట్టమ్మా. బయటపెట్టాడు చిడ్డం అడ్డం తిరగలేదులే! బుడ్డిది తలకాయ పూసొంత పెద్దది" పిల్లకు ధైర్యం చెప్పింది పున్నమ్మ. అయి లారం లొద్దువెళ్ళే జనం, పెద్దారం పోయేజనం, లేంల్లో కలుపులు తీసేవాళ్ళంతా తూముల మీద ఆగి

పె వదం వదువుతూంటే...నత్తబామ గుర్తుకు రావట్లేదూ...అందంలో, జాబితనంలో తనకు తనే సాటి అంటూ నత్తబామ ఓ సందర్భంలో సగర్వంగా అంటుంది. సేమ టు సేమ డైలాగ్ ఇప్పుడు శ్రీయ చెబుతోంది. 'పరిశ్రమలోకి వచ్చి దళాల్లుం గడిచిపోయినా నా అందం ఏ మాత్రం చెక్కుచెదరలేదు. ఇప్పటికీ నాకు ఆభరణ మీద ఆపర్లు వస్తూనే వున్నాయి. కాలి, ఇన్ని నంప క్కరాలుగా వున్న పేరును చెడగొట్టకోవడం ఇష్టం లేక కొన్ని అంగీకరించడం లేదు. అంతే తప్ప నాకు అవకాశాలేక కాదు' అంటూ చిరు బుర్రలాడుతోంది. శ్రీయ మాటలు కొద్దిగా ఆడిగా అనిపించినా ఇప్పటికీ రాంమ్ పోల మీద ఆమె అందచందాలు చూసి మైమరిచిపోయే వారిని గమనిస్తే ఆమె మాటలు అడ్డర సత్యా లేమో అని అనిపించకమానదు.

జంట చింత చెట్టు వైపే కూస్తున్నారు. పొద్దు పడ మంటి వాలింది. పిల్లకు ధైర్యం చెబుతూనే వుంది పున్నమ్మ. పరిగెత్తుకొచ్చిన సుబ్బారావు పున్నమ్మకు పురిటిపెట్టి అందించాడు. "కేరీకేరీ" అన్న బుడ్డిది ఏడ్చుకు తూముల దగ్గరున్న జనమంతా జంట చింత చెట్టు దగ్గరికి పరిగెత్తుకొచ్చారు.

బొద్దుకోసే పిల్లోడ్చి వాడి అమ్మమ్మ చేతికిస్తూ "పెద్దారం దొంగలో పుట్టిన ఈడిపెరిప్పడే పెట్టి తున్నానే బుచ్చమ్మా. "పెద్దారం దొంగోడు" అంది పున్నమ్మ. "పెద్దారం దొంగోడు" పుట్టాడంటూ నిల జడి చూస్తున్న జనమంతా నవ్వుకుంటూ ఎవరి పను ల్లోకి వారిలోపోయారు. ఎడ్లబండి వెనక్కి తిరిగింది.

డాక్టో మంత్రసానంటే గెడ్డం పున్నమ్మే! మాలొక్క, మాలిగొల్ల దగ్గర్నంచే, సాశలోక్క, మంగ లొక్క, గొండ్లు యాదపులందరికీ పురుదుపోసే దామే! డాక్టోనే కాదు పక్కనున్న పెద్దారం, కూరేటి పాలెం పోయి కూడా పురుక్కు పోసినప్పటి.

డాక్టో ఇంకా ఇద్దరు మంత్రసానులున్నారు గానీ వాళ్ళకి పున్నమ్మకున్నంత పేరు లేదు. మాలెడ్ల చెరువు కట్టమీదున్న ఎరికిలోక్క గుడిసెల్లో వుండే దేవరకొండ మాణిక్యం కోమట్లు, బ్రామ్మలు ఇక్కలో పురుక్కు పోసేది. ఏనాడుల దిబ్బ మీదున్న ఏనాది పుల్లన్న పెళ్ళాం ఎంకి కూడా కోమట్లు, బ్రామ్మల ఇక్కలో పురుక్కు పోసేది. బ్రామ్మలు, కోమట్లు మాత్రం గెడ్డం పున్నమ్మ మాల మనిషిని రానిచ్చేవాళ్ళు కాదు, వాళ్ళకి బాగా అంటు!

పున్నమ్మ పెనిమిటి గెడ్డం అంజయ్య రైతు కూలీ. ఎడ్లబండిలోలే, నాగలి బట్టి. ఏ పని దొరికితే అది చేసే కట్టజీవి. పున్నమ్మ పురుక్కుపుడు తప్ప మిగతాపుడు పొలం పని ఏది దొరికితే దానికెళ్ళేది. కొంచెం వంగిన దిచే పున్నమ్మను "గూనిపున్నమ్మ" అనేవాళ్ళు డాక్టో

జనం. ఎప్పుడూ నవ్వుతూ అడవిల్లో పెరుర్నాడుతూ ఎకసక్కలాచే పున్నమ్మకి పిల్లల్లేరు. చాలా కాలం పిల్లలు పుట్టకపోతే చెల్లిలి కొడుకు నాంచారయ్యని పెదలంక నుంచి తెచ్చి పెంచుకుంది. నేన్నగా పొదుగ్గా దొంగలో తాటిచెట్టులాగా అంతెత్తుండే వాడు.

డాక్టో చాలా మందికి బొద్దుకోసే పేరు పెట్టింది పున్నమ్మే! కాఫెరానికి రావమంటే ఆమె పుట్టిల్లు పెద లంకలో పురుక్కు పోయడం నేర్చుకుంది ఆ పూరి మంగలకోటమ్మ దగ్గర. బొద్దుకోసే మంగలికత్తి, అమ్మదంసీసా, పొడిగుడ్డలంటే చెక్కుపెట్టే అక్క న్నుంచే తెచ్చుకుంది.

"నీకెంతమంది పిల్లలు పున్నమ్మా" అని ఎవ రన్నా పొరుగులోక్క ఆడిగితే "ఎంతమందండే... డాక్టో డిన్న పిల్లలంతా నా పిల్లలేగా!" అనేది నోరంతా బాపురుకప్పలా తెరిచి నవ్వుతూ పున్నమ్మ.

"మరి బాబునోక్క, కోమట్లు పిల్లలు కూడానా?" అనెవరన్నా తిరకానుగా అంటే...

"ఎరికల మోడక్కెం, యానాడిఎంకి ఉండారుగా ఆళ్ళకి పురుక్కు పొయ్యటానికి, అగ్గిద్దరూ గానీ లేక పోతేనా ఆళ్ళకూడా నన్నే పిలుస్తారు పురుక్కు. పున్నానికి" అనేది పున్నమ్మ నవ్వుతూ. చిన్నమాటకి, పెద్దమాటకి నవ్వుకుం ఆమెకలవాలు.

పురుదుపోస్తే ఇంతని ఎవరి దగ్గర డబ్బులు తీసుకునేది కాదు పున్నమ్మ. రూపాయిచ్చే వాళ్ళుం టారు.. ఇదు రూపాయిలిచ్చి కొత్త కోక పెట్టి కాళ్ళు మొక్కి, బుట్టనిండా అస్తం పెట్టి పంపేవాళ్ళుంటారు. ఎవరేమిచ్చినా, ఇవ్వకపోయినా పట్టించుకునేది కాదు. ఉండడానికి రెండు దూలాలిట్లు, తింటానికి బాడవ చేసుకోదొచ్చే వడ్లు సరిపోయేవి. పై అర్కుకు అంజయ్య తెచ్చే బాడుగ డబ్బులు పోగా యింకా మిగిలేవి.

** ** **

దేవీ నవరాత్రులు మొదలయినయి, ఆ ఏడాది ఆకాశానికి చిల్లులువడ్లట్లు వానలు యిడవకుండా కురుస్తున్నాయి. రోడ్లన్నీ మరద మరద. పెందలాడే తీనేసి పెడుకున్నారు అంజయ్య, పున్నమ్మ. అంతకు ముందే మూడంకేసేశాడు పున్నమ్మ పెంపుడు కొడుకు నాంచారయ్య. గుడ్డిదీపం కునారిల్లుతుంది. అర్చరాత్రి దాటిపోయింది. వాన విసుగు విరామం లేకుండా కురుస్తూనేవుంది. ఎవరో బయటించి పిలు స్తున్న కేకల్లో మెలకువ వచ్చింది అంజయ్యకు. గుడ్డి దీపం పెద్దది చేసి తలుపు తీశాడు. బయట కన్ను పొడుచుకున్నా కనబడనంత కటిక లీకటి.వానలో తడుస్తున్న మనిషి దీపం వెలుగు చూడగానే "నేనం జియ్య కోమటి రంగయ్యని" అన్నాడు. "ఎందిసామి ఈయాలప్పుడు? లోపలికి రండి. అయ్యో! తడిసి పొయ్యారే?" అంటూ లోనికి పిలిచాడు అంజయ్య. పంచలోకి వచ్చి నిలబడ్డాడు రంగయ్య. పొడికండవా తెచ్చిస్తే తీసుకోలేదు. "తెనాలిచ్చిన మా రెండో అమ్మా యిని పురిటికి తీసుకొచ్చారా! సంచేల నుంచి నొప్పు లొస్తున్నాయి, అర్చంటుగా పున్నమ్మను తీసుకురా"

అన్నాడు వంటిమీద లాల్చీ పిండుకుంటూ రంగయ్య. వాన కురుస్తూనే వుంది. ఈదురుగాలి ఇసిరిసిది కొడుతుంటే గాలికి జల్లువాన పంపలో నిల

బడ్డ వారిద్దరినీ తడుపుతుంది.

"యానాది పుల్లన్న పెళ్ళాం ఎంకి ఈ వానలో కాలవగట్ట మీద నడిచి రావేనంది. ఎరికిల మాణిక్యం ఊళ్ళో లేదు. పిల్ల తల్లిదండ్రులకుంది. త్వరగా తెయ్య లుర్రా! నల్లచారిగారొచ్చి దిడ్డ అడ్డం తిరిగిందన్నాడు. గూసేపాగితే పెద్ద ప్రాణంకు గ్యారంటీ లేదన్నాడు. రేపల్లె పోవామంటే ఒకటివాన. ఊళ్ళో ఒక్కరికై లేదు" కంగారుపడుతూ చెప్పాడు రంగయ్య. మనిషి వనికీ పోతున్నాడు, ఈదురుగాలితో పిల్లకేమన్నా ఆపు తుండన్న బయోనికో. "పున్నమ్మని పిలుపురా" గొంతు పెంచాడు రంగయ్య. మౌనంగా నిలబడ్డాడు. మాటలు వినబడి పున్నమ్మ నిద్రలేచి, వారి మాట లన్నీ విన్నట్టుంది.

"ఆడ రెండు పేజాలు అల్లాడుతుంటే! ఏంది ఎన కామందాడతన్నావ్?" అంటూ పురిటిపెట్టెతో బయటికొచ్చింది పున్నమ్మ. ముగ్గురు బయలు దేరారు. జోరున వాన కురుస్తూనే వుంది. కన్నుపొడు చుకున్నా కనబడనంత కటిక చీకటి. అంజియ్య తాటాకు గొడుగు వట్టుతుంటే దానికింద కోమటి రంగయ్య నడుస్తున్నాడు. ఊళ్ళోకి చేరేసరికి అంజియ్య, పున్నమ్మ పూర్తిగా తడిసిపోయారు. ఊళ్ళో వీధి దీపాలు వెలుగుతున్నాయి. కోమటి రంగయ్య ఇంటి వరందాలో ఆయన బంధువులంతా వున్నాడు. అక్కడే అగిపోయాడు అంజియ్య. పున్న మ్మను ఇంటిలోనికి తీసుకెళ్ళాడు రంగయ్య. ముందు వరందా, ఆ తర్వాత కిరాణా కొట్టు గది, దాని తర్వాత కిరాణా సరుకుల గది, అది చాటితే పడకగది. పట్టి మంచం మీద రంగయ్య కూతురు పురిటిపొచ్చుల్లో అల్లాడిపోతోంది. ఆమె పక్కనే ఆ పిల్ల తల్లి కంగా రుగా ఉంది. పడకగది చాటిన తర్వాత వంట గది. ఆ తర్వాత పెద్ద పెరడు. పెరడులో బావి. ఆక్సడోక తలుపు. దాన్ని తీస్తే పడమటి వీధిలోకి తెరుచుకుం టుంది. రైలు పెట్టెలాగా వరసగా పున్నాయి రంగయ్య ఇంటి గదులు. బజారులోంచి ఘోష్ట వేనక పెరటి బావిదాకా కనబడుతుంది. పున్నమ్మను పడక గదిలో వదిలేసి బయటికొచ్చాడు రంగయ్య. పున్న మ్మను చూడగానే ప్రాణం లేచివచ్చింది రంగయ్య బార్యకు. "పిల్లకు తొలిచూలు. మా యియ్యపురాలు తెనాలి పెద్ద అనుపత్రిలోనే పురుడుపోయిస్తానంటే మొదటి కాన్పు మేమే చేయించాలని వట్టుపట్టి తీసు కొచ్చాం. యిప్పుడు పిల్ల బాధ చూడలేకపోతున్నానే పున్నమ్మా" అంటూ ఎదున్నా చెప్పింది. చిడ్డకు ధైర్యం చెప్పింది పున్నమ్మ. చేతితో పొట్టుంతా తడి వింది. అదం తిరిగిన చిడ్డను సరిచేసింది. పెట్టెలోని అముదం దీసా, కత్తి తీసింది. కత్తి వేడినీళ్ళతో మరగవే యనుని చెప్పింది పిల్లతల్లితో.

తెల్లారిజామున కనగాల మసీదులో సాయలు ఆజా, కోమటి రంగయ్య ఇంట్లో పిల్లోడి ఏడ్చు ఒకే సారి వినబడ్డాయి. అందరి ముఖాలు తేటపడ్డాయి. మాచెర్ర చెరువు కట్టమీద మాయపడేసి పున్నమ్మ వచ్చే సరికి భక్తున తెల్లారిపోయింది. ఆమె ముందు గది వరందాల్లోంచి యింట్లోకి పోతుంటే!-"వెనక పెరటి తలుపు తెరిచేపుంది అట్టుంచి రావే" అని చెప్పింది రంగయ్య బార్య. పున్నమ్మ పెరటివైపు నుంచొచ్చి బావి దగ్గర కాళ్ళు, చేతులు కడుక్కుందా

మీన చొక్కెన తనుకోవతుంటే "అనింట పుండు, నేను బావిలోంచి నీళ్ళు తోడిపోస్తానంటూ" బొక్కెన తీసుకుని బావిలో వేసింది రంగయ్య బార్య. మారు మాట్లాడకుండా పురిటి పెట్టి తీసుకుని యింటికొచ్చే సింది పున్నమ్మ.

పురటిస్నానానికి పిలుస్తారేమోనని ఎదురు చూసింది పున్నమ్మ. పిలుపు రాలేదు. ఎరికిల మాణిక్యం పురిటిస్నానం చేయించి కొత్తకోక పెట్టించు కుంది. పురిటిబంటిక్యాడా పిలవలేదు. పురిటి తొమ్మం రెండ్రూపాయలు ఉప్పువచ్చురిచ్చి సరిపెట్టుకున్నాడు కోమటి రంగయ్య.

** ** *

కోమటి రంగయ్య కూతురు పురుడు పోసిన పది సంవత్సరాలకు యానాది పుల్లన్న ఎంకి వచ్చి పోయింది. ఇప్పుడు ఊళ్ళో ఇద్దరే మంత్రసానులు. గడ్డం పున్నమ్మకు తలనెరిసింది. ఇంటిముందు కూర్చుని తొరుపునితో తల చిక్కు, తీసుకుంటుంది. వేవచెట్టు మీద కాకి ఆడేవనిగా ఆరుస్తుంది. "మట్టా లుగానీ వర్తారే" అనుకుంటుంది కాకివంక మాస్తా పున్నమ్మ.

శివాలయం దగ్గరుండే పెద్దాచారిగారొచ్చి అంజియ్య ఇంటిముందున్న వేవచెట్టు కింద నిల బడ్డాడు. "చిన్నమ్మాయి పురిటికొచ్చింది. వేకువ జాము నుంచి నొప్పులు. ఎరికిల మాణిక్యం ఊళ్ళో లేదు. ఊరు కదలేని పరిస్థితి నువ్వే రావాలి పున్నమ్మా" అంటూ దీనంగా అడిగాడు ఆచారిగారు. ఊళ్ళో అందరి జాతకం చూసి మంచి చెదూ వెప్పెదా యనే! గడ్డం అంజియ్య వేవచెట్టు కింద కూర్చుని తాటినారతో పలుపుతాడు పేనుకుంటున్నాడు.

"కూకోండి పంతులుగారంటూ ఇంట్లోనుంచి చెక్క కుర్చీ తెచ్చాడు అంజియ్య. అలాగే నిలబడి వున్నాడు ఆచారిగారు. కోమటిరంగయ్య కూతురు పురుడప్పుడు సంగతులు గుర్తొచ్చాయి అంజియ్యకు. ఆ సంగతెంకా మర్చిపోయినట్టు లేదు.

"మమ్మల్ని మీరు ముట్టుకోరుగందా! 'అంటూ'... అంటూ... అంటూ అమడమారం పోకా రయ్యో! పున్నమ్మ మీ అమ్మాయిని తాకితే పైల పడదా సామీ? ఒకేల పుట్టబోయే, పాపను... ముట్టుకుంటే ఎక్స్తా పంతులుగారా?" అనుమానంగా అడిగాడు

అంజియ్య. ఆచారిగారు చేతులు నలుపుకుంటూ మౌనంగా నిలబడ్డాడు. చెట్టు మీద కాకి ఆడేవనిగా ఆరుస్తూంది. అందరి జాతకాలు చెప్పే ఆచారిగారే అయోమయంలో పడ్డాడు.

"ఆయన మాటలేం వట్టిచ్చుకోవొద్దు. తాగి ఏంచేందో వాగుతాడు ముసలాయన. తవరు పడండి పంతులుగారా! లోకంలో పురిటినొప్పులు, పేజాలు ఎప్పురికైనా ఒకటి గడండి!... అంటూ... సొంటూ... అన్నీ ఆ తర్వాతే"

అంటూ పురిటిపెట్టెతో బయలుదేరింది. "మంచి సెక్చర ఇవరం తవరం పేవీ తెలవదీయనకి" కోపంగా అంజియ్యవైపు చూస్తూ అంది పున్నమ్మ.

ఆచారిగారి అమ్మాయి పంచంటి పాపను ద్రవ విందింది. పాప జాతకం దివ్యంగా వుంది. పురిటి స్నానానికి ఆచారిగారే స్వయంగా వచ్చి పున్నమ్మను వెంట బెట్టుకుని తీసుకెళ్ళి ఆడేపల్లి జరికోక పెట్టాడు. మనవరారికి షార్లమ్మ అని పున్నమ్మ పేరు తలి సొచ్చేలా పెట్టాడు. ఆయన బంధువులంతా గుసగుస లాడుకున్నారు.... "ఇలాంటి పేరు మీ గోత్రముల్లో ఎవరికీలేదే" అని గొనబొక్కున్నారు. నవ్వుకున్నారు ఆచారి గారు.

** ** *

పున్నమ్మ ముసలిదై నడుం ఇంకా వంగి పోయింది. కొడుకు నాందారయ్య పెళ్ళి ఎప్పుడో అయిపోయింది. మనవళ్ళు, మనవరాళ్ళను చూసింది.

ఇప్పుడు పురుళ్ళకే కాదు, ఇంటినుండే బయటికే పోవడం లేదు పున్నమ్మ.

"ఎంతమంది పిల్లలు పున్నమ్మా" అని ఎవరన్నా అడిగితే!-"ఊళ్ళో ఉన్నట్లంతా నా పిల్లలే! కోమట్లు, బేమ్మలతో నహి" అంటూ బోసిపోతూ కనబడేలా నవ్వేది మంత్రసాని పున్నమ్మ.

ఆ చుట్టుపక్కల ఊళ్ళలో ఎవరికి ఎక్కిళ్ళు వచ్చినా "ఎక్కిళ్ళెక్కిళ్ళు ఏటారే... ఎక్కిళ్ళెక్కిళ్ళెటారే" అని "బొడ్డుకోసినమ్మ పేరేంటి?" అని అడుగు తారు. శానామంది "పున్నమ్మ" అనే చెబుతుంటారు.

ఇప్పటికీ ఆ విధంగా మంత్రసాని పేరు వినపడ తానే వుంటది.

సెల్: 94407 47768

మేషం (మార్చి 21 - ఏప్రిల్ 19 మధ్య వున్నాయి)

వృత్తిపరమైన సమాచారాలు, బంధుమిత్రుల కలయిక, విలువైన వస్తువుల సేవలను, మార్గప్రయోజనాలకు ఈ వారం అనుకూలం. బుధవారం సగృహీతులతో దిండుల్లో పాల్గొంటారు. ఇంటదర్బారులలో విజయం సాధిస్తారు. 31.1 తేదీల్లో సోదరీసోదరుల విషయాల్లో శుభపరిణామాలు సంభవం. శ్రీవారు, శ్రీమతీతో వాగ్వివాదాలకు దిగిపోయింది. 2.3 తేదీల్లో విలువైన వస్త్రాలు అందలంలో సమస్యలు ఎదురవుతాయి. ఆర్థిక పరమైన చర్యల్లో పురోగతి సాధిస్తారు. 4.5 తేదీల్లో సమాచారాలు, చర్యలకు అనుకూలం. ప్రయోజనాలు లాభిస్తాయి. విద్యార్థులు శుభపరిణామాలు సాధిస్తారు.

వృశ్చికం (ఏప్రిల్ 21 - మే 21 మధ్య వున్నాయి)

ఇంటిమొదట్టు, ఆర్థికపరమైన సమాచారాలు, బృందచర్యలను, సూతన ఆదాయమార్గాల అన్వేషణకు ఈ వారం అనుకూలం. బుధవారం చిన్నాదులు, స్థియతముల కోసం విలువైన వస్తువులు సేవరిస్తారు. 31.1 తేదీల్లో వృత్తి, వ్యాపారాల్లో ఆర్థికంగా ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటుంది. ఆర్థిక విషయాల్లో సహోద్యోగులు మొహమాటపడతారు. 2.3 తేదీల్లో సృష్టకర్తలను, పంచాలు, పోటీలకు అనుకూలం. ఖర్చులు అంచనాలు మించుతాయి. 4.5 తేదీల్లో రుచాలకు సంబంధించిన అలవాటపై చృష్టి పెడతారు. ఆర్థిక పరిస్థితి ప్రోత్సాహకరం. పాపింగ్, ప్రయోజనాలకు అనుకూలం.

మేషం (మే 21 - జూన్ 21 మధ్య వున్నాయి)

వృత్తి వ్యాపారాలు, అవసరబంధాలు, ఆర్థికపరమైన నిర్ణయాలు, వారసత్వ విషయాలు, ఆరాధనలపై ఈ వారం దృష్టి పెడతారు. బుధవారం కుటుంబ వ్యవహారాలపై దృష్టి సారిస్తారు. బదిలీలకు ప్రయత్నిస్తారు. 31.1 తేదీల్లో ప్రమానుబంధాలు బలపడతాయి. పాపపు పేదకాల విషయంలో మీ అంచనాలు తప్పి ఆవేశం ఉంది. 2.3 తేదీల్లో ఆరోగ్యం పట్ల శ్రద్ధ చూపాలి. వృత్తి, వ్యాపారాల్లో కీలక నిర్ణయాలు వాయిదా వేయండి. యోగదర్శనాలపై దృష్టి సారిస్తారు. 4.5 తేదీల్లో సమాచారాల్లో కీలకపాత్ర పోషిస్తారు. సుతర్లను పరిశీలించి, వివాదా సీరయాలకు అనుకూలం.

కన్యకం (జూన్ 21 - జూలై 21 మధ్య వున్నాయి)

వేడుకలు, శుభాకార్యాలు, వృత్తిపరమైన రహస్యాలు, ఆరాధనలు, సంస్కరణలపై ఈ వారం దృష్టి సారిస్తారు. బుధవారం విద్యార్థులకు శుభప్రదం. ప్రయోజనాలు, చర్యలు అనందం తీగిస్తాయి. 31.1 తేదీల్లో కుటుంబ సభ్యులతో ఆరాధనలు, సంస్కరణలు, పూజా కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటారు. దూరంలో ఉన్న స్థియతముల రాతలో ఇల్లు సందడిగా ఉంటుంది. 2.3 తేదీల్లో స్థియతముల వైఖరి మనస్తాపం తీగిస్తుంది. విద్యార్థులు మంచి ఫలితాల సాధనకు అధికంగా ప్రయత్నించాలి. 4.5 తేదీల్లో పెట్టుబడులలో పెనిదేని లక్ష్యాలు సాధిస్తారు. ఆరోగ్యం మెరుగుపడుతుంది. హోటల్, వైద్యం, పరిశ్రమల రంగాలు వారికి అనుకూలం.

మీనం (జూలై 21 - ఆగస్టు 21 మధ్య వున్నాయి)

బృందచర్యలను, సమాచారాలు, ఆర్థిక సంస్కరణకు సంబంధించిన అంశాలకు ఈ వారం ప్రాధాన్యత ఉంటుంది. బుధవారం ఆర్థిక విషయాల్లో శుభ పరిణామాలు చోటుచేసుకుంటాయి. స్థియతముల కోసం ఖర్చు చేస్తారు. 31.1 తేదీల్లో సోదరీసోదరుల విషయాల్లో శుభపరిణామాలు సంభవం. ఆర్థికపరమైన చర్యలు, ప్రయోజనాలు అశించినంతగా ఫలింపజేయవు. 2.3 తేదీల్లో సగృహీతుల వైఖరి మనస్తాపం తీగిస్తుంది. వేడుకలకు ఏర్పాట్లలో ఆసక్తి అవగాంఘం వుంది. 4.5 తేదీల్లో ఆర్థికంగా లాభిస్తుంది. బహుమతులు ఇచ్చివుచ్చుకుంటారు. ప్రయోజనాలు బలపడతాయి.

కన్య (ఆగస్టు 21 - సెప్టెంబర్ 21 మధ్య వున్నాయి)

చిన్నాదులు, స్థియతముల వ్యవహారాలు, వృత్తివ్యాపారాలు, వేడుకలు, ఆరోగ్య విషయాలకు ఈ వారం ప్రాధాన్యత వుంటుంది. బుధవారం ప్రముఖ బంధు కలుసుకుంటారు. గౌరవ, మర్యాదలు అందుకుంటారు. 31.1 తేదీల్లో ఇంటిమొదట్టు, ఆర్థిక ప్రయోజనాలు అందుకుంటారు. ఆర్థిక విషయాల్లో పెద్దల వైఖరి అచేదన తీగిస్తుంది. 4.5 తేదీల్లో వృత్తి వ్యాపారాలకు సంబంధించిన ఒక సమాచారం అందుకుంటారు. పైఅధికారులతో వాగ్వివాదాలకు దిగి పోయింది. 6.7 తేదీల్లో బదిలీలు, మార్పులు, రేపులకు అనుకూలం. పెద్దల వైఖరిలో మార్పు గమనిస్తారు. తల్లిదండ్రుల వ్యవహారాలపై దృష్టి పెడతారు.

మేషం (సెప్టెంబర్ 21 - అక్టోబర్ 21 మధ్య వున్నాయి)

ఆర్థికపరమైన చర్యలు, విద్యా విషయాలు, సమాచారాలకు ఏర్పాట్లు, కుటుంబపరమైన వేడుకలపై ఈ వారం దృష్టి సారిస్తారు. బుధవారం ఉత్తర విద్య, విదేశీ వ్యవహారాలకు అనుకూలం. రాజకీయ నేతలకు ప్రోత్సాహకరం. 31.1 తేదీల్లో ప్రయోజనాలు, ఉత్తర విద్య గురించి కీలక నిర్ణయాలు తీసుకుంటారు. తల్లు, సిగ్గు రంగా వారికి సువార్తాప్రకారంగా ఉంటుంది. 2.3 తేదీల్లో ఆర్థిక

సాభాగ్య చక్రం

శ్రీ బిజామళ్ళ బిందుమాధవశర్మ

బిందుమాధవ ప్రభావక రిటైర్మెంటు వల్ల సమస్యలూ, విలపనలూ అందుకుంటారు. 4.5 తేదీల్లో కీలక సమాచారాల్లో పాల్గొంటారు. పెద్దలను, చర్యలు అనందం తీగిస్తాయి. విద్యార్థులకు శుభప్రదం.

మృగశిరం (అక్టోబర్ 21 - నవంబర్ 21 మధ్య వున్నాయి)

ఆర్థికపరమైన చర్యలు, పాపింగ్, క్రయవిక్రయాలు, పెట్టుబడులు, వేడుకలు, ఆరోగ్య అంశాలకు ఈ వారం ప్రాధాన్యత వున్నాయి. బుధవారం ఆర్థిక పరిస్థితి ప్రోత్సాహకరం. బహుమతులు ఇచ్చివుచ్చుకుంటారు. 31.1 తేదీల్లో రుణప్రయత్నాలు, ముద్రాపత్రాలు కొత్త పన్నులు, ఆరోగ్యం మంచిగానే అవగాంఘం ఉంది. గతం గుర్తుకు వస్తుంది. 2.3 తేదీల్లో బ్యాంకులు, ఆర్థిక సంస్థలతో మనస్థిరతలు, పెట్టుబడులు, క్రయవిక్రయాలలో అవిహించి వ్యవహరించండి. 4.5 తేదీల్లో పెట్టుబడులు లాభిస్తాయి. ఆర్థిక విషయాల్లో ప్రోత్సాహకరం. విలువైన వస్తువులు సమహర్షికుంటారు.

మేషం (నవంబర్ 21 - డిసెంబర్ 21 మధ్య వున్నాయి)

వేడుకలు, శుభాకార్యాలు, పెట్టుబడులు, పాపింగ్, కుటుంబ వ్యవహారాలు, స్థియతములతో పర్యటనలపై ఈ వారం దృష్టి సారిస్తారు. బుధవారం పెద్దలతో కుటుంబ విషయాలు చర్చిస్తారు. సమాచారాల్లో కీలకపాత్ర పోషిస్తారు. 31.1 తేదీల్లో వేడుకలు, ఉత్తరవాల్లో పాల్గొంటారు. సమాచారాల్లో కీలకపాత్ర పోషిస్తారు. స్థియతముల వైఖరి అచేదన తీగిస్తుంది. 2.3 తేదీల్లో శ్రీవారు, శ్రీమతీకి సంబంధించి ముఖ్య సమాచారం అందుకుంటారు. బాగస్సారుల వైఖరి కలవరపెడుతుంది. 4.5 తేదీల్లో పంచాలు, పోటీల్లో విజయం సాధిస్తారు. అననబంధాలు విచ్ఛిన్నం. వేడుకల్లో పాల్గొంటారు.

మకరం (డిసెంబర్ 21 - జనవరి 20 మధ్య వున్నాయి)

విందులు, వేడుకలు, ప్రయోజనాలు, ఇంటిమొదట్టు, చర్యలు, బదిలీలపై ఈ వారం దృష్టిపెడతారు. బుధవారం వృత్తిపరమైన అంశాలపై ముఖ్య సమాచారం అందుకుంటారు. బంధుమిత్రులతో విందుల్లో పాల్గొంటారు. 31.1 తేదీల్లో వృత్తి వ్యాపారాల్లో ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటుంది. పై అధికారుల వైఖరి మనస్తాపం తీగిస్తుంది. 2.3 తేదీల్లో కుపేరి సమాచారాలు, వృత్తిపరమైన కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటారు. బృందచర్యలలో మాటమచ్చి రావచ్చు. 4.5 తేదీల్లో పెట్టుబడులలో లక్ష్యాలు సాధిస్తారు. ఆరోగ్యం మెరుగుపడుతుంది. వృత్తి వ్యాపారాల్లో లక్ష్య సాధనకు మీ భార్యనుభవం ఉపయోగపడుతుంది.

మీనం (జనవరి 21 - ఫిబ్రవరి 19 మధ్య వున్నాయి)

విందు విశేషాలు, చిన్నాదుల విద్యావిషయాలు, పెట్టుబడులు, కిక్కిరింపు ఈ వారం ప్రాధాన్యత సాధిస్తారు. బుధవారం పెట్టుబడులు, పాపపు పదాలకు అనుకూలం. బహుమతులు ఇచ్చివుచ్చుకుంటారు. 31.1 తేదీల్లో చిన్నాదులు, స్థియతములతో ప్రయోజనాలు అనందం తీగిస్తాయి. కొరవలోపించడం వల్ల లక్ష్యాలు సాధించలేకపోతారు. 2.3 తేదీల్లో చిన్నాదులు, స్థియతముల వైఖరి మనస్తాపం తీగిస్తుంది. సృజనాత్మకంగా వ్యవహరించుకోలేక లక్ష్యాలు సాధించడం వస్తుంది. 4.5 తేదీల్లో ఆర్థిక విషయాల్లో ప్రోత్సాహకరంగా వుంటుంది. పెట్టుబడులు లాభిస్తాయి. వేడుకల్లో పాల్గొంటారు.

మేషం (ఫిబ్రవరి 19 - మార్చి 20 మధ్య వున్నాయి)

కుటుంబ సభ్యులతో వేడుకలు, వారసత్వ విషయాలు, ఉత్సాహాలు, బదిలీలు, రుణప్రయత్నాలకు ఈ వారం ప్రాధాన్యత వున్నాయి. బుధవారం ఇంట్లో వేడుకలు, శుభాకార్యాలకు ఏర్పాట్లు చేస్తారు. బాగస్సారుల వైఖరి అనందం తీగిస్తుంది. 31.1 తేదీల్లో గృహ రుణాలు మంచిచిరువుతాయి. కుటుంబ సభ్యులలో ఒకరి ఆరోగ్యం అందరికీనే తీగిస్తుంది. 2.3 తేదీల్లో దూరంలో ఉన్న కుటుంబ సభ్యులు ఇల్లు చేరతారు. ఇంటికి అవసరమైన వస్తువుల రవాణాలో చిక్కులు ఎదురవుతాయి. 4.5 తేదీల్లో పెద్దల వైఖరిలో మార్పు గమనిస్తారు. బదిలీలు, మార్పులు, రేపులకు అనుకూలం. ఉత్తర విద్యకు అందుకుంటారు.

అద్దే దిక్పాలక దేవదేవం

21

-వక్రంతం సూర్యనారాయణరావ్

“ఇది అగ్నిదేవుడి పవిత్రగాథ!” కథను ముగిస్తూ అన్నాడు నిర్వికల్పానంద.

“అగ్నిభట్టారకుని దివ్యగాథ వినసాంపుగా, విజ్ఞానదాయకంగా వుంది, గురువుగారూ!” విమలానందుడి కంఠంలో తృప్తి ఆనందం ధ్వనించాయి.

“దేవతలకు భక్తితో మనం అర్పించే పదార్థాలను - హవ్యాలను - తీసుకువెళ్ళి - ఉద్దేశించిన దేవస్వరూపాలకు చేరవేసే మంచి దేవుడు మన దేవీదేవుడు. అగ్నిదేవుడిని మనం జతరాగ్ని రూపంలో మన దేహాలలో నిక్షేపించుకుని వున్నాం. మానవ జీవితానికి, అగ్నిదేవుడికి అవినాభావ సంబంధం వుంది. మానవుడుగా జీవుడి ప్రసానం - ప్రయాణం - అగ్నికార్యంతో ప్రారంభమవుతుంది; అగ్నికార్యంతో అంతమవుతుంది! అనునిత్యమూ అగ్నిహోత్రుడిని స్మరించడం చాలా మంచిది

“అగ్నిహోత్రుడికి పున్న చాలా నామధేయాలలో - పహ్ని, జాతవేదుడు, వీతిహోత్రుడు, వైశ్వానరుడు, అనలుడు, పావకుడు, వాయు సభుడు, హుతభక్తు, హుతాశసుడు, హవ్యవాహసుడు అనేవి కొన్ని.

“శ్రీయమిదేద్యురాశనాత్” అన్నాయి కాస్త్రాలు...

“అందే ఏమిటి గురువుగారూ?” సదానందుడు అడిగాడు.

“శ్రీయం - ఇచ్చేర్ - దొంతాకనాత్ అనేది పద విభజన. ఆర్థం ఏమిటంటే పాతాళానికి నుండి సంపదను కోరుకోవాలి” - అని, సంపద కావాలను కున్న వ్యక్తి అగ్నిని ప్రార్థించాలి” నిర్వికల్పానంద వివరించాడు.

“గురువుగారూ, అగ్నిదేవుడు ఎవరికైనా సంపద ఇచ్చాడా?” చిదా సందుడు ప్రశ్నించాడు.

నిర్వికల్పానంద చిన్నగా నవ్వాడు. “ఇందాకా శ్రవణం చేశాంగా నాయనా! అర్చనకుడికి గాంధీవాగ్ని, అక్షయ రూద్రాలమూ, రథాగ్ని, శ్రీకృష్ణుడికి సుదర్శన చక్రాగ్ని, గణనూ ఇచ్చాడుగా?”

“అంత అవి...” చిదానందుడు సందేహిస్తూ అన్నాడు.

“సంపదలు కావా?” నిర్వికల్పానంద చిరునవ్వుతో అన్నాడు.

“ధనం ఒక్కటే సంపద కాదు. ‘ఆస్తిశృంగాలు’ అని విన్నాం కదా! పశు సంపద, మా సంపద, ఆయుధ సంపద - సంతాన సంపద ఇలా మనిషి వాంఛించే సంపదలు ఎన్నో వున్నాయి! ఒక్కొక్కరికీ ఒక్కొక్క పస్తువుతో ఆనందం కలుగుతుంది, కేవలం ధన సంపదే కావాలనుకున్న వ్యక్తి ఆ ధన సంపదకోసమే అగ్నిదేవుణ్ణి ప్రార్థించవచ్చు! దనాదిదేవత శ్రీమహా లక్ష్మీ ఆమె పరంగా హోమం చేసే ప్రసన్నం చేసుకోవాలన్నా ముందు హోమాగ్ని దేవుడిని ప్రార్థించాల్సిందే కదా! మనం అర్పించిన వాటిని దేవతలకు చేరవేస్తాడు. మనం కోరిన వాటిని వాళ్ళ నుండి అందేలే చూస్తాడు!

“వేద వాక్యంలో ఇంద్రుడితో సమానమైన సాసమూ, గౌరవమూ అగ్నిదేవుడికి వున్నాయి. తన అధీనంలో, తన సంరక్షణలో వున్న అగ్నియ దిశనుండి ఆపదలూ, అవాంఛించిన రూపాలూ అగ్నిదేవుడు కాపా

డుతూ వుంటాడు. కోరిన వాటికి కోరిన సమీపాలు యిస్తూ వుంటాడు. కోరుకున్న పస్తువు కోసం వాలుడు - ఎంత సమృద్ధంతో, ఎంత విశ్వాసంతో, ఎంత వినయంతో, ఎంత పట్టుదలతో ఎంత అమాయకత్వంతో అడుగులాడే - తల్లిదండ్రులను అంతే విశ్వాసంతో, అంతే వినయంతో, అంతే పట్టు దంతో, అంతే జామాయకత్వంతో - ప్రార్థిస్తే, దైవస్వరూపాలు కరుణిస్తాడు. అది గిసవాటిని అనుగ్రహిస్తారు. ప్రార్థనలో గుర్తించు కోవలసిన అంశం ఒకటుంది, నీ ప్రార్థన లేదా నీ పిలపు నీకు మాత్రమే వినిపిస్తే లాభం లేదు. ఆ భగవత్స్వరూపానికి వినిపించాలి. దానికి ఏకాగ్రత, విశ్వాసం, భక్తి, శ్రద్ధా ఇవన్నీ అవసరం.

“అలా ప్రార్థిస్తే, వలబిస్తే ఏ దేవుడైనా పలుకుతాడు అనుగ్రహిస్తాడు. అగ్నిదేవుడు కూడా అంతే. దేవ రార్థనే, హోమమో - తేసే ముందుగా ‘ఇంద్రాది అష్ట దిక్పాలక దేవతాల్లోనూ’ అని చెప్పకోవడం, అష్ట దిక్పాలకుల్ని స్మరించడం అవారం. అగ్నిలేకపోతే వంట కాదు, ఆహారం పడనం కాదు, మనలో జలరాగ్ని లేక పోతే పచనమైన ఆహారం జీర్ణం కాదు! జలరాగ్నిని జాగ్రత్తగా కాపాడుకోవడం మనిషికి ముఖ్యం. తేడా వస్తే ‘అగ్నిమాంధ్యం’ అంటారు, అదే జీర్ణివ్యాధి!

మనకు వెలుచల - దీపం రూపంలో కావచ్చు మంటరూపంలో కావచ్చు - దర్శనమిచ్చే అగ్నిదేవుడిని మనం గౌరవించాలి. మన లోనట సర్వకాల సర్వావస్థలలోనూ ప్రజ్వలిస్తూ వుండే జలరాగ్ని దేవుడిని మనం గౌరవించాలి. అగ్నిదేవుడిని ఆశ్రయించి, గౌరవిస్తే సంపద జలరాగ్ని దేవుడిని కాపాడుకుంటూ గౌరవిస్తే ఆరోగ్య సంపద!

“అను సత్కత్వమూ అగ్నిభట్టారకుడిని స్మరించడం అవసరం. అది చాలా మంచిది కూడా, అగ్ని దేవతా స్వరూపాలకూ వున్నట్లే అగ్నిదేవుడికి కూడా గాయత్రీ మంత్రం వుంది. అగ్ని గాయత్రీ మంత్రంలో ఆ మహా తీజాడిని స్మరించి, తరించుదాం:

“ఓం మహాజ్వాలాయా విద్యహే అగ్నిదేవాయ ధీమహి రఃస్యోః అగ్ని ప్రబోధయాత్!”

నిర్వికల్పానందను అనుసరిస్తూ, విమలానందుడూ, శివానందుడూ, చిదానందుడూ, సదానందుడూ అగ్నిగాయత్రిని వర్ణించారు.

“అగ్ని గాయత్రీ అగ్నిదేవుడిలాగే మహత్తర ప్రభావం కలిగిన దివ్య మంత్రం. నియమంతో, నిష్ఠతో, భక్తితో, శ్రద్ధతో జపిస్తే అగ్నియ దిశ నుండి ఆపదలు దాపురించకుండా కాపాడుతాడు అగ్నిభట్టారకుడు.

“ఇప్పుడు అష్టదిక్పాలకులలో తృతీయుడైన యమ దర్శి చరిత్రను శ్రద్ధగా శ్రవణం చేద్దాం!” నిర్వికల్పానంద అన్నాడు.

యముడు

యమధర్మరాజు చరిత్ర అనగానే శిష్యులు నలుగురూ ఆసక్తిగా చూశారు.

“ఓం యమాయ నమః!” నిర్వికల్పానంద చెతులు జోడించి, కళ్ళు ఆర మూసి యమధర్మరాజును భక్తితో స్మరించాడు. “యముడు గ్రహరాశైన సూర్యుడి స్వీతి యవుతుడు. సదానందా, సూర్యుడి దర్శనమైన ఏవలో చెప్పగలవా?”

“విశ్వకర్మ భూతుడు సంజ్ఞాదేవి, గురుదేవా” సదానందుడు సమాధానం చెప్పాడు.

“తనకు దగ్గరు కుమారుల్ని ఒక కుమార్తెమో ప్రసాదించమని సంజ్ఞ తన భర్తను కోరింది. ఆమె కోరిక ఫలించింది. సంజ్ఞాసూర్యుల ప్రణయ పరింగా ప్రథమ పుత్రుడు జన్మించాడు...” నిర్వికల్పానంద చెప్ప సాగేడు.

సంజ్ఞ వాడిలో పడుకున్న బాలుడిని సూర్యుడు చిరునవ్వుతో చూశాడు. ఆయన చూపులు సంజ్ఞ వైపు కదిలాయి. “సంజ్ఞా...”

సంజ్ఞ తలదాకితీ చూసింది. పుత్రుడిని కన్న

అనందం అమె నేత్రాలలోంచి వెలుగులు చిమ్ముతోంది. సుందర దరహాసం అమె పెదవుల మీద కాపురం చేస్తోంది.

"నీ ముద్దుల కొడుకుకు నామనిర్దేశం చేయనా?" సూర్యుడు ప్రశ్నించాడు.

"అది మీ నామధేయం లాగే చక్కగా వుండాలి!" సంజ్ఞ ఉత్సాహంగా అంది.

సూర్యుడు క్షణకాలం ఆలోచించి, అన్నాడు. "వైవస్వతుడు".

సంజ్ఞ ముఖం విప్పింది. "నా పెనిమిటిలాగే నా పుత్రుడు అందగాడు. వాడి పేరు కూడా అందంగానే వుంది."

"నా ద్వాదశ నామధేయాలలో వివస్వతుడు ఒకటి. ఆ నామధేయం నుండి బాలకుడి నామధేయం అనిర్పించింది. వైవస్వతుడు మనవు అవుతాడు. భూలోకాన్ని పరిపాలించే సూర్యవంశ క్షత్రియ కులానికి కూటస్థుడవుతాడు" సూర్యుడు భవితసు సూచిస్తూ అన్నాడు.

"అలాగా!" సంజ్ఞ ఉద్దేకంతో వుంది. "నా పుత్రుడి పేరు శాశ్వతమవు తుంది!"

"వాడి నామధేయంలో పాటు మన నామధేయాలు కూడా" సూర్యుడు నవ్వుతూ అన్నాడు.

కాలం గడుస్తోంది. వైవస్వతుడు తప్పటదుగుల

స్థాయి దాటి, చక్కగా అడుగులు వేయసాగేడు.

స్వర్ణాసనం మీద కూర్చున్న సూర్యుడి దగ్గరగా నడిచింది సంజ్ఞ.

బాలవైవస్వతుడు పరుగుపరుగున వచ్చి. తండ్రి వాడిలోకి ఎక్కాడు.

సంజ్ఞ భర్త సమీపంలో నిలుచుంది. "స్వామీ..."

"ఏమిటి సంజ్ఞా?" పుత్ర గాత్ర పరివ్వంగ సుఖాన్ని అనుభవించే కోరికతో వైవస్వతుడిని సున్నితంగా తొగి లించుకుంటూ అన్నాడు సూర్యుడు.

"మీరు నాకు వాగానం చేశారు. అందులో మూడో వంతు మాత్రమే నెర వేరింది. ఇంకా రెండు వంతులు నెరవేర లేదు" సంజ్ఞ నవ్వుతూ అంది.

సూర్యుడి కనుబొమలు ప్రకాశవంతంగా కదిలాయి. "అంటే... రెండు వంతులు ఋణాగ్రస్థితిగా వుండి పోయానా? ఏమిటా వాగానం?"

"నేను... నేను ముగ్గురు పిల్లల్ని అర్పించాను. మీరు ఒకడిని అనుగ్రహించారు"

"ఓ... మనకింక ఒక పుత్రుడూ, పుత్రిక కావాలి..." అంటూ సూర్యుడు తడేకంగా భార్య కళ్ళలోకి చూశాడు. "అచిర కాలంలో నీకు ఇద్దరూ జన్మిస్తారు. భార్యకు యిద్దిన వాళ్ళును భంగం చేయలేం కదా!"

గర్భభారంతో నెమ్మదిగా అడుగులువేస్తూ తన వైపు వస్తున్న సంజ్ఞను తృప్తికరంగా చూస్తూ వుండి పోయాడు సూర్యుడు. నడకలో సంజ్ఞ వేగాన్ని తగ్గించింది ఏకగర్భ భారం కాదు, ద్విగర్భ భారం!

దగ్గరగా వచ్చిన సంజ్ఞను బంగారు మంచం మీద కూర్చోబెట్టాడు సూర్యుడు. సంజ్ఞ విశాల నేత్రాలు ఆయన వైపు అలసటగా చూశాయి.

"ఈసారి గర్భవారానుభూతి త్రొంగితగా అనిపిస్తోంది స్వామీ" సంజ్ఞ నిటూర్చుకూ అంది. "వైవస్వతుడు గర్భంలో వున్నప్పుడేలా లేడు.."
సూర్యుడు ఆమె తల నిమిరడాడు. "ఇద్దరు శిశువులున్న గర్భం సూతన మైన అనుభూతినే యిస్తుంది. మరి!"

"ఇద్దరా?!" సంజ్ఞ కంఠంలో అశ్రుర్యానందాలు అంటున్నదాల్లా దృఢించాయి.

"పురుషుడూ, పురీతా - ఇద్దరు కావాలన్నావుగా!" సూర్యుడు ఆమె భుజాల చుట్టూ చేతిని వేస్తూ అన్నాడు. సంజ్ఞ తన తలను వికాంబిగా భర్త ఎడమవై వార్చింది. "బాగ్యమంది నాదే!"

"రెండింతలు బాగ్యం" సూర్యుడు నవ్వుతూ అన్నాడు.

మెత్తటి అడుగుల చప్పుడు సూర్యదంపతుల చూపుల్ని మగ్గించింది. వైవస్వతుడు వాళ్ళ వైపు వస్తున్నాడు.

"నాన్నగారూ, బాగ్యం నాకు లేదా?" వైవస్వతుడు మంచం మీదికి ఎగత్రాకుతూ అన్నాడు.

"ఎందుకు లేదు. వైవస్వతా? ఒక్కటి కాదు. రెండు బాగ్యాలు. త్వరలో నీకు ఒక తమ్ముడూ, చెల్లెలూ వస్తారు" సూర్యుడు వైవస్వతుడిని దగ్గరకు తీసుకుంటూ

అన్నాడు.
"వాళ్ళలో నేను అడుకోవచ్చా, నాన్నగారూ?" వైవస్వతుడు తిత్తాహంగా అడిగాడు.
"అనందంగా అడుకోవచ్చు" సూర్యుడు నవ్వుతూ అన్నాడు.

సూర్యుడి తల్లిదండ్రులు అదిలీ తళ్ళిపుటూ, మామ గారూ, అత్తగారూ అయిన విశ్వరూ దంపతులూ, మారామహుడు దక్ష ప్రజాపతి, మారా మహి ప్రసూతీ దేవీ అందరూ వ్యంధంగా మార్యువారు. అందరి చూపులూ సంజ్ఞవైదోలో వున్న ఇద్దరు శిశువుల మీదే వున్నాయి. సూర్యుడు సూచించినట్లుగానే సంజ్ఞకు కవలలు జన్మించారు. 'అమ్మ వాడిలో' వున్న తమ్ముడినీ, చెల్లినీ గర్భంగా చూస్తూ, దగ్గరగా చూచున్నాడు వైవస్వతుడు.

సూర్యుడు తన తల్లిదండ్రులనూ, అత్తమామలనూ, మారా మహి మారా మహులను కలియజేశాడు.

"ఆర్యులు అనుమతిస్తే, శిశువులకు నామనిర్దేశం చేస్తాను" సూర్యుడు వినయంగా అన్నాడు.

"ఏ నామదేయాలు నిర్ణయించాఫీ, సూర్యా?" తళ్ళిపుడు కుమారుడిని ప్రశ్నించాడు.

"మీ మనవడికి 'యముడు' అనీ, మనవరాలికి 'యమి' అనీ అనుకున్నాను, నాన్నగారూ".

తళ్ళిపుడు సరే అన్నట్టు తలపంకించాడు.

"కవలలకు తగిన పేర్లే!" విశ్వరూ అన్నాడు.

పెద్దలు అంగీకరిస్తే, ఆ నామదేయాలతో బిడ్డలను పిలుస్తాను" సూర్యుడు అన్నాడు.

"తథాస్తి" తళ్ళివ దంపతులూ, విశ్వరూ దంపతులూ, దక్షదంపతులూ అంగీకారనూయేగా అన్నాడు.

"ఆ విధంగా సంజ్ఞ సూర్యుల ద్వితీయ పుత్రుడుగా యముడు జన్మించాడు. అన్నాచెల్లెళ్ళతో బాటు అల్లారుమొదగా పెరుగుతూ పెద్ద వాడవుతున్నాడు" నిర్వికల్పానంద శిష్యులను కలియజూస్తూ అన్నాడు.

"గురువుగారూ, యముడిని దక్షిణ దిక్కుకు అదిపతిగా ఎవరు నియమించారు?" విమలానందుడు ప్రశ్నించాడు.

నిర్వికల్పానంద వీరునవ్వు నవ్వాడు. "యముడు దక్షిణ దిక్కుకు వున్నాడని ముందు కాలా కథ అడిగింది. దానిని మీకు క్లుప్తంగా విని పిస్తాను.

'వైవస్వతుడూ, యముడూ, యమీ బాల్యాన్ని అడిగిమించే వయసుకు చేరువవుతున్నారు. ఆ సమయంలో సూర్యునిచ్చి సంజ్ఞలో ఊహించని మార్పు వచ్చి చేరింది. ఆమె భర్త సమీపంలో వుండలేక పోతోంది. అందుకు కారణం

సూర్యుడి శరీరం వెదజల్లే ప్రవాహాన్ని వెలువరించే వేడి మిసీ భరించలేకపోవడమే! తన సమీపానికి రాకుండా దూర దూరంగా మసులుకున్న సంజ్ఞ వీరక ప్రవర్తన సూర్యుడికి అర్థం కాలేదు. ఆయన కారణం అడిగాడు.

"భర్తశరీరం నుండి వచ్చే వెలుగునూ, వేడిమినీ భరించలేకపోతున్న నిజాన్ని వివరించింది సంజ్ఞ. తన కోసం వేడిమినీ, వెలుగునూ తగ్గించు కొమ్ముని అడిగింది. ప్రకాశమూ, ప్రకాశమూ తనకు అస్పృశ; సిద్ధించిన సహజ లక్షణాలనీ, వాటిని నియంత్రించడం, పరిమాణాన్ని తగ్గించడం సాధ్యం కాదనీ సూర్యుడు వివరించాడు. మునుపటిలాగే సహిస్తూ, సహధర్మ దారణగా సహజీవనం చేయాలని సభాజిహ్వాడు సూర్యుడు.

"భర్త సామీప్యాన్ని భరించేకత్తీ, అస్త్రీ తనకు లేవని నిశ్చయించుకున్న సంజ్ఞ పుట్టినింటికి వెళ్లి కొంతకాలం గడిపి వస్తానని భర్తకు చెప్పి, మందిరం వదిలి వెళ్ళిపోయింది. భర్తకు దగ్గరగా రాను ఉండలేదు. తను తన భర్తకు దూరంగా వుండాలంటే తన రూపంలో ఎవరో ఒకరు ఆయన దగ్గర ఉండాలి! అలోచించి, అలోచించి సంజ్ఞ ఒక చిత్రమైన నిర్ణయానికి వచ్చింది. తన లాగే వుండే తన సీదకు ప్రాణం పోసింది. ఆ సజీవ భాయకు 'రాయ' అనే నామదేయం యిచ్చింది. తనలాగే ప్రవర్తిస్తూ సూర్యుడిని సేవిస్తూ తన సంతకని స్వీయ సంతానంగా చూసుకుంటూ సూర్యమందిరంలో కాశ్యరంగా వుండి పామ్యని భాయను ఆదేశించింది.

"రాయ సంజ్ఞాదేవిగా సూర్యమందిరంలో, ఆయన తీవ్రతలో ప్రవేశించింది. కాలం గడుస్తోంది, రాయ సంజ్ఞాదేవిగా తన విధి నిర్వహిస్తూ పూర్తిగా ఆ పాత్రలో లీనమైపోయింది. రాయ నిజ వ్యవహారం తెలిసిన నారద మహర్షి సూర్యమందిరానికి వెళ్ళి రాయను కలుసుకున్నాడు. సంజ్ఞ బిడ్డల సేవలో బలి అయిపోకుండా స్వీయ సంతానాన్ని పొంది, తల్లిగా వ్యక్తిత్వాన్ని సుస్థిరం చేసుకొమ్ముని ఆమెను రెచ్చగొట్టాడు.

"నారద మహర్షి సూనన రాయకు చక్కగా నచ్చింది. సంజ్ఞలాగే తాను కూడా ముగ్గురు బిడ్డలకు తల్లి కావాలనుకుంది. తన కోరికను సూర్యుడి ముందు వ్యక్తం చేసింది. సంజ్ఞలా నడిస్తోంది కాబట్టి తనకు మరొక ముగ్గురు సంతానం కావాలంది. ఇద్దరు కొడుకులూ, ఒక కూతురూ. ఆమె ముచ్చట తీర్చడానికి సూర్యుడు అనందంగా అంగీకరించాడు.

"కాలక్రమాన 'రాయ'-సంజ్ఞకు ముగ్గురు పిల్లలు కలిగారు. జ్యేష్ఠ పుత్రుడు 'కౌశిక్యుడు' అనబడి శని, ద్వితీయపుత్రుడు సావర్థిమనుషు. మూడవ సంతానం పుత్రిక. పేరు 'తపతి'. స్వయంగా తాను మార్పుమూర్తి అయ్యాక రాయలో మార్పువచ్చింది. సంజ్ఞాదేవి సంతానం మీద అన్నాళ్ళ వున్న వాత్సల్యం, అనూయగా పరివర్తన చెందింది. ఆమె హృదయంలో స్వీయ సంతానానికి ప్రథమ స్థానం, సంజ్ఞ సంతతికి ద్వితీయ స్థానం ఏర్పడ్డాయి. సూతనంగా ఇద్దరు తమ్ముళ్ళూ, ఒక చెల్లి పుట్టాక తల్లి ప్రవర్తనలో మార్పువచ్చినట్టు ధైవస్వతుడూ, యముడూ, యమీ తెలుసు కున్నారు. కొన్నాళ్ళ పాటు తల్లి చూచిస్తున్న దివ్యనూ, వ్యక్తిత్వ వైభవం మౌనంగా భరిస్తూ వచ్చాడు, తల్లి విచక్షణ ఇంకభరించలేమని ఆ ముగ్గురిలో ఒక యువకుడు నిర్ణయించుకున్నాడు. ఆ యువకుడు - యముడు! నిర్వికల్పానంద కథను సాగించాడు...

భర్తృహరి సుభాషితాలు

శ్రీశం: ప్రజో హృద్యామోదా వ్యజన పవనశృంగం కిరణా
వరాగః కాసారో మలయ జరణః నీధు వివరం
భువి: సాదోత్సంగః ప్రతాప మననం వంకజ భృశో
నిదామూర్తా హేతత్తుఖమువల భంతే సుకృతిసః

భావం: వేసవిలో ఎండకు అలసిపోయిన అభ్యుదయ
మంటలు మంచి వానన వేసే వల దండల్లో, విసనకరల
గాలిలో, చంద్ర కిరణాల్లో ఘృష్ణాడితో, సరోవరాల్లో, మంచి
మధువుతో, తెల్లని మేదం పైన, నన్నది చెల్లాటి వస్త్రాలతో,
వద్ద నేత్రాలున్న స్త్రీలతో సుఖిస్తాను.

శ్రీశం: సుధా కృత్రం భాను స్ఫురదమల రశ్మిః శశదరః
ప్రియా వర్ణాంబోజం మలయజ రుశక్రాతి సురదీ
ప్రజో హృద్యామోదా ప్రదివ ముఖిలం రాగిణి జనే
కరోత్సంతా శ్రీశం నతు విషయం సంసరా విముఖే

భావం: సున్నం పోసిన జలు, వెన్నెం కరిసే చంద్రుడు,
వద్దం లాంటి ప్రయోరాలి మొఖం, పరిమాల్చి ప్రసరించే
మంచి గుండం, మధుర మయిన వాననులు లిమ్మే వూలదు
దలు యివ్వే కాంక్షల గల వాళ్ళే కలవర పెడతాయి. కోరికలు
లేని వాళ్ళే విడిచిపెట్టే.

శ్రీశం: తరుణే వైషా దీపిత కామా విజనిత జాతీ ఘృష్ణ
సుగంధి

ఉన్నత సీస వయోధర భారా ప్రాప్తుడో తపః తే కన్య వ హృదం

భావం: కోరికల్ని రెక్కగొట్టి, పిచ్చుకున్న సప్తశాకాల
పరిమాణాన్ని చల్లది, సింధుయి మేహం బరువుతో నిగినిగ
లాడిన ఎన వరాళం అందగెలాగా అందరికీ అందాన్నిస్తుంది.

శ్రీశం: దియదుచరిత మేసుం భూమయః కందకన్యో
నవకుట జరదంబా మోదినో గంభ వాహజీ
శిఖ కులకుల కేత రా వరయ్య మోవ్వా
సుఖిసమ సుఖిసం వా సరయ్యుత్పంఠయంతి

భావం: చల్లమయిన ముట్టులతో సింహిన ఆకాశం, పుట్ట
గొడుగులు కనిపించే పాలం, అప్పుడే పూచిన అడవి మల్లెల
పరిమాణాన్ని మోసుకోలే పీల్ల గాలి, సెమలి కూతలతో మనో
హరించిన అడుపులు, యివన్నీ సుఖంగా వున్నవాణ్ణయినా,
యజులలో పున్న వాణ్ణయినా సంతోష పెడతాయి.

శ్రీశం: తివరీ ఘనం ఘనచటలం తిర్గగ్గరయోపి
నర్థితమయూరా

శ్రీతి రవి కందక భవాద్భుజీం పదిహ కృపాతయతి

భావం: మేహాలు, సెమళ్ళు, పుట్టగొడుగులు మొనలై
నది విరుహంతో పుర్ర వాళ్ళని రెక్కగొడతాయి. పూర్వల్ని
వదిలి వెలి మీద వెళుతున్న బాటసారులు అటూ యిటూ
చూస్తే అలోచనలు వస్తాయని పైకి చూస్తే మేహాలున్నాయి,
చక్కలకి చూస్తే పర్యటాలపై సెమళ్ళు నాట్యం చేస్తున్నాయి,
కుండకు చూస్తే భూమి అంతా పుట్టగొడుగుల్లో తెల్లగా వుండి
యిక బాటసారి తప్పించుకునే దారే లేదు.

శ్రీశం: ఇతో విద్యుద్భుజీ విలసిత మితః కేతకెతరో
స్ఫురదంధః ప్రోద్భుజలదనినద స్ఫూర్తితమితః
ఇతః కేతీ శ్రీరా కలకలరాహః పట్టల భృశం
కదం యస్మన్మే తే విరుహజివహా సుభృతరహా

భావం: ఒక వైపు తలకత్తన మెరుపులు మెరుస్తూ,
యింకో మేపు మొగలి పూలవానన, మరో మేపు మేహాలు
కమ్ముకొస్తూ పరమలు దిసిపించడం, యింకో మేపు ఫీంచం
లిప్పిన సెమళ్ళ మనోహర స్ఫురాలు, కూతలు శృంగారాన్ని
రెక్కగొట్టే ఈ రోజుల్లో విహారంతో అల్లాడే స్త్రీలు ఎట్లా తల్లు
కుంటారు.

-విజయకుమార్
99630 02328

యముడూ, యమీ, వైవస్వతుడూ భక్త్యలోకి ప్రవే
శించారు. యముడు బదాళాన్ని బంధించాడు. తన
పిల్లలతో అనందంగా గడుపుతున్న భాయా - సంజ్ఞ
తలకిప్పి చూసింది. వైవస్వతుడూ, యముడూ,
యమీని చూడగానే, అప్పటిదాకా ఆమె ముఖం మీద
కాపురం చేసిన ప్రసన్నత మాయమైపోయింది. దాని
స్థానంలో విసుగూ, కోసం పెనవేసుకుంటూ ప్రత్యక్ష
మయ్యాయి.

"ఎందుకొచ్చారీక్కడికి?" భాయా సంద్య కని
రింది.

వైవస్వతుడూ, యమీ యముడి వైపు చూశారు.

"నీతో మాట్లాడాలి" యముడు భువనంగా
అన్నాడు.

"ఇప్పుడు సమయం కాదు. పిల్లలతో వున్నప్పుడు
నా వద్దకు రావద్దని మీకు చాలాకాల్పు చెప్పాను.
వెళ్ళండి" భాయా సంద్య కంఠంలో ఆగ్రహం ద్వనిం
చింది.

వెనుదిరగబోయిన అన్ననూ, చెల్లెనీ చేతుల్లో
ఆపుతూ యముడు భాయా సంద్యవైపు తడకంగా
చూశాడు. "ఇప్పుడు చచ్చినా ఇలాగే వెళ్ళి మంటావు,
నీతో మాట్లాడి దాకా వెళ్ళం."

"యమో! ఎమిటే అవిధేయత?" భాయీ హంక
రించింది. "నా ఆజ్ఞను ధిక్కరిస్తే సహించను, క్షమిం
చను!"

యముడు ఆమె కళ్ళలోకి సూదగా, నిర్భయంగా
చూశాడు. నిర్భయంగా ముందుకు అడుగులు
వేశాడు. వైవస్వతుడూ, యమీ నీడల్లా యముడిని
అనుసరించారు. తల్లి వద్ద కూర్చున్న శోని, సోవర్ణీ,
తపశీ మౌనంగా చూస్తున్నారు.

"వ్యభాకరం చూచితే, నేను కూడా సహించను!"
యముడు గంభీరంగా అన్నాడు. "చిన్నతమ్ముళ్ళూ,
తపశీ పుట్టినప్పట్నుండి సువ్యవ మా ముగ్ధుల్ని వ్యక్త
పాఠంతో చూస్తున్నాడు. అది అధర్మం. అధర్మాన్ని సీను
బండిస్తాను!"

"నాకు ధర్మాన్ని బోధిస్తావా?"

"అధర్మంగా ప్రవర్తించేవాళ్ళు ఎవరైనా సరే - ధిక్క
రిస్తాను. ధర్మంగా ప్రవర్తించమని హెచ్చరిస్తాను!"

"నన్ను హెచ్చరిస్తావా? ఎంత ఆహారం!"
భాయీ కూర్చున్న చోటు నుండి లేస్తూ అరిచింది.

"అధర్మాన్ని అక్షేపించే అధికారం అలదరికి
వుంటుంది. నాకు కూడా వుంది! నేను వ్యక్తం చేసింది
అహంకారం కాదు; అధికారం, ధర్మాధికారం!"

భాయీ ఆగ్రహోచేతలతో బుసకొట్టింది. ఆమె కళ్ళు
నిప్పుకెరితలా అయ్యాయి. "యమో!"

"అమ్మా, సువ్యవ మువ్వల్ని వాళ్ళతో సమానంగా
చూడటం లేదు," యముడు అవేశాన్ని నిగ్రహించు
కుంటూ అన్నాడు.

"అమ్మకు మేమంటే ఇష్టం. అందుకే మమ్మల్ని
గ్రామంగా చూసు కుంటుంది, మీరుంటే ఇష్టం లేదు.
అందుకే మమ్మల్ని కోరికగా చూస్తుంది" శోని యము
డికి అడ్డుతెగిల్చి అన్నాడు.

"చూశావా, అమ్మా? నీ పక్షపాతభావం తమ్ముడు
శోనికి కూడా తెలుసు. ఈ క్షణం నుంచీ సువ్యవ మా ఆయ
గుర్ని సమానంగా చూడాలి..."

"చూడను!" భాయీ యముడి మాటను మధ్యలో
అందిస్తూ అంది. "నా దిన్నాని పిల్లలతో సమానంగా

మమ్మల్ని చూడను! ఏం చేస్తావో? ఏం చేస్తావురా, దుర
హంకారీ?"

యముడు ఉద్రిక్తంగా ముందుకు రాబోయే కాలు
పైకెత్తాడు. పాదాన్ని అలాగే పుంజుకుని ఎడమ భక్త్యలో
రాయవైపు తీర్చడంగా చూశాడు.

"అది అధర్మం... అది..."

"నోర్యుం!" భాయీ గర్జించింది. "నన్ను చూసి
కాలెత్తురావా? పాద రూపం చెస్తానంటూ పరోక్షంగా
చెదిరిస్తావా?"

"అమ్మా..." యముడు పాదాన్ని దాచుతూ
అన్నాడు.

"నీ అహంకారానికి తగిన శిక్ష విధిస్తాను! నన్ను
చూస్తూ వెదిరింపుగా పైకి పట్టిన నీ పాదం తెగివడి
పోతుంది. క్రిములకు అవరోహంతుంది!"

"అమ్మా..." యముడు అందోళనగా.

"అమ్మా, తమ్ముళ్ళు జెందరవద్దు... పాదం తెగి
పోతే..." వైవస్వతుడు వడికి కుతంతో భాయీను కాంత
పరిచే ప్రయత్నం చేశాడు.

భాయీ నిప్పులు కమ్మకూ చూసింది. "శిమి
రాను. మళ్ళీ శివిస్తాను. వాడి పాదం తెగివడుగాని!
క్రిములకు అహంకారం పోవుగాని!"

"అమ్మా... నువ్వే... నన్ను... శిమిరావా?"
యముడు గాఢభీతిగా అన్నాడు.

"చెళ్ళవలసింది!" భాయీ బిగ్గరగా అరిచింది.
"ఇంకొక్క క్షణం సువిశ్వకృద వుంటే - యింకా దారు
బంగా శివిస్తాను!"

అందులేని వేదనకు పట్టిన అద్దాలా పున్న కళ్ళతో
యముడు క్షణకాలం భాయీ ముఖంలోకి చూశాడు.
ఆమె ముఖం మాతృమూర్తి ముఖంలా లేదు. ఆమె
కళ్ళు మాతృదేవత కళ్ళలా లేవు.

యమి లేయ యముడి లేతని పట్టుకుంది.
యముడు తలవారి చెల్లి వైపు చూశాడు, యమి కళ్ళు
నీళ్ళతో నిండిన ఇంటి కొలనుల్లా పున్నాయి.

వైవస్వతుడు యముడి భుజం మీద చేతిని
వేశాడు. "తమ్ముడూ, అమ్మ ఆగ్రహంతో వుంది. వెళ్ళు
రా..."

యముడు మెల్లగా వెనక్కి తిరిగాడు. ద్వారం
వైపు బరువుగా అడుగులు వేశాడు...

"భాయాకాపుగ్రంథవైవ యముడు అరిగినదంతా
తండ్రికి వివరించాడు," నిర్జకల్పానంద చెప్పారాగేడు.
కన్నడికను శిమించిన తల్లి దురహంకారం అయినకు
అందులేని ఆగ్రహాన్ని తెప్పించింది. పాదం నుండి
కొద్దిగా మాంసం తెగివెలెలా కాపాన్ని సవరించాడు.
ఆమె అహంకారాన్నీ, అజ్ఞానాన్నీ ప్రశ్నించాడు.
సూర్యుడి ఆగ్రహాన్ని మొదటిసారిగా చూస్తున్న భాయీ
చంద్రులతో పటికిపోయింది. తన మాతృస్థానాన్ని
శిశిస్తూ ప్రశ్నస్తున్న సూర్యుడికి తాను సంజ్ఞ కాదను.
ఆమె నీడ అయిన భాయీ అని నిజం చెప్పింది.

"సంజ్ఞ అధర్మంలో జీవనరహంకారం సుచరిస్తాం
దని వివరించింది. ఆద గుర్రం రూపంలో పున్న
సంజ్ఞను సూర్యుడు కలుసుకున్నాడు. తానూ అట్లు
రూపాన్ని ధరించాడు. సంజ్ఞాశ్చ, సూర్యాశ్చ కలయిక
ఫలితంగా నానకమూ, ద్విమూ, రేవంతుడూ అనే
పుత్రులు జన్మించారు. సూర్యుడూ, సంజ్ఞా అశ్చ రూ
పాలు వీడి, సజరూపాలు ధరించారు. నానకమూ,

దస్త్రుడూ అశ్వనీదేవతలుగా - దేవప్రేక్షకులుగా నర్త రాజ్యం చేరుకున్నారు. లేవంతుడు అశ్వకవిధ్యలో నిపు యుడూ దేవ లోకంలో చేరాడు".

"గురువుగారూ, సంజ్ఞ సూర్యప్రభాపాస్నీ, ప్రకా కాస్నీ ట్రింపలేక పోయింది కదా, తదనంతర కాలంలో వాళ్ళిద్దరూ..." కివానందుడు ప్రశ్న అడగ బోయాడు.

అదగమించానే ప్రశ్నను గ్రహించిన నిర్వికల్పానంద యిలా అన్నాడు! "దంపతులుగా, అన్యోన్యంగా కొనసా గారు. సంజ్ఞ ముదిరానికి భర్తతో పాటు తిరిగి రాగానే ఛాయ అమెలో లీనమై పోయింది, సూర్యుడు సంజ్ఞ కష్టాన్ని సానుభూతితో అర్థం చేసుకుని, అమె శరీరానికి తగినట్లుగా తన కాపాస్నీ, కాంతినీ తగ్గించుకుంటా నన్నాడు. అందుకు మామగారైన పితృత్వ సహాయం తీసుకున్నాడు. గోకాకారంగా మారిన సూర్యుడిని తరబే అనే సాదనంతో అరగడిశాడు. పరిమాణంలో ఎనిమి దవ వంతును అరగడిశాక సూర్యుడి వేడిమి, వెలు తూరు తగ్గాయి.

"సూర్యగోళాన్ని అరగడియడం ద్వారా రారిన దూశిలో విశ్వకర్మ ఏమి చేశాడో తెలుసా? సుదర్శనం అనే చిత్రాస్నీ, 'త్రిటాలాస్నీ', 'శక్తి' అనే ఆయుధాస్నీ, పుష్పక విమానాస్నీ రూపొందించాడు. ఆ నాలుగుంటనీ స్పృశకర్త అయిన బ్రహ్మదేవుడికి సమర్పించాడు. కాలాంతరంలో సుదర్శన చక్రం విష్ణువు చేత ఆయుధమైంది. త్రిటాలల సరమే శిష్యుడి ఆయుధం అయింది. శక్తి కుమారస్వామికి ఆయుధమైంది. పుష్పకం కుబేరుడికి లభించింది.

"ఆ విషయం అలా వుందితే, దర్పవత్స సంజ్ఞ జరిం చగలిగిన విధంగా రూపొందిన సూర్యుడు ముదిరానికి తిరిగి వచ్చాడు. సంజ్ఞ తన సంతానాస్నీ ఛాయా సంతా నాస్నీ సహనంగా ఆడరించసాగింది. ఒకనాడు యముడు తల్లిదండ్రుల వద్దకు వెళ్లాడు" నిర్వికల్పా నంద కథనం కొనసాగించాడు.

"నాన్నగారూ, కొంతకాలం తపోదీక్షలో గడపాల నుకుంటున్నాను!" తల్లి దండ్రుల ముందు నిలుచుని వినయంగా అన్నాడు యముడు.

"తపోస్నా?!" సంజ్ఞ అశ్చర్యంగా అంది.

"అభినవస్మా..."

"యమా, కారణం ఏమిటి. నాయనా?" సూర్యుడు ప్రశ్నించాడు.

"ధర్మంగా ప్రవర్తించాలి అన్న ప్రతిపాదనతో ఛాయామాత వద్దకు వెళ్ళాను. ప్రతిఫలంగా కాపం లభించింది. ధర్మాధరణలో ఆలాంటి విపరీతామాలా సంభవించటాడదన్న కోరికతో తపస్సు చేయాలను కుంటున్నాను" యముడు సమాధానమిచ్చాడు.

"కారణమూ గొప్పదే. తపస్సు గొప్పదే" సూర్యుడు మెచ్చుకుంటూ అన్నాడు.

"స్వామీ..."

"సూర్యుడు సంజ్ఞ వైపు చిరునవ్వుతో చూశాడు. "నీ వుత్తరది ఆలోచన ప్రశంసనీయం. నంజ్ఞా తపస్సు యముడిని గొప్పవాడూగా చేస్తుంది".

"అమ్మా, ఆశీర్వాదించి వంతుడి" యముడు చిన యంగా అన్నాడు.

"యమా, ఎవరినీ ఉద్దేశించి తపస్సు చేస్తావు?" సూర్యుడు అడిగాడు.

"బ్రహ్మదేవుడి గురించి నాన్నగారూ"

"మంచిది. నా పితామహుడూ, నీ ప్రపితా

'అరుంధతమ్మ' పెళ్ళంట!

అనుష్టు సినీ కెరీర్లోనే కాకుండా, టాలీవుడ్ సినీ చరిత్రలో కూడా మరిచిపోలేని సినీమా 'అరుం ధతి'. ఈ సినీమా అనుష్టుకు ఎంత పేరు తెచ్చిందో ప్రత్యేకించి చెప్పనక్కర్లేదు. ఇప్పుడు ఇదంతా ఎందు కంటే... అరుంధతమ్మ... అదే అనుష్టుకు పెళ్ళంట! అనుష్టు, పేరెంట్స్ అలేరెడ్ ఓ దిజనెస్ మేనేని సెల్ఫ్ చేసేసే... అమె గ్రీన్ సెగ్మెంట్ కోసం ఎదురు చూస్తున్నా రన్నది తాజా సమాచారం. ప్రస్తుతం అనుష్టుకు తెలుగులో సినీమాలు లేవు. కోలీవుడ్లో చిత్రం వుండడం వల్లనే తెలుగులో వేయడం కుదరడం లేదు అన్నది ఓ సాకు మాత్రమే అన్నది అందరికీ తెలి సినీ! ఇప్పుడ కుద్రహోలోయిన్తో పోటీ తట్టుకోలేక కోలీవుడ్కి వెళ్ళిందన్న యామర్ కూడా అనుష్టు మీద వుంది. కోలీవుడ్లో ఆమె హవా తగ్గకముందే పెళ్ళి చేసుకుంటే మంచిదన్న ఉద్దేశంతో ఆమె తల్లిదండ్రులు వున్నారట! ఆమె సన్నిహితులు కూడా ఇదే మాట చెబుతుండడంతో... అనుష్టు పెళ్ళి విషయమై అలోచనలో వడిందట! త్వరలోనే అనుష్టు, వర్ష జెండా ఊపుతుందని అందరూ అనుకుంటున్నారట! కాకపోతే యధాప్రకారం ఈ వార్తను అనుష్టు, రీప్రం గానే ఖండించింది. ఇప్పట్లో పెళ్ళి చేసుకునే అలోచన లేదని చెప్పింది. అయితే 'అడవారి మాటలకు అర్థాలే వేరులే' అంటూగా, ఇది నిజమైతే అనుష్టు, పెళ్ళి పీటలేక్కడం ఖాయం!

మహానా అయిన మరిచి మహర్షికి బ్రహ్మదేవుడు జన కుడు. మరిచి మహర్షి బ్రహ్మమానస పుత్రుడు - ప్రపితా మహాల ఆనకుల గురించిన తపస్సు సత్సలితాలను ఇస్తుంది. వెళ్ళిరా!"

యముడు వినయంగా తల్లిదండ్రులకు పాదాలివం దనం చేశాడు.

"విజయోస్తు!" అన్నారూ దీవిస్తూ సంజ్ఞాదేవీ సూర్యుడు.

తన నిర్ణయాస్నీ చిని అశ్చర్యంగా చూస్తున్న వైవ స్యతుడినీ, శనినీ, సాదరినీ, యమినీ, తపతినీ ప్రేమతో హంకరించి, వీడ్కోలు తీసుకుని తపోభూమికి పయన మయ్యాడు యముడు.

ద్వారం దాటి వెళ్తున్న యముడ్ని అందరూ అర్థ సయనాలతో చూస్తున్నారు.

మనసుకూ, శరీరానికి ప్రశాంతత కలిగించే చక్కని ప్రదేశంలో యముడు తపస్సు ప్రారంభించాడు. ప్రజాప ఘోర్యకంగా చతుర్ముఖ బ్రహ్మ నామధేయాస్నీ మానసి కంగా స్వరీస్తూ తపస్సు ప్రారంభించిన యముడు త్వరలో తదేక ద్యావనిష్ఠలో మునిగిపోయాడు.

అయిన మనస్సు తనలోకి తిలోగమనం చేసింది. అలోచనల ప్రవాహం ఆగిపోయింది. యముడిలో కాలి రక ద్యావ సోకింది. ఉష్ణాస్నీ, శీతలాస్నీ గ్రహించి, ప్రతిస్పందించే సహజ లక్షణాన్ని అయిన శరీరం కోల్పో యింది. వగళ్ళు చాత్రులుగా, రాత్రులు వగళ్ళుగా చూరుతున్న ప్రకృతి దర్శం యముడి శరీరానికి తెలి

యడం లేదు. సమస్తాస్నీ అధిగమించిన నిర్వికల్ప స్థితికి ఆయన తపస్సు చేరుకుంది. రోజులు, వారాలు, మాసాలు, ఋతువులూ గడిచిపోతున్నాయి. తననూ, తన స్వరూపాస్నీ విస్మరించిన యముడు అచల ప్రకృ తిలో బాగమైపోయాడు.

"వత్సా, యమా!"

వాత్సల్య పూరితమైన పిలుపు నిశ్చలమైన యముడి ద్వారా సముద్రంలో ఒక అలను కదిల్చింది. అరమానన యముడి సుమితాల నేత్రాలు సెమ్మడిగా విప్పుకున్నాయి. పిలుపు చినవచ్చిన వైపు చూశాయి ఆ కళ్ళు. ఎదురుగా బ్రహ్మదేవుడు! ఆయన ముఖం మీద పుస్తామి వెన్నెలలాంటి చిరునవ్వు!

"పితామహా!" యముడు జలదరిస్తున్న శరీరాన్ని అడుపు చేసుకుంటూ, చేతులు జోడిస్తూ అన్నాడు. ఆయన హృదయం ఆనంద సాగరంలా మారింది.

"నీ తపస్సు నన్నిక్కడికి తీసుకు వచ్చింది. ఏం కావాలి నీకు?" బ్రహ్మ అనునయంగా అడిగాడు.

"పితామహా, ధర్మబుద్ధంగా వుండాలన్న ఆదర్శాన్ని వ్యర్థం చేసి, కాపానికి గురి అయ్యాను. ధర్మాలోచన, ధర్మాధరణలో నాకు అలాంటి అవాంఛిత మైన, అదార్శక మైన ఫలితాలు ఎదురయ్యాయనా అనిపిస్తుంది!"

బ్రహ్మదేవుడి ముఖం దరహానంతో మరింత విప్లా రింది. "యమా, నీ కోరిక నిస్సార్థమైంది. అది నన్ను ఆలించింది. ఆశించని రెండు అడ్డుత వరాలు నీకు అనుగ్రహిస్తాను..."

(ఇంకా వుంది)

ధ్యాన రహస్యాలు

సాంభాగ్య
సబ్ 98481 57909

భాషను దాటి

భాషను దాటిందంటే గొప్పదే అట్టడ చెప్పాల్సింది చాలావుంటే అది చెప్పడం కష్టం. చిన్నదిన్న విషయాల్ని మాత్రమే చెప్పగలం. పెరివమయిన వాడి గురించి మాత్రమే వివరించ గలం. ప్రాచీనచింతమయిన వాటి గురించి చెప్పగలం. దేన్ని గురించయినా సువ్యక్తమైతే ఆనందం పొందితే దాన్ని వ్యక్తీకరించడం అసాధ్యం. కారణం వేదాలు చాలా సంకుచితమైనవి. తప్పనిసరియినదాన్ని అవి వ్యక్తీకరించలేవు.

పదాలు ఉపయోగానికి సంబంధించినవి. అను దిన జీవితానికి అది పని కొస్తాయి. అవి ప్రాచీనచింత చర్యలు. సువ్యక్త సాధారణ జీవితాన్ని దాటి వెళ్తే అది అల్పంగా మారుతాయి. ప్రేమలో అవి అసలు పనికి రావు. ప్రార్థనలో ఎరే పూర్తిగా విపరీతమవుతాయి.

గొప్పదేదయితే వుండో అదంతా భాషను దాటిందే. ఏదీ వ్యక్తీకరించ దానికి వీలు లేని స్థితిలోనే అప్పుడు సువ్యక్త చెదాల్సిన బోటుకి తేరినట్లే. అప్పుడు జీవితంలో సంపూర్ణ సౌందర్యం, గొప్ప ప్రేమ, అద్భుత ఆనందం, గొప్ప ఉత్సాహం ఉంటాయి.

నిజమైన పెళ్ళి

తండ్రికు సంబంధించిన సమస్త విధానం వ్యతిరేకతల్ని కలపడం. ఒక అస్త్రీత్వంలో చిన్నద్యువాలను మాయం చెయ్యడం. ఎప్పుడు ఒకటి, సమస్తమవు తుండో అప్పుడు అది పవిత్రమైందవు తుంది.

స్త్రీ, పురుషుడు కాళ్ళంతగా మాత్రం కలవలేరు. వాళ్ళ కలయిక క్షణికమే. ప్రేమకు సంబంధించిన దుఃఖ ముదే, అనందానికయినా అంతే. క్షణికాలం కలవడం వల్లనే ఆనందం, పెర దశం వున్నాయి. కనీసం క్షణికాల మయినా వ్యక్తీ సమస్తంగా అనుభూతి చెందుతాడు. ఏదీ చెబారితోడు. ప్రతిదీ సమశృతిలో పడుతుంది. అక్కడ గొప్ప ఆనందముంది. కానీ అది వెళ్ళిపోతుంది.

తండ్రి 'దీన్ని తాళం చెవిగా ఉపయోగించ మంటుంది. బాహ్యమయిన దానితో కలయిక క్షణికాలమే. కానీ అక్కడ లోపలి స్త్రీ వుంది. లోపలి పురు షుడున్నాడు. లోపలి దానిలో కలయిక అన్నది, కాళ్ళంత మైంది, అనంతమైంది, కాబట్టి ఐయటిగింటి ఆ రహ స్యాన్ని తెలుసుకుని లోపలి దానికి వర్తించు, ఏ పురు షుడూ కేవలం పురుషుడు కాదు, ఏ స్త్రీ కేవలం స్త్రీ కాదు. తండ్రికు సంబంధించిన గొప్ప అంతర్లభమైతే యిదో కటి. ఎందుకంటే పురుషుడు అన్నవాడు స్త్రీ పురుషుల గుండా జన్మించాడు. ఈ రెండు చిన్న ధృవాల కలయిక

వల్ల జన్మించాడు. అతను కొంత తల్లినించి, కొంత తండ్రి నుంచి తెచ్చుకున్నాడు. స్త్రీకి సంబంధించి కూడా అంతే. కాబట్టి అగాధంలో, లోలోతుల్లో మనం మనకే వ్యతిరేకతలం కూడా. ముదిష, చైతన్యమనను పురుషు డయితే, అచేతన మనసు స్త్రీ, స్త్రీకి సంబంధించి అయినా అంతే.

సువ్యక్త మరొక లోపలి బాగాన్ని కలుసుకునే కళను నేర్చుకోకుంటే ప్రేమ అన్నది దుఃఖంగానే మిగిలి పోతుంది. ఆనందమన్నది విషమలయంగానే వుంటుంది. సువ్యక్తమైతే వేరుపడే వుంటావు. బాహ్య మయిన, ఉపరి తలానికి సంబంధించిన కలయిక సాధ్యమయినప్పుడే అంతరికమయిన కలయికకు అస్సాదముంది. అంతరిక కలయికలో ఒక ప్రత్యేకత వుంది. దానికి అంతం లేదు, అదే నిజమైన పెళ్ళి.

స్నేహం

వ్యక్తీ మొదట తనకే తను స్నేహం చేయాలి. కానీ ఎప్పుడో అరుదుగా మాత్రమే అట్లాంటే వ్యక్తీని చూస్తాం. మనం వెనకే శత్రువులం. నిష్కలుంగా నీరు గారిన సందర్భాల్లో మాత్రమే మనం ఎవరితోనైనా

సాయపడు' అన్నావనుకో, అది సహాయంగానే అని పిస్తుంది. కానీ అది ప్రమాదకరం. అది తార్కికం గానే వుంటుంది.

సువ్యక్త యితరులకు సాయం చెయ్యడంలకుకుంటే త్యాగం చేయి. సేవ అంటే త్యాగం. కానీ చెట్టు త్యాగం చేస్తే చచ్చిపోతుంది, అది యింకో చెట్టుకు సాయం చెయ్యలేదు. అప్పుడది ఉనికి కోల్పోతుంది. 'నిన్ను సువ్యక్త ప్రేమించుకోకు' అని చెప్పారు. అది విశ్వవ్యాప్తంగా అన్ని సంస్థాగత మతాల సందేశం. జీవనకు సంబంధించింది కాదు కానీ కర్మితంగా క్రిస్టి యానిటీ అదే చెబుతుంది. బుద్ధునికీ సంబంధించింది కాదు కానీ బోధం అదే చెబుతుంది, అన్ని మతాలూ అదే చెబుతాయి. 'నిన్ను సువ్యక్త వ్యతిరేకించు. సువ్యక్త పాపివి, సువ్యక్త పనికి మానిన వాడివి'.

ఈ విమర్శవల్ల మానవజాతి వ్యక్తం కుంచించుకు పోయింది. సుఖాన్ని కోల్పోయింది. అనందాన్ని కోల్పో యింది. జనాలు ఎక్కడికో తమను తాము లాక్కుపోతు న్నారు. జనాలకు అస్త్రీత్వ పునాదులు లేకుండా పోయారు. వాళ్ళ చేర్చు పెట్టించబడ్డాయి. వాళ్ళ యిత రులకు సేవచేసే ప్రయత్నంలో వున్నాడు కానీ చెయ్య లేదు. ఎందుకంటే కనీసం తమతో తాము స్నేహంగా వుండలేక పోతున్నాడు.

కుంచించుకుపోయిన హృదయం

ఎప్పుడు సువ్యక్త సందేహాన్ని అనుమతిస్తావో అప్పుడు హృదయంలో అందోళనే మొదలవుతుంది. కారణం హృదయం సమ్యక్తంలో విశ్రాంతి పొందు తుంది. సందేహంతో ముడుచుకుపోతుంది.

సాధారణంగా జనం ఈ దురుకు దనం వల్ల స్పృహతో వుండరు. వాళ్ళు నిరంతరం కుంచించుకుపోతూ వుంటారు. హృదయంలో ముడుచుకు పోతూ వుంటారు. అక్కడ ఎట్లా విశ్రాంతిగా, అనందంగా వుందాలో మరచిపోయారు. ఎక్కడా వ్యతిరేకత కనిపించక పోవడంతో అంతా బాగానే వుండనుకుంటారు. వందవందలో రోజులు రోమ్మిది ముంది ముడుచు కునే ఉంటారు.

సువ్యక్త ఎంత ఎక్కువగా మేధ స్సులో వుండే, తలలో వుండే అంత ఎక్కువగా హృదయం కుంచించుకు పోతుంది. సువ్యక్త ఎప్పుడయితే మేధ స్సులో వుండవో అప్పుడు హృదయం

పద్మంలా వికసిస్తుంది. అప్పుడు సువ్యక్త నిజంగా సజీ వంగా వుంటావు. హృదయం విశ్రాంతి పొందుతుంది. హృదయమన్నది సమ్యక్తంలో, ప్రేమలో మాత్రమే విశ్రాంతి పొందుతుంది. సందేహం గుండా, అను మానం గుండా మనసు ప్రవేశిస్తుంది. సందేహం మన సుద్భావం, సందేహం మనసు అహారం.

ఒకసారి సువ్యక్త సందేహానికి దొరికితే సువ్యక్త మన సుకు దొరికి పోతావు. అందువల్ల ఎప్పుడు సందేహం వస్తుందో అది సరయింది కాదు. నీ సందేహం అన్ని వేళలా పారపాటని కాదు. కొన్నిసార్లు సందేహం సర యింది కావచ్చు. కానీ అప్పుడు కూడా అది తప్పే అవు తుంది, అది నీ హృదయాన్ని నాశనం చేస్తుంది. అది విలువైంది కాదు.

స్నేహంగా వుంటాం.

మనల్ని మనం వ్యతిరేకించేలా శిక్షణ యిచ్చారు. స్వీయ ప్రేమని తప్పుగా భావిస్తారు. పాపమంటారు. కాదు. అది అన్ని ప్రేమలకూ పునాది. కేవలం తనని తను ప్రేమించుకునే మార్గం గుండా మాత్రమే అందర్నీ ప్రేమించగలగడం సాధ్యమవుతుంది. స్వీయ ప్రేమని కాదంటే ప్రేమకు సంబంధించిన ఇతర అవకా శాలన్నీ భూమి నుంచి అదృశ్యమవుతాయి. ప్రేమను నాశనం చెయ్యడానికి యిది మోసపూరితమయిన కుట్ర.

సువ్యక్త చెట్టుతో భూమి నుంచి పెరగకు, అది పాదుం, చంద్రునిచేసి, నక్షత్రాలు చేసి, సూర్యుడిచేసి ఎద గకు, అది సార్వత్రికం. అందరి బాగుకోడు, ఇతర వృక్షాలకు

శ్రీనివాసుని ప్రయత్నం వల్లనే ఆ సీరులతల్లి తిరుచానూరులో అలిమేలు మంగళా కొలువై భక్తుల నిత్యపూజలందుకుంటున్నది. తనను పట్టు కొలిచిన భక్తులను ఆప్టై శిష్యులతో అనుగ్రహిస్తున్నది. తిరుచానూరు పద్మావతీ సరోవరంలో సవాధన శివాలయంలో 'పద్మావతీ'గా అవిర్భవించి భక్తుల కోరికలు తీర్చే శక్తి వ్యక్తంగా కొలువై ఉంది. తిరుచానూరు అంటే శ్రీకాంత్, ఆ తిరుచానూరు కన్నా అనే తిరుచానూరు అయింది. నాదాపాత్ర అయిదు వందల సంవత్సరాల శ్రీతం అంటేలు మంగళమ్మ ప్రత్యక్షంగా సాక్షి గుం పరికి భక్తులందరినీ సంతోషంలో ముంచెత్తంది.

సాక్షాత్తు ఆ అగస్త్య సాక్ష్యం చెప్పిన ఈ అరుదైన అపూర్వ సంఘటన తిరుచానూరులోనే తోట చేసు కుంది.

ఆ రోజుల్లో తిరుపతి, తిరుచానూరు పరిసర ప్రాంతాల్లో చేనేత వృత్తిలో జీవించేవారు ఎక్కువగా ఉండేవారు. వారిలో ముఖ్యంగా చిట్టసాలీలు, జాండ్ర వారు అనే రెండు ముఖ్యమైన తెగలు ఉండేవి. వీరిద్దరి అవిరూపం వెనుక కూడా ఆద్యుడైన కథ ఉంటుంది. అత్యంత తపస్సులపన్నుడైన భృగు మహర్షి దక్షిణజాతీ పుత్రుల 'బ్యాటి'ని వివాహం చేసుకున్నాడు. దివ్య దంపతు లకు చాత, విదాత, అనే కుమారులు, అర్జునేని అనే పుత్రుల జన్మించింది. ఈ అర్జున్యు సేరులు తల్లి శ్రీమహా అర్జునేని పెద్ద కుమారుడైన చాతకు మృత్యువు అనే మహా పురుషుడు జన్మించారు. ఈ మృత్యువేది కుమారుడే మార్కండేయుడు. ఈ మార్కండేయ మహర్షి హోమం చేస్తున్నప్పుడు ఆ హోమగుండం నుంచి పంకమహా ఋషి, బావనా మహర్షి అనే పుత్రులు కన్పించారు. పంకమహాఋషి పంకంవారు జాండ్రవారుగానూ, బావనా ఋషి పంకం వారు వేద్యుసాలీలు గానూ వ్యవహరించబడుతున్నారు. ఈ విధంగా ఈ ఇద్దరినీ శ్రీమహా అర్జునేని పుట్టినట్టే అనినాడనే సంబంధం ఉన్నది. వీరిద్దరికీ ఆమె తండ్రి అడవదాత!

అయితే కొంత కాలానికి వీరిద్దరి మధ్య మనస్సర్దులు పెరగడం శ్రీమహాఅర్జునేని మా ఇంటి అడవదాతను ముందుగా రామ సారే తీసుకువస్తామని వాదనలకు దిగడం ప్రారంభమయింది. ఇది ఎంతదాకా వెళ్ళిందంటే ఎంతో సజ్జ

శ్రీవేంకటేశ్వర వైభవం

తగా ఉండే ఈ రెండు తెగల మధ్య పెచ్చగడ్డ వేస్తే బంగ్గు మనేలా తయారయింది. అంతకుముందు పెచ్చరికి పెచ్చి పెచ్చుకోవడాలు ఉండేవి. కాల్వవేసి అవి కూడా తగ్గిపోయాయి. ఇదంతా చూసి విసుగెత్తి ఈ రెండు తెగలకు చెందిన కొందరు పెద్దవారు ఎలాగైనా ఈ వైరానికి సన్నద్ధులై చెప్పాలని ధృఢంగా నిశ్చయించుకున్నారు. తమ తగవు తీర్చడానికి ఎవరైనా మహానాయుని అక్కయిం చాలనుకున్నారు.

ఆ రోజుల్లో తాళ్ళపాక అన్నమాచార్యుల మనవడైన చినతిరువేంకట నాథులవారు గొప్ప పండితుడిగా పేరుగాంచారు. చిన్నప్పటిగా అందరికీత ముక్కుపగా వ్యవహరించడే దిన తిరువేంకటనాథులవారు బాల్యంలో స్వయంగా ఆ శ్రీమహాలక్ష్మీయే చనువూగా పెచ్చరించి, చిన్నప్పటి ఎంతో మహిమాన్వీతుడని జనం విశ్వసించేవారు. కాబట్టి వీరిద్దరూ

మమ్మల్నందర్నీ తమగ్రహించవలసింది అనే ప్రార్థించారు.

ఇలా చిన్నప్పటి నుంచానే అందరూ ఇద్దరింతో ఎదురుచూడసాగారు. ఒక్కసారిగా దిశ్చలం. అందరూ మనస్సుల్లో ఆ తల్లిని ఎన్నో విధాల స్మరించుసాగారు. ఇంతలో ఒక్కసారిగా గర్భగుడిలో నుంచి ఒక దివ్య కాంతివంజం కోటి సూర్యప్రకాశంతో ప్రకాశిస్తూ అవిర్భవించింది. ఆ దివ్య రేఖస్సుకు తక్షణకోరిక అందరూ ఒక్కక్షణం కనులు మూసుకున్నారు. అప్పుడు గర్భాలయంలో నుంచి దివ్యమైన, శ్రావ్యమైన శంఖంతో అంటేలు మంగమ్మ తల్లి ఈ విధంగా పలికింది. 'నా పుట్టింటివారు వచ్చి సాలీయులు. ఇతరుల రోజులలో పచ్చసాళివారు ముందుగా నడుచు మార్గాడలు అరిపించవలెను. ఇందులో జాండ్రవారి దర్శన నిమిత్తం లేదు. అని పలికింది. ఆ తల్లి పలికిన ఈ దివ్య వాక్కులు అందరి చెప్పల్లో

శ్రీపద్మావతిదేవి సాక్ష్యం

తగవు తీర్చడానికి చిన్నప్పటి మించిన వారు ఉండరని భావించి ఆ రెండు తెగల పెద్దలూ తొలి శ్రీ రెన తిరువేంకటనాథులవారిని కలిసి తమ తగవు గురించి చెప్పారు. అందుకు చిన్నప్పటి అంగీకరించి శ్రీమహాలక్ష్మీ తల్లి రానే న్యాయంగా మీ తగవు తీరు స్తుతని చెప్పి, ఆ కార్తీక పౌర్ణమినాడు మధ్యాహ్నం పద కొండు గంటలకు ముహూర్తంగా నిర్ణయించాడు.

ఆ రోజు 1541 వ సంవత్సరం ఆశ్విను నెలనెమ్మనాడైన రేడి. సాక్షాత్తు అంటేలు మంగళమ్మ సాక్ష్యం చెప్పడని తెలుసుకోని తిరుచానూరు వారే కాక చుట్టు ప్రక్కల గ్రామాల వారు కూడా ఎడ్ల బండ్లు కట్టుకుని ఆ రోజు ఉదయానికల్లా తిరుచానూరు చేరారు. దీనికా ఒకటి కోలాహలం. ఏ ఇద్దరు కలిసినా ఇదేమాట! సాక్షాత్తు అలమేలు మంగళమ్మ సాక్ష్యం చెప్పడమే! అహా! ఆ తల్లి వాక్కును వినడం ఎంతో అద్భుతం! దాదాపు పదిన్నరకల్లా అలయ పరిసరాలన్నీ వివరీతమైన జనంతో నిండిపోయాయి. చుట్టుపక్కల గ్రామంలోని అనేక అలయాల అర్చకులు, అలయ ఆధికారులు, ధనవంతులు, సామాన్య రైతులు, అర్జునులు, మహాచండితులు-ఇలా ఒకటిమీటి ఎండెండలో ఆ తల్లి ఎం సాక్ష్యం చెప్పిందోనని వినడానికి వచ్చారు.

అలయంలో గర్భగుడికి బయట నుంచుని శ్రీనిన తిరువేంకటనాథులవారు ఆ తల్లిని ఎన్నో విధాల కీర్తించి, స్తుతించి తల్లి! జగన్మాతా! నీకీ మే అందరి నమస్కారములు. ఈ పద్మసాలీయులు, జాండ్రవారు ఇద్దరునూ నీ ప్రయ భక్తులే! ఇద్దరికీ నీవంటే ఎంతో ఆత్మీ అయితే వీరిలో నీవు ఎవరి అడవదాతను? ఇప్పుడే నుంచి ముందుగా నీకు ఎవరు సారే తీసుకురాగలరో చెప్పి

గొంగురుమన్నాయి. సాక్షాత్తు ఆ మహాలక్ష్మీ సుమధుర స్వరం చిన్న వాతందరూ అనందంలో పులకించి పోయారు. ఎవరికీ రోట మాట కాలేదు.

అటు తరువాత అక్కడనుంచి వచ్చిన భక్తులందరూ ఆ తల్లిని దర్శించుకుని తీర్థప్రసాదాలు తీసుకుని వెళ్ళారు. జీవించినంతకాలం మరిచిపోలేని సుమధుర ముఖాన్ని తమ మనస్సులో అవిష్కరించుకుని వెళ్ళారు. అంటేలు మంగళమ్మ తల్లి తమను తన పుట్టింట వారిగా సాక్ష్యం చెప్పినందుకు అనందంతో పద్మసాలీయులు భృత్యులతో పదివేల వరహాలు పాదపానుకగా సమర్పిస్తూ దాన కాన నాన్న రాగిరేకు మీద రాయించి ఇచ్చారు. చిన్నప్పటి నిర్మహిలలో ధర్మ కార్యక్రమాలకు కాళ్ళత నడిగా ప్రతి సంవత్సరం ఒక్కొక్క అవసరం కూడా రోప్సన పద్మ సాలీ కుల స్తుతందరూ చెల్లించాలని తీర్మానించి ఇది కూడా కాన సంలో రాయించారు. ఇది పాదపానుక కాననం గా వ్యవహరించబడుతోంది.

శ్రీ అంటేనితలు కలిపించే శ్రీమహాలక్ష్మీ అని అర్థం. ఏ వదాన్యతా ముందు శ్రీ రేరేస్ అది శుభప్రదం, వ్యర్థ ప్రదం, జయప్రదం అవుతుంది. సర్వ వ్యర్థాల్లా, సర్వ విధ్యులు ఆ తల్లియే సంతోషం, సర్వ ప్రాణి కోటికి తన సంరక్షణగా భావిస్తూ ఎల్లచోటా కుడి దేవుల రాసాచే అద్భుతమూర్తి ఆ తల్లి. ఏ జాగ్రత్త! నీకీ మే నమస్కారములు. ఓ! బాగ్మనీ! నీకీ మే ప్రణామములు! ఓ శ్రీ మహాలక్ష్మీ! నీకీ మే నమస్కారములు.

నియ: కారాయ కర్మయ నిధయే నిధయేర్తిమి
శ్రీవేంకట సవాసాయి శ్రీనివాసాయి మంగళమ్

పుట్టాల్ సెంటర్లైన రైట్ నుండి
దూసుకుపోయింది. గోల్ కీపర్ నారాయణుడు బంతి వైపుకు ఎగిరి దూకాడు. కానీ అది చంటిగాడు కొట్టిన కిక్. రయ్యన క్యాచి లార్ సెవెన్ సీటర్ ఆటోని దాటేసినట్టు నారాయణుడిని దాటేసి గోల్ పోస్టు గుంజల మధ్యలోంచి దూసుకు పోయింది.

"శబ్దాన్ రా చంటీ" అన్నాడు మాది
గోళ్ళ కుర్రాడు ఇస్కాకు

"మన చంటిగాడిలా గోల్ కొట్టే
మగాడు హోల్ స్టేట్లోనే లేడేహె" అన్నాడు
మాలోళ్ళ కుర్రోడు నారాయణుడు.

అది నిజమే. ఆనలు సెంటర్లైన నుండి గోల్ కొట్ట గలవాడు మరదానా. మెస్సీ, రొనాల్డో మోహల తల యెక్కి నేడు... అది ఏ సాంఘ పుట్టాల్లో అయినా నలే. కార్నర్ నుండి చంటిగాడు కీక్ పోకాడంట్ దాన్ని ఆసే గోల్ బంతి పుట్టలేదు. తలతో కొట్టి హెడర్ అయితే చంటిగాడు కొట్టిన బంతి గాల్లో ఎలా నుడులు తిరుగుతూ ఏ ఎక్కలో గోల్ పోస్ట్లో దూరుతుందో అందరూ అలా బొమ్మల్లా చూస్తూ ఉండాలిందే.

చంటిగాడికి బాల్ అందయ్యటమే మిగతా వాళ్ళు చెయ్యల్సిన పని. అంత మొనగాడు వాడు.

తల్లిదండ్రులు గాల్ రెట్ట మీంచి రయ్యన పీస్తూ ఉంది. అప్పు టోకి ఆ రెట్ట వానన మోసుకొస్తున్న గాల్ ఆ మైదానంలో గట్టిని. మట్టిని కాకి ఓ చిల్లమైన వానన వేస్తోంది. అటు గాడికి మైదానంలో వచ్చే ఆ వానన ఓ మత్త వస్తుంది. ప్రతీ మైదానానికీ దానిదైన సువాసన ఉంటుంది. తల్లి పాలు పిల్లడు పోల్సుకున్నట్టు అటుగాడు మైదానాన్ని పోల్సుకుంటాడు.

సాయంత్రం అయితే చాలు చంటిగాడికి వాడి నేస్తా లకి పుట్టాల్ కోర్ రోతు. ఆనలు వాళ్ళ పాడు పాటిచేడే ఆ సాయంత్రం గోసం అనుకుంటారు. అది కాలేజీ గ్రౌండ్. మగలు అటలు ఆడనివ్వరు. సెలవుల్లో అయితే ఫర్వాలేదు. నందందానీ గ్రౌండ్లోకి వెళ్ళి పరిగెడుతూ, చెమటలు తిక్కుతూ, రొమ్మతూ కేంతులు కొడుతూనే ఉంటారు. మధ్య, మధ్యలో బంతికోసం పరిగెడుతూ పడిపోయి బంతిలా దొర్లుతారు. బట్టలనిండా నల్లటి ఒండ్రుమట్టి అంటుకుపోతుంది. ఒంటికి కూడా పొడవైన రాసుకున్నట్టు అద్దుకుపోతుంది. ఆ మట్టి వానన వాళ్ళకి ఇష్టం. ఆ మట్టితో పాలు పచ్చగడ్డి కూడా ఇష్టం.

అట మధ్యలో ఆసికాలు ఆడుకోబంలో ఉండే మజానీ వేరు. ఆ చెమటకీ ఈ మట్టికీ ఏదో లింకుంది. ఒక దానికీ ఒకటి తగిలితే చాలు ఘుమాయించిపోతున్నాయి.

చంటిగాడు అటంటే పడితచ్చే ఆడపిల్లలు కూడా ఉన్నారు. చంటి గాడికి వాడుండే మాలవల్లిలోనే కాదు, రైతులు, పావుకార్లుండే ఊరులో కూడా మంచి పాలోయిం గుంది.

సుమారు ఆరు అడుగులదాకా ఎత్తుంటాడు. కామన చాయ ఒక్క సిగరెలాదుతూ ఉంటుంది. మంచి కను మువ్వలీరు. ఉంగరాలు జాత్రు. అటలు ఆడే ఆడీ రుంధ మాత్రమే ఉన్న మంచి బాడీ. కొవ్వ పాడి పైపు కూడగానే తిరిగిపోచ్చి.

అలా సాయంత్రం కాలేజీ గ్రౌండ్లో ఆడినట్టు చెమట కి రడిసిపోయిన ఒంటికి అంటుకుపోయిన బట్టలు

పి.వి. సునీల్ కుమార్

జీవితం నిలబడిపోయినట్లే... నేనూ నలుగుల్లో తలెత్తుకు తిరుగుతా... ఆ కామ్యూలు మోస్తారు కూడు. వాళ్ళమ్మాయి టీవీరంబుందని రొమ్ము విరుచుకు తిరుగుతున్నాడు" అంటూ దిగా నిర్దేశం చేశాడు నాన్న. అప్పుడే ఇస్కే బట్టలే నుకుని రీతల్తో వాళ్ళ చూరుముందునుంచి రేలి స్టేషన్ మీద వెళ్తున్నాడు కామ్యూలు.

అంతే వాళ్ళ చుట్టూ రోల్ మోడల్స్గా అంబానీలూ, ఇన్స్పీసెస్ నారాయణమూర్తులూ, వాలెన్ బెటేలూ ఉండదు. దేశంలో స్వరాజ్యం వచ్చి చాలా కాలమైనా వాళ్ళు ఉద్యోగాలని చాలే స్వతంత్రంగా ఆలోచించడానికి

సందగాలేకీ ఆరుతూ ఉండగా మట్టిలోడ్డులో నడుచు కుంటూ కాలువమీదున్న వంతెన ఎక్కడం. వంతెన మీద కాసేపు నిలబడి కింద పోయే కాలువ గాలిని ఒంటికి వట్టింది నెమ్మదిగా మంతెన దిగానే వచ్చే పనానవారి తీర్పు కొట్టు చుక్క వేసిన నాచరాలు వెంట మీద కూర్చుని ఒక్కోదూ రెండేసి నిమ్మపొదాలు తాగడం. ఆ సోదాలో నిమ్మపులుహ, ఉప్పు గేదెతో తలెసి కడుపులోకి దిగు తుంటే గొంతునుండి పొట్టలోని గిరిగింత పెరుతూ జారుతూ ఉంటూ ఉండే మజా ఆనందనిందం వాళ్ళకి రోజువారీ నడద.

చంటిగాడి బాలు కృపారావు సెతుడుగ్రేడు జీవర్. అయ్యి అయన ముందు మాస్టరుగారూ ఆనీ వెనుక మాల మాస్టరు ఆనీ పిలుచుకున్నవాళ్ళు ఆ ఊరి రైతుల పిల్లలు. చంటిగాడి తల్లి కృపాచరి, కుమమ్మగా అందరికీ తెలుసు. మంచి ప్రాచీనా పరురాలు. ఎవరైనా పాస్టరుగారు ఇంటికొచ్చి ప్రార్థన చేస్తే చాలు దియ్యమో, దమ్మలో ఇచ్చి కానీ పంపేదికాదు. గానుగాండించిన కొబ్బరి నూనె కి ప్రార్థన తెలుసుచి పిల్లలకి. బర్తేక సుడుటి మీద నిలువ వేసి కానీ బయటటి చంపేది కాదు.

చంటిగాడు చాలా తెలివైనోడు. తమ వాడలో ఎంటు రమ్మగానే పుట్టినాటేనుకొని చేల్లో పెద్ద పుస్తకం పట్టుకుని, చెయ్యెత్తి ఏ గాడిద కొడుకురా నీ చిట్టలమీదకొచ్చేది అన్నట్టు కాపుకాస్తున్న అంటేక్కరిలా తనూ చాలా చది వెయ్యాలనుకున్నాడు. కానీ ఏమన్నాలో వాడికి ఎరుక లేదు. వాడి చుట్టూ కూలీనాలీ చేసుకునే వాళ్ళు, చిన్నా దిరగా ఉద్యోగాలే చేస్తూ ఆదే రాజ్యాధికారం అనుకునే రెల్ల కొక్కా కూలీలు. ఇక వీళ్ళు కాక చుటాయిల్లె అప్పుడ

ఇంకా భయపడుతూనే ఉన్నారు. చంటిగాడికి రీతుంటే భయం... భయమంటే భయం కూడా కాదు.. చిరాకు.. చిదర.. కుంభరం.

"ఉరెయ్ అబ్బాయిలూ మీ పుట్టాల్ కోర్పుని ఆ రోడ్డుకి అవతల. కాలేరెట్ల పక్కకి మారుస్తున్నాం" అన్నాడు పిడి.

"అదేంటండీ.. మన చిక్కో.. మన కాలేజీలో మొదలు నుండి ఇక్కడే పుట్టాల్ కోర్పు ఉంది. ఎందుకు

రెట్టిస్తూ తడిగి ఇక్కడ లిద్దను కొక్కలు వేసుకు తిరిగే బారి ఉంటోటి.

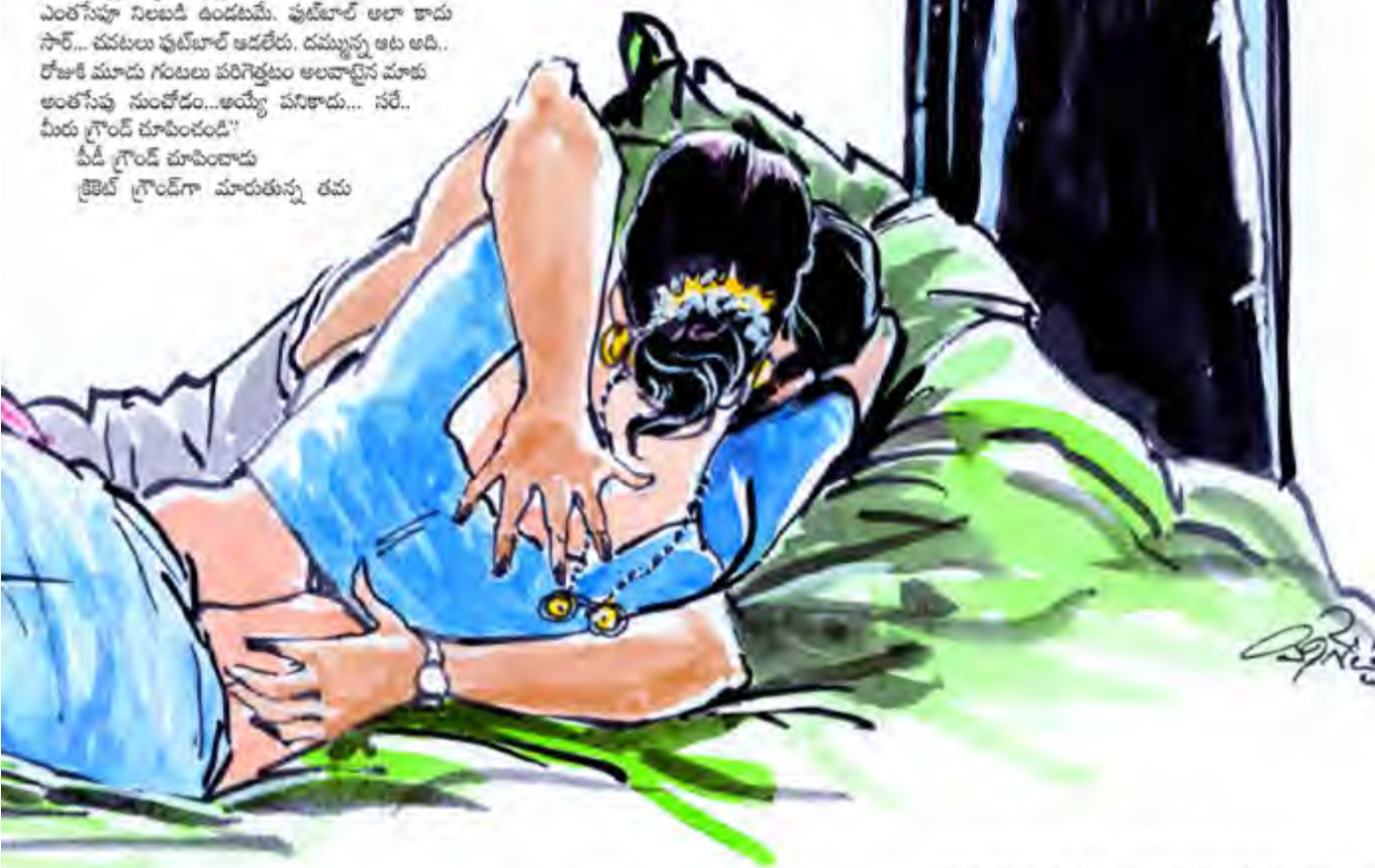
"నావ చియ్ చియిడి రేసి జీవరువైతే చాలు..

మార్చటం?" రెట్టించాడు నారాయణుడు. "అదేమరి మీరు తెలుసుకోవల్సింది.. మనదేశం నుంచి ఎవరైనా గొప్ప పుల్ బాల్ స్టేయర్ ఉన్నాడా?" అడిగాడు పిడి

"తమరు ఆడనిస్తేగా ఉండేది" అన్నాడు నారాయణుడు

"మరి అదే క్రికెట్ తీసుకో.. సునీల్ గహస్కర్ ఉన్నాడు.. పదిహేల పదుగులు సాధించిన మొదటి క్రికెటర్"
"అదేదో.. బిడ్డగాడు అంటారు కదండీ.. ఆ అతడేనా? ఆడు తన కోసం తప్ప దేకు కోసం అదేవాడే కాదంట కాదా?" అన్నాడు నారాయణుడు
"రవిశాస్త్రిని తీసుకో"
వీడు పరమ బిడ్డ కానీ అంట కదా"
"నరే.. నవీని తీసుకో"
"దేశం ఈజీగా గెలిచేరోజు కొట్టేవాడంటు సెంచరీ.. ఆ నలు ఈ మధ్య ఈడు సెంచరీ కొడితే చాలు ఆ టీం ఓడి పోతుందంట నిజమేనా? వాడేనా?"
"ఇవన్నీ ఒకటే మన కాలేజీ టీం ఆంధ్రా క్రికెట్ అసోసియేషన్ లో చేరింది. అందువల్ల ... మనదేశ ప్రజలు క్రికెట్ ని ఇష్టపడడంవల్లా ఈ మెయిన్ గ్రౌండ్ క్రికెట్ కి ఇస్తున్నాం.. మృదుటూడి మొహమాటస్తున్న వాడు.
"మీరు చెప్పిన వేమీ మేం కాదనుటం లేదు సార్.. కానీ క్రికెట్ వయసు అయిపోయిన వాళ్ళో.. అంగస్త్రోతల్ని ఉన్నవాళ్ళో అదాల్సిన ఆటలా ఉంటుంది ఆ క్రికెట్.. ఎంతసేపూ నిలబడి ఉండటమే. ఫుట్ బాల్ అలా కాదు సార్... చదులు ఫుట్ బాల్ ఆడలేరు. దమ్మున్న ఆట ఆది.. రోజుకి మూడు గంటలు పదిగెత్తటం అలవాటైన మాకు అంతసేపు నుంచోడం.. అయ్యే పనికాదు... నరే.. మీరు గ్రౌండ్ చూపించండి"
వీడి గ్రౌండ్ చూపించాడు
క్రికెట్ గ్రౌండ్ గా మారుతున్న తమ

దగ్గర నిమ్మపాదా తాగేవాడు. తరువాత శక్తి వత్తుపాడి బిగించి దాని మీద గోల్డ్ ఫీట్ డమ్ము బిగించేవాడు. వాచ్చి గోల్డ్ రెడ్డి అని పిలిచేవాళ్ళు.
గోల్డ్ రెడ్డిని చూస్తే చాలు నారాయణుడికి గిట్టేదికాదు. ఎందుకో తెలీదు. దూరంగా పోయేవాడు. చంటిగాడికి వాడు బాగా నచ్చాడు. సరదాగా వాడు సిన్మా స్టార్లమీద జోకులు, చమత్కారంగా వాడు మాట్లాడే వైసం చాలా బాగా నచ్చాయి. వాడు అరగంటకొసారి నాకు ఈ కులాం మీద నమ్మకం లేదు అనే వాడు , మనమందరం బాయి.. బాయి అనేవాడు.
అంత మంచి మనిషి ఎందుకు నారాయణుడికి నచ్చ లేదో చంటికి అరం కాలేదు.
" ఎందుకో ఆడు మాట్లాడేదంతా నాకు నిజమని అని పించటా" అంతే చెప్పేవాడు నారాయణుడు. చంటికి ఒక చిన్న ఆలోచన నమస్క ఉండేది. అది మూలమెందాల్లో రాళ్ళు చేరడం. దాంతో ఉక్కులాంటి మనిషి కూడా మూత్రం

గ్రౌండ్ కి కొత్త మైదానానికి మధ్య ఉన్న తాడి రెట్టు మీంచి చీతటి ఫుట్ బాల్ గ్రౌండ్ మీదికి పాకుతోంది.
చికాకు తెప్పించే చీతటి.. పటమంటి పాడు తన నీడలు చాచడంతో త్వరగా చీతటి కజింగేస్తున్న గ్రౌండ్.
చీతటి.. చీతటి
క్రికెట్ అదే కుర్రాళ్ళలో రెడ్డబ్బాయి ఒకడుండేవాడు . వాడు మంచి సరదా మనిషి. అందరితో అలోపాలోమని బలసిపోయి మాట్లాడేసేవాడు. వాడి నాన్నకి వైమండ్ వైన్స్ అన్న పెద్ద బ్రాండ్ పావు ఉంది. వాడు క్రికెట్ ఆడు కున్నాక ఫుట్ బాల్ ఆడేవాళ్ళతో కలిసి పనాన వారి కొట్టు

పోసుకునేప్పుడు ఆ రాళ్ళు అడ్డం వడితే గెంగెల్లాడిపోయే వాడు. దాకల్ గారు చూసి. నీళ్ళ బాగా ఎక్కువ తాగు ... అందులో కొట్టుకుపోతాయి. కాకపోతే చూద్దాం అన్నాడు.
దాంతో చంటి నీళ్ళు ఎక్కువ తాగే వాడు. గోల్డ్ రెడ్డి ఇది పట్టేవాడు.
ఆ రోజు గోల్డ్ రెడ్డి పుట్టిన రోజు. ఈ సారి సాటి ఆట గాళ్ళతో సెలబ్రేట్ చేసుకోవాలనుకున్నాడు. మాలపల్లికి, మాదిగ గూడేనికి మధ్యలో ఉన్న లామల దగ్గర పార్టీ ఏర్పాటు చేశాడు.
నారాయణుడు తప్ప అందరూ హాజరయ్యారు. మాదిగ

ఇస్సాకు కూడా వచ్చాడు. నారాయణుడు, ఇస్సాకు ఇద్దరూ మంచి నేస్టులు చంటికి. కారవ్వాన, వివాయకా స్వీట్లు వాళ్ళు చేసిన బతానీ, బజ్జీలూ, స్వీటూ పెట్టేడు.
"ఇంతేనా... వైమండ్ వైన్స్ రెడ్డిగారంటే ఏదో చింపే స్టార్ నుకున్నాం" అన్నాడొకడు. తేక్షణం అక్కడ వీర్లు మొహరించాడు, చల్లగా మంచులా ఉన్నాయి ఆవి.
అబ్బో.. మీ బారు చాలా దూరమైనా ఇంత చల్లగా ఎలా ఉన్నాయి ఈ వీర్లు అని అడిగాడొకడు.
"అయ్యో... మీకు తెలీదా.. ఈ మధ్య టెల్లెఫోన్ లని కొత్తగా పెట్టాం... ఇప్పుడు మీ మాలపల్లి, మాదిగ గూడెం వాళ్ళు ఊళ్ళోకి తాగుడు కోసం రావాల్సిన అవసరం లేకుండా ఇక్కడే మీ యాకోటుగాడి కిళ్ళి కొట్టులో మీ

అంతా గాఢ నిద్రలో మునిగిపోయారు. అంతా మౌనంగా ఉన్నాయి.

చుట్టూగాని రాకపోకలతో "నీ కిక్కిర్లో రాళ్ళని కలిగించి నీ మూత్రాన్ని పరిగెత్తినాడు ఈ వీరు... ఎవరైనా అలాగే ఉంటే నీ పేరు కూడా..." అన్నాడు రెడ్డి.

చుట్టూగాని నీసా వెళ్తుంది. కిక్కిర్లో రాయి కలిగిపోయింది. మూత్రం లో కొట్టబోయింది.

"నీకు తెలుసా, రెడ్డిగారు వైసపాపులో రూలు ప్రకారం తాగడానికి కానీ ఆరి వాటామీద కట్టి వస్తు లేనీ, కింద చీలకు బండి పెట్టించి తెగ ఆమ్మించేస్తాడు. పట్టుకోవడం వాళ్ళదే." అన్నాడు ఇంజనీర్ కాబట్టిన నవంబరు.

"రే... ఈ రోజున, మరో రెడ్డి యెప్పుడైతే, మంత్రి అయి హైదరాబాద్ లో తొంగుంటే వచ్చడం ఈ రెడ్డికి వచ్చే స్థాని. ఈడు చలాకీ గాబట్టి యాచారు చేసుకుంటున్నాడు" అన్నాడు చంటి.

"అడు అక్కడ ఆధార్యులతో ఇక్కడికి రూల్స్ లేకుండా రెండు చేతులా సెలవుపెట్టాడు. అది మనోభివృద్ధి కావునా కాస్త మమ్మించిస్తాడు నువ్వన్నా ఎక్కడో కూచున్నా రెడ్డి. అది మరలయి మనోభివృద్ధి అవకపోతే... నేను కూడా బొంగి సారా బట్టి ఎట్టమోతానా" అన్నాడు ఎస్సాకు.

"ఈ ప్రపంచంలో మనుషులు రెండు రకాలు కాగిందేమో, తాగేవాడు, తాగించేవాడు మేడలు, మెట్టలు కదలాడు. తాగేవాడు ఇంటి మీదగట్టలు కూడా ఆమ్మబుడి దిగులలో కదులుతాడు" అంటూ ధర్మమాత్యం కూడా చెప్పాడు ఇంజనీర్.

చిల్లపాపుల మీదగా చిక్కటి చీర బిడీ మాలపల్లి, మాదిగ గూడెం మీదకి జారయి చంటికి కనిపిస్తూనే ఉంది.

చుట్టూగాని చీర బిడీ నీలు వచ్చింది. నాన్న చాలా పాదావ్రత చేశాడు. చూడండి నా కొడుకు ఎంత ప్రయోజన కరమయ్యారో అని రామ్మ వెలిచాడు.

కామోతే కేష్ట సరిపెట్టెడు కొత్త పాల్కాటులో కాదా లన్న పేరీ వచ్చింది. కొన్న జుట్టాల్లో యెత్తులకి ఇదే గుండం, సువర్ణ చీరకెళిరావా? నీ బాటుపేరు కృపాచరం కదా సువర్ణ క్రిస్టియన్. అందువల్ల మీ నీరాకే వస్తావు అని చంపుకుంటూ రెవెన్యూ వాళ్ళు, కొత్తగా వచ్చిన యంత్రంలో అయితే ఈ విషయంలో పరమ దుర్మార్గుడిగా పేరు పడ్డాడు. అక్కడికి రెవెన్యూ ఇన్స్పెక్టరు యిరాజు కూడా యెస్సేనే కాబట్టి కొంత మేలు. యెమ్మారో చంటి గారు ఇంటికి వెళ్లి అక్కడ క్రిస్టియన్, హిందూ దేవుళ్ళ పటాలున్నాయనీ రుజువు చేశాడు. చూసుకున్నప్పుడు రవి రాజుగనీ, కానీ ఆ యంత్రంలోని సమ్మదానికి రేడు. ఇంతకు ముందు కూడా ఇలాని స్వయంగా రెవెన్యూకేడానికి.

"సాయంత్రం వస్తాస్తా... ప్రభుత్వ పోలీసులు అయ్యి కొలెం దాచి ఉంచు, నేను రిపోర్టు రాసుకునేరాను" అన్నాడు యిరాజు తుమ్మలతో.

"మన దేవుడ్ని మన మెందుకు దాచుకోవాలి అమ్మా..." అన్నాడు చంటి.

"ఉచ్చోం కాదంటే ఇలా బొంగి బతుకుంటేలా విడిచిగి పెట్టారా ఈ గవర్నమెంట్. మనం మర్యాదగా బతికితే చూడలేదు... ఎక్కడో అక్కడ మనల్ని బొంగిల్ని చేయండి నిర్భయంగా. ఎడవంటి" అంటే కుమమ్మ.

"ఆ ఎడవలు గుళ్ళలోకి రానియ్యమోతేనే కదా మన రాతలు తొలు మరులోకి పోయారు... మరల మారాం కానీ వాడట్టు మారలేక పోతున్నాం... కుండు కుండు లానే ఉంది." తుమ్మలకు ఉమ్మడు కృపాచరం.

మామూలుగా బూతులు మాట్లాడు కృపాచరం, నాన్నకి బూతులాచ్చిన చంటికి తెలియాలంటే ఇలా ఏదోటి

సాయంత్రం యిరాజు వచ్చాడు.

"మనకి కేసు సరిపెట్టెడు ఇవ్వడమంటే పోలీసాన్ వంటి ఇన్స్పెక్టు నీలుగతాడు ఉపనయ నా కొడుకు. నేను కాసుకుంటానో" అన్నాడు యిరాజు.

"కాదురా మేం హిందువులం కాదు.. నా కొడుకు మరల పేరు యెత్తుకోవా. ఉచ్చోం ఉన్నాడే కాల్తెల్లిగారు... అయినా క్రిస్టియన్ కదా. అక్క అమ్మాయిని సంబంధం మాట్లాడునీ మోతే రెవరైతేనాడే ఆ ఉపనయ నా కొడుక్కే చెప్పరా.. మోతేనే మోతే... మాదిగ మాదిగే అని కామం ఇవ్వడానికి వెళ్లి పులకాలా? మరల పల్ల నాకు కులంపోతే వాళ్ళకి పోవాలిగా" అన్నాడు కృపాచరం.

"ఈ అమ్మాయి మమ్మ సొల్లని పురుషోత్తమ లోదరి గారి అమ్మాయి కాబట్టుంది. మా చంటిగాడికి ఇస్తా రేమో కనుక్కో" అన్నాడు నారాయణుడు.

"నా ఉచ్చోం నన్ను చేసుకోనున్నాడేరా.. రెడ్డిగారు, బొచ్చి గాఢ క్రిస్టియన్ అతే నేను పోలీసాన్ రుతుమోడినీ, నిజా నూబునీ... అదికాదు ఇదికాదు. రెడ్డి రెడ్డి, బొచ్చి బొచ్చి నాయకుడు నాయకి, మాంజూడిగల మాంజూడి గదే ఈ ఉచ్చులు రుతు... అలా ఇంట్లో హిందు దేవులు బొచ్చుబొచ్చా ఉన్నారా?" అన్నాడు యిరాజు.

"మా దేవత పెగులమ్మ, ఎదుకొండలోకి బొచ్చు గీసిన బొంగి నాయాళ్ళు మా పెగులమ్మకి గీయలేదు. అందుకే పట్టాడే" అన్నాడు కృపాచరం.. కొలెం ఆగి.

"మా నీడ పడితేనే అక్క దేవుళ్ళు పైల సేదకాదని మమ్మల్ని గుడి ఉన్న చీడుల్లో కూడా తిరిగివచ్చేదు.

కదరా.. మాకొంపల్లోకి ఎందుకదా ఆ దేవుళ్ళ బొచ్చు లు, పైలపడిపోరా.. అక్క పైలపడినా అదరపోయినా హిందూ దేవుళ్ళు మా కొంపలోకి పైల పైలపడిపోతాం" అన్నాడు.

"ఇప్పుడు అక్క/గుళ్ళలోకి రమ్మంటున్నారుగా మాయా.. బొచ్చిగోపించు అని సాక్షాత్తు ఎంతదేశాల్లోకి పేరుచెప్పుతూ, మాంజూడిగ కొంపచెప్పుతూ తిరిగేదు" అన్నాడు యిరాజు.

"ఇన్నో అంటే పోయి.. ఉన్నో అంటే రాదానికి మేమేం కుళ్ళులమంట్రా? రెండువేల ఎళ్ళు యాల్తే అంతై తరాలు హిందూ దేవుళ్ళు తొంగి కూచుని మమ్మల్ని ఏ దేవుడు కాపాడేదో, మా పల్ల వాడల్ని లోగాల్చింది, కావ నుంచి లెక్కచెదో ఆ దేవుడే ఇతముండు కూడా కాపాడ రాడు, మనకొంపలోచ్చేదని ఆ ఎంతదేశాల్లోకి కూడా వుండొక్కో, కొట్టాలలోకో వుండొండుంటా" అన్నాడు కృపాచరం.

"మీ పేరు కృపాచరం కాబట్టి కేసు సరిపెట్టెడు ఇవ్వ కూడదంటారు అది ఉపనయ నా కొడుకు" ఉపనయ ఇంజనీర్.

"ఎరా.. అంటే మీ హిందూదేవుళ్ళకి కృప.. కుండు రాజు.. వరాలు ఇవ్వడాలు ఉండనీ ఉచ్చుకున్నట్టేనా? కృప బోగినవాడు ... వరాలు ఇచ్చేవాడు ఏనుప్రభు వేనా?" అన్నాడు కృపాచరం.

"నీ ఇతరం నడై మాయా" అని యిరాజు ఈళ్ళు తెల్లకి వెళ్ళగనీ, హిందువులనీ వాడట్టువాళ్ళ దగ్గర నంత కాలు పుచ్చుకున్నాడు.

నరిగ వాళ్ళు సంతకాలు పెడుతున్నప్పుడే చీర బిడీ ఆ వాడట్టు మీదకి వచ్చింది.

చీర బిడీ కాకినాడలో జాయిన్మయ్యుడు చంటి, అక్కడే పరిచయమయింది సూకారి, ఇద్దరూ సైమన్ల చూడడానికి ఇట్టే సమయం వచ్చింది. అదేంటో ఆ అమ్మాయికో ఉంటే చీర బిడీ కూడా వెల్లుడులానే ఉండేది చంటికి. సూకారి బూడా కామనూయి. అయినా ఏదో వెలుతురు ఆమెని

అంటిపెట్టుకు ఉండేది. ఈమె వస్తుంటే చీరబిడీ కూడా బొగి పోయి తెల్లగా అయిపోయేది, ఇద్దరూ చీరలో కూచుని వసి క్రింలు తింటూ, బటానీలు నమలుస్తూ మాట్లాడుతుంటే సముద్రం కూడా సన్న చేయకుండా వెంటా ఉండేది, టైము అగిపోయి ఇంత అలస్యంగా అక్కని దేబిరిస్తా ఉండేది. చీర బిడీ సముద్రం మీద ఆగిపోయేది. చీర వెలుగుగానే ఉండేది.

లైఫ్ లో చాలా విన్యయాన్ని... ఈ మనవిని ఇంత అలస్యంగా తీసే అనుకున్నాడు చంటి.

చూరగా సముద్రం మీద వచ్చే చూపుంది చీర బిడీ.

చీర బిడీకి మధ్యలో అంటిపెట్టే అయింటికి ఇంటికి వచ్చాడు చంటి. అది వాళ్ళకి పెద్ద వందగ. సాయంత్రం పెద్దాయన బొమ్మకి దండలనీ, వచ్చేనే స్పెషిల్ దాని మీద పాటంటా, బాగ్నూలా, నాటకాలూ, వచ్చాల్సూ.. ఇతలే సందడి.

సంచలించింది. పెద్దాయన చందల్లో నిండిపోయాడు. కొత్తగా వచ్చిన పెయింటిలో ఆయన సూటూ, చేతిలో పుస్తక మూ వెలిసిపోతున్నాయి. పెద్దాయన బొమ్మ చగ్గర నుండే ఉంది కానీ ఇదివరకంత కాదు. చిన్న పిల్లలూ, ముసలాళ్ళు ఎప్పుడూ కూర్చారు. సరే చెప్పిందిగా మరలై అనుకున్నాడు చంటి. ముందు స్త్రీలు అయినాయి. తరువాత పుట్టాలు అందుకున్నాయి. చెంటు సంచం మీంచి తొక్కిరి మేనీ లోగి బూతులుచెప్తూ, నీరయలే బల్బులూ ఎప్పుడే ఉంటారు. కానీ చీర బిడీ పోలిచునిపిస్తోంది చంటికి.

స్పెషి ముందు బరల మీద పిల్లలు కూచున్నారు. కానీ బాలో ఉంది. వెనక వేసిన ప్లాస్టిక్ కుర్చీల్లో కొన్ని బాలోగా ఉన్నాయి. ఇంతకు ముందు చోటుకాలం తోనెమనీవాళ్ళు, కుర్చీల ఎంత నిలబడ వాళ్ళు ఎప్పుడూ ఉండేవాళ్ళు.

"ఇంకా రాదురా..." అన్నాడు నారాయణుడు చంటి గాడు జనం కోసం వెతుకుతుంటే.

ప్రక్కా చూశాడు చంటి. "వచ్చే బొక్కే ఏవరో చీరకొత్తన్నాడు. మన కుర్చీ కాలకి రాసుకోవడం ప్రాధుడు పెట్టి, నలావు పొట్టుం, తోటరు బాటలు, తలకి వంద రూపాయలు కూలి ఇచ్చి పట్టుకు పోయారు. ఒక చేక ఆ చీరకు తేలుయికి ఇంకో చంద" అన్నాడు ఇంజనీర్.

"మనమివా? ఇంత ముడ తింటున్నాం అంటే అది పెద్దాయన పల్ల. మనుషుల్లో కామోయనా సగం మనం మల్లా అన్నా బతుకుతున్నామంటే అయిన చేతిలో ఉన్న పుస్తకమే కారణం... ఇంత పెద్ద చందగనీ, పెద్దాయన్ను వదిలేసి ముందు కోసం పోతారాగో" అన్నాడు చంటి.

"మరీ అంత ఎదులనిసింతుకోవడమే పొద్దులే తలా ఓ దుండా వేసి, దుండు పెట్టి పోయారు మన ఎడ వలు" అన్నాడు నారాయణుడు.

"ఇదే కాదన్నా.. అదుగో అక్కడ మా మాదిగ గూడెంలో రథం సవ అవుతోంది. అక్కడ పరిసరీ ఇంటి... బుడోక్క, ముసిలాళ్ళు తప్ప అందరూ చలావు, తోట్లరు, మరల పుచ్చుకున్నాడు" అన్నాడు ఇంజనీర్.

"కూడిట్టినోళ్ళని మర్చిపోతే మన గదే కుళ్ళలకి కూడా వట్టడరా" బాధగా అన్నాడు చంటి.

చీర బిడీ చీరబిడీనట్టు అనిపించింది చంటికి. ఆ చీరబిడీ ప్రాధుడు మళ్ళా వచ్చింది. మిగిలిన కొంతమంది నడివయస్సా కూడా చలావు పొట్టుం, తోటరు బాటలు అందుకుని ప్రాధుడు తొట్టిలో గడిపేద కూర్చున్నారు. ప్రాధుడు వాళ్ళని అంటిపెట్టే దగ్గర బూతులుచెప్తూ వెలుగుల్చింది చూరగా చీరబిడీకి ఈమధ్యపడిపోయింది.

చీర బిడీని ప్రాధుడు చంటికి సూకారికి పెళ్ళి యింది. అది కూడా పొద్దుట పూట. చుట్టూగాని మామ

మేనుకన్నాడు. సుఖాంతి తెల్లవార జుట్టుకుని వెయిల్ మేను కను క్రిమియన్ పెట్టెకాతురలా తయారయింది. పెట్టి చర్మి బయట అరిగింది. తర్వాత వాటిల్లో దీటుటాచి వందరి మేని ఆ నందిరిలో పెట్టి చూడ. దేవుడు చర్మిలో ఉండిపోయాడు. చుట్టూకూడా అది వాళ్ళ బయట ఉండిపోయాడు.

ఇంతకు ముందు ఓ బేంకు ఉద్యోగస్థుడి పెట్టి చెట్టి లోపల అరిగింది. ఎవరో గట్టనాడు ఆ బేంకు వాడిమీద వివేచన పెట్టాడు. తనకు క్రిమియన్, కానీ హిందూ ఆని సర్వసేవలు తీసుకుని దేశాన్ని దోచేశాడు అని, వాడు మాదిగ పుట్టుక వుంటేనా. మాదిగ వాడలో పెరిగినా మాది గోధుని నిదాపించుకునే సరికి వాడికి ఏనుప్రువుతు కనప డ్దాడు. ఈ ప్రకారాలు ఎవడు వదలారని ఈ వ్యధల కుప్పె ట్టారు పెట్టారు. దేవుడి కాళ్ళ దగ్గర, బయటే పెట్టి అవు తుంది. పొట్టుడు గారే పెట్టి చెయ్యిస్తాడు. కాబట్టి ఆయన మారుమేషంలో ఉంటాడు, అంటే అంగి బదులుగా సూటు మేనుకుని ఉంటాడు. మిగతావన్నీ మామూలే.

అంతా బానే అయింది కానీ ఏదో వెలితి. జీవితంలో ఒక్కసారి అరిగే పెట్టి(సాధారణంగా) కూడా ఏదో బొంగ తనం చేసినట్టు. లంకావనం కేసినట్టు కేసినట్టు.. ఏదో వెలితి... బాగా కారుమట్టు పట్టింది. వర్షం వస్తుందేమో అని చుట్టూ పడారు అందరూ... కానీ వర్షం కుదరలేదు. కానీ దట్టంగా మట్టు పట్టడంతో అంతా చీకటి... చంద్రి గాడికి చీకాకెట్టే చీకటి. పెట్టిలోకానా వాళ్ళు వదల్లేదు. చుట్టూ కూడా చీకటి.

పెళ్ళయినా ఎప్పుడు రోజులు జరిగి కాపురం తెయ్య లేకపోయారు చంద్రి, సుఖాంతి. అమెకి కోసేమిటలో అది సొంత టాక్సో పోస్టింగు అయింది. రోజూ పోవడం రావడం కష్టమని అమె అట్టాడా చుట్టూకూడు ఇట్టా ఉంది పోయారు. చంద్రికి కూడా తన డిజిన్స్ పోస్టింగు బొం తింది. వారానికి రెండు సార్లు చంద్రిగాడి మోటార్సైకిల్ మీద పెళ్ళాం దగ్గరే పోయి పోవడం.

తన ప్రైవేట్ రెడ్డి వాళ్ళ నాన్న, వైసుషాట్ రెడ్డి ఇష్టమయిందని అయ్యాడు. తను యెయిల్వే దగ్గరే సీఫార్డు ఉత్తరం తీసుకుంటే పెళ్ళాం ఉన్న డిజిన్ ఫైట్ అండ్ హ్యాండ్లెడ్ కుట్ కింద ప్రాన్స్ పర్ అప్లైయింగ్ తోటి బీరర్లు సహజం అమెలో వదాడు చంద్రి.

సాయంత్రం గొప్ప వోనలో ఉంటాడుట ఎమ్మెల్యే. కాపురంతో మీటింగులు పెడతాడుట. తన మోటారు ఫైట్ గొప్పహాన్ బయట అమె లోపలికి వెళ్ళాడు చంద్రి. అప్పుటికి బాగా లేబయింది. హాల్లో కూచున్నాడు. గన్ మేనూ, వాచ్ మేనూ బయట కలుస్తాడుకుంటున్నాడు. తను పేట కుర్లాదే వీర్రాజు చంద్రిని చూసి తర్తర పడ్డాడు. "నమస్తే అన్నా" అన్నాడు వీర్రాజు. వాడు పోల్డో రిన్నాలో కొంచెం పెద్దగీడడు.

తలుపు తెరుచుకుంది. ఓ అమ్మాయి బయటికి వచ్చింది. ఆ అమ్మాయిని చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు చంద్రి. అది వీర్రాజుగాడి మరదలు. అమె చీర నలిగి ఉండి అసలు అమె నలిగి ఉంది. అమె తల్లి పొంంలో వుండేసేలో కల్లో ఇదే రెడ్డి తెయ్యి పట్టుకుంటే చాలిపోయింది. ఆ ముచ్చట వచ్చుంటే ఈ పేటలో గొప్పగా వెళ్ళుకుంటారు. అలాంటి తల్లికూతురు...? అమె రెడ్డితో... ఇలాగేనా వీర్రాజు చీరకూడా ఎదిగింది?

ఇంతలో మొదటి అట అయ్యాక రెండో అట వచ్చి నట్టు ఓ వర్తమాన నాయకురాలు, రెడ్డిమ్మాయి బయట చీకటిలోంచి గదిలోపలి చీకటిలోకి నడిచింది. ఇందెదగర పంతుని చేసుకుని వచ్చిందటకుంటూ, వందెండ్ల చీర దీలో ఎంగిలి అమె చీరకు అంటుకుంది. నువ్వే చీకటి అన్నీ కులాలూ సమాసమలా ఉందిరో అనుకున్నాడు చంద్రి

ఇద్దరు అదాళ్ళూ చీకట్లో జరిగిపోయారు... చీకటి.. చీ కటి.. రెండు చీకట్లు జరిగేస్తే ఒక పేను చీకటి.

పెళ్ళాం కూరగా ఉండటంతో ముందు అలవాటు బాగానే అయింది చంద్రికి. రోజూ చీకటి పడగానే తాగుతూ ఉన్నాడు. తర్వాత చంద్రి పెళ్ళానికి చంద్రి డిడు ప్రాన్స్ పర్ కాల్డు కానీ చంద్రికి అత్తారి డిడు ప్రాన్స్ పర్ అయింది. పెళ్ళాం దగ్గర అయినా ముందు మూత్రం కూరం కాకుండా అలానే ఉండిపోయింది చంద్రికి.

అత్తగారి డిజిన్ పరిచయం అయ్యాడు నాయుడు, అతనికి వైసుమిల్లుంది. రాజకీయం ఉంది. చంద్రి అత్తగారింట్లోనుగా అమె బారీలో వై వర్తి పాలముంది. అలా పోలానికి వైస్ సంచర్యంలో ఎదురవటం. కొన్నాళ్ళకి మాట కలపడం అరిగియ్య. నాయుడు మంచి సరదా మనిషి. కలుపుగోలు మనిషి. నాయుడి మెదనింది. చీలి సిందా బంగారం. అయినా ఆ పొగడు ఉండదు. అలా అయిన పరిచయంతో రోజూ సాయంత్రం చంద్రి నాయుడి వైసుమిల్లుకి వెళ్ళడం అట్టడే ఇద్దరూ ముందు తాగుతూ సరదాగా మాటలు చెప్పుకోవడం. ఒక్కసారి నాయుడు తన బండి మీద చంద్రిని ఇంటికి రిగిల్లడం అంతా మామూలుగా అరిగిపోతూ ఉంది. నాయుడికి కూడా గోల్డ్ రెడ్డి లాగే కులాల మీద నమ్మకం లేదు. అందరూ ఒకటే అంటాడు.

తను కాకినాడ్లో మనిషు పోలేనుకున్న రోజుల్లో ఓ తెల్లటి వెలుగు సుఖాంతిలో, అమె ప్రైవేట్లో జరిపించేది చంద్రికి. సుఖాంతిలో ఆ వెలుగు ఎందుకో తగ్గినట్టుపించి చంద్రికి. ఇంతకు ముందు నగలు లేకపోయినా అమె వెలిగేడి. ఉద్యోగం వచ్చాక నగలు బాగానే చెయించింది. కానీ చీకట్లో అమె వెలగటం లేదు. అమె కాయకు నగలు మూత్రమే వెలుగుకున్నాయి.

ప్రైవేటుచినప్పుడు ఉండి ఆ ఇది. పెళ్ళయ్యాక ఎలా ఉంటుంది అనుకున్నాడు చంద్రి.

ఓ రోజు సాయంత్రం... గదిలో చీకటిలో పానుకి వేలాడుతున్నాడు చంద్రి. ఇర్రేసుకుని చనిపోయాడు. ఎందుకు చనిపోయాడో.. ఎవరికి తెలిదు. ఏమీ ఉత్తరం కూడా రాయలేదు.

సమాధి వేశారు. పదోరోజు దినం ఇద్దరుతోంది. సుఖాంతి. అమె తల్లి కాన్సెప్ట్ ఏడ్చి ఉయకున్నాడు. వృధా వరం కువమ్మ గుండెలు మగిలలా ఏడ్చాడు. వీనానికి కూడా రాలేదు. నారాయుడు, ఇసాకు వచ్చారు. వాళ్ళకి ఉంగరాల జత్తువాడే తగ్గుకు కడుతున్నాడు. రోనాల్డో, మరదోనా, మోములని కొట్టి గొప్ప అటగాడు. మూడు గంటలు గ్రౌండంతా కుమ్మేసి గిత్తలా పరిగెత్తేవాడు..

చంద్రిగాడు.. అంత మొగోడు ఎలా కాపు చీకట్లో తరిసి పోయాడు?

జనం గుసగుసలు పోతూ ఉన్నాడు. వైసుమిల్లు నాయుడు చంద్రితో ముందు ఆ బారెమ్మట్టు పోతూ పోతూ సుఖాంతికి పరిచయమయ్యాడు. అమె మెళ్ళో నగలు నాయుడు దిగేసినవే. చంద్రిగాడి జీతం, తన జీతం జీవితమంతా దాదానా అన్నీ నగలు కొనలేమన్న ఆర్థిక జ్ఞానం అమెకి నంసాదన మొదలెట్టాక తెలిసింది. ప్రైవేటు ఉప్పు చోటు ఆర్థిక జ్ఞానం ఉండదు. ఆర్థిక తెలివి వాటిల్లోకి రాగానే ప్రైవేటు కిడికిర్రించి దూచేస్తుంది.

చంద్రిగాడు పోల్చుకున్నది నువ్వే. నమ్మడం మీద పెట్టిన చీకటి నది మీదుగా దారి లేసుకుని అమెని కమ్మేసింది.

ఓ రోజు వైసుమిల్లులో మందెమ్మవై పడుకుంటే పోయిన చంద్రికి మద్దలో దాచుకుని మెలకువ వచ్చింది. అంది రాళ్ళు చూడలేదు. ఎప్పుడ వచ్చిపోయిందో? చీకట్టు లాగి ఇంటికి బయలుదేరాడు బారినడన. అలా కాలవ గద్దెమ్మట్టు నడుగుస్తూ పోలాం మీద వచ్చేగాలి. కాలవ చీకట్ నాడు వాసనతో వెండిపోయి ఉండిమీద పడుకుంటే హాయిగా ఉంది. తను ఫుట్ బారీ అదే రోజుల్లో ఉండే హాయి గుర్తించింది. ముందుకు తోనుకు వచ్చి నేలూడు తున్న పొట్టు వెళ్ళిందిచింది. తన రాతరి, తండ్రికి లేదు పొట్టు, తనల్లోచ్చింది. అయినా అప్పుటి చంద్రి ఇష్టమైన ఎప్పుడున్నాడు?

చీకట్లో తన ఇంటిముందు అగి ఉన్న నాయుడి బండి, తన వడక గది తలుపు తెరచుకుని బయట చీకటిలోకి నడు స్తున్న స్పృహ.. రోపల పడకగదిల్లిడు అర్ధి వడక మీద చీక డిలో తరిసిపోయిన ప్రైవేటు.. చీకటి.. చీకటి మింగిస్తుంది.. మనుమర్ని నమ్మకాల్ని, నిలువర్ని..... చీకటి.. అదే చీకటి చంద్రిని మింగిసింది.

వైసుమిల్లులో ముందు లాగి మోటార్సైకిల్ చుట్టూకి అలాంటి వైస్ పోనిచ్చాడు నాయుడు. చుట్టూ గాడు చీకట్లో తరిసిపోయి ఇలా సెలవించడే. నాయుడు చీకటిలో ఇంటి దిగాడు. కూలి పడకలోంటే ఎవరో పట్టుకున్నాడు. కాంట్టా అనుకోలేందే. వెళ్ళగా ఎదో గుండెల్లో దిగింది. ఆదెవరో తోందే గుండు తెగింది. నెత్తు.. ఎద్రా.. వెలుగుతూ చీక డిని చీల్చిసింది. చీకటి నుడి వెళ్ళగా మారింది.

రోపం చంద్రిగాడు నమ్మకం.. సరదాగా ఉరికి ఉయ్యాల డిగరుతున్నాడు. నారాయుడు, ఇసాకు చీకట్లో తరిసిపోయారు. చీకటి వెలుగుతూ ఉంది. స్పృహం చావ లేదు. మనిషి చావలేదు. నమ్మకం చావలేదు... చీకటి చర్మి పోయింది.

ఫోన్: 94407 17171

ఇప్పుడేం చేస్తున్నారు?

ఇంటి గడప దాటిన ఆ యువతి ఎన్నో కష్టాలు అనుభవించడమే కాకుండా, తనని మోసగించిన వాడిని హత్య చేసి జైలుకి కూడా వెళుతుంది. ఇటువంటి పాత్రని మెచ్చార్ అర్చిస్ వేస్తే ఆ డెప్ట్ రాదు. అందుకే కొత్త నటిని ఎంపిక చేశాను. నేను ద్రామా అర్చిస్ కనుక ఆ అమ్మాయికి ట్రైనింగ్ ఇచ్చి నాకు కావాల్సిన విధంగా చేయించుకుంటాను' అని. అంతకుముందు 'పందంటి కాపురం' సినిమాలో గుమ్మడి కూతురిగా జయసుధ నటించారు. ఆ అనుభవంతో 'అమెరికా తెలుగు కూడా రాదండీ' అన్నారు గుమ్మడిగారు. 'అక్కలేదు సార్.. నాలుగు సార్లు టైలాగు చెప్పే అమె గుర్తు పెట్టుకుంటుంది. కాస్టింగ్ లో చదివిన పిల్ల కదా' అని ఆయన్ని కన్విన్స్ చేశాను. 'సరే మీ ఇష్టం.. మీ మేలు కోరి చెబుతున్నానంతే' అన్నారు గుమ్మడిగారు.

విషయం ప్రేక్షకులకు తెలుస్తుంది. ఏ తరహా పాత్రయినా చేయగల సత్తా నీకు ఉంది కనుక నా కోసం ఈ శరేత్తరే చేయాలి' అనగానే చంద్రమోహన్ మరేమీ మాట్లాడకుండా అంగీకరించారు.

చంద్రమోహన్ హీరో పాత్ర చేస్తున్నారని విని గుమ్మడిగారు మళ్లీ నాకు కబురు చేశారు. 'గోపాలకృష్ణ గారు.. మీరేమీ అనుకోనంటే ఈ వేషానికి నేను ఒక మంచి నటుణ్ణి సజెస్ట్ చేస్తాను. విశ్వనాథ్ గారి 'ఓ సీత కథ' చిత్రంలో దేవదాస్ కనకాల అద్భుతంగా నటించారు. ఆయన ఈ పాత్రకు బెస్ట్ అన్నారు. 'సార్.. మీరన్నట్లు దేవదాసు మంచి అర్చిస్. ఆయన నటించిన కొన్ని సినిమాలకు నేను పనిచేశాను. అయితే ఈ సినిమాలో శరేత్తరే ఆయన సరిపోరు. సినిమాలో అరు రీక్ష వరకూ హీరోనే విలన్ అన్న విషయం ప్రేక్షకులకు తెలియ

నా సినిమాతో జయసుధ బిజీ అయిపోయింది

(గత సంచిక తరువాయి)

'నేము' సినిమా రూపిన తరువాత ఆఫీసుకు వచ్చి మా నిర్మాతలకు జయసుధ విషయం చెప్పాను. 'మీ ఇష్టం' అన్నారు. నిర్ణయం అలా నా మీదే వదిలెయ్యడంతో తరసభరనలు చేసి చివరకు జయసుధని హీరోయిన్ గా తీసుకోవాలనే నిశ్చయించుకున్నాను. ఆ రోజు సాయంత్రం వాళ్ల ఇంటికి వెళ్లాను. హీరోయిన్ ఛాన్స్ అనగానే వాళ్ల అమ్మనాన్న ఆనందంతో తల్లిబ్బియ్యారు. ఇంక త్వరగా హీరోయిన్ అవకాశాలు వస్తాయని వాళ్లు ఉపహసించలేదు. ఎటువంటి అభ్యంతరాలు లేకుండా నా సినిమాలో నటించడానికి జయసుధ అంగీకారం తెలిపింది.

గుమ్మడిగారిని కన్విన్స్ చేశాను

మా సినిమా పాటల రికార్డింగ్ కు గుమ్మడిగారు వచ్చారు. 'మన కొత్త హీరోయిన్' అంటూ జయసుధని ఆయనకి పరిచయం చేశాను. ఆయన నా శ్రేయోభిలాషి కావడంతో నాకు సచ్చ రెప్పాలనుకుని 'అదేమిటి గోపాలకృష్ణగారు.. తొలి సారిగా దర్శకత్వం వహిస్తూ పెద్ద హీరోయినిని పెట్టుకుంటే సినిమాకి ఎస్సెట్ అవుతుంది. కథ బాగుంది. ఇంతవరకూ హీరోయిన్ గా నటించని ఈ అమ్మాయిని ముఖ్య పాత్రకు తీసుకుంటే పాత్రకు న్యాయం చేయగలడో లేదో ఆలోచించండి' అని జయసుధ తల్లిదండ్రుల ఎదుటి అనేసరికి వాళ్లు నిరుత్సాహ పడిపోయారు. ఈ ఛాన్స్ ఎక్కడ మీసే అవుతుందోనని భయపడిపోయారు. గుమ్మడిగారికి నేను ఒక్కటి మాట చెప్పాను.. 'సార్ చిత్రకథ మీకు తెలుసు. అనూయకు రాలైన ఓ యువతి ప్రేమించిన వాడి మాటలు నమ్మి తల్లిదండ్రులకు చెప్పుకుండా ఇంట్లోంచి పారిపోతుంది.

చంద్రమోహన్ తో విలన్ వేషం

కాలేజీ రోజుల నుంచి చంద్రమోహన్ నాకు మిత్రుడు కావడంతో ఆయన్ని కలిసి ఇండులో ఓ పాత్ర చేయాలని అడిగాను. తప్పకుండా చేస్తానని ఆయన ముందు అన్నా విలన్ వేషం అనేసరికి వెనుకంజ పోయారు. 'హీరో వేషాలు వేసుకుంటున్న నాలో విలన్ పాత్ర వేయిస్తానంటున్నావు. నేను ఇండస్ట్రీలో ఉండాలా, వద్దా' అని అడిగారాయన. 'నా సినిమాలో అరు రీక్ష వరకూ నువ్వు హీరోవే. ఆ తరువాత విలన్ వనే

'లక్ష్మణరేఖ' గోపాలకృష్ణ

కూడడు. 'ఓ సీత కథ' సినిమాతో దేవదాసుగారు విలన్ గా ఎస్టాబ్లిష్ అయ్యారు. ఆయన్ని తీసుకుంటే మొదటి సీన్ లోనే అతనే విలన్ అని, హీరోయిన్ ని తప్పుకుండా మోసం చేస్తాడని ప్రేక్షకులు పసికట్టేస్తారు. ఆ సస్పెన్స్ తేలిపోతే త్రిల్ ఉండదు' అన్నారు. అలా గుమ్మడిగారు చెప్పిన రెండు విషయాలను నేను పాటించకపోయినా, అదేమీ మనసులో పెట్టుకోకుండా

మూటింగ్లో వాకు ఎంతో సహకరించారు.
ఆరు రీళ్ల తరువాత సినిమా ఆగిపోయింది

మరాఠీలో ఈ సినిమా 'పేరు' 'లక్ష్మణరేఖ' కనుక తెలుగులో కూడా 'లక్ష్మణరేఖ' అని టైటిల్ నిర్ణయించారు. మూటింగ్ ప్రారంభోత్సవానికి ఎన్టీఆర్ హాజరై తొలి టాప్ ఇచ్చి, నాకు శుభాకాంక్షలు తెలిపారు. ఓకే షెడ్యూల్ బాగానే జరిగింది. ఆరు రీళ్ల చిత్రం తయారైంది. తరువాత ఆర్థిక ఇబ్బందులు మొదలయ్యాయి. కొత్త దర్శకుడు, కొత్త నిర్మాతలు అనగానే పంపిణీదారులు ఎవరూ ముందుకు రాలేదు. దీంతో డబ్బు లేక పోవడంతో మూటింగ్ ఆగిపోయింది. మా నిర్మాతలు పైసాస్సే తీసుకోవడం కోసం చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలించలేదు. ఇదిలా ఉంటే జయసుధ ఒక రోజు మా ఆఫీసుకు వచ్చి 'సార్.. బాంబంబర్గారు ఓ తమిళ సినిమా తీస్తూ, హీరోయిన్ కోసం అన్వేషిస్తున్నారు. మన సినిమా చూస్తే ఆయన నాకు తప్పకుండా అవకాశం ఇస్తారు' అని ప్రాధేయపడింది. అసంపూర్తి సినిమా చూస్తే ఏమర్పవ్వతుందని అనిపించినా ఆమె అడిగింది కదాని రాజ్యలక్ష్మి తియ్యటిలో షో షేకం, బాలచందర్ గారు సినిమా చూసి ఇయ్యటికొచ్చాక 'కొత్త అమ్మాయిలో బాగా చేయించావు' అని అభినందించారు. తరువాత జయసుధకి తమిళ సినిమాలో ఛాన్స్ ఇచ్చారు. ఆ సినిమానే తెలుగులో 'కూర్మ-పడమర' పేరుతో దాసరి గారి దర్శకత్వంలో తయారైంది.

అలాగే రామానాయుడుగారు 'సోగ్గాడు' సినిమా తీసే సమయాల్లో ఉంటే, ఆయనకి కూడా మా సినిమా చూపించమని మళ్ళీ జయసుధ అడగటంతో ఆమెకి వచ్చే అవకాశాలను మనం ఎందుకు పోగొట్టాలని రామానాయుడుగారికి కూడా సినిమా చూపించాం. ఆయన 'సోగ్గాడు' సినిమాలో హీరోయిన్గా ఛాన్స్ ఇచ్చారు. ఇలా మా సినిమా ఇంకా పూర్తి కాకుండానే జయసుధ రెండు సినిమాలలో చీకే అయింది. మేం పైసాస్సే సమూహానికి మూటింగ్ మొదలుపెట్టినాటికి ఆమె డేట్స్ దొరకడం గగనమైంది. పగలు వేరే సినిమాలు చేస్తూ, రాత్రిళ్ళ మా మూటింగ్కు హాజరయ్యేది. అది చూసి గుమ్మడిగారు చినుట్టునే వారు.. 'ఆ అమ్మాయి కోసం మేం నైట్స్ పనిచేయాల్సి' అని, అలా ఇబ్బందులు వడుతూ సినిమాని పూర్తి చేశాం. సినిమా ప్రహ్వ చూసిన తరువాత గుమ్మడిగారు 'జయసుధ ఇంక బాగా చేస్తుందని సేను ఊహించలేదు, నీ సెలెక్షన్ రెక్టర్ అని అభినందించారు.

మురళీమోహన్కు మంచి అవకాశం

ఈ సినిమాలో జయసుధని పెళ్ళాడాలనుకునే యువకుని పాత్రను మురళీమోహన్ పోషించారు. ఆ పాత్ర ఎవరితో చేయించాలా అనే విషయం మీద పెద్ద తగ్గరైతే జరిగింది. సరసింహరాజుతో చేయించాలని కొందరు, మరెవరితోనో చేయించాలని మరి కొందరు సూచించారు. ఈ ప్రయత్నాల్లో ఉంటే ఒకరోజు మురళీమోహన్ తన పొటోల అల్లుం తీసుకుని మా ఆఫీసుకు వచ్చారు. అప్పటికే ఆయన సటింపిన 'భారతంలో ఒక అమ్మాయి' చిత్రం విడుదలైంది. 'పేరు వచ్చింది. మీరు కూడా ఓ మంచి విషం ఇస్తే నా బ్రష్కురికి ఉపయోగ పడుతుంది' అని చెప్పడంతో నిర్మాతలతో మాట్లాడి ఆ విషం మురళీమోహన్కి ఇచ్చారు.

సౌండ్ ట్రైలర్ విడుదల చేశాం

ఆ రోజుల్లో సినిమా విడుదలకు ముందు థియేటర్లో ట్రైలర్ రిలీజ్ చేసేవారు. అయితే అది ఖర్చుతో

కూడిన వ్యవహారం కావడంతో చవరలో అయిపోతుందని సౌండ్ ట్రైలర్ని తయారు చేయాలని నిర్ణయించాం. ఒక బామ్మ తన మనవడిని 'లక్ష్మణరేఖ' పెమిటిరా' అని అడుగుతుంది. అతను సమాధానం చెబుతాడు. వాళ్ళద్దరి మధ్య అరిగే సంభాషణని రికార్డ్ చేసి, థియేటర్లలో విడుదల చేయడానికి ప్లాన్ చేశాం. బామ్మ పార్కుకు నిర్మలమ్మ, మనవడి పాత్రకు పిజ్జెర్లుగారి ఇబ్బాయి మార్కెట్ సాయికుమార్ గారు నిర్వారు. సినిమా టైటిల్స్లో కూడా ఏదన్నా కొత్తదనం చూపించాలని ఆలోచించాను.

అయితే ఏది చేద్దామన్నా డబ్బులతో వ్యవహారం. అందుకే బాగా ఆలోచించి 'సంపూర్ణ రామాయణం' చిత్రాన్ని నిర్మించిన ఎన్.ఎన్.మూర్తిగారు నాకు పరిచయస్థులు కావడంతో ఆయన దగ్గరకు వెళ్లి మా పరిస్థితి అంతా వివరించి ఆ సినిమాలో లక్ష్మణుడు లక్ష్మణరేఖ గీసే సీన్ని ఇస్తే టైటిల్ కార్డ్స్కి ముందు వాడుకుంటామని అభ్యర్థించాం. వెంటనే ఆయన వాళ్ల ఎడిటర్కి చెప్పి మాకు కావాల్సిన పోస్ట్ ఇప్పించారు.

అలా అన్ని కార్యక్రమాలు పూర్తి చేసుకున్న 'లక్ష్మణరేఖ' చిత్రాన్ని 1975 సెప్టెంబర్ 12న విడుదల చేశాం. చిత్రం ఘనవిజయం సాధించింది. దాంతో నాకు అపర్ణురాలా వచ్చాయి. వాటిల్లో 'మోసరాగం' ఒకటి. చంద్రమోహన్, జయసుధ కాంటినెంట్లోనే ఆ సినిమా తీయాలని నా ప్లాన్. కానీ నిర్మాతలకు ఆ సినిమాని కొత్త వ్యాకోత తీయాలని తాళుత్రయం, మార్కెట్ వెలు సంగీత సారథ్యంలో రెండు పాటలు కూడా రికార్డ్ చేశారు. నిర్మాతలు కొత్త వ్యాకోతనే ఆ సినిమా తీద్దామని మొండి పట్టు వట్టడంతో ఆ సినిమా వదిలేసుకున్నాను. ఆ తరువాత వాళ్లు మరో టైరికెర్ని పెట్టుకుని సినిమా తీసి క్లారిగా నష్టపోయారు.

స్వర్గానికి నిచ్చినలు

నా రెండో సినిమా 'స్వర్గానికి నిచ్చినలు'. ఇందులో రామకృష్ణ, జయచిత్ర, ప్రభా నటించారు. ఈ సినిమాలో పనిచేసే అవకాశం నాకు గమ్మత్తుగా వచ్చింది. తమిళంలో 'పంజా' అరుణాచలం అని ప్రముఖ రైటర్ ఉన్నారు. ఆయన ఒక సబ్జెక్ట్ తయారు చేశారు. దానిని తెలుగులో తీద్దామని మంచి దర్శకుడి కోసం వెదుకుతున్నారు. 'లక్ష్మణరేఖ' చిత్రానికి ఎడిటర్గా పనిచేసిన నాయన నా గురించి చెప్పడంతో సినిమా చూసి నాకు అవకాశం ఇచ్చారు. ఇది సీరియస్ సబ్జెక్ట్ కావడంతో కొంచెం కామెడీని మిక్చర్ చేస్తే బాగుంటుందనిపించి కె.వి.చలంకో కొన్ని కామెడీ సన్నివేశాలు తీశాం. అయితే ఆ సీన్లు అంతగా పండలేదు. ఫస్ట్ షాట్ చూసిన డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ ఆ కామెడీ సీన్ల రికపోయినా పరవాలేదు అనడంతో అంత ఖర్చు పెట్టి తీసిన ఆ రెండు మూడు కామెడీ సీన్లను తొలగించాం. మా గురువు చురుసుాచనరావుగారు దర్శకత్వం వహించిన 'అర్చి

గారి కోడలు' చిత్రం విడుదల రోజునే 1977 ఏప్రిల్లో 'స్వర్గానికి నిచ్చినలు' చిత్రాన్ని విడుదల చేశాం. 'గురువుకి పోటీగా సినిమా విడుదల చేస్తున్నావా' అని కామెంట్ చేసిన వాళ్లు ఉన్నారు. 'స్వర్గానికి నిచ్చినలు' నిజంగా చాలా మంచి సినిమా. మార్కా కాదురాజు 'సినిమా చాలా బాగుందయ్యా.. హిందీలో నీ దర్శకత్వంలోనే తీస్తా' అంటుండేవారు. అయితే సీరియస్ సబ్జెక్ట్ కావడంతో జనానికి అంతగా పట్టలేదు. రిలీజ్ కోసమని తీసిన కామెడీ సీన్లు కూడా వర్సప్వట్ కాలేదు. కె.వి.చలం ఇందుకు మరో కమెడీయన్తో ఆ సీన్లు తీసే ఉంటే బాగుంటేమోననిపించింది.

నిర్మాణ రంగంలోకి...

'లక్ష్మణరేఖ' చిత్ర నిర్మాతల్లో ఒకరైన పట్టుబడి తెట్టి గారికి వేరే వ్యాపారాలు ఉండేవి. ఆయనకు సినిమాలు తీయడమంటే సరదా. కానీ తీరిక దొరికేది కాదు. అందుకే ఒకరోజు సన్ను ఏరిరి' మీరు కొంత పెట్టుబడి పెట్టి పార్లసర్గా ఇంటానంట్ మరో సినిమా తీస్తూ నిర్మాణ బాధ్యతలన్నీ మీరే మానుకోవాలి. ఈ ప్రతిపాదన బాగానే ఉందనిపించి సరేనన్నాను. అదే 'మరో సీతకథ' చిత్రం. ఇందులో మురళీమోహన్ని హీరోగా తీసుకున్నాం. అప్పుడైన నీధి గాయకని పాత్ర అది. మోహన్బాబు చింగ్, ప్రభా హీరోయిన్. జయమాలిని వ్యాంట్.

నా తొలి సినిమా 'లక్ష్మణరేఖ' నాలుగు లక్షల రూపాయల బడ్జెట్లో తయారైంది. 'స్వర్గానికి నిచ్చినలు' చిత్రానికి నాలుగున్నర లక్షలైంది. 'మరో సీతకథ' సినిమాలో వచ్చేసరికి పారితోషాలు పెరిగాయి. రంగుల చిత్రాల వెల్లువ మొదలైన ఆ రోజుల్లో ఈ సినిమాని ఖాల్ అంటే ఫైట్లోనే తీశాం.

(ఇంకా వుంది)

-వినియోకరావు

సెల్: 99854 11019

'సోద్యో' జ్యోతిషం

సం: 099854 42000

టి.కె.శాస్త్రి

'సోనియా మాటే' చాసనం.. ఎలా?

1946 డిసెంబర్ 9న ఇటలీలోని టురిన్లో రాత్రి 9.25 గంటలకు జన్మించారు సోనియాగాంధీ. ఈమెది సింహాచార్యుల, బాగాదిపతి రవి వసిష్ఠులలో లగ్నంతో 120 డిగ్రీల శుభధృష్టి ఉన్నాడు. లగ్నంలో ఉన్న క నితో కూడా రవికి శుభధృష్టి ఉన్నది. చంద్రుడు స్వస్థానంలో ఉన్నాడు. వందమంలో రవి, కుజులు ఉన్నాడు. బాగాది పతి, వందమంలో ఉండటం ప్రేమ వివాహానికి సంతకం. సప్తమాదిపతి అంటే ఆమె జీవిత భాగస్వామి యురేనస్. ఫైలబోగా జీవితం ప్రారంభించి, రాజకీయాల్లో రుపానులా ఎగిసి, చారుణంగా పాత్రకు గురికావటం మంచి ఉటాం చని సంఘటనకు యురేనస్ గ్రహం సంతకం. సోనియా జాతకంలో బాగాదిపతి కుజునితో బిసి ఉన్నాడు. సప్తమా దిపతితో 180 డిగ్రీల ప్రతికూల ధృష్టిలో ఉన్నాడు ఈ కారణం వల్ల ఆమెకు భర్తతో వియోగం ప్రారంభించింది.

ఇల్లే అధికారకేంద్రం!

సోనియా జాతకంలో ఉన్న మరో మంచి గ్రహస్థితి శుక్ర. గురువుల కలయిక. నాలుగో స్థానంలో ఈ రెండు గ్రహాలు కలిసి ఉండటం అనుమానాంశం అయితే లగ్నంతో ఈ రెండు గ్రహాలకూ 90 డిగ్రీల ప్రతికూల ధృష్టి ఉండటం ప్రతికూలించే అంశం. స్వదేశంలో ఉండానని, గృహిణిగా నివసించాల్సి ఉంది అని సంతకం. అయితే లగ్నంతో ప్రతికూల ధృష్టి వల్ల ఆమె సంతకం నెరవేరలేదు. చంద్రుడికి, కుజుడికి ప్రతికూల ధృష్టి ఉండటం వల్ల కూడా కుటుంబ

ఇటలీలో పుట్టి పెరిగింది. భారతదేశ ప్రధాని కొడుకుని ప్రేమించి, పెళ్లొంది. కొన్నాళ్ళకే భర్త చారుణహత్యకు గురయ్యాడు. రాజకీయాలంటే అయిష్టతతో ప్రధాని పదవిని వదలమకుంది. ఆ తరువాత రాజకీయ మంత్రాంగమంతా నేర్చి, వందకోట్లకు పెగా జనాభాగల భారతదేశాన్ని చూపుచువేలితో శాసించే స్థాయికి ఎదిగింది. అమ్మ సోనియాగాంధీ. ఒక జీవితం... ఎన్నో మలుపులు. ఏ గ్రహాలు ఆమె జీవితాన్ని ఇన్ని మలుపులు తిప్పాయి? భవిష్యత్తు ఎలా వుంటుంది?

చివరలో ఈమె ఆక నెరవేరలేదు. దశమోదిపతి శుక్రుడు 4వ స్థానంలో ఉండటం వల్ల ఆమె ఇల్లే అధికార కేంద్రంగా మారింది. ఇష్టం లేకున్నా రాజకీయాల్లోకి రావాలి వచ్చింది. సింహాచార్యుల వారికి వస్తుదల అధికం. వ్యతిరేకతను ఏమాత్రం సహించరు. మిగిలిన అంశాలు అనుకూలీస్తే ఈ లగ్న జాతకులు మంచి రీతిద్దుగా ఎదుగుతారు. సోనియా విషయంలోనూ అదే జరిగింది. చంద్రుడు స్వస్థానంలో ఉండటం, రవి, కుజుల శుభధృష్టి కారణంగా ఈమె అధికారానికి భేదమే అయ్యారు. అయితే రవి కుజులు బిసి ఉండటం, యురేనస్తో ప్రతికూల ధృష్టి కారణంగా ఈమె అవకాశం వచ్చినా అధికారాన్ని వదలమకున్నాడు. అయితే

అందర్నీనంగా ఉన్న నాయకత్వ లక్షణం కారణంగా యుపిఎ ప్రభుత్వ సారథ్యాన్ని చేపట్టారు.

అధికారి భాగస్వామ్యాలు

సోనియా జాతకంలో జీవిత భాగస్వామితో వియోగం ఉన్నది. సప్తమాదిపతి యురేనస్తో రవి, గురువులకు ప్రతికూల ధృష్టి ఉండటం అందుకు కారణం అని చెప్పవచ్చు. ప్రస్తుతం యు.పి.ఎ. భాగస్వామ్య పార్టీలతో కూడా ఆమెకు నిర్ణయ రీత్యాలు ఇందులో ఎదురవుతున్నాయి. భాగస్వామ్య పార్టీల బెదిరింపులతో దినదిన గందం అన్న చందంగా ఉన్నది కేంద్రప్రభుత్వం పరిస్థితి. సప్తమ స్థానం స్వీకర్త రాశిలో ఉన్నది కాబట్టి గతంలో జయలలిత, ప్రస్తుతం మమతా బెనర్జీ వంటి మహిళా నేతల నుంచి ఈమె ఎక్కువ సమస్యలు ఎదుర్కొంటున్నారు. సప్తమాదిపతితో బాగాదికి 80 డిగ్రీల శుభధృష్టి ఉన్న కారణంగా ఇబ్బందులు ఉన్నా సమస్యలను అధిగమించి, ఎటోచిరుంగా సెగ్గుతురాగలుగుతున్నాడు.

ఆరోగ్య సమస్యకు కారణం

సోనియాకు 12వ స్థానంలో చంద్రుడు ఉన్నాడు. సవమం. చతుర్థాదిపతి అయిన కుజుడితో చంద్రుడికి ప్రతికూల ధృష్టి ఉన్నది. అలాగే అష్టమాదిపతి అయిన సెవ్యన్తో కూడా చంద్రుడికి 90 డిగ్రీల ప్రతికూల ధృష్టి ఉన్నది. ఆదవస్థానం ఆరోగ్యం స్థానం. ఆ స్థానాదిపతి అయిన శనితో రవితో మంచి ధృష్టి ఉన్నది కాబట్టి సాధారణంగా సోనియా ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. అయితే గత రెండేళ్లుగా పురోగామి చంద్రుడు 4వ స్థానంలో నుంచున్నాడు ఈ పరిధిగా అధికారంలోకి వచ్చినక్షణం నుంచి సమస్యలు ఎదురవుతున్నా ఉన్నాయి. అధికులయ్యిన అంశాలకు సంబంధించిన ఆరోగ్యంలు ఎదుర్కొన్నాడు. ఇటీవల జరిగిన ఎన్నికల్లో వరాణం పాలయ్యారు. అలాగే ఆరోగ్యం మందగించింది. పురోగామి చంద్రుడు వ్యక్తిత్వంలో నుంచున్నా, కుంభంలో వున్న రవితో 90

డిగ్రీల అశుభ ధృష్టి ఏర్పడినందువల్ల అనారోగ్యం తీవ్రం అయింది. ఆమెకు నర్తరి అని చెప్పునప్పుటికి సమస్య ఏమిటో గోప్యంగా ఉంచారు. వ్యక్తిత్వంలో చంద్రులకార సమయంలో సమస్య వచ్చింది కాబట్టి జనసంద్రాయాలకు సంబంధించి తీవ్రసమస్యలు అమె ఎదుర్కొని ఉండవచ్చు. అయితే ఆరోగ్య స్థానం బాగుంది కాబట్టి ఆ సమస్యలు అమె పెట్టా ఇబ్బందులు లేకుండా అధిగమించారు.

ప్రధాని అవుతారా?

గతంలో అమాతం వచ్చినా అధికారానికి దూరంగా ఉన్న సోనియా 2014 ఎన్నికల్లో విజయం సాధిస్తే ప్రధాని పదవి చేదతారా? అంటే ఆ అమాతం లేదనే చెబుతున్నది గ్రహస్థితి. రవి, కుజుల కలయిక కారణంగా అమె అధికారానికి దూరంగానే ఉంటారు. 2014 ప్రధానాధిపతి సోనియాకు ఏ మాత్రం అనుకూలంగా లేదు. 2014 మార్చిలో కుటుంబ వ్యవహారాల కారణంగా ఆమెకు అశాంతి. అప్రతిష్ట ఎదురయ్యే అమాతం ఉంది. పురోగామి చంద్రుడు నాలుగో స్థానంలోనే ఉంటాడు కాబట్టి ఈ సారి ఆమె సారధ్యంలో పార్టీ అధికారంలోకి రాముం కష్టసాధ్యం. 2014 అక్టోబర్లో కొంత అనుకూలంగా ఉన్నప్పుటికి 2015 జనవరి నుంచి శాశీ మతికి తీవ్ర సమస్యలు ఎదురయ్యే అమాతాలు కలిగివున్నాయి. అనారోగ్య సమస్యలు తీవ్రం అవుతాయి. ఆగస్టు 2015 నుంచి పరిస్థితి మెరుగుపడుతుంది.

ఆరోగ్యం బాగుయ్యేనా?

నా ఆరోగ్యం ఎలా ఉంటుంది? ఎలాంటి జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి?

- కె. చిలిర, విజయవాడ

మీ ఆరవ స్థానానికి అధిపతి బుధుడు 12వ స్థానంలో ఉన్నాడు. శుక్రుడితో కుభదృష్టి ఉన్నా యుదేహస్, మేజులతో అశుభదృష్టి ఉన్నది. ఫలితంగా ఆరోగ్యానికి సంబంధించిన అందోళన మీకు అధికంగా ఉంటుంది. మిగిలిన గ్రహాల దృష్టి బాగున్నది కాబట్టి అందోళన చెందాల్సిన అవసరం లేదు. ఈ నెల, వచ్చేనెలలో పాటు వచ్చే ఏడాది మార్చి-జూన్ మాసాల మధ్య ఆరోగ్యం చల్ల ఎక్కువ శ్రద్ధ చూపండి. బుధగ్రహానికి జపం చేయించండి. పరిస్థితి మెరుగుపడుతుంది.

ఆర్థిక ఇబ్బందులు తొలగుతాయా?

చిన్న ఉద్యోగంతో వచ్చే జీతం చాలక ఆర్థికంగా ఇబ్బందులు పడుతున్నాను. ఆర్థిక ఇబ్బందులు ఎప్పుడు తొలగిపోతాయి.

- కె.ఎన్.ఎల్.ఎన్. ఎన్.రెడ్డి, కాకినాడ

పురోగామి చంద్రుడు 12వ స్థానంలో సంచరించుట, గత ఏడేళ్లుగా శని ప్రతికూల దృష్టి కారణంగా జీవితంలో చిక్కులు ఎదుర్కొంటున్నాడు. ఈ ఏడాది నవంబర్, 2013 మార్చి-మే మాసాల మధ్య వృత్తిపరమైన చిక్కులు ఎదురవుతాయి. ఆ కాలంలో తొందరపాటు నిర్ణయాలు తీసుకోకండి. అగస్త్య 2013 నుంచి అంతా అనుకూలంగా ఉంటుంది. ఆర్థికంగా వృద్ధి సాధిస్తారు.

విదేశీయోగం ఎప్పుడు?

విదేశీయోగం ఉన్నదా? ఉద్యోగ రీత్యా విదేశాలకు వెళతానా?

- డి.ఎన్.మహల్, పూణె

లగ్నంలో శని గ్రహం ఉన్నది. విదేశీయోగానికి 9వ

స్థానం లేదా అక్కడ ఉన్న గ్రహాలకు వస్తూ దృష్టి ఎలా ఉండో చూడాలి. మీకు 9వ స్థానంలో ఉన్న బుధుడికి 9వ స్థానానికి అధిపతి అయిన కుజుడికి 90 డిగ్రీల ప్రతికూల దృష్టి ఉన్నది. దీనివల్ల మీ ప్రయత్నాలకు అటంకాలు ఎదురవుతున్నాయి. గట్టిగా ప్రయత్నిస్తే ఈ ఏడాది చివర్లో విదేశీయానం అవకాశం ఉంది. 2018 నుంచి విదేశీయానం విషయంలో మీ లక్ష్యం నెరవేరుతుంది. ప్రతి శనివారం నవ గ్రహాలకు ప్రదక్షిణలు చేయండి. మేలు జరుగుతుంది.

అప్పులు తీరేదెలా?

అప్పులు తీర్చగలనా? నా ఆరోగ్యం, భర్త, పిల్లల ఆరోగ్యం బాగుంటుందా?

- చీపిర, ఫోరెడా, అమెరికా

2012 జూన్, 2013 జూన్ మాసాల్లో తొందరపాటు నిర్ణయాలు వల్ల చిక్కుల్లో పడతారు. జాగ్రత్తగా ఉండండి. ఈ ఏడాది అగస్త్య నుంచి అర్ధిశతాబ్దికి ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటుంది. 2013 చివరి నాటికి అప్పులు తీర్చగలుగుతారు. ప్రతి గురువారం నవగ్రహ ప్రదక్షిణలు చేయడం వల్ల అందోళనలు తగ్గి, మీ ఆరోగ్యం మెరుగుపడుతుంది.

చదువు బాగా వస్తుందా?

నా భవిష్యత్తు ఎలా ఉంటుంది? చదువులో బాగా రాణిస్తానా?

- మోహరి, మరకాల

విద్యావిషయాలకు లగ్నం నుంచి 9వ స్థానాన్ని గమనించాలి. మీకు మూడవ స్థానంలో 9వ స్థానానికి అధిపతి అయిన చంద్రుడు ఉన్నాడే. చంద్రుడికి లగ్నంలో శుభ దృష్టి ఉన్నది. ఫలితంగా చదువుల్లో బాగా రాణిస్తారు. అయితే చంద్రుడు చంచలుడు కాబట్టి చదువు పట్ల ఏకాగ్రత కుదరక ఇబ్బంది పడతారు. పట్టుదలతో చదివితే బాగా రాణిస్తారు. భవిష్యత్తు బాగుంది.

సంతానం ఎప్పుడు?

వివాహాన్ని రెండేళ్లుంది. సంతానయోగం ఏప్పుడు?

- డి. సాతిమిడు, హైదరాబాద్

దంపతుల జాతకాలు రెండింటినీ పరిశీలించాక మాత్రమే సంతానం విషయంలో ఒక నిర్ణయానికి రావాలి. మీ జాతకం ప్రకారం కర్కాటక లగ్నం అయింది. పంచమంలో యుదేహస్ గ్రహం ఉన్నది. పంచమాధిపతి కుజుడికి లగ్న చంద్రులతో ప్రతికూల దృష్టి ఉన్నది. ఆధునిక వైద్య సాయంతో మాత్రమే వచ్చే ఏడాది ద్వితీయార్థంలో సంతానం కలుగుతుంది. ప్రతి శుక్రవారం అమృతానికి ఆలయంలో 11 ప్రదక్షిణలు చేయండి. ఫలితం ఉంటుంది.

వివాహంలో ఆలస్యం ఎందుకు?

ప్రస్తుతం అమెరికాలోని ఇండియానా పోలీసు ఉంటున్నాను, వివాహయోగం ఏప్పుడు?

- సిహెచ్. శ్రీదేవి, అమెరికా

సప్తమంలో చంద్రుడు ఉన్నాడు. రవితో అనుకూల దృష్టి ఉన్నా. శని, గురులతో ప్రతికూల దృష్టి ఉన్నది. లగ్నాధిపతి శనితో ప్రతికూల దృష్టి ఉన్న కారణంగా వివాహం ఆలస్యం అవుతున్నది. 2012 మే, అక్టోబర్ మాసాలు వివాహానికి అనుకూలంగా ఉన్నాయి. పురోగామి అష్టమ స్థానంలో వంద్ర సంచారం కారణంగా ఆలస్యం జరిగితే 2014 ద్వితీయార్థం వరకు వేచి చూడాల్సి ఉంటుంది.

పెళ్లి ఎప్పుడు?

నా వివాహం ఏప్పుడు ఉంటుంది? ఎటువంటి భర్త పెస్తాడు?

- డి. సునంద, హైదరాబాద్

ఈ ఏడాది అక్టోబర్ నుంచి వివాహానికి గ్రహస్థితి అనుకూలంగా ఉంది. ఆర్థికరంగంలో పనిచేసే స్వేచ్ఛ భర్తగా వస్తాడు.

దిగువ ప్రచురించిన కూపన్ ద్వారా వచ్చిన ప్రశ్నలలో ఎంపిక చేసిన ప్రశ్నలకు మాత్రమే సమాధానాలను సవ్యవీక్షిలో ప్రచురిస్తాం. కూపన్ లో ఇచ్చిన వివరాలు నింపి, ఆ కూపన్ను మాకు పోస్ట్ చేయండి. పోస్ట్ కాపులు, కవర్ల ద్వారా వచ్చే ప్రశ్నలు పరిశీలించరు. ప్రశ్నల ఎంపికలో సంపాదకవర్గానిదే తుదినిర్ణయం. ఇందుకు సంబంధించి ఎటువంటి ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలకు తావులేదు.

క్రింది కూపన్ నింపండి, మీ సమస్యలకు పరిష్కారాలు తెలుసుకోండి.

మీ కూపన్ పంపాల్సిన చిరునామా:

నవ్య జ్యోతిషం

నవ్య వీక్షి, ఆంధ్రజ్యోతి బిల్డింగ్, ప్లాట్ నెం. 76, రోడ్ నెం 70,

అశ్వనీ లే అవుట్, హుదా హైట్స్, జూబ్లీ హిల్స్, హైదరాబాద్-500033

పేరు-----

ప్రస్తుతం ఉంటున్న ఊరు-----

పుట్టిన తేదీ-----

పుట్టిన సమయం (పుట్టిన సమయం ఖచ్చితంగా వుండాలి):-----

పుట్టిన ఊరు-----

మీ సమస్య (ఒక్కటి మాత్రమే క్లుప్తంగా)-----

మానవత్వాన్ని అందిపుచ్చుకోమని చెప్పే ఆర్కే నారాయణ్ కథలు

సమీక్ష: లలితా త్రిపురసుందరి

మాల్గుడి కథలు
ఆర్.కె.నారాయణ్
అనువాదం: ఆచార్య సి.మృణాళిని
భర: 175 రూపాయలు
పేజీలు: 258
ప్రతులకు: ప్రసమ్ మిక్స్
ఫోన్: 040-23261828

మాల్గుడి అనేది ఒక కాలానిక భావన, ఒక ప్రాంతం పేరు. రాముడు ఒకప్పుడు ఆ వూరి గుండా వెళ్ళాడనే కల్పన కూడా జోడించాడట రచయిత నారాయణ్. మన భద్రాచలం లాంటిదనుకోండి.

నారాయణ్ మాతృభాష తమిళం అయినా రచనలన్నీ ఇండియన్ ఇంగ్లీషులోనే అరిగాయి. అందునా దక్షిణ భారత దేశంలో, పట్టణ ప్రాంతాల్లో ఎగువ మధ్యతరగతి విద్యార్థులు మాట్లాడి ఇంగ్లీషు అది.

నారాయణ్ సాహిత్యాన్ని 'ఇండియన్ లిటరేచర్ ఐస్ ఇంగ్లీషు' అనీ, 'ఇండో-ఆంగ్లీకన్ రైటింగ్' అనీ ప్రస్తావిస్తూంటారు. కన్నడ దేశానికి చెందిన రాజారావు, ఉత్తర భారత దేశానికి చెందిన ముల్క్ రాజ్ అనంద్ ఈ ముగ్గురూ ఈ ఇండో ఆంగ్లీకన్ రైటింగ్స్ ద్వారా అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి గాంచారు.

బ్రిటీషు ఇంగ్లీషు నించిగానీ, అమెరికన్ ఇంగ్లీషు నుండి గానీ అనువాదం చేసేపుడు వుండే Cultural Problems భారతీయ ఆంగ్ల రచనల్ని భారతీయ భాషల్లోకి అనువదించేప్పుడు ఉండవం

టారు అనువాద, సిద్ధాంతకర్తలు. ఆంగ్లమూలంలోని వక్రీకృతలను అనువదించడం కష్టమైనప్పటికీ ప్రయత్నార్థం లేకుండా అనువదించానని ఆచార్య మృణాళిని చెబుతూ చెప్పారు.

ఇంటర్మెడ్, సెల్ ఫోన్ లేని 60 యేళ్ళ క్రితంనాటి సాంఘిక సంబంధాలు, ప్రజల మానసిక పరిణతికి అనుగుణంగా రాసిన ఈ కథల్లో మానవతా విలువలు, మనకెందుకులే అని తప్పించుకుపోకుండా మంచికీ చెడుకీ స్పందించే మానవ అనుబంధం కళ్ళకు కట్టినట్టు చూపించారు ఆర్కే.

'మాల్గుడి పాత్రలు, లక్షణాలు విశ్వవ్యాప్తమయినవి, ఈ పాత్రల్ని న్యూయార్క్ లో కూడా చూస్తాం' అని 1981లో ఆయన ఈ సంపుటానికి రాసుకున్న ముందుమాటలో స్పష్టంగా రాశారు.

ఈ సంపుటిలోని కథల్లోని ప్రధానపాత్ర ఏదో ఒక సంక్లృతాన్ని ఎదుర్కొంటుంది. పరిష్కరించుకుంటుంది. కథకూ కథకూ, పాత్రకూ పాత్రకూ మధ్య సారూప్యత. ఆలోచనాత్మక అనుబంధం కనిపిస్తూ ఉంటాయి. అనాటి పరిస్థితులు ఈనాడు లేవు. ఎన్ని సదుపాయాలు పెరిగినా మానవ సంబంధాలు సశించడమంటే మౌలికంగా మనిషితనాన్ని కోల్పోయినట్లే! ఈ రచనలలోని కొన్ని సందేశాత్మక పాత్రల్ని పోలిన పాత్రలు సమకాలీన సాంకేతిక ప్రపంచంలో కాగడా వేసి వెతికినా ఉంటాయని అశించలేం.

అందుకే ఈ కథలు చదువుతున్నప్పుడు కాలమహిమకు

సంబంధించిన పాత్రను వదిలి, నాటి మనిషితనాన్ని వెంటాడే తెచ్చుకోవాలనీ, అనాడూ, ఈనాడూ, ఏనాడూ దాన్ని కాపాడుకోవాలనీ, ఈ నాటి 'మృగామం'లో కుహనా మానవత్వపు విలువలను తరిమికొట్టాలనీ మనకు ధృవంగా అనిపిస్తుంది. అలాంటి అరమరికలు లేని మానవరూపాన్ని సంతరించుకోవడానికీ, నాటి సాంఘిక జీవనాన్ని తెలుసుకోవడానికీ Social animals ఈ కథలు చదివితోలి!

రచయిత్ర మృణాళిని 'చేతనైసట్టు చేశాను' అని చెప్పినా తన ప్రయత్నంలో నూటికి నూరు మార్కులూ సంపాదించారు! మాల్గుడి డేస్ లోని రెండు సంకలనాల (జ్యోతిష్ముడి జీవితంలో ఒకరోజు, లాల్ లోడ్) నుండి 21 కథలూ, అనంతర కథలు మరో ఎనిమిది ఇందులో ఉన్నాయి. వృద్ధనారీ పతి ప్రతా అన్న చందంగా జ్యోతిష్ముడి అవతారం ఎత్తిన ఒకనాటి పోతరీ తనను గుర్తుపట్టని తన ప్రతర్నికి ఎలాంటి జాతకం చెప్పి డబ్బులు గుంజుకున్నాడో చెప్పే కథ 'జ్యోతిష్ముడి జీవితంలో ఒకరోజు'.

పోస్టుమేన్ అంటే కేవలం ఉత్తరాల బట్టాడా మాత్రమే కాదు. ఉత్తరం ఇచ్చి ఆ ఇంటిలో మంచిచెడ్డల్లో పాలు పంచుకోవడం, ఆ ఇంటి శుభ కార్యం ఆగిపోకుండా చెయ్యడం కూడా నా పనే అని పోస్టుమేన్ భావించిన కథ 'తప్పిపోయిన ఉత్తరం'. ఎన్నో సినిమాలకు ఈ కథ ఉపయోగపడింది. దీన్ని అనుకరించి, అటూ ఇటూ మార్చి కొందరు రచయితలు రాసిన కథలూ ఉన్నాయి. ఆర్కే పేసుకొన కథల్లో ఇదొకటి.

వైద్య వృత్తి విలువల్ని స్నేహం వరమార్చాన్న చాటిచెప్పే కథ 'వైద్యుడి మాట'.

ఈనా వాస్తవానికంటే భయంకరంగా ఉంటుంది. అది మనలోని కళలను, సృజనను అణగారేక్కురుంది, మనిషిని ఉన్నాడిగా మారుస్తుంది, అందుకే

ప్రీ కన్సైడ్ నోషన్స్ ఉండకూడదని చెప్పే కథ 'కాపలా దారు కాసుక'. ఆక్స్ ఫర్డ్ గుర్రాలు వైతన్యం సాదిస్తున్న దశలో రాసిన కథ 'అగంతకుడు'. గుడ్డిమక్కు, 'పులివంజా' అనే కథలే 'పులి అత్తకథ' నవల ఆర్కే రాయడానికి ప్రేరణగా నిలిచాయనిపిస్తుంది.

జీలతనం, అభద్రతా భయం మానసిక విశ్లేషణ, మరోవైపు సేవాభావం, పరుల కోసం బలితీతత్వం పాత్రలూ, పాతతరం మనుషుల మనస్తత్వం, నాటి సగటు మనిషి ఆలోచనల్ని కళ్ళకు కదలాలు కథలు. ఈ నాటి సగటు మనిషి ఆలోచనల విస్తృతితో పోల్చుకుని చూసుకోవడానికి ఈ కథలు మనకు దోహదం చేస్తాయి.

గుర్తుకొస్తున్నాయి కథల సంపుటి

పోల్కంపల్లి కాంతాదేవి
ధర : 100 రూపాయలు
పేజీలు : 200

ప్రతులకు : అన్ని ప్రముఖ పుస్తక విక్రయ కేంద్రాల్లో

ఎక్కడ స్త్రీలు కంటకడిపెట్టలో అక్కడ సరిసంపదలు వర్ణిల్లుకాయని అర్థమై, ఆచరణలో మాత్రం అదంతా వట్టి బూటకం. కుటుంబంలో జరిగేదంతా ఓ వేదింపుల నాటకం! దీనికి దర్పణం పోల్కంపల్లి కాంతాదేవి కథలు.

స్త్రీ విలువ, గౌరవం బస్తున్నామా? వారి శ్రమను గుర్తిస్తున్నామా? తప్పుచేసిన మగాడిలాగే, మహిళను కూడా క్షమించి సంసారాన్ని సుఖమయం చేసుకోవడా దోపురుషుడు పెత్తనం తప్పు ఇంకేం చెయ్యడా? ఇలాంటి ప్రశ్నలు వేస్తూ వాటికి పరిష్కారాలు చెప్పిన 15 కథల సమాహరణ కథల సంపుటి. ఈ కథలన్నీ 60 - 70 దశకాల్లో వివిధ పత్రికల్లో వచ్చినవే.

జన్మనిచ్చిన తల్లిని మరిచిపోయిన వారిని ఉలిక్కిపడేట్టు చేస్తుంది ఆ తల్లిని ద్విటిర కథ 'గుర్తుకొస్తున్నాయి'. చదువరి, పశ్చాత్తాపంతో తల్లిని తక్షణం అక్కన జేర్చుకునేట్టు ఉంటుంది కథనం.

వైవత్యానికంటే మానవత్వం గొప్పదని చెప్పే కథ 'బస్సులు వచ్చినవేళ'. కథనంలో నిమగ్నమైన పాతకుడు ఊహించిన దానికి చిన్నగా అనూహ్యంగా ముగుస్తుంది 'వరమాల' కథ. తప్పులు చేసిన, పరివర్తన చెందేది, మగవారు మాత్రమే కాదు, ఆ అవకాశం స్త్రీలకు కూడా ఇవ్వాలని చెప్పే కథ 'పతితల్లో పతివ్రతలు', 'దరికేరిన పడవ' కథ కూడా ఇలాంటిదే. ఓ యువకుడి గుణగణాంశం, అతడి సామాజిక సేవాతత్పరతను ప్రతిబింబించే ప్రేమకథ 'తాళిబొట్టు'.

మూడుముళ్ళా వేదాక మగవాడు సహనంతో ఉంటూ ఇలాల్లో ఉన్న లోటు పాట్లను, అమెకున్న మానసిక సమస్యలను చక్కదిద్దుకోవాలని చెప్పే కథ 'ముత్యాలమ్మ'.

అంగడిలో దొరకనిది అమ్మ ఒక్కటి! అమ్మ విలువను కళ్ళకు కట్టి చూతురు కళ్ళు తెరిపించిన కథ 'అమ్మంటే'. స్వజ్ఞాతృతవతు శాస్త్రీయ శిక్షణ కూడా తోడైతేనే అధిరుచి అనుగుణంగా ఎదగగలమని చెప్పే కథ 'నాలాగా ఎందరో'.

శ్రమైకకేవల సౌందర్యాన్ని గుర్తించమనే కథ 'ఈదేశంలో దరిద్రం ఎక్కడుంది'.

స్వచ్ఛత, చక్కటి బూషణందేజీ, వేదింటే పురుషపుంగవులకు చెంపపెట్టులాంటి చురలకు కాంతాదేవి కథలు దర్పణమై నిలుస్తాయి.

కథల సంపుటి

-తాతిరాజు

కాంచనపల్లి చిన్నవెంకటరామారావు కథలు

కె.సి.వి.రామారావు
ధర : 60 రూపాయలు
పేజీలు : 80

ప్రతులకు : ప్రముఖ పుస్తక కేంద్రాలు

తెలంగాణా తొలితరం కథకుల్లో ఒకరు రామారావు. నిజాం పరిపాలనలో ఉర్రూపిడియంలో చదివి న్యాయవాది, మానవతావాది, రాజకీయ వాది, సాహితీవేత్తగా, పోరాటయోధుడుగా బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలిగా సేవలు అందించారు. నిజాం పాలనలో ప్రజల బాధలను కళ్ళా చూసిన వారు.

నల్లగొండ సాహిత్యంలో మైలురాంబుగా నిలిచిన ఈ కాంచనపల్లి కథలు నాలుగు దశాబ్దాల శ్రీతం రాసినవి. నేటికివి ముద్రణకు నోచుకున్నాయి. నీ బాంచన్ దొర అని నిజాం పాలనలో లొంగిబడిన ప్రజల క్రమంగా తిరుగుబాటుకు, సాయుధపోరాటానికి సంసిద్ధమైంది. పల్లెల్లో దొరలు, వారి లైనా తీలు కాయకప్పు చేసుకునే బీదలను ఎన్నో ఇళ్ళ, ట్టుకు, హింసకు గురిచేశారో, ప్రజలు వారికి వ్యతిరేకంగా ఎలా సమైక్యమయ్యారో అనాటి పరిస్థితుల్ని తెలియజేసిన కథలివి, ఈ సంపుటంలో పది కథలు ఉన్నాయి.

దొర దోపిడిని, వెట్టిని వ్యతిరేకిస్తూ సంఘాల ప్రభావంతో

కులవ్యర్థులు, చాళిరీచేసుకునేవారు సమైక్యమైన తీరును చెప్పే కథ 'మనమాళ్ళో కూడానా'.

రూపం మారిగా దోపిడి మారలేదని చెప్పే కథ 'అకలి'. భూములు లాక్కనే నాటి దాస్త్రీకం నేడూ జరుగుతోందే అని బాధ కలిగించే కథ.

నీరంతా దొరవారి పాలాంతే మన్నోస్తే ఇళ్ళు లైతు ఇతుకెట్టా? అని నిలదీసిన కథ 'చెరువొడ్డు'.

ఒక అవ్వల్ తాలూకారీ (కలెక్టర్) నిర్వహించిన సమావేశం 'మీటింగు ముగిసింది'. కథా సేవధ్యం 1946. ఆదివాడ మూరత్తుల, కమిటీ పేరుతో తప్పించుకు తిరిగి ఆదికార యంత్రాంగం విన్యాసాలను చెప్పే కథ ఇది.

కొత్తగా వచ్చిన గిద్దావరు (రెవెన్యూ డిస్పెన్డరు)కు ఊళ్ళో ఎవరూ జేమాజూరన లేదు, మరి గిద్దావరు 'దావతు' ఎవరు తీర్చారన్నదే ఆ కథ. ఇలెను కొని ఓ మధ్య తరగతి ఇస్త్రీ సంసారం కోరితెచ్చుకున్న కష్టాలు కళ్ళకు కట్టిన కథ 'బోడిబడ్డ'. సకిలి ఉద్యమవారుల బంధారాన్ని చైట పెట్టిన కథ 'జై ఆంధ్ర, జై తెలంగాణ'. తెలంగాణాలో గొప్ప కథకులున్నారని కళ్ళు తెరిపించే కథా సంపుటమిది.

కథల సంపుటి

-రామోహన్

కొత్త పుస్తకాలు

అద్దంలో విద్యార్థి

వి.ఆర్.విద్యార్థి
ధర : 250 రూపాయలు
పేజీలు : 371
ప్రతులకు : ఆర్ట్స్ అండ్ లెటర్స్, హైదరాబాద్ స్టడీ సర్కిల్

వి.ఆర్.విద్యార్థి రచనా స్వర్ణోత్సవం సందర్భంగా ఆయన కవిత్వంలోని కవి తావస్తు సందిధాన విశేషాలను సమకాలికులు, సహచరులు విశ్లేషించి వివరించిన కదంబమాలిక ఈ గ్రంథం.

విద్యార్థి కవిత్యం

వి.ఆర్.విద్యార్థి
ధర : 250 రూపాయలు
పేజీలు : 359
ప్రతులకు : ఆర్ట్స్ అండ్ లెటర్స్, హైదరాబాద్ స్టడీ సర్కిల్
ఫోన్ : 99492922764

జీవనమాధుర్యం, మృత్యు భయం తెలిసిన విద్యార్థి 45 సందర్భాల పరిశ్రమ ఈ కవితా సర్వస్వం. మానవశ్రేయస్సు అంతిమ ద్యేయంగా ఈ 359 కవి తల్లో సామాన్యుల జీవి తాల్ని దర్శించాడు ఈ కవి.

హోరైజన్

వి.ఆర్.విద్యార్థి
అంగీకరణ : డాక్టర్ ఎన్.ఎస్.రామారావు
ధర : 150 రూపాయలు
పేజీలు : 74
ప్రతులకు : 9492922764

పాకిస్తాన్లో జరిగిన రెండు యుద్ధాల్లో పాల్గొన్న వెమానిక దళ యోధునిగా జన్మతూమి రుణం తీర్చుకున్న విద్యార్థి సార్వజనీన ప్రేమను వెల్లడించే, ఏర్పూర్చిన ఆంగ్ల కవితల సంపుటమిది.

కథల సంపుటి

‘మహారాజా’ రాజగారి కాళ్ళ మీద పెద్దాడు సుదర్శనం.

‘నాకో అవకాశం ఇవ్వండి. ఈ చెట్టు సంగతి చెబుతాను. నాకేంమీకో ఇదంతా నాటకం అనిపిస్తోంది.’ అన్నాడు.

‘సరే, తేల్చుకో’ అన్నాడు మహారాజా. అన్నట్లే అంస్తం, సుదర్శనం చూరడానికి చెట్టుకాదు. ప్రతికూలమైన, రుచిని నిజంగా పరిశీలించాడు. ఎక్కడా ఏమీ జనిపించలేదు. రేయిని తప్పక శిక్ష తప్పించుకుంది. బాధగా చెట్టు దిగాడు. చిన్న ఆకలి చెట్టు వెనకా నడిచాడు. కొద్ద జనిపించిందన్నది. చీమలూ పురుగులూ తొలగి అంటిపెట్టుకుని తిరుగుతున్నాయి. ఎవరూ ఉండే అవకాశం లేదు. ఉంటే? అనుకున్నాడు. కొద్దలో రేయి పెట్టి వెళుతాడు. రేటి మీద చీమలు తురుతున్నాయి. పురుగులు పాతుతున్నాయి వట్టిం చుట్టేలేదు. ఇంకా ఇంకా లోపలికి జొరగి రేటి వెనుక రూంట్ ఎవరిదో శరీరం తగిలింది. అంతే గట్టిగా కేకాడిలా.

‘రా! ఇయిటికి రా! లేకపోతే రాజగారి సైన్యం కూలాలికి బయటేరావు.’

‘మహాశుభో’ అంటూ రాజా రాజా కొద్దలోంచి తొంగి చూస్తోంది. నందిగుత్తుడి ముని తండ్రిని సెవకులే గట్టిగా అయిదేకి లాగాడు. కొద్దలో తిప్పి అడక. చీమలు వట్టికట్టి కంపంకో నగు చచ్చిన ఆ తండ్రి, అంటి ముందు దోషాని నిలబడలేక, ఆ బాధతో పూర్తిగా ప్రాణాలు కోల్పోయాడు.

‘నాన్నా’ అంటూ నందిగుత్తుడు, తండ్రి కుమ్మడ వడి రోపించసాగాడు.

నిజం నిలకడ మీద తేలింది. సుదర్శనం తప్ప లేదు తేలిపోయింది. తప్పంతా నందిగుత్తుడినేను ఋణా మయింది. దాంతో దానిపట్టిన ఇద్దరి ధనాన్ని సుదర్శనం కేక వచ్చింది. తేనెన తప్పనకు శిక్షగా నందిగుత్తుడికి ఉరి తీశారు. ‘కద ముగించాడు కరటకుడు. దమనకుడు మరొకటి మోస్తాడేలేదు. కరటకుడు ఇంకా ఏం చెబుతాడో నీని చూస్తున్నాడు.’

‘ఇప్పుడే పింగళి నుండివలసి పోయి మహాశుభం కాదు. నేను కూడా కారణమే! నువ్వు చాలా మధ్య దుర్మిత్యం కల్పిస్తానన్నట్టే నేను నీన్ను వారింపి ఉంచాల్సింది. ఆ పని రెయ్యలేక పోయాను.’ అన్నాడు కరటకుడు.

తలొంచుకున్నాడు దమనకుడు.

‘పాపం! నుండివలసి నీకు ఏ అవకాశం చేశాడని. పింగళిపట్టికి జరి పెట్టావు. తప్పక అన్యాయానికి పాల్పడ్డావు. నీ కూడా ఉండి, నేనూ ఈ పాపంలో పాలు పంచుకున్నాను. రేపిన పాపం పూరినా పోయి. తిప్పి కొడుకుంది. అదెలాగో ఇంద్రపాలితుడు కద చెబుతాను. చీమ.’ అన్నాడు కరటకుడు. చెప్పసాగాడిలా.

‘అతంతుడమం అనే ఉరిలో ఓ వర్షకుడు ఉండేవాడు. అతని పేరు ఇంద్రపాలితుడు. అతనికో స్నేహితుడు ఉండేవాడు. ఆ స్నేహితుడు పేరు ధనగుత్తుడు. ఒక రోజు ధనగుత్తుని ఇంటికి వెళ్లి ఇంద్రపాలితుడు ఇలా అన్నాడు.

‘మిత్రమా ఓ పని మీద తప్పనిసరి నేను పూరుతి వెళ్తున్నాను. ప్రయాణాన్ని వాయిదా వేయరానిగా. మానుకునేందుకుగాని నాకు అవకాశం లేదు. నా దగ్గర అందైన బాధువుల ఇనుము ఉంది. దాన్ని నీ దగ్గర వదిలి వెళ్తాను. మంచి చేరి వస్తే నీ నరుకుతో పాలు నా నరుకు కూడా అమ్మేయాలి పూర్తిగా అమ్మేవాడు. అనందం. మిగిలించుకో నేనొచ్చి తీసుకుంటాను.’

‘దీనికి నువ్వన్న వచ్చి చెప్పాలా? నాకొచ్చి నందించి. ‘ఇలా చెప్పమన్నార’ అంటే సరిపోయేది. నువ్వు నా మిత్రుడివి. నీ సామ్యులతో నా సామ్యులతో కాదు. నువ్వన్న పూరితి

వెళ్లిరా! నీ నరుకు సంగతి నేను చూసుకుంటాను. మంచి ధర్మ సరికిందనుకో! అమ్మేయమన్నావుగా, అమ్మేస్తాను.’ అన్నాడు ధనగుత్తుడు.

‘చాలు! నాకే సాయం చాలు’ అని ఇంద్రపాలితుడు వెళ్లిపోయాడన్నట్టుంది. తర్వాత అయినంత అది పూరితి వెళ్లిపోయాడు.

కొద్దలోవాలు గడిచాయి.

ఇంద్రపాలితుడు తిరిగిరాడు. మన్నానే ధనగుత్తుడికి వెళుతాడు. అంతదూరంలో నుండి ఇంద్రపాలితుడి దూసి ఆపొయంగా ఎదురెళ్లి కొలింతుకున్నాడు ధనగుత్తుడు. క్షేమసమాచారాలు అడిగాడు. పూరితి వెళ్ళిన మని అయినదా? అనలేకాడు.

‘అయింది’ అన్నాడు ఇంద్రపాలితుడు. తర్వాత ఇలా అడిగాడు.

‘ఇనుము ధర్మ బాగా పెరిగిందని విన్నాను. పూరితికి వస్తేందో మన వ్యాపారాలంతా చెప్పారు. మన నరుకు అమ్మేకావా?’

జవాబు లేదు ధనగుత్తుడు దగ్గర్నుంచి. పైగా విచారంగా ముఖం పెట్టాడు.

‘ఏమయింది మిత్రమా?’ అందోగన చెందాడు ఇంద్రపాలితుడు.

‘ఏం చెప్పమంటావు? నీ అందైన బాధువుల ఇనుమునా, నా వంద బాధువుల ఇనుమునా రెండూ కలిపి గిడ్డంగిలో పెట్టి తాళం వేశాను. విన్ననే, విన్నందే విన్ననే మాట యాదై బాధువుల ఇనుము కావాంటూ వచ్చాడు కొంత మంది. ధర్మ బాగానే చెప్పాను. ఒప్పుకున్నాడు. అనందంగా గిడ్డంగి లాళం తీశాను. తీరా చూస్తే అక్కడ ఇంత పిసరు ఇనుము కూడా లేదు.’

‘ఇంత ఇనుము ఏమయింది?’ తిప్పి అడలేదు ఇంద్రపాలితుడికి.

‘తాళం తాళుగానే ఉంది. సరకు మోయేమయింది. ఏమయిందని అలా తీశాను. అప్పుడే తెలిసింది.’

‘ఏం తెలిసింది?’

‘గిడ్డంగిలో ఎలుకలు ఉన్నాయి. అవి నా ఇనుమునూ నీ ఇనుమునూ తినేశాయి.’ అన్నాడు ధనగుత్తుడు. అక్కర్లేపోయేడు ఇంద్రపాలితుడు. తర్వాత తేటగా అడిగింది.

‘ధనగుత్తుడు తనని మోసం చేశాడని తెలుసుకున్నాడు. తగిన వడి లాభం లేదు. జాగ్రత్తగా తన సామ్యులకు సాదించాలి. అందుకు కిచ్చి అవసరం అనుకున్నాడు. ముఖంలో ఎలాంటి వాదాన్ని భవించలేదు.

‘బాధపడకు ధనగుత్తు! అలా జరగాల్సి ఉంది జరిగిపోయింది. దాన్ని గురించి పడేపడే అలోచించి అలోచిస్తూ పాడు చేసుకోకు. నాది అందయ్యే నీది వంద బాధువుల ఇనుము పోయింది. కష్టం వచ్చిందని కుంగిపోకూడదు. దైర్ఘ్యంగా ఉండాలి.’ అన్నాడు ఇంద్రపాలితుడు. తనని లాను నంబాళించుకుని, ధనగుత్తుడికి కొర్రాడు. వెళ్లి పోయాడన్నట్టుంది. అప్పుడలా వెళ్లిపోయినా అప్పుడప్పుడూ కలుస్తూ ధనగుత్తునితో స్నేహాన్ని కొనసాగిస్తూనే వచ్చాడు. ఒకరోజు ఇంద్రపాలితుడు, ధనగుత్తునితో కద రంగం ఇరుకూ అతని ఇంట్లో ఉన్న సమయంలో ‘మామిడివళ్ళు మామిడివళ్ళు’ అంటూ ఏదిలో నుంచి రేతలు వినవచ్చాయి. మామిడివళ్ళు అమ్ముతున్నారేమో! ధనగుత్తుడు కొడుకు ఆ రేతలు విన్నాడు. తనూ మామిడివళ్ళు కావాలని మారాం వేసాడు. ఇదే అవకాశం అనుకున్నాడు ఇంద్రపాలితుడు.

‘వద! నేను నీకు వళ్ళు కొనసెదతాను.’ అని ధనగుత్తుని కొడుకుని వెంటబెట్టుకుని, దీరిలోనికి నడిచారు ఇంద్రపాలితుడు. చూస్తే దీరిలో వళ్ళు అమ్మే వర్తకి ఎక్కడా జనిపించలేదు. తాను వచ్చి లోప మలుపు తిరిగి వెళ్లి పోయి ఉంటాడనుకున్నాడు ఇంద్రపాలితుడు. తనూ మలుపు తిరిగాడు. ధనగుత్తుని కొడుకుతో కొద్ది దూరం నడిచి, తర్వాత ఆ పిల్లాళ్ళ ఓ రూపు ప్రదేశంలో దాచేసి తిరిగిరాడు.

‘బాబు ఏమిటి?’ అడిగాడు ధనగుత్తుడు.

‘అదే, ఏం చెప్పాలో ఎలా చెప్పాలో తెలియడం లేదు.’ అన్నాడు బాధగా ఇంద్రపాలితుడు.

‘ఏం జరిగిందయ్యా?’ అందోగన చెందాడు ధనగుత్తుడు.

‘ఏం జరిగిందంటే... బాబుని వట్టుతుని నేను వళ్ళు అమ్మేవాడి కొసం మలుపు తిరిగాను. వళ్ళువాడు జనిపించలేదుగాని, ఎక్కణ్ణుంచి వచ్చిందో కీ, పెద్ద గెడ్డ వచ్చింది. వచ్చి, నా రేయి పట్టుకుని ఉన్న బాబుని ఎత్తుకు పోయింది.’ అన్నాడు ఇంద్రపాలితుడు. జోర్లు పెట్టుకున్నాడు.

‘నా బాబుని ఎత్తుకుపోయినా బాగుందేది. నీ బాబుని ఎత్తుకుపోయింది. తట్టుకోలేని బాధ ఇది.’ అన్నాడు ధనగుత్తుడు.

కాళ్ళూ రేతులూ అడక రాయిలా అయిపోయారు ధనగుత్తుడు. ఇంద్రపాలితుడు చెబుతున్నదే అతనికి విని పించడం లేదు.

**సిగరెట్ తాగుతున్నా....
మందుకొడుతున్నా....**

- కరీనాకపూర్...

హీరోయిన్లు పార్టీల్లో విందుతో పాటు మందు కొట్టడం, సిగరెట్ తాగడం వలా మామూలే! కానీ వాటి గురించి బయటకే చెప్పుకోవడానికి ఇష్టపడరు. కానీ బాలీవుడ్ కరీనా కపూర్ మాత్రం ఆ రెండింటి గురించి బహిరంగంగానే చెబుతోంది. ఆ కబుర్లు....

సిగరెట్, మందుకి బాగా అలవాటు పడినట్లున్నారు?
అబ్బేయ్యే...అదేం లేదు. వాస్తవానికి సిగరెట్ పాగ అంటే నాకు ఎలర్జీ. మందు వాసన అంటే కూడా. అయితే 'హీరోయిన్' సినిమా కోసం థా రెండింటినీ అలవాటు చేసుకున్నాను. సినిమా కోసం మాత్రమే!
నటిస్తే సరిపోతా?
'హీరోయిన్' సినిమా వాస్తవ పరిస్థితులకు అద్దం పట్టే సినిమా. అంత సహజమైన సినిమాలో కృత్రిమంగా నటిస్తే ఎలా? సహజంగా నటిస్తేనే ఆ సినిమాకి న్యాయం చేసినట్లు అవుతాను. అందుకే సిగరెట్, మందు అలవాటు చేసుకున్నాను.

సినిమాల్లో 'కష్టం' అని ఎప్పుడైనా అనిపించిందా?
సినిమా బ్యాట్ గ్రౌండ్ నుంచి వచ్చాను కాబట్టి ఈ రంగంలో నిలబోతూ కోవడం నాకు కష్టం అనిపించలేదు. అదే ఎలాంటి సపోర్టు లేకుండా వచ్చినవారు ఇప్పుడ నిలబోతూకోవడానికి చాలా కష్టపడుతుంటారు. వారి కష్టాలు చూస్తున్నప్పుడు కన్నీళ్లు వచ్చేస్తుంటాయి.
సినిమాలో మీ పాత్ర గురించి...

నా నిజ జీవితానికి దగ్గరగా వుండే పాత్ర ఇది. దీని కోసం ఎన్నంటినో త్యాగం చేసాను. ఈ పాత్ర నాకు పేరునే కాకుండా గౌరవాన్ని కూడా తెచ్చిపెడుతుందన్న విశ్వాసం నాకుంది. ముందే చెబుతున్నాను, ఈ సినిమా సూపర్ డూపర్ హిట్ కావడం జాలయం.

మీ పెళ్ళి విషయం ఎంత వరకూ వచ్చింది?
దాని గురించి ఆలోచించే తీరిక ఇప్పుడు లేదు. మోటింగ్లలో బిజీగా వుంటున్నాను. అవి పూర్తయిన తరువాత ఆలోచిస్తాను.
మీ సెక్యూర్ ఇటమ్ సాంగ్స్ కి రెడీ అంటోంది...

సినిమాం ఎంపిక పూర్తిగా రివిప్టా నిర్ణయం. ఇందులో నా ప్రమేయం ఏమీ వుండదు. అదే హీరోయిన్గా చేసినా, లేక ఇటమ్ సాంగ్స్ చేసినా అది పూర్తిగా రసవత్తగతం.
హిందీ 'అరుంధతి' మీరేనంటున్నారు?

దాని గురించి ఇంకా పూర్తిగా ఆలోచించలేదు. త్వరలోనే దాని వివరాలు తెలుస్తాను. కాకపోతే నాకది చాలాంటింగ్ పాత్ర అవుతుందని మాత్రం చెప్పగలను.

పదగారడి-55

✱	✱	1		2		3	✱	✱
✱	✱		✱		✱		✱	✱
4		✱	5			✱	6	7
	✱	8	✱		✱	9	✱	
10				✱	11			
	✱		✱	12	✱		✱	
13		✱	14			✱	15	
✱	✱	16	✱		✱	17	✱	✱
✱	✱	18					✱	✱

ఆధారాలు

- అక్షరం**
1. దేవాలయంలో దేవుడి ప్రధాన విగ్రహం (5)
4. స్త్రీ (2)
5. వ్యభిచారి (3)
6. దరిద్రం (2)
10. తేటతెల్లము (4)
11. వినయం (4)
13. అటుగా ఇవాళ (2)
14. శక్తి (3)
15. తెలివి (2)
18. దుష్టుడు, చెడ్డవాడు (5)
- నిలువు**
1. హైదరాబాద్ నది (2)
2. భార్యపోయిన వాడు (4)
3. తలక్రిందయిన తలకము (2)
4. పిండి వంటలమ్యేవాడు, మిఠాయి అంగడివాడు (5)
7. కల్లమాట (5)
8. ఆనందం (3)
9. శరము (3)
12. సంపన్నులు (4)
16. ఇది పట్టడం అంటే ఒకడిని ప్రసన్నుడిని చేసుకునే ప్రయత్నమే (2)
17. ప్రార్థించు (2)

✱	✱	అ	మ	రా	వ	తి	✱	✱
✱	✱	న	✱	జ	✱	మి	✱	ఎ
జ	ల	ధి	✱	సు	✱	రు	గ	ద
✱	న	✱	క	✱	ని	✱	డు	✱
✱	ణ	✱	ర	✱	వ	✱	స	✱
ఆ	ము	ద	ము	✱	అ	మ	రి	క
నె	✱	ధి	✱	హ	✱	ధు	✱	జ్ఞ
✱	✱	సా	రా	య	✱	ప	ని	✱
✱	✱	రు	జ	✱	కా	ము	డు	✱

నిర్వహణ: సుధాపతి